

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1481

De officio et potestati iuicis delegati

[urn:nbn:de:bsz:31-315896](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315896)

De officio et potestate iudicis delegati Ru.

Supra visum est in precedentibus rubricis d' his q' vices alienas gerit in diuinis officijs r i iurisdictione voluntaria. mento restat videre de his q' vices alienas gerit in iudicij r i iurisdictione p'tentiosa vt sunt delegati. Sz q'ro. p' declaratione totius tituli q's dicat delegatus. Sz. multipliciter diffinit. Quidam dicunt vt g'of. q' delegatus eis cui a papa vel alio ordinario seu p'ncipis delegato causa decidenda r cognoscenda p'mittitur. Ad scdm hosti. delegat' e' cui committitur ca decidenda seu exequenda vices alterius replentans p'prium i iurisdictione nihil h'ns vt. j. e. c. lane. ij. r in l. i. ff. de of. eius cui ma. est iurisd. Ad scdm spe. e. ti. i p'n. delegat' e' q' ex commissione alteri' alicui' cause iudiciali cognitione p'sequitur. r quelibet diffinitio tollerari p't. Ultimo hic querit q' in rubro sit metio de officio r p'tate iudicis delegati. que differentia est inter officiu r p'tatem Sol. dic q' sepe ista ponunt equiuoce. r vide qd no. glo. sup rubrica. ff. de iurif. om. in di. m' quo ad materiaz nram dicit Jo. an. q' officiu re spicit id qd delegat. p'tas vero cocernit id qd p't p' delegatione delegat' exercere. nam sepe querim' qd possit facere delegatus ex delegat'oe sibi facta. Abbas de

Via questu. legal' pa / pe p'tatem habet non solum i p'tes sed etiam in alios q' suam iurisdictionem impediunt. L'ois diuisione. secunda ibi sic tibi. No ibi p'cedim' iusticias exhiberi p' generali p'clusionione rescripti et bodie cōiter apponit' hec clausula in fine libelli et est valde utilis. nam pot' p'p'endere omnē actionē. vnde semp' consulendū est actori vt in fine libelli dicat r circa p'dicta peto mibi iusticiam exhiberi. de quo in. c. ij. de ordi. cogni. vbi plene dico. No secundo ibi minis aut terroribas. q' differentia e' inter minas r terrores. nam mine p'sistunt in verbis. terrores in atrocitate facti. sepe tñ capiuntur p'miscue. Et no ex b' r ex tex. q' mine r terrores potentum inducunt instū metū. Dic tñ aduertendum fore ad qualitates p'senaz minantiū vel terrentiū. nā si solent scire poss' minas inducūt instum metum al' mine no' excusarēt. Ad b' qd le. et no. maxie p' bar. in. l. ad inuidiā. r. l. metū. L. qd me. cā. q' vide p' Inno. in. c. cām matrimonij. j. e. qd e' notanduz

Cū q'ris nūqd mine vel terrores mariti vel p'ci in ducāt instū metū i vxore vel subdito. dz em' distinguim' mō p'dicto. r sic dz limitari qd le. r no. in. l. i. §. q' honorāde. ff. q' re. actio no' da. No tercio q' p'sentientes ad delictū regulariter dñt puniri sicut ipi facientes.

de quo dic plen' vt. j. dicit cū gl. Itē no' ibi scripture testimonio. q' sacra scriptura p't allegari in decisionibus causaz r i modo puniēdi facit. c. certificari. j. d' sepul. cū si. qd itellige nisi scriptura cōtradicat canonib' b'. q' i decisionib' causaz pot' standū e' canonib' q' dicitis sanctor. xx. di. i p'n. r. c. se. r ibi p' glo. Al' mo no' q' iudex delegat' p't iurisdictionem suā exercere no' solū p'tra p'tes f' etiā p'tra quoscūq' suā iurisdictionez turbātes. et de b' j. pleni' In glo. i. ibi iactura cause affici dñt. aduerte p't em' illud dictū glo. dupliciter itelligi. Primo vt isti q' inducūt istos turbātes debeāt affici r puniri in p'ditione cause. r iste itellec' no' multū placet. qm' iura allegata in glo. loquunt' qñ q's ad uocat patrociniū potentū in alienatōnis actu vt quia re' alienat rem i potentiores. Secdo p't glo. itelligi vt adducat illa iura i simili. r vt quēadmodū ibi puniūt illi q' aduocant auxiliū potentior' ita r isti q' inducunt potētes vt faciāt silere actorē. equipant tñ i genere no' in quātitate pene. r iste itellec' e' melior. In glo. ij. no' bñ istā glo. vsq' ad fi. q' quotidiē allegat' dū queritur nūquid p'sentiens dz puniri tanq' faciens. r ponit gl. quatuor membra. Primo e' quando q's p'sentit negligēdo. P'one exemplū scōz doct. Scio q' vis de linquere et possum te subtrahere a peccato f' p'pter negligētiā omitto. Ad pone aliud exemplū. q' possum obuiare delicto. puta q' video q' aliq's vult te offendere et possum obuiare r non obuio. Nam scdm glo. si negligēt' ago debeo puniri m'itū q' ip'e facies Ad uerte q' i b' sunt opi. De iure ciuili vidz q' regulariter non teneat q's obuare delicto nisi delinquens sibi sit subiect'. vt sem' fili' vel subdit'. vel nisi delictū sit cōmittendū in p'sonā illi' cui ego sum subiectus. ita vidz velle glo. in. l. culpa caret. ff. d' regu. iur. r bar. in. l. vtz ff. de pari. nā fili' tenet si no' reuelat patri q' alius velit eū offendere vt in. l. ij. ff. eo. Et idē dic i alijs subditis vt no. in iurib' p'alle. r plene p' Dy. in regla no' e' sine culpa. de re. in. li. vi. Tex. tñ multū stringit i p'tarium instū. de publi. iudi. §. alia. vbi puniē p'ci' l'z est' extra nans. r quāq' bar. nital' respondere in. d. l. vtz. tñ ipse met' d'bitat d' sua respōsione. Sz de iure canonico cōmuniter tenet dictū glo. r facit. c. sicut dignū. in. §. illi sūt. de homi. vbi dz q' no' caret scrupulo societatis oculte q' manifesto facinorū desinit obuare r. xxij. q. iij. quasi per totum. An autem incarrat excoicatioem qui pot' iuuare clericū ne verberetur r verberat. dic vt no. in. c. quanto. de sen. ex. Illud tamē vtz q' etiā de iure ciuili quis potest iuuare aliam ne offendatur r capere malefactorem. l. si quis in seruitute. ff. de furt. r qd ibi nota. et in. l. nullas. L. de inde. r Inno. in. c. vt fame. et. c. si vero. de sen. ex. Secundum membr' glo. est quando quis consentit p'bendo consiliū glo. tenet q' debet puniri sed non tanq' faciens. hostian. aliter

distinguit. Nam enim hinc cui solus erat alias facturus et
min' punitur solus, aut non erat alias facturus et tunc quia
est par delictum cum faciente, unde dicitur tunc punitur solus sicut fa-
ciens, ad b. c. sicut dignum, §. q. vero, de homi. et in l. q.
suo, ff. de furtis, facit, l. in furti, §. ope, ff. eo. r. l. non so-
lum, §. si mandato, ff. de iniuri, et vide quod de materia
non, d. y. i. regula null' ex solio, de re. iur. li. vi. Ter-
tiu' cum meby glo. est cum qd sentit coopando, et in b. dicit
gl. q. est par. delictum, et sicut dicitur esse pena. Sed tu adverte
quod aut qd coopatur principaliter et tunc non est dubium quod est
principalis in delicto, aut coopatur pstando opam de-
linquenti, puta quod pmodavit sibi ensam ut faceret cer-
tum delictum vel venit sociando eum ne ab alijs impediret
exercere delictum vel quod simile ita quod ipse non apposuit ma-
nu in delicto sed pstitit opem delinquenti, et iste est casus
multum dubitabilis nec doc. nostri, b. tractant, ff. legiste
ponunt varias opi. de qbus p bar. in. l. is q. opem, ff.
de furt. et in. §. ope, pal. et in. d. §. si mandato, ubi plene
et exquisite soluit materia tam in auxiliante quam opem fer-
te seu madate et vide ibi ad ppositum ipse ponere reglar
quod pstant opem dicitur regulariter puniri ut facies p iura
sup' allegata Et adverte ad unum dicitur valde notabile quod
ubi qd punitur ex eo quod pstitit opem habebit respectu
in pena imponenda ad qualitate que est in operante delictum,
et non ad qualitate que est in opem ferente seu madate, Exem-
plum tunc pstitit opem filio interficiendi patre dicitur ille tunc
puniri quemadmodum puniret si interfecisset patrem suum,
unde tenetur pena legis cornelie de paric. unde magis
punitur nunc iste pstando opem filio quam si occidisset ma-
nibus suis, quod si ipse occidisset teneretur tanquam extraneus,
sed pstando opem filio punitur ea pena qua dicitur puniri
filius, quia consensit illi delicto paricidij, hoc pbatur
apte in. d. l. vtru, et ibi p bar. et idem nota in. d. l. is q.
opem, et per hoc dicendum quod si ex statuto magis pu-
nitur nobilis quam popularis quod si popularis pstat opem
nobili debet puniri pena que punitur nobilis et non pena
que punitur popularis, et de materia plene dicitur ut
nota in dictis iuribus, et dicitur quod etiam si qd mutavit pec-
niam ad delictum aliquid committendum dicitur puniri tanquam
pstant opem ad delictum et punietur ut ipse delinques
si sciens facit, tex. est non in. l. si sciens, ff. de paricidijis
et facit quod si statutum punit pstantem alicui opem quod co-
pbandat istum qui mutavit pecunias, Quartum meby
glo. ne pensu aueris et defensionis, et dicit glo. quod iste
plus punitur quam facies, et est nota is qui pstat aueris seu
defendit errorem alteri non solum ipse peccat et errat sed con-
firmat alterius errorem et pstat alij materia delinquere
di. hosti, dicit dictum glo. pcedere in heresi et in ma-
ioribus criminibus alias in cunilib' vel minoribus cri-
minibus est par pena ut in tex. b. naz isti erant fautores
principales, et tunc dicitur tex. quod pari pena cum agentibus
punientur sunt, et hoc dicitur coter tenetur, et hoc nota.

In glo. si. ubi quia impedit ipsam iurisdictionem,
vult ergo glo. ut qualitercumque impediatur iurisdictione
delegata possit ipse delegatus iurisdictionem suam exer-
cere contra turbatores Inno. hic et in. c. dilectus, §. de pe-
nis, latius attingit hac materia multum tunc variat in ca-
sis suis et in effecta, primo tangit cum tertius delinquit
in personam delegati, secundo casu cum delinquit in personam
pntis, tertio cum delinquit in personam eorum quod necessario
debent intervenire in iudicio ut sunt advocati testes et
pcuratores, quarto cum qd delinquit in officio suo coram
et delegato, ut si advocatus delinquit in advocando et no-
tarius in officio suo coram delegato, et sic de similibus,
nunc quod possit delegatus advertere contra istos et qua pe-
nam potest imponere et quod si delictum non est manifestum sed
occultum et longum esset plene discutere quodlibet articulum
Sed p ista divisione habes quod declaratas glo. Inno.
Locutus tunc sic potest dici quod si tertius delinquit in personam
iudicis delegati non potest iudex delegatus illi punire nisi
ex hoc contingat sua iurisdictionem impediri, sic pcedat
Inno. hic et in. d. c. dilectus, nam hic tenet quod potest inq-
uiria visci, p. c. si quis erga, §. q. vii, ff. in. c. dilectus,
tenet oppositum, ff. pcedat ut. s. r. c. si quis erga, loqui-
tur in ordinario, de quo plene dixi in. c. cum venissent, de
iudi. et p Inno. in. c. ex pte, §. de v. sig. Sed eo casu qui
potest delegatus puniri non intelligas quod possit imponere
penam ordinariam sed extraordinariam, quod ipse non est deputa-
tus super illa iniuria, Si delinquit contra ptes vel alias
personas necessarias in iudicio, Conclude quod si impedit
sua iurisdictione potest se impedire, alias seorsum et ad limi-
tes impedimenti potest se impedire et non aliter contra officia-
les delinquentes coram se tenet Inno. in. d. c. dilectus quod
non potest ipse pcedere nisi impediret sua iurisdictione sed
dicitur eos facere puniri per ordinariam, Quia pntem potest ex-
ercere delegatus contra istos impediens Dicitur quod potest
exercere censuram ecclesiasticam etiam si non sit episcopus in
syp. ut hic Inno. dicit quod potest eos mulctare, quod oia vi-
dentur esse commissa sine quibus iurisdictione exerceri non
potest, quod non, et idem non §. r. de causis, Ad ultimum
conclude quod aut delictum turbatoris est notorium, et indubie
potest pcedere ut hic, aut non est notorium sed sunt alij conie-
cture contra pntem et potest pcedere et ppetet ad pstantem
cautiones de non impediendo ar. in. c. literas, l. si. d. resti-
spo, Aut est occultum et sunt opi. Inno. tenet quod potest p-
cedere summarie inquirendo, pntem tunc spe. in. ti. de le-
§. sequitur, v. ite ad cuius officium, dicitur Inno. satis
placet, nec ob. v. manifeste, positum in tex. quia potest re-
viri ad verbum cognoveris, ut sit sensus quod non dicitur
de exercere iurisdictionem ecclesiasticam nisi manifeste
cognoverit illos impedire iurisdictionem suam non tunc ne-
gat quin possit summarie inquire verum impediatur, ad
quod vide bo. glo. in simili in. c. i. §. eo. li. vi.

An si a nobis

Clarie legit. sed
 ceter sic summa
 tur. Cū diuerse lre sub eadē data et forma cō-
 traria impetrat et pntant a diuersis ad eosdē indices sup
 sedet vtriusq; donec papa psulat. b. d. et non diuiditur
 Nō pmo vna regalā ex tex. q; vbiq; nō p̄t p̄sta-
 re iudicib; de p̄ualiditate literaz impetrataz. opposita
 rum debent ista supersedere et psulere papā. et facit iste
 tex. ad illaz. q. cū idē bñficiū p̄stet duob; sub eadē da-
 ta nec apparet cuius supplicatio p̄us fuerit signata d; s;
 in hoc psuli papa q; vtriusq; fecit gratiā. et scdm ei; respō-
 sum est. pcedendū. ad h; qd nō. Jo. an. in. c. si a sede.
 de pre. li. vi. Nō ibi executioni supersedeant. q; iudi-
 ces delegati largo mō p̄nt oia executores. nā exequūt
 pcedēdo ius p̄nū. facit. c. si q; p̄tra clericū d; fo. p̄pe.
 In glo. i. in fi. Ex hac glo. colliguntur due lecture
 ad istū tex. p̄tima vt itelligat qn diuerse lre i eadēz
 causa impetrat ad eosdē indices. et tunc. p̄pter idēti-
 tem iudiciū neutre p̄ualeant s; delegatō ē psulēdus. Nec
 lec. non. pcedit si p̄t p̄stare de p̄ioritate. quia scdē sunt
 subrepticie non facientes mentōz de p̄iorib; vt in. c.
 ceter. de rescrip. nec p̄t excusari subrepticio. p̄pter idēti-
 tatem iudiciū. Secda lec. vt colligat q; delegatus d; su-
 persedere executioni secundaz literaz. que lec. p̄tradi-
 cit tex. vt p̄t in verbo vtriusq;. Tercia lec. ē vera et ma-
 gis cōmunis vt itelligat qn litere diuerse impetrant
 ad eosdē indices et habēt eandē datā ita q; nō constat
 de p̄ioritate. nā tūc iste casus nō ē decidibilis p; dele-
 gatos et sic cessat. c. pastoralis. de rescrip. s; d; consuli
 ipe delegans. Et hanc lec. sensit glo. in. c. ex tenore. s.
 d; rescrip. vbi melius glosa. istam tex. s; hic. et sequūt
 hic doct. cōiter. Et p̄fecto hec lec. est vera in se. sed iu-
 diciū meo nō multum cōsonat huic litere. p; illa verba
 tex. non facta mentōne p̄ior literaz. et. que verba cla-
 re innuūt q; hic constabat data de p̄ioritate literarū.
 et sic non erat eadem data in vtriusq; nisi dice es q; ista
 fuit allegatio partis seu iudicis cōsulentis. Sed non
 multum hec responsio mihi satisficit. et eodem mō p̄t
 responderi ad duas alias lectu. quas hic ponit hosti-
 naz dicit tex. posse itelligi quando ad diuersos iudi-
 ces litere diuerse impetrant sed habent eandem datā
 et formam contrariam vel etiam eandem formam. naz
 p̄pter diuersitatem iudiciū iudicis mutuo se impediūt
 vt dixi. Iste lec. sunt vere in se sed nō p̄gruūt tex. ratio-
 ne p̄dicta. Datur etiam alia lec. per doct. vt itelligat
 quando litere impetrantur sup diuersis causis ad di-
 uersos indices est tamen cōnexitas inter illas causas
 vt quia actor impetravit super hereditate contra reū.
 reus impetravit ad alios indices super legitimitate.
 vel vnus impetravit in petitorio alius in possessorio.
 nōne continentia cause diuidatur coram diuersis iudi-
 cibus debent indices supersedere et psulere papā. et nota

hanc lect. et generaliter potest dici q; vbiq; surgit. p-
 babile dubium super p̄ualiditate literarum non deci-
 dibile per delegatos vel arbitros. habet locū iste tex.
 Naz. p̄mptum est iura iuribus concordare vt in. c. cū
 expediat. de elec. li. vi.

Pro debilitate

Delegat^o
 pape ipe-
 dit^o subdelegare p̄t cām q; sine ipso p̄mode
 terminari p̄t. p̄timo ponit dictū. scdo ipius deterni-
 nationem ibi. itaq; tercio generalem exceptionem ibi
 nisi. Nō pmo q; delegatus p̄ncipis potest cām si-
 bi cōmissam alteri subdelegare necessitate vel alia in-
 cōmoditate instāte. Idem tñ dic cessante qualibet ne-
 cessitate. q; delegatus p̄ncipis hoc habet ex p̄uilegio
 vt alteri subdelegare possit s; inspicitur necessitas quo
 ad hoc vt subdelegatum possit p̄pellere ad acceptan-
 dum. hec le. et nō. in. c. pastoralis. s; eo. et ita limita istū
 tex. Nota secundo q; non ē in optione delegati cō-
 mittere cām quibuscūq;. sed ad hoc debet eligere p̄so-
 nas discretas et idoneas. et que dicantur in hoc p̄sone
 idonee. dic vt habetur in. c. statutū. de rescrip. li. vi. et
 in. s. tria. iij. q. vij. et qd le. et nō. in. c. sciscitatus. de re-
 scrip. Nota tercio et tene menti iudicem posse cām
 subdelegare reseruatō sibi psilio. i. hoc exp̄sso vt p̄mis-
 saris in p̄cedendo seu decidendo petat psiliū ab ipso
 delegante. Ultimo nō q; graues cause nō possunt
 subdelegari p; delegatus apostolicū. et dicuntur graues
 cū est electa industria p̄sone. vt in. c. si. s; eo. et dic vt ibi
 et in. c. is cui. eo. ti. li. vi. vel scdm docto. cum cā est ma-
 trimonialis nam curia non consuevit de facili alijs q; s;
 episcopis causas matrimoniales p̄mittere. Et nota h;
 dictum q; ep̄s delegatus ad causam matrimonialem nō
 p̄t nō ep̄o cām subdelegare. et vide quod nō. s; e. cau-
 sam matrimonialem. In glo. i. ibi etiā p̄ribus inuitis
 et p; hoc facit iste tex. dum dicit libez esse cām subde-
 legare Nam de significato huus verbi liberum est vt
 nō teneatur requirere alterius p̄sensum. vt le. et nota. i.
 c. de multa. de p̄ben. et in. c. licet ep̄s. eo. ti. li. vi. et te-
 ne in hoc glo. cōiuncto tex. et vide quod dicam. s; e. su-
 per questionum. et in fi. glo. itelligit hoc vt dixi. s; in
 p̄mo nō. In gl. ij. in fi. nō bñ istam glo. et tene eā
 menti. nam apte. sentit q; si delegatus alicuius cōmit-
 tit vices suas reseruatō sibi psilio q; iste definit esse iu-
 dex et psilium suū ē requirendū vt psilium boni viri et
 p̄bo hoc dicitū rōne. nam dare psiliū nō ē iurisdicōis
 q; nullā p̄tatem exeret dādo psiliū. ergo p; reseruatō-
 nem psiliū non reseruat sibi aliquid iurisdicōis. et per
 p̄sequens definit esse iudex. vt in. c. si delegatus. s; eo.
 li. vi. Et hanc glo. nō p̄deravit do. an. qui super tex.
 assumpsit disputationem. nūquid in dubio reseruatō
 psilium videat sibi reseruasit vt iudex p̄cludit tñ q; nō
 Sed extra glo. quero de. q. notabili et quotidiana

nunquid iudex possit pmittere cam et reseruare pfilium suu vel terciu. vtpota vt subdelegatus teneatur in snia ferenda exquirere pfilium suum vel pfilium terciu. In no. pcludit q sic. et certe videt tex. b dicit in Inno. q si iudex iste commissarius. pcedit pfilio no requisito non t3 snia. qz no seruat formam madata. vt in. c. cu dilecta. d. rescrip. et in. c. venerabili. j. eo. et hanc sniam vbi ex forma statuti est requirendu pfilium no. tenuit bar. in. l. i. §. si plures. ff. de exerci. vbi dicit q si statuto cauet q iudex debeat ferre sniam ad consiliu sapientis non t3 snia si iudex. pcessit no requisito pfilio. qz cu iudex recit pcat iurisdictionez ex statuto ciuitatis no dz tenere snia si no seruat formam sibi imposita p statutu. et hoc no qz facit ad multa. et vide qd in simili no. in cle. i. de iure pa. Nunquid autem pmissarius teneat sequi pfilium dicit Inno. q non. na satis e requirere et debito tpe expectare respdsum vt in. c. cu olim. de arbi. et in. c. cu in veteri. de elect. et hoc idem voluit bar. in. d. §. si plures. Nun quid aut tpe quo requirit pfilium possit delegat istu com missariu reuocare seu sibi inbibere ne ferat sniam. dicit Inno. q sic Jo. an. dicit hoc. pcedere si sibi reseruauit pfilium tanqz iudex. Et b casu qn reseruauit tanqz iudex dicit do. an. q teneat sequi consiliu istius iudicis. quia tunc est piceps i officio. Na regula e q vbi consiliu est requirendu ab eo q est piceps in officio. tunc tenetur sequi pfilium. vt nota. ponit Bar. in. d. §. si plures. et facit qd le. et nota. in. l. titiu et meuium. ff. de admi. tu.

Et in stat alia. q. magis dubia nunquid possit fieri pmissio vt teneat pmissariu ferre sniam. pnt talis sapiens dictauerit Inno. pcludit q no qz isto casu haberet iste sequi arbitriu alteri in sententiando. qd est ptra. l. item si vnus. §. idem pponit. ff. de arbi. vbi tex. notabilis dicit q non pt ppromitti i arbitz vt ferat sniaz sedz q alteri visum fuerit. Hosti. tenet oppositu et dicit aliud in arbitro aliud in iudice. qz arbitz habz pates magis latam. pot em. pnunciare eque et inique. et stat snie sue metu pene. vt in. l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. et j. de arbi. c. dilecti. Et iudex debet pronunciare scdm iura. vt in auc. iusurā. qd pstat ab his. Itz subdelegatus potest formare sententiā et eam pmittere alteri. pnunciandam. vt. s. de rescrip. c. cu dilecta. cum infinitis similibus. ergo eodem modo pot ipaz formā dam alteri reseruare dummodo ille no sit laicus et ca sit spūalis. Et no bñ illud verbu. ar. in. c. decemim. de iudi. Nec ob. si dicat q ptra psciētā. ppiā iudex n dz pnunciare. qz scdm eū dz iste pformare psciētiaz suam scdm pfilium pti. et si no pt dz iste instare vt exponeretur a pmissione. et si no pt dz ferre sniam scdm q sibi videt Et no b dicit. multi moderni tenuerūt cū Inno. qz iudex dz iudicare scdm iura et psciētā suaz vt in. c. cum eterni. de re iudi. l. i. vi. Et reineri tenuit istaz ptem. sed bar. t3 aliam sniaz. in. d. §. si plures. et satis pot teneri

opi. hosti. vt ipemet dicat q ptra psciētā no tenetur iudicare. Et no q vbi tenetur qz pnunciare sedz pfilium alteri no tenet pnunciare scdm illud nisi pfilium ut instu qz b importat verbu pfilium. vt in. d. l. titiu. no. barto. i. d. §. si plures. et si dz vt debeat pnunciare sedz q alius dictauerit no tenet sequi si psciētā sua sibi repugnat. Et dubitatur nunquid possit ferre sniam contrariam. Hosti. sentit q sic. in ptrarium facit qz non habet in b pntem. maxime qn statutum hoc disponit. et facit qd no. bar. in. d. §. si plures. de equitate pot teneri dicit hosti. sed de rigore videtur contrarium.

Et causa

Si causa committit decidenda infra certaz die nli ptes prorogāt per lapsu diei expirat iurisdictionis b. d. pmo. Vbi certa pena p ius statuta no e delegat imponit arbitraria. b scdo. scda ibi illis etiā No ex pmo dicto q ca pt pmissi decidenda. j. certu terminu No scdo q vbi terminu statuit iudici et iurisdictione lapso termino expirat iurisdictionis. de quo pleni p bar. in. l. pperandū. l. de iudi. No tercio et tene menti semp q corā delegato pt fieri. prorogatio de tpe in ipa vñ lz ca sit sibi com sta decidenda infra certu terminu ptes pnt pmani pscnsu illu terminu progare qsi ad vtilitate ptiū papa pfixerit terminu. No ex scdo pte. c. q delegat ex simplici commissione recipit iurisdictionem et habz pntem ptes psumaces puniendi. Et ex hoc et ex tex. habes hic qsi expsum q iudex delegatus pt imponere multa de quo j. latu. Itē no q vbi certa pena a iure statuta e non dz iudex ab ea recedere. vbi vero no e statuta tūc e imponeda ad arbitriu iudicantis. et quotidie ad b allegat iste tex. q i non de terminatis i iure recurrēdu e ad arbitriu iudicis. et non solu b pcedit i impositōe pene f etiā i alijs a iure non determinatis. vt i. l. i. ff. de iure deli. et in. c. si j. d. trāsc. In glo. i. ibi postqz lūte iudicib pntantur. Vlt ergo glo. q terminus pfix iudici currat a die pntationis literaz. b itellige scdm q no. in. c. sup eo. de ap. pcedit em qn terminu e statutu p numez diez seu mēsu vel annoz. secus si ad certuz diem vel terminu vtpota vsqz ad festu pasche. nam tunc semp terminu currit qz post illum terminu expirat iurisdictionis vt hic. et in fi. glo. nota bñ glo. q vbi ca committit decidenda infra breuem terminu pot iudex et debz abbreviare dilaciones iuris et ita pagare vt infra terminu pfixum eoz possit decidere. et sic habes vnam cam legitimam abbreviandi dilaciones iuris. Tu in hoc distingue vt nota. Inno. in. d. c. sup eo. vbi etiā dixi. nec ob. motuum glo. in eo q allegat. l. petende. naz scdm Inno. qnqz terminu statuit pti. et tūc si deficit p alia pte no dz sibi obesse. qnqz terminu pfixit iudici. et tunc bz locum qd hic dz. nam et si causa no pot expediri infra terminu nihilominus expirat iurisdictionis. qz non itoga i ptiā

cū p̄tib? f̄ cā redit ad sup̄iorem. ⁊ dicit hīc Inno. q̄ etiā si dolo alteri? p̄tis cā nō possit decidi infra termi-
num nihilomin? expirat iurisdic̄tio nisi termin? proge-
p̄muni p̄sensu p̄tium vt h. Et aduerte q̄ ista progatio
d̄z fieri durāte termino. nā post finitū terminū non p̄t
dici progatio cū iurisdic̄tio sit finita. q̄ qd nō est pro-
gari nō p̄t ar. c. ad dissoluendū. de despō. impu. ⁊ p̄
h. bo. tex. in. l. si manēte. ff. de p̄cario. facit. l. honoz.
ff. rem ra. ha. In glo. in ver. p̄tū. in si. nō tria que
sunt de substantia ordinis iudiciarij. vt libelli oblatio.
litis p̄testatio. ⁊ q̄ snia ferat i scriptis. ⁊ idē nō. glo. in
c. l. de libel. ob. hāc materiā plenissime expeditū i di-
cto. c. l. ⁊ dicit vt ibi. ⁊ vide bo. glo. in. c. si. de re iudi. li.
vi. que dicit q̄ p̄tes p̄nt ex toto remittere ordinē iudi-
ciōz f̄ nō p̄nt facere vt iudex in p̄te seruet ordinem ⁊ i
p̄te non. vult dicere q̄ p̄tes p̄nt puenire vt iudex p̄ce-
dat sine omni ordine iudiciario. f̄ tūc dicitū suum non
habebit vim snie f̄ cuiusdā pacti. nam sic ex postfacto
p̄nt p̄tes approbare sniam nullā ⁊ habebit vim pacti.
vt le. et nota. in. l. ij. l. p̄munia vtriusq̄ iudi. ⁊ nota. i
c. significasti. f̄. de fo. p̄pe. ita a p̄ncipio p̄nt puenire vt
iudex p̄cedat sine ordine iudiciario. f̄ si velle p̄tes vt
dicitū iudicis habeat vim snie tunc non p̄nt remittere
ordinē substantialē a iure inductū. vt in. c. vnico. de li.
p̄testa. ⁊ in. l. p̄perandū. l. de iudi. ⁊ in de. sepe. ⁊ qd
ibi nō. in si. de v. sig. In glo. in ver. progetur. in si.
S̄z quero qd si non fiat progatio nunq̄d ex toto expi-
ret iurisdic̄tio post lapsum termini. Tex. h̄ vidz q̄ sic.
f̄ tu intellige tex. q̄n termin? ē p̄fixus iudici ⁊ iurisdic-
tioni. nam tūc p̄ lapsum termini expirat iurisdic̄tio et
p̄tās deuoluitur ad sup̄iorem. secus dic̄ vbi terminus
p̄figeretur iudici tū. nam tūc p̄ lapsum termini nō ex-
pirat iurisdic̄tio f̄ iudex venit puniendus vt in. l. i. l.
vt omnes cau. tam ciu. q̄z crimi. nō bar. in. d. l. p̄perā-
dū. qd tū limita vt dicit glo. nota. in de. l. de iure pa.
Dubium est quid si termin? p̄figitur instantie nūquid
post lapsum terminū valet snia ⁊ respectu instantie iu-
ris cōmunis nō est dubium. vt nota. in. l. p̄perandum
p̄alle. Ratio est quia pempta instantia pereant omnia
acta litis. vt nota. in. c. cum causam. de testi. ⁊ in. l. cuz
lite mortua. ff. iudi. sol. vnde snia reperiretur lata sine
li. p̄testa. ⁊ sine petione ⁊ similia. Sed dubium nota.
est cum statutum municipale apponit certum terminū
infra quē debeat terminari cā. nunq̄d post lapsum ter-
minum valeat sententia lata super eadem instantia. et
de hac. q̄. plene nota. per Jo. an. in addi. spe. ij. ti. de
legato. §. restat. v. quid si statuto. Et ibi post multa cō-
cludit q̄ ant statutum apponit penam iudicis non deci-
denti causam infra terminum. et tunc valebit snia post
terminum dummodo proferatur infra terminū iuris.
quia non videtur recessum a dispositōne iuris. facit qd
etiam nota. in. l. non dubium. l. de legi. Stat statutuz

non apponit penaz ⁊ in dubio p̄figendo terminum ad
decisionem cause videtur p̄figere ipsi instantie ⁊ h̄ maxi-
me tenendum in odium litium. quod satis mibi placz
Nam sicut in simili dicimus q̄ terminus ab homine
p̄fixus succedit loco termini iuris. vt nota. Inno. in. c.
ex ratione. de appel. ita terminus p̄fixus a statuto suc-
cedit loco termini iuris. de quo. in. d. l. p̄perandum. et
hec notabis. In glo. in ver. certa ibi debet mitti i
possessionem. Aduerte quia hoc videtur p̄tra tex. qui
p̄supponit q̄ q̄nq̄ non est a lege p̄fixa pena contra cō-
tumacem. Inno. dicit q̄ tex. p̄cedit in citatis cōtuma-
cibus. sed in contumacibus cōdemnatis bene repitur
pena p̄fixa a iure. Illi aliter dicunt. ego dicerem q̄ re-
medium missionis nō est p̄prie pena f̄ potius p̄ccmit
interesse partis nec excomunicatio est p̄prie pena sed
est medicina. vt in. c. i. de sen. excō. li. vi. vnde si subse-
quenti die vellet excomunicatus vel passus missionē
satisfacere de expensis nullam penam sustinere. vñ di-
co q̄ respectu pene infligende. p̄pter cōtemptum iudi-
cis non repitur p̄uisio regulariter a lege facta. et ideo
iudex potest arbitrio suo penam cōtumaci infligere vt
in. l. i. ff. si quis ius dice. non obtemp. ⁊ in. l. ij. ff. si q̄s
in ius vo. facit. f̄. c. p̄xi. in v. damnare. Et hec faciunt
q̄. nunquid delegat? possit mulctare p̄tes. Et scias q̄
mulcta est species sententie iudicialis consistens in pe-
cunia ⁊ imponitur extraordinarie ad contumacias. co-
ercendam. d̄ quo per spe. in ti. d̄ sen. pla. §. i. post p̄n.
le. et nō. in. l. si qua. ff. de v. sig. Inno. hic ⁊ in. c. i. s. e.
⁊ hōsti. in. c. p̄xi. ⁊ in. d. c. i. et glo. ordinaria. in. c. pasto-
ralis. f̄. eo. in glo. penul. tenet q̄ sic. Contrariū sensit
Acur. in. l. ij. l. de spoz. ⁊ in. l. eos. l. de mō mulc.
et hōsti. in sum. in ti. de sententia. sub rubrica d̄ mulc.
§. si quis possit. sed ipse hōsti. correxit se super. c. l. Et
cōclusio cōmunis est q̄ delegatus pape in dubio po-
test mulctare ⁊ videtur p̄bari hic. ⁊ f̄. c. p̄xi. ⁊ in. c. i. s.
eo. Et licet hōsti. dixerit q̄ non potest imponere tantā
mulctā sicut ordinarius ar. in. d. l. ij. ⁊ in. d. l. eos. Ta-
men do. an. sentit h̄ oppositum ⁊ forte meli?. quia dele-
gatus p̄ncipie est de maioribus iudicibus vt nota.
spe. in ti. de iuris. om. iudi. §. i. v. sunt ⁊ alij. Si vero ē
delegatus inferioris. Inno. in. c. i. p̄alle. vult q̄ idem
vnde dicit etiam q̄ subdelegatus delegati p̄t mulcta-
re. p̄ eo satis bene facit. c. ex litteris. f̄. eo. sed potest di-
ci q̄ non potest imponere tantā mulctam sicut isti ma-
iores iudices sed arbitrabitur quantitatem scdm qua-
litatem cause. ⁊ scias q̄ vsq̄ ad sex solidos scz aure-
os dicitur mulcta modica. vnde infra illam summam
possunt illi iudices minores arbitrari. de quo i dicta
l. ij. ⁊ l. eos. An autem ordinarius ecclesiasticus pos-
sit etiam mulctare. credo q̄ sic. ar. in. c. dilectus. d̄ offi.
oz. ⁊ ibi per Jo. an. ⁊ in. c. statuimus. xvi. q. i. ⁊ hōsti.
et ibi per Jo. an. in. c. i. de homi. li. vi. Sicet penam

pecuniariam, p delicto imponere pot qd tamē limita
vt plene dixi in. c. 13. de penis. sed vt cesset auaricie su-
spicio consulit vt puerat pecuniā in piam causam. Et
in fi. glo. tene menti glo. cum queritur quam penā de-
bet iudex imponere si plures reperuntur in iure edite
Et idem quod glo. 13. Inno. Do. an. dicit qd si omnes
pene pnt pcurrere omnes sunt infligende. p. l. i. l. de
sepul. vi. Si aut non pnt pcurrere vel. l. loquitur al-
ternatiue. pcedat distinctio glo. scdm eū. Aduerte lati-
ant eū plures pene imponuntur p eodem delicto ex di-
spolitione eiusdē legis vel statuti. et habet locum dictū
do. an. nec credo qd glo. aliter intellexerit. nā sepe vna
l. in odiū delicti apponit plures penas qz singule non
videtur sufficere. vt est tex. in. c. felicias. de penis. li. vi.
et. xvi. q. i. statumus. et in. c. ad falsarioz. d. fal. cū mul-
tis similibus. Quandoqz p eodem delicto repiuntur
varie pene in diuersis legibus seu statutis. et iste est ca-
sus dubitabilis. et credo qd in hoc casu glo. fuerit locu-
ta. et ad hoc discutiendū oportet pmo querere nunqd
pulsio legis noue seu statuti tollat antiquas legem im-
ponentē aliam penas qz noua. et licet in hoc sint opi-
tamen opi. pmissis et vera vidz qd nō tollat s pcurrat
cum antiqua. ita qd est in optione accusatoris vtz velit
accusare scdm legem antiquā an scdm legem nouam.
et b vidz. pbari in. l. quotiens. ff. de acti. et ob. 13. bar. i.
li. ff. vi. bo. rap. et Jo. an. in. d. c. felicias. i. nouella. et b
facit ad. q. quotidianam. Donec statutum ciuitatis im-
ponit penam. c. florenorum. p homicidio nunquid vi-
deatur recessum a pena iuris pmissis. et dic qd nō sed
est in optione accusatoris mō p dicto. nisi ex coniectu-
ris appareat qd statutum voluerit recedere a dispositōe
legis. vtputa si reperiatu statutum quo canetur qd vbi
deficit pena in statuto recurratur ad similia. et deficiē-
te simili recurratur ad ius cōmune. nam per hec verba
clare patet qd statutum voluit ex toto recedere a dispo-
sitione iuris cōmune et determinat certam penam. ita
nō. dicit bar. in. l. palle. Aliud dubium est nūqd
punitus scdm vnam legem possit accusari vt punit
scdm aliam legem. Conclude qd ant vtraz lex tendit
ad vindictam et intentando remedium vnius cessat re-
medium alterius vt in. l. pretor. edixit. §. i. ff. de iniur.
ant leges concernunt pmodum puatum et tunc pōt in-
tentari. pulsio secunde legis quatenus excedit penam
pme legis vt in. l. i. palle. et quod ibi nota. et per hoc
potest decidi nunquid laicus punitus per iudicem ec-
clesiasticum possit puniri per iudicem secularem de eo-
dem delicto scdm dispositionem iuris ciuilis. de qua
vide tex. nō. in. d. c. felicias. et quod ibi nō. Jo. an. i. no-
uella. In glo. pe. nō singulariter istam glo. qd dele-
gatus etiā pncipis non pōt dispensare in appositione
pene sed debet semp apponere penam a iure statutam
secus dicit glo. in ordinario. sed certe non videtur hoc

vez indistincte in ordinario. Nam. et at si clerici. alle.
in glo. loquitur in episcopo et in casibus sibi pmissis
a iure. vnde in casibus non concessis a iure ordinario
non potest dispensare sed citra dispensationem p or-
dinarius ex causa diminueri vel augere penam a iure
statutam etiā si sit prefixa a statuto municipal. vt in. l.
quid ergo. §. pena grauior. ff. de his qui nō. infra. et ibi
per bar. vide etiam bo. glo. §. q. iij. §. notandū. Unde
dicit hic hosti. nō. verbum qd iudex efficitur infamis si
sine causa apponit mitiorem vel grauiorem penam qz
sit i iure statuta. allegat. l. seruos. l. de vi. pu. vt pua.
et idem p omnia dicit in delegato quod nō. Jo. do.
an. sequitur istam glo. vt delegatus nullo. nō. possit i
pena dispelare. Ego credo saluando dictū hosti. et etiā
do. an. qd p vias dispensatōis nō. possit diminueri pe-
nam s exequendo ius quo canetur qd ex causa possit
aggravari et diminui pena vt in. d. §. pena grauior. et
in. l. et si seuerior. l. e. et in. l. aut facta. in. fi. si. d. penis
qd poterit aggravare et diminueri. nā sicut poterat ipe
delegans ita et delegatus ex quo gratiā non facit sed
ius exequitur. et sic etiā potest sustineri ista gl. Ul-
timo scias qd nūc pena nō. dicitur expressa quando non est
cauta i canonibus nec in legibus nec in statutis muni-
cipalibus neqz iure pfectu. dinario fm hosti. Et sic nō.
qd vbi deficit pena canonis debem? recurrere ad penā
legis ciuilis seu ad penam pfectu. dinariā dūmodo nō.
pradicat menti canonum. imo snia est et iniusta si pe-
na excederet pfectu. dinariā vt nota. glo. in. d. §. pe-
na grauior. et hoc puto verum nisi ex cā. nā sicut ex cā
pōt recedi a pena legis ita et a pena pfectu. dinariā. p
hoc bo. glo. in. l. hodie. ff. de penis

Et cetera p simplicem pmissionem
causē pōt delegatus citare cō-
tumacē punire et reliqua facere que spectant
ad cām. et quotidie allegat iste tex. ponit casum. ipsius
responsionem. et responsionis rationem. scda ibi. hoc
tibi. tertia ibi. qz. Nota primo qd delegatus potest
p tem cōtumacem punire licet hoc non canetur i pmissi-
ōne. vnde virtute cōmissionis simpliciter facit habz
potestatem exercendi seueritatem ecclesiasticā. No-
ta secundo ibi seueritate ecclesiasticā. in neta glo. qd ap-
pellatione seueritatis ecclesiasticē non venit solū sentē-
tia censure sed etiam facultas puniendi modo. extraor-
dinario vt iudicare multam. Nam cum in principio
fuisset facta consultatio nunquid possit condemnare
contumacem. Respondetur qd potest compellere par-
tes v seueritate ecclesiasticā coercere. quod tenet b etiā
hosti. et Jo. an. et sic verbum seueritas ecclesiasticā est
magis latum qz verbum censura ecclesiasticā. nā ap-
pellatione censure ecclesiasticē solū venit sententia exco-
municatōis interdicti et suspensionis. vt in. c. quere-
ti. §. de verbo. signi. et idem dicit de verbo aiaduerfione

canonica ut sit latu sicut verbu severitas ecclesiastica. ut nō. Inno. in. c. i. de homi. li. vi. **¶** Tercio ex his et ex tex. q. delegatus pot mulctare et alia penam extra ordinariam etiā imponere. Ultimo nota q. vno cōmisso omnia vident cōmissa sine quib' illud explicari nō valet. p. cor. f. eo. c. prudentiam. et ad hoc quotidie allegatur ista. c. p. cordat. l. ad rem mobilem. et. l. ad le. legatū. ff. de p. cura. et. l. cui iurisdictio. de iur. om. iudi. Et nō tex. ibi plenariā ptatem. et dic plenariam id est liberam et absolutam. et p hoc verbum dixit bal. q. delegat' potest virtute delegatōnis eligere sibi nunciū et pstituerē sibi officiales et punire nunciū si facit falsam ambasiatam seu relatōem. Item testes coram eo delinquentes. ut in. d. l. nullum. l. de testi. **¶** Et aduer te q. p. rarium tenet Inno. in. c. dilectus. f. de penis. vbi dicit q. si officiales delinquant i officio d. delegatus eos facere puniri p. ordinarium. ff. p. cordando. dic q. si impeditur iudicis iurisdictio. p. cedat dicit bal. p. c. i. s. eo. alias. p. cedat dicit Inno. **¶** In glo. h. i. h. ego credo. put. s. dixi in notabilibus q. poterit ptuacem coercere etiā infligendo penā extraordinariā puta mulctam p hoc verbum damnare positū in tex. et facit qd dixi. s. c. p. p. et satis sensit hosti. super tex. **¶** In glo. si. ibi que depositis. vbi dixit tex. q. que depositis accedunt non sunt deposita. ut si homo vestitus deponat vestis nō censetur deposita. Et ibi alia non tangūt cōtrariū de hoc brocardico. dic ut nō. i. regula accessoriū li. vi. Et. ad. c. p. stituit. dic q. ibi ponitur casus singularis et multū notabilis. d. et ibi q. si aliq. religiosi dolo inducunt aliquem iuuenē ad religionem ut iucētur bona sua si ille sic inductus facit p. fessionem tenet p. fessio. sed bona non veniunt ad monasteriū et hoc i. odiū ipsoz. q. non p. p. t. deam ff. p. p. t. bona temporalia i duxerunt illū ad monasteriū sine religionem. Quare autem tenet p. fessio ex quo fuit dolose facta. dic q. ille est dolus bonus cum sit inuitatus ad seruitium dei et talis dolus non h. z. viciare actum ut nō. in. c. cum d. lectus. f. quod me. cau. facit. l. i. ff. de dolo. **¶** In eadē glo. ibi regula. vbi testator legauit libertatem seruo et cum instituit heredem demum ademit libertatem. et d. ibidem q. p. p. t. hoc nō ē adempta hereditas imo nec libertas. quia non pot. esse heres sine libertate ut in. l. quidā. l. de neces. et seruif. Et in gl. dic q. cū sunt sepa bilia et nō est eadē ratio in vtroq. p. nexoz nō possunt dici p. nexa. nam in. c. i. f. de eo qui dux. in. matri. v. n. decepti alii. q. sciens se habere coniugem duxit aliaz huius rei nesciam in vxorem. et dic ut ibi plenius nō. et vide qd nota. l. xxi. di. si quis sacerdotum

¶ Breue est. et p. alia verba **Vanius** pot. sic summarī Si causa plurib' etiā simpliciter est cōmissa quelibet delegare potest. et non diuiditur. **¶** Nota pmo q. de

legatus principis potest vices suas cōmittere nō solū cum in solidam est iudex. ut. s. eo. si pro debilitate. sed etiam si habet collegam licet ipse collega velit per se. p. cedere. ergo potest alter eoz subdelegare vices suas

¶ Secō nota ibi suo conuicti. q. potest quis vices suas subdelegare college. et sic procedit collega nomine p. p. io. id ē tanq. delegatus et nomine sue college tanq. subdelegatus. et sic potest diuersa auctoritate vni' et iōē in eadem causa procedere. **¶** Nūquid autem iste poterit ferre diuersas sententias. vnam tanq. delegatus reli' quā tanq. subdelegatus. videtur pmo q. sic. q. ex quo sustinet vices plurimū d. z. ceteri iure plurimoz ut in. c. cum olim. de re iudi. Sed si plures. p. cedunt in causa p. it ferre diuersas sententias ut in. c. si. de re iudi. ergo rē. **¶** Contrarium tenet hic **¶** In. per. c. pe. de elec. li. vi. vbi tex. sing. dicit q. habens vocem noie. p. p. io. et nomine concanonica non potest illas voces diuidere in diuersas. nam eadem cōscientia qua putat aliquid iustū nomine p. p. io. d. z. ceteri iustam nomine p. fessio seu subdelegantis. et hoc dictum placet et est valde nō. ex p. d. s. dictum. c. pe. et idem dicendū in similibus casibus. et tenebis hoc etiā menti **¶** In glo. ibi quantum ad potestatem cōmittendi ff. operatur quo ad effectum ut alter solus possit. p. cedere reliquo nolente vel nequeunte interesse. **¶** Vel dic q. ratio dubitādi fuit. q. ex quo erāt deputati duo simpliciter videbat q. vnus nō possit. p. cedere sine reliquo. q. i. z. habeat iurisdictōem in solidū exercitium tamen habent p. parte ut in. c. cām matri. monij. et nō. in. c. prudentiā. f. eo. Sed ratio deciden di in oppositum fuit. quia nō videtur p. cedere solus ex quo procedit eoz subdelegato alterius v' habens subdelegationem college. **¶** Abbas.

¶ **Significasti** Delegat' pape exequitur suam sententiam quā exequi nō vult aut non pot. is cui eā cōmiserat exequendā. **¶** Primo ponit de cōsa p. sultatio. secundo responsio ibi p. sultationi **¶** Nō pmo q. delegatus pape potest mandare ordinario loci ut suam sententiam exequatur. nōz quo ad causam sibi p. missam est maior omnib' post papam ut in. c. studuisti. f. eo. rep. itat em psonam pape. et quo ad illā causā d. z. honorari ut papa. xciij. di. c. si. et. f. eo. sane. **¶** Nō scō ibi et auctoritate sibi cōmissa. q. ex simplicī cause delegatione recipit delegatus nedum potestatem cognoscendi et decidendi sed etiam sententias exequendi. et facit iste tex. ad. q. quā ponit doc. s. eo. d. causis. vbi p. cludūt q. si terminus fuit p. fixus diffinitione cause potest delegatus causam decidens infra triennium exequi sententiā post terminum. quod etiam tenet hosti. f. c. consuluit. et facit iste tex. iuncto. c. querenti. f. eo. nam ut ibi patz potest delegatus ferre sententiā in vltimo die termini et tamē a iure habet annum ad executionem sententię.

vt in. d. c. querenti. secus si terminus fuisset pfixus iurisdictioni. qz tunc post terminum non potest se impedire sedz Jo. an. in. d. c. d. casus. qd no. Item no tercio qz de legatus pncipis hz ea que sunt maius imperij. unde potest suam suam executioni demandare et eam alteri etiam committere vt hic et f. eo. in literis. In autem delegatus inferior hoc possit. In. tenet qz non. vt in. l. a. dno pio. ff. de re indi. vbi hoc etiam sentit bar. sed ego plenissime dixi in. c. si quis ptra clericum. de fo. co. pe. et dic vt ibi.

Ultimo no qz resistentes iudicij delegato pnt ab eo puniri cuiuscunqz pditionis et dignitatis sint. et e ratio qz repntant psonam pape cui totus orbis subest. ix. q. iij. cuncta p mundum. secus dic in delegato alterius. ille em non potest animaduere nisi i subditos delegatis vel in delinquentes i territorio ipsius delegantis vt s. no. c. i. Sed quero nunquid delegatus pncipis possit pncipaliter p se suam suam exequi. vidz primo qz non. qz tex. iste vidz dare sibi pntem in defectu ordinarij nolentis vel neque eantis sententia exequi. Et pntarium est vtz pmo p istum tex. du dicit auctoritate sibi commissa. et sic ex pntem pntem hoc potest. ad idem c. in literis. et c. querenti. et c. ex literis. f. eo. et hoc communiter tenet. et tenet legiste. in. d. l. a. dno pio. Et ad istum tex. dic qz factum narrat. naz vt plurimum ptingit qz delegatus mandat ordinario executionem. qz ipse no hz officiales In glo. l. in fi. sed p hoc glo. no videt ad iura. s. alle. in pntarium. Hoc dicunt qz illa loquitur de delegato inferioris a pncipe. iste vero tex. procedit i delegato pncipis. Vel dic qz ratio dubitandi fuit. qz ex quo commiserat alteri executionem suam videbat functus officio suo vt f. eo. c. in literis. et sic videbatur qz no poterat amplius se impedire. Ratio vero decidendi in pntarium dicit ex glo. d. c. in literis. que dicit qz ex sola pmissione no censet functus officio suo f. oportet qz interueniat actualis executio. qz verba sunt intelligenda cum effectu vt in. c. relatum. d. de. non resi. sed certe hoc e contra illu so. tex. vt ibi dicit hosti. dicit qz forte b referuauerat sibi aliqd coercionis. et sic remiserat iudex vt i. c. si delegatus. f. eo. l. vi. Vel spale e ne pncipis mandatu dndat qz nisi subseqt executio commisionis possit ipse delegatus reassumere iurisdictionem. Bo. an. dicit qz res hic erat integra. ideo potuit delegatus renouare pmissionem et assumere iurisdictionem vt in. c. quis. f. e. ti. l. vi. Conclude hanc materia sic. qz aut delegatus committit executionem alicui tanqz suo ministro. non autem faciendo eum suum delegatum. et tunc per hanc pmissionem non desinit esse iudex quemadmodum si pmitteret alicui nuncio vt daret possessionem ad hoc. l. executionem. ff. de exequ. rei indi. et f. eo. ex literis. et in b caso pprie intelligi potest iste tex. nam non fecit iste ordinarium suum subdelegatum sed sibi commisit executionem tanqz ministro implorando officium suum. ideo

non desinit esse iudex. Aut committit delegatus executionem alicui faciendo eum subdelegatum et nihil sibi retinendo. et tunc re integra potest renouare. d. c. quis. sed re non integra quia ille incepit vt licet adhuc executionem non perfecit. et tunc non potest iste amplius se intromittere quia functus est officio suo et iste est pprie casus iudicio meo. c. in literis. f. eo. et hoc potest pcedere etiam si commissarius non potest vel nollet executionem plicere. qz ex quo efficaciter transiit in eum iurisdictione iste subdelegatus remanet pntem psona. vbi non potest amplius reassumere iurisdictionem etiam volente subdelegato. est ar. in. c. significandus. f. eo. et c. sup questionu. s. porro. eo. ti. Extra gl. qz nungd delegatus pape possit p executione sue iurisdictionis petere a pntem familia suam vt p eam sententia sua maderetur exca. t. ni. vel forte vbi faciat aliquem capi prout requirit sua iurisdictione In. tenet b qz sic. et idem hosti. s. eo. c. i. quia delegatus recipit pntem super omnibus sine quibus causa expediri non potest. s. eo. pntem. in fi. Item eps hoc potest. vt in. c. i. de offi. ordi. et. xxij. q. v. c. administratores. et. c. princeps. ergo et delegatus hoc facere potest cum sit maior quolibet ordinario vt s. dixi. In contrarium tamen facit silus curie. na ppa quandoqz exprimit i rescripto suo vt delegatus possit innouare auxilium brachij secularis si hoc oportet ergo vbi non exprimitur hoc non potest. Et dicit hic abbas curia romanu hoc tenere. Hoc idem tenet archidia. c. vt officium. de here. l. vi. p istum tex. vbi papa spaliter indulget inquisitoribus heretice pntem vt possint innouare brachium seculare ergo secus in alijs. Spe. eo. ti. s. sequitur. v. sed nungd. refert vtraqz opi. et inclinatur in pntem. Nec ob. scdm eum qz aliqui hoc exprimat i rescriptis. quia fit expressio non vt datur pntem de nouo. sed qz solet plus timere qd spaliter indulgetur t. vt in. c. aduersus. de here. Item scdm Jo. an. no e absurdum exprimere clausulas qz insunt. iuxta no in. c. mandatu. s. de rescrip. unde sequitur ipse pntem opi. nisi aliud teneat curia. tenendo in opi. scdm dat remedium vt delegatus ppellat ordinarium vt inuocet auxilium brachij secularis. pntem tamen opi. etiam coiter tenet a modernis. et mihi satis placet saltem vt coiter iste circuitus ar. in de. auditor. de rescrip. Item qz no apparet t. qz delegatus qui repntat psonam pape no potest innouare auxilium brachij secularis in pntem tibus ad officium suum sicut potest quilibet ordinarius Et ex bis inferatur ad aliam. q. nunquid delegatus pape potest in manu militari sententiam suam exequi. In. tenet qz sic. adducit. l. si quis missus. ff. ne vis fiat ei. et c. quia frater. vj. q. i. In. vero dicit qz potest exequi dando etiam veram possessionem dummodo nemo resistat. sed non potest indicere bellum contra resistantem. quia hoc e solius pncipis. xxij. q. iij. c. i. et. ij. nec etiam

monendo arma. sed dicitur tunc in defensione recurrere ad auxilium ordinarij seu brachij secularis. et hoc dicitur cõiter tenetur. Ex quo habes notare qd delegat' pape non p̄t habere officiales armatos. p hoc facit de. ij. d. bere. vbi hoc indulgetur sp̄aliter inquisitoribus heretice prauitatis q̄ h̄nt delegatam. iuxta nō. in. c. p hoc. de hereti. li. vi. ergo secus i alijs delegatis. Et ex his infero ad. q. de qua alias fui interrogatus a quodam ep̄o nunqd liceat ep̄o habere officiales armatos pro executōe iusticie. et dixi qd nō nisi haberet tpalem iurisdictionē in loco. hoc p̄bo p̄mo p iura que dicunt ep̄m in executione iusticie debere implorare auxilium brachij secularis vt in. c. administratores. z. c. p̄ncipes. p̄alle. Itē alibi cauetur qd sicut p sp̄ualibus debēt p̄ncipes recurrere ad ecclesiā. ita i tpalibus dñt p̄lati recurrere ad p̄ncipes seculares. vt in. c. cum ad vez. z. c. si impator. xvi. di. nec p̄missis actibus sunt eoz officia perturbada vt in. l. p̄sulta diualia. L. de testā. Itē ecclesie fuit interdita executio gladij tpalis dicte domino petro. pueri gladiū tuū i vaginam. vt legit in euangelio Et vide in hoc qd plene dixi in. c. nouit. de iudi. Itē arma clericoz sunt orationes et lacrima. vt dic̄ hiero. in. c. p̄ncipior. xxiij. q. viij. et p̄dicta notabis

Quando Si ordinarius scit eum quem delegatus pape mandat i possessionē induci non resistet violēter s̄ p̄abus instabit vt differat donec cõsultatur papa. p̄mo ponitur questio. scdo solutio ibi ordinari'. Nō p̄mo ibi certum sit. argumentū bonū qd snia notorie iniusta tenet ex quo error in ea non ē exp̄ssus. et ad hoc indutebat istā l̄ram do. bal. f̄ certe hoc apte nō p̄batur hic. qz poterat esse certum ip̄i ordinario non tamen erat notoriū vt voluit b̄ hosti. Itē ex quo p̄cedebat vt delegatus nō poterat ordinarius tanq̄ inferior violēter resistere sibi z q̄ sententia sit nulla p̄pter notoriam iniusticiā. tenet Inn. in. c. fraternitatis. d. frigi. et in. c. cum bertoldus. de re iudi. facit tex. in. c. iter. ceteras. eo. ff. et dixi ibi Nō scdo qd delegato pape etiā iniuste p̄cedenti non dicitur loci violēter resistere Sed p̄tra hoc z p̄tra tex. op. de. l. p̄hibitum. L. de iure fil. vbi etiam videt p̄ bari oppositum. So. dicit b̄ Inn. qd aut iudex p̄cedit iniuste in casu nō sibi cõmissio et p̄t sibi violēter resisti vt i cõtrario. Aut p̄cedit iniuste i cā sibi p̄missa et tunc etiam non debet violēter sibi resisti nisi p̄s ap̄pelletur. sed post appellatōem p̄t sibi resisti cum sit suspensa sua iurisdictione. ad hoc. c. dilect. f̄. de appel. qd verbū est valde notandum. Sed in contrarium allego aliud dictum nota. Inn. in. c. dilecto. f̄. de sen. ex. li. vi. vbi dicit qd si iudex iniuriatur alicui iuris ordine si seruato potest sibi violēter resisti. facit. l. nec magistratibus. ff. de iniur. et dicto. c. dilecto. Itē adde glo.

nō f̄. eo. ex literis. que dicit qd iudici volenti sententiā nullaz mandare executioni impune potest violēter resisti. quam glo. singulariter notabis Itē adde dictū Ly. in. l. ab executione. L. quoz app. nō rec̄. vbi i hac materia ponit nō. distinctionem dicens. qd aut potest per remedium appellatōis releuari grauamen quod iudex iniuste infligit et non dicitur sibi violēter resisti sed appellari quia ad hoc est inuentū appellatōis remedium aut grauamen ē irrevocabile et tunc p̄t sibi violēter resisti. Sed p̄cordando hec dicta distingue sic. qd aut iudex iniuriatur extra iudicium animose tanq̄ pars et potest sibi violēter resisti sicut cuilibet alteri. et hoc casu p̄cedit dictum Inn. in. d. c. dilecto. Aut p̄cedit iudicialiter. z tunc si grauamen infligendum non est revocabile per appellatōem potest sibi violēter resisti. vnde dicerem qd si iudex mandat iniuste aliquē suispendi vel torqueri potest sibi violēter resisti. quāto potest quilibet adiuuare istum qui patitur violentiā. ar. l. si quis i seruitute. ff. de furt. et. xxiij. q. ij. p̄ totū. Sic potest intelligi et moderari dictum bar. in. d. l. p̄hibitum. Aut grauamen est revocabile per appellatōem. et tunc si grauamen ē notorie iniustū credo qd p̄t sibi resisti. ita p̄cedat glo. in. d. c. ex literis. aut nō est notoriū et tunc dicitur appellari. Sed notabis semp̄ dictum Inn. hic. dum dicit qd post appellatōem p̄t sibi violēter resisti. Ly. tamen sentit oppositū et dictum suam videtur equius p̄dest tamen distingui qd aut certū est appellatōem tenere et p̄cedat dictū Inn. qz per appellatōem ille non remansit iudex saltem quo ad exercitium. Aut dubitatur de validitate appellatōis. z p̄cedit dictum Ly. et p̄dicta bene notabis. quia habes multa dicta in diuersis locis dispersa simul collecta. Et p̄ predicta potest p̄ma fronte morderi etiam dictus Inn. h̄ in eo qd dicit qd solū p̄t resistere iudici ille qd possidet rem vel ius in quo fit iniuste executio. alijs autē non p̄t resistere scdm eum etiā si p̄tendat aliqd ius in illa re. Nec ob̄iste tex. scdm eum. qz hic nō pe tebat ius instituti possessum p̄ ep̄m s̄ fiebat executio in p̄benda ecclesie vel i ecclesia inferiori In pirariā tñ facit qd. s. dixi post bar. in. d. l. p̄hibitum. vbi vult qd oppressus a iudice iniuste p̄t impune clamare subsidū z quilibet p̄t impune sibi auxiliari Sz p̄t saluari dictū Inn. hoc modo qd si oppressus innocat auxilium quilibet etiam non possidens nec pretendens aliud interesse potest sibi succurrere. et sic procedat dictū bar. sed si ille qui possidet non resistit nec clamat auxilium non potest alijs resistere iudici. et sic procedat dictum Inn. hic quod nota. In glo. i. in si. nota ex glo. qd large sumpto vocabulo amicabilis compositio potest appellari transactio. sed stricte sumpto vocabulo differunt quod facit ad statuta facientia mentōem de transactioe vt cum sint stricti iuris non comprehendat

amicabilem ppositū. Vel dic scdm gos. q. trāfactio
sumitur b. pprie. nec ob. p. rariū q. n. disputat hic pnci
paliter de viribus transactionis. f. vtz violenter possit
resisti delegato. et facit hec litera in ar. q. delegatus p̄t
mādare executioni transactionē coram eo factam quod
fatebatur. Et in. sed abbas. Anno. et cōiter doct. tenent
p. rariū et verius. q. iudex delegatus est deputat⁹ ad
iusticiā faciendam. ergo sua iurisdicō non extendit ad
transactionē que fit de facto et p. rariū p̄sensu qd nota.
Nec ob. ille tex. q. delegatus hic non dicebat se velle
exequi transactionem sed pcedere auctoritate delegata
alias bene potuisset sibi resisti. quia processisset in sibi
non cōmissio

Niteris Post diffinitivā executi
oni mandatā expirat de
legati iurisdicō In p̄ma decisā p̄sultatio. i
secūda respōsio ibi. p̄sultatio. Nō p̄mo q. delega
tus ad certam cām d̄r iudex. ad hoc. c. for. f. de ver.
sig. vbi ponitur etim ologia hui⁹ verbi iudex. Nō se
cundo ibi p se vel p alium tex. exp̄ssim q. delegat⁹ p̄n
cipis pōt p̄ncipaliter p se suā s̄niam mandare executi
oni. vnde nō tenet prius requirere ordinariū. vt dixi. s.
eo. c. significasti. Itēz pōt aliū deputare ad actum exe
cutionis licet nō sit ordinariū vt b. et f. eo. ex literis.

Nō ibi auctoritas et iurisdicō. q. ista verba q̄nqz
capiunt vt sinonima. Et nō q. delegatus d̄r habere au
toritatē et iurisdicōez. p hoc. l. ij. ff. de iurif. om. iud.

Ultimo nō q. p s̄niam non d̄r iudex omnino fun
ctus officio suo f̄ demū post executōem factam. d̄r t̄n
certo respectu funct⁹ vt n̄ possit se ampli⁹ impedire de
cognitōne cause. vt in. l. iudex postea q̄. et in. l. cū q̄re
rebatur. ff. de re iudi. In glo. l. ibi cū effectu salicet
Vult ergo glo. dicere q. delegatus mandando alteri
executōez nō est functus officio suo nisi sit paritū suo
mandato. et hoc dixit p. c. significasti. s. eo. vbi delega
tus reassumpsit iurisdicōez ordinario nolente vel ne
queunte exequi. f̄ certe hoc est p̄tra istū tex. vbi ponū
tur duo casus diversi in qbus delegatus d̄r funct⁹ of
ficio. p̄rimus si s̄niam mandavit executioni p se v̄l p
alium Secūdo si mandari executioni p̄cepit. Et ergo se
cundus casus differat a p̄mo d̄z itelligi q̄n̄ adhuc sen
tentia nō est executā Et quanqz circa hec multa scribā
tur. tu t̄n dic vt dare dixi i. d. c. significasti. nam potest
iste tex. intelligi q̄n̄ mādanit alteri executionē delegan
do sibi vices suas i totū cum iurisdicō sit translata in
subdelegatū. f. eo. sup. questionum. s. porro An aut
sit functus officio suo irrevocabiliter distingue. q. aut
res est integra et potest revocare cōmissionem alteri fa
ctam. secus si non est integra. vt quia subdelegatus in
cepit vti iurisdicōne. vt in. c. q̄uis f. eo. li. vi. In
glo. ij. in h. finitur iurisdicō delegati et alijs modis d̄
quibus per spe. eo. ti. s. restat. videre. per totum. et dic

vt ibi. Extra glo. quero hic tex. loquitur de delega
to sed quero quid in ordinario an dicatur functus of
ficio per sententiam et etiam quo ad delegatum queri
potest nunquid dicatur functus officio suo etiā si s̄niam
non tenuit. Anno. quo ad vtrūqz dubium format hanc
distinctionem. aut etiā s̄niam tenuit aut fuit nulla. p̄di
mo casu nec ordinari⁹ nec delegatus potest mutare s̄niam
sententiaz sed quilibet dicitur functus officio suo quo
ad cognitionem cause. vt in. d. l. iudex. et in. l. cū que
rebatur. ff. de re iudi. et. L. sen. rescin. non posse. p̄ to
tum. nā si non fuit appellatum sententia transiit i rem
iudicatam et fecit ins iter partes. vt in. c. cum inter. de
re iudi. in. l. res iudicata. ff. de re iudi. Stat fuit appel
latū et potestas cognoscendi et retractandi spectat ad
superiorem vt in. c. dilectus. ij. de rescrip. et in. c. vt de
bitus. de appel. Etia in t̄n hoc est verum q. iudex non
possit suam sententiam retractare si tenuit. qd notan
ter dixit bar. in. d. l. iudex. iudicem non posse s̄re sen
tentiam sub p̄ditione resolutiva. quod singulariter no
tabis. Jura ergo que dicunt valere s̄niam latam sub
p̄ditione d̄nt intelligi de conditione suspensiva vel de
conditione relata ad tempus p̄ns vel p̄teritū. q. non
habet suspendere vel resolvere vt in. l. cum ad presens
ff. si cer. pe. ij. q. vi. viduum. et in. l. i. s. viduum. ff. q̄n
appel. sit. Si vero sententia est nulla et tunc dicit Anno.
q. delegatus non pōt se aliter intromittere quia sive
bene sive male functus ē officio suo. ad hoc bo. tex. cū
glo. in. l. si vt proponis. L. quomodo et quādo iudex
et idem tenent ibi cōmuniter legisse. et est dy. in regula
quod semel placuit. d̄ reg. su. l. i. ff. Ego putarem hoc
pcedere nisi sententia sit nulla ex defectu forme māda
ti. non etiā dicitur iudex p̄nunciāse si non servavit for
mam mādati. pro hoc induco bo. tex. in. l. quid tamē
ff. de arb. vbi arbiter iterum pronunciat si non serva
vit formā cōpromissi. In ordinario dicit Anno. q. nō
pōt iterum pronūciare per. l. si presens. L. quomodo
et quando iudex. Do. an. dicit hic q. i hoc ultimo mē
bro legisse aliter dicunt q. aut sententia est nulla ex tur
pitudine iudicantis. et tunc non ip̄e sed superior debet
s̄niam reformare. p. l. absentē. L. de accu. Stat s̄niam est
aliter nulla. et tūc p̄t ip̄e iudex itēz p̄nunciare vt i. d. l.
si p̄ses Sed tu adverte qz non ē vtz q. legisse b̄ cō
muniter dicit. f̄ hec fuit op̄i L. post quendam alium
doc. antiquū. vt nō. ip̄e in. d. l. si vt p̄ponis. Alij vero
aliter dixerūt. nā Ja. d̄ are. voluit indistincte vt sup cā
nullitatis deberet adiri superior Itēz bar. in. d. l. si vt p̄
ponis. tenuit q. p̄t adiri superior et etiā iudex q. tulit sen
tentiam per. l. iij. L. de accu. Sed ip̄e bar. meli⁹ et ple
nius examinavit hūc articulū in. l. si exp̄ssim. i. penul
colū. ff. de appel. vbi facit hāc distincōez q. aut qd pe
tit ab eodē iudice iterum p̄nunciari in causa et deduct
nullitatem incidenter et hoc potest indifferenter simo

non pot' isto modo adiri superior. quia ad superiorem non devoluitur causa nisi per appellationem vel aliud remedium equivalens puta per viam nullitatis. In causa nostro non deducitur nullitas principaliter sed incidenter. et pro hoc facit tex. in c. venerabilibus. post pn. d. sen. ex com. li. vi. et pro hoc. d. l. iij. Aut deducitur nullitas principaliter. ut puta quia peto sententiam pronunciam nullam et reformari. et tunc est in optione mea quez in vicem velim adire. nam possam adire cum q sententia tulit ut in iuribus palle. et in. l. i. ff. que. sen. sine appellatione. et iudicem superiorem ut i. d. l. absentem. et poterit superior necdum pronunciare sententiam nullam sed etiam reformare sicut contingit in remedio appellationis. quod est singulariter notandum ut quemadmodum appellatio devoluit causam ad superiorem ut possit etiam sententiam reformare ut in. c. raynaldus. et in. c. synodus. de testa. ita causa nullitatis. facit quod non. In. in. c. cu' ptingat. f. e. et non tradas h' dicitur oblivioni. nam singulariter limitat. c. pastoralis. f. de offi. ordi. et. d. c. venerabilibus i qd dicitur q' contra appellationem non potest archieps se impedi de causis subditorum sui suffraganei. nam debet suppleri vel per aliud remedium equipollens puta si adiretur per viam nullitatis. et tenebis hoc menti quia non memini tactum per canonistas.

Consultationibus

Reo absente non potest contumacia delegari? dat' etiam ad die non restituet actorem h' pbare velit possessionem et deiectionem. h. d. c. Communis divisio. scda ibi super quo. In pmo q' h' iudici non possit liquere de causa infra tps sibi prefixam p delegantem non tñ ppter hoc d'z omittere solennitates substantiales iuris Nota scdo q' ad obtinendam restitutionem debet quis duo pbare. scz possessionem et deiectionem. et ad h' quotidie allegatur iste tex. In t'cio q' ptra absentem non d'z pcedi etia' cu' agit' possessio hoc tñ declara' ut latius dicit' f. cum glo. fi. In glo. i. in si. intentus glo. est q' etia' si p' noticiam literarum vel post citationem iste reus absentes se non pot' pcedi ad sententiam restitutionis lite non ptes. per ea que dicuntur infra in glo. sequenti. et in glo. fi. Et ad istum tex. in eo q' innuit contrarium supplet maxime. de hoc dicit' lat' ut dicitur in glo. se. et fi. In glo. h. non plura ex ista glo. In pmo q' ptra absentem etia' ex iusta causa fit missio in possessionem ex primo decreto si non defendatur e' tñ quod sibi impu'tetur quare non dimisit pcuratorem. Item ista missio e' modici p'udicij. unde fit etiam contra absentes causa republice. Tex. e' nota. in. l. ignorare. all. e. i. gl. Et quando nota ex glo. ibi boni viri arbitrati. q' scdm decretum in personali actione interponitur arbitrio boni viri. i. iudicis. et sic non est necesse ut expectetur annus a tempore primi. put tenuit Inno. in. c. dilecto. f. d. v.

fig. Et idem q' ista glo. tenet glo. iuris civilis in. l. cum pponas. l. de bc. auc. iudi. pos. et optime facit tex. in l. si finita. s. non aut statim. ff. de dam. infec. Tercio non q' amici absentis sunt requirendi anteq' fiat missio i possessionem. et idem non. glo. in. c. cam. f. de do. et pta. Multi tñ legiste dixerunt h' non esse necessariu' nec alibi pbari. f. iura de hac requisitoe amicor' facienda loquitur de causis p'cularib' ut in eis patet. de quo p' Ly. in. l. si ut pponis. l. quo et qñ inde p' bar. in. l. apud iulianum. ff. ex q. cau. dixi plene in. d. c. causam Quarto non ibi q' si diffinitiva. q' in possessione recuperande snia d'z quasi diffinitiva. et tene menti ista glo. Alibi dicit' q' e' diffinitiva ut in. c. cu' ad sedem d' resti. spo. Alibi innuit tex. q' sit iterlocutoria. in. c. cu' venis sent. de insti. f. dic ut plene dixi in. c. si. de iudi. vbi etia' de hoc p' glo. Quinto non et tene menti q' in ca' possessionis d'z servari iuris ordo sicut in ca' p'prietatis. et de hoc dicit' ut latius dicit' cum glo. fi. Ultimo non q' si absens ex iusta causa comparet post annum debz restitui in integz non obstante q' actor sit effectus verus possessor per lapsum anni. ad hoc. d. c. dilecto. Item adverte in eo q' glo. dicit' aliud esse bona alicuius possideri. et aliud in possessionem mitti. et aliud restituere possessionem. Sunt em' ista tria in se diversa. nam vbi missio fit ex primo decreto maxime in personali missus i possessionem non efficitur possessor f' castus vñ d'z esse in possessione sed non possidere. l. is cui. ff. ut lega. no mine caveatur. Cum vero fit missio ex secundo decreto tunc missus efficitur verus possessor. et ita intellige glo. in secundo decreto. et per scdm decretum qñq' iudex decernit ut bona possideantur p' actore. qñq' etia' ut illa bona vendantur. quadoq' dat' insolidum credit' tui. sibi videtur. de quo per Inno. in. d. c. dilecto et plenissime de materia huius glo. per bar. in. l. si finita. s. iulianus. ff. de da. infec. dixi in. c. qm. s. in alijs et. s. si. ut li. non ptes. Quis autem dicatur latitare. dicit' Inno. in. d. c. dilecto. q' latitare d'z q' vocatoni iudicis non obedit. intellige i fraudem adversarij ut in. l. fulcinius. s. qd sit latitare. ff. ex q. cau. in pos. eatur Restitutio vero possessionis fit cu' pretendens se violenter spoliatu' petit restitutionem. vñ vult possessionem tanq' verus possessor. ad traditionem vero istius debet pcedi lite contestata et servato ordine iuris. Et si diceret quare ex secundo decreto potest dari vera possessio et bona vendi lite non ptestata ut in. d. l. cum pponas. et in. d. c. quonia. in si. et restitutio possessionis non pot' fieri lite non contestata cum hic pcurat' fauor spoliati. So. i hoc ultimo casu requiritur diffinitiva sententia. quia principaliter queritur de spoliatoe. Et regula iuris est q' lite non ptestata. non d'z pcedi ad sniam diffinitivam. ut in ti. ut li. non ptes. per to. sed in pcedenti casu cum interponitur secundum decretum non fertur snia

diffinitiva. unde non pronuntatur pncipaliter super de
bitis in odium ptumacis. iudex p interlocutoria sua
dat possessionem vel insolutum bona cotumacis. et q
sit interlocutoria. notater voluit Inn. in. d. c. dilecto. r
Jo. an. h. et ideo isti dixerunt q si iudex videt se decep
tum qz ca ppter qua fuit scdm decretu interpositu no
fuit vera ipsemet iudex pot renocare decretu qd non
pot si sententia esset diffinitiva. vt dicit in. c. pcedenti.
r an sit verum indistincte q in ca restitutiois debeat ser
uari iuris ordo dicam latius sup glo. fi. et per hoc ha
bes hanc glo. declaratez In glo. fi. p intellectu gl.
opp. tex. iste in fi. innuit q si iste qui dicebat spoliase
fuisset contumax. potuissent testes recipi et snia ferri.
Cōtra qd oppo. de. c. ij. et quasi p totu. j. vt li. no ptes.
vbi habetur q lite no ptestata non debet testes recipi
etiā pta ptumacem f. d. pcedi ad missionem ex pmo
decreto vel ad excoicationem. put habetur in. c. qm. in
s. in alijs. eo. ti. So. glo. metu cōtrarij ponit tres in
tellectus ad fi. c. Primum vt itelligatur qn re fuit
absens post li. ptes. et sic mutat casum r lz ista sit qdā
impropriatio ad tex. qz dicitio nisi euz sit exceptio d
itelligi vt loquatur i pcedenti casu. quia exceptio de
bet esse de regula. vt nota. super rubrica. de reg. in. tñ
vt iura iuribus pcedentur. hec impropriatio admittē
da est vt sic exceptio fiat non spālter ad pcedentia f
in genere vt sit sensus qz ptra absentem no d. pcedi
ad sniam nisi p contumaciam se absentauerit scz post
li. ptes. Scds intellectus vt finis itelligatur d mis
sione i possessionem ex pmo decreto. Et multi hoc te
nuerūt. f. mibi non placet qz etiam in primo casu ista
missio non est fienda vt nota. in glo. ij. Tertius itel
lectus vt pcedat tex. scdm opi. hug. et quorundā anti
quoz qui olim tenuerunt posse pcedi ptra ptumacem
li. non ptes. f. hodie veritas est i cōtrarium vt habetur
clare. j. vt li. no ptes. per to. Ideo extra glo. alijs de
derūt qrtum intellectum vt euz agitur possessio pnt te
stes recipi lite non contes. ptra ptumacem. ad qd opti
me facit ista litera. Et pro hoc qz talis questio d. mo
mentanea. L. si d. momē. pos. l. vna. et videt agi d. mo
dico p iudicio. et hanc opi. tenet guil. vt refert hic pe. r
plene nō. in. l. l. ff. de in. inte. resti. Et quanqz doct. no
stri apte non reprobent hunc intellectum. tñ tex. est i cō
trarium in. c. ij. palle. scdm p mune intellectum. Item
vidz tex. iuncta glo. in. l. fi. L. si per vim vel alio. et ple
ne examinat bar. in. d. naturaliter. s. nihil p mune. ff. de
asqui. pos. vbi notabiliter pcludit q in omni possessio
rio d. z seruari ordo iuris. et sic fieri li. ptes. siue sit pos
sessorum retinende. in. l. de interd. s. hodie. siue sit
possessoriu adipiscende. vt in. l. fi. iuncta. glo. ff. quoz
lega. siue sit recuperande vt in. d. l. fi. Idem scdm eum
in alijs interdctis exhibitorijs vt in. l. locū. s. si tabule
lūta. glo. ff. de tabu. exhib. r vide lati p bar. in loco

palle. nec est vez qz questio possessoria sit modici pū
dici. qz magnum est p modum possessionis qz actore
nō pbante reus absoluitur. vt in. c. fi. de iureiur. Item
difficile est pbare dominiū et ppter defectu pbationū
qs sepe perdit ius suū. et ideo magnum ē comodum
possessionis. qz releuat ab onere pbandi dominiū. vt
in. c. sepe. j. d. resti. spo. et tene menti p dicitā p dationē
Alij post hosti. ponūt quintā lec. vt iste tex. ponat
casum spālem qn cōcurrunt ptumacia. delictū. violen
tia. et fauor spoliati. et dicit Jo. an. q si volum⁹ tenere
hanc lec. debemus addere quintū. scz qn iurisdicō
fuit pcessa ad certum terminū vt b. q si velit dicere q si
volumus recedere per istum tex. a regula iuris debem⁹
dicere q omnia que hic ponunt necessariō debent cō
currere hęc lec. mibi nō placet qz scdm eā papa b in
dupisset ius nouū. qd nō est dicendū cū respōdeat ad
pultatōez. vt ptz in prin. et sic ptra nota. in. c. pultati
oni. d. tempo. or. et in. c. ex tua. de fil. p. Alij aliter le
gunt sed non expedit instare. unde tene primū itelle
ctum glo. et pclusionem. s. scriptam qua p bar. posui

Anequia

Delegatus pape in causa
sibi cōmissa iurisdicōez
habet super ordinariū et quocūqz maio
rem. b. d. In pma ponitur decisa pultatio. in scda re
sponso ibi. tue. que tria facit vt ptz in litera Nota
pmo qz delegat⁹ gerit vices delegantis r d. z honorari
tanqz repitans psonam delegantis. p hoc. c. fi. p. c. ij.
di. et. l. fi. ff. de officio eius cui mā. Ex quo infer⁹ qz de
legat⁹ nō h. iurisdicōem iure pprio f. iure delegantis.
Ideo dixerunt qdam qz delegat⁹ non h. iurisdicōez
sed iurisdicōis exercitium. quod tñ reprobat glo. in
l. ait ptoz. ff. de re iudi. et p hoc tex. in. c. i. literis. s. e.
vbi expse dicitur p rarium. ad idem. j. e. ex literis. et
facit iste tex. p p muni stilo delegatoz qui cum scribūt
pib⁹ dicit et mandatis nostris imo veriss apostoli
cis firmiter parere rē. quasi mandatum delegati sit ip
sius delegantis quia illius vices gerit. r facit iste tex.
qz vice rector scholarium sit honorandus vt rector qz
gerit vices rectoris. de quo in. l. filius. et in. l. vican⁹.
ff. de legatio. Nota ibi superior et maior. qz ratio
iurisdicōis etiam delegate quis dicitur superior et
maior illis in quos iurisdicōem habet. Item nota
qz diverso respectu quis potest esse superior r inferior
et minor et maior. nam si causa delegatur per papam
preposito senensi contra epm senensem prepositus est
maior quo ad illam causam. est autem minor i ceteris
euz sit subditus epō. Et sic nota casum in quo inferior
potest habere iurisdicōem in suū supiozem r in eum
animaduertē scilicet cū gerit vices sui supiozis. Ita
ta ibi rebellis et contumax. qz differētia ē inter rebellē
r ptumacē. Et nō p significato hui⁹ verbi rebellis. non
enī solū dicitur quis rebellis cū domūo suo natural

De offi. iudi. dele.

resistit sed etiam cum iudici non vult parere vel saaz iurisdictionem impedit. contumax vero cas non vult co parere ad citationem iudicis Et nota hoc p statuta facientibus mentionem de rebellibus et contumacibus

Item nota ibi scd3 qualitatem facti. qd pena ptumacia e mensuranda p qualitate negotij z plonaz Dixit tñ alibi glo. singularis qd omnis ptumacia est excoicacione digna. z tanto maior est quanto ex minori re surgit. qz videtur magis ptinere supiores vt nō. in. c. duo iunt. et. c. si impator. xvi. di. quod tene mēti Item nota qd interdictum potest restringi ad certum actum unde potest clerico interdici sacerdotale officium vt ex eratione alterius ordinis Ultimo nota qd ppter delictum et contumaciam epi potest interdici tota terra p tinens ad iurisdictionem suam. qd tene menti. S3 est dubium nota. nunquid iudicium civitas cui p̄est epi scopas seu dioecesis sua. possit subijci interdico. ppter factu epi. Tancre. per istam literā tenet qd sic. nam ne gari nō p̄t qn civitas ptineat ad iurisdictionem epi i sp̄tualibus. Idē vult archi. in. c. si snia. de sen. ex. li. vi. adducōs illam tex. z dicit qd hosti. hic accedit ad opi. tancre. Sed tñ. intellexit istum tex. de terra ptinere ad mensam epi qd nisi sic ptineat non debet ex facto epi subijci interdico. Et pro hac opi. que mibi placet possit induci iste tex. ibi terra illius. nam civitas non ē epi lz ibi habeat iurisdictiones sp̄uales sed dē dominē temporalis. Ad hoc bo. tex. in. c. i. de postu. pla. iuncta glo. facit etiam verbum sp̄aliter positum in fine tex. qd innuit vt tex. intelligatur de terra sp̄aliter pertinente ad iurisdictionem epi id est in qua epi habet iurisdictionem tpalem. naz ppter delictum dominū terre potest terra subijci interdico vt. j. d. spon. c. non est et vide qd nō. i. q. iij. in sum. et. xxiij. q. iij. in sum. vbi bona gl. et bec notabis. In glo. ij. in fi. nō singulariter istaz glo. ex qua habes casum in quo papa p̄d̄ligari a sni plici sacerdote. cas sez illi se subijcit in p̄fessionis actu et idē nō. glo. in. c. nemo. ix. q. iij. Et colligit istd ar. glo. ex tex. hoc modo. Naz quēadmodum delegatus est maior epi qz representat psonaz pape delegantis et ratione huius delegationis potest epi ligare. vt in tex. ita et sacerdos cui papa constituitur cas gerat vices dei. et papa p tūc sit persona p̄uata sacerdos dicitur maior et vice dei p̄t illum ligare. p hoc. c. si sacerdos d. offi. ordi. et tex. in. l. ē receptū. ff. de iurisd. om. iud. vbi tex. dicit qd si maior iudex subijcit se minori p̄t ab illo indicari. Et nō ex istis glo. ar. qd papa tenetur p̄ter peccata sua vni sacerdoti quem ipse elegerit. vñ electio ptinet ad eū qz non repitit eo maior. Et idem tenet hosti. in sum. in ti. de pe. et remis. in. s. cui p̄ten dū. v. cui papa. et qd teneatur p̄ter. tenet etiā Jo. an. in. c. significasti. de fo. ppe. et ibi plenius dico. In glo. in ver. ter. p̄te. in fi. So. vt ibi nota. in glo. simili

ter. Et pro pleniori dicto huius glo. et limitatione ad istum tex. vide. c. ij. j. eo. li. vi.

Xpre Si p̄mus impetravit p̄tman dignitatem i ecclesia vacaturā. secundus impetravit certam dignitatem ip̄i us ecclesie cum vacaret et illa postea vacat p̄mo nō se cūdo debetur. et ē nōbilis decisio. p̄mo ponit par tis p̄questio. scdō p̄usio ibi. quonā nō p̄mo qd p̄t dari gratia ad archidiaconatū p̄mo vacatur. nō scdō qd in eadē ecclesia p̄t esse plures archidiaconat⁹ vt hic erat. et idem nō. in. c. quonā abbas. in glo. j. e. ti. nō tercio qd i collateralib⁹ admittitur successio in b̄ficijs. nam vt vides hic nepos p̄t habere b̄ficiū sui aunculi non rōne successionis s̄ rōne renū ciationis. Idem habetur in. c. accedens. j. de accu. et in. c. ij. de arbi. Quid autem in ascendētib⁹ z descen dentib⁹. dic vt habetur in. c. ad extirpandas. de si. p̄l.

nō quarto practiam bonam impetrandi b̄ficiū vacatur p renunciationem etiaz certe persone. possunt ergo impetrare gratiā qd si titius vult renunciare b̄fici cio suo qd mibi sic renunciatum p̄ferat. Et nota qd b̄ ad mittitur etiam in consanguineos. Item nota qd i l̄ teris ad b̄ficiā stamus dare. unde secunde p̄sumitur surrepticie nō facientes mentionem de priorib⁹ Et nota ibi si memores fuissimus. qd papam q̄nc fallit obliuio. xxiij. di. p̄terea. Item in glo. i. iungeb⁹ gl. ij. Et nota ex vtraz glo. iuncto tex. qd volens licite re nunciare b̄ficiō suo non debet deducere in pactum vt cōferatur certe p̄sone. sed debet pure z sponte renūciare in manibus supioris Si autē opponeretur pactū non valeret renunciatio nec collatio alteri facta. de quo vide quod nō. glo. i. q. i. ordinatōnes. et in. c. cum vñ uerfoz. de re. p̄mu. Si autem non apponitur pactū tñ renunciāns in animo gerit vt conferatur certe persone et alias nō renunciasset nunquid cōmittatur simonia. Glo. hic instat et videtur finaliter p̄cludere qd nō. z cla rius h̄ tenet gl. in. d. c. ordinatōnes. Dicit tñ qd peccat iste qd ex defectu carnalitatis inducitur ad renunciandum Item dic qd vbi p̄mittitur mentalis simonia nō tenet qd renunciare sic adepta seu habita s̄ tenetur deo satisfacere p solā penitentia. Tex. ē singularis in. c. vltimo j. d. simo. Et eadē. q. ē de canonico q vadit ad officiū p̄ncipaliter ppter distributōes quotidianas. nā p̄mit tit simonia mentalē vt nō. glo. in. c. vñico. de cleri. non resi. li. vi. Et nō glo. in eo qd distinguit inter p̄hibita. z similem glo. habes in. c. cum p̄idem. de pac. z. i. q. iij. saluator Et nō glo. singu. in eo qd sentit qd i b̄ficijs. ca dit simonia non de iure diuino s̄ ex p̄hibitōe ecclesie. In p̄trariam tamen facit multum. i. q. iij. ex multis. et plene materiā exaui i repetitione. s. qz vero. in. c. ex tirpande. de p̄ben. et vide. c. di. c. nouit. vbi tex. loq̄t d̄ papa In glo. si. ibi. sed veritate inspecta sp̄ales sunt

signa glo. et tene eam menti. ex qua habes etiā notare
q̄ dispositio non d̄ generalis s̄ sp̄alis lz p̄prehendat
plura loca seu plura subiecta dūmodo veniat purificā
da in vna retin. lz etiā h̄ mādaref. p̄missio de p̄mo archi
diaconatu vacaturo. tñ gratia veniebat purificanda in
vno archidiaconatu z non i plurib. z ideo veritate in
specta. hec gratia est potius sp̄alis q̄ generalis. tunc
etiā dispositio d̄ generalis cū verificat in toto genere
et comprehendit in se quālibet sp̄em cōtentam sub gene
re. vtp̄ta si lego vni omnes seruos meos et alteri le
go certum seruu tūc species derogat generi. l. v. p̄ore. ff.
de lega. iij. et plene nō. in. l. quesitū. in. ff. de fun. in
struc. s̄ vbi vtraz dispositio solū venit verificanda in
certa specie licet altera sit magis generalis quo ad ver
ba nō h̄z locum illa regula. sp̄eo derogat generi. ad h̄
tex. in. l. si duo. ff. de leg. i. et. l. si heres. ff. de op. lega.
vbi dicitur q̄ vni fuit legatus certus seruus quē elegerit
poterit ille eligere illum seruu qui fuit alteri sp̄aliter
legatus z p̄ p̄cursum faciūt sibi p̄tes. nam scdm legatū
veniebat purificandū solū in vno seruo. id nō p̄t dici le
gatum genere. quod clarū attingit bar. et pleni. i. d. l.
quesitū. et alibi. scz in. d. l. si duo. p̄ hanc rōnem notā
ter dixit q̄ si papa scribat p̄ vno bñficiando in tota di
ocesi et p̄ secundo in certa ecclesia ipsius diocesis si va
cat beneficium i illa ecclesia p̄ferat p̄mus non et secū
dus. qz vtraz gratia ē sp̄alis p̄ d̄icta. z est tex. ap̄t̄
simus h̄ cuius intellectū dare habes vltra alios p̄ p̄
d̄icta Et hūc intellectum glo. tenuerunt Inn. et hosti. b̄
f̄ 3a. de ablongia vt refert Jo. an. hic ponebat aliam
lec. intelligendo q̄ vtraz gratia erat hic p̄uilegium. vñ
nō sumus h̄ i materia rescriptorū s̄ i materia p̄uilegi
orum. q̄si velit dicere q̄ scdm p̄uilegium sp̄ale nō de
rogat p̄mo generali lz secus sit in rescriptis. vt in. c. l.
de rescrip. Nō duo ex hac lec. p̄ d̄imo ip̄m p̄nci
pale d̄ictū q̄ i p̄uilegiis sp̄es nō derogat generi p̄cedē
ti. de quo pleni. dixi i. c. cū ordinē. et. c. l. de rescrip. z
dic vt ibi Secō nō q̄ gr̄a ad bñficia p̄sequēda p̄t dici
p̄uilegiū z fortit̄ pot̄ naturā p̄uilegiū q̄ simplicis re
scrip̄ti. qd̄ itelligi capiēdo p̄uilegiū p̄ bñficio p̄ncipis
in. nō. in. c. olim. de ver. sig. p̄ Jo. an. z p̄ bar. in. l. si.
ff. de p̄sti. p̄n. p̄ma tñ lec. nōbilioz ē. Et i si. glo. dic q̄
imo stat date in literis impetratis ad bñficia. vt in. c.
cum cui. de p̄ben. li. vi. et in. c. tibi. de rescrip. co. li.

X pre ubi p̄traria voluntas pape nō
apparet delegatus iuris formas
seruare d̄z rōnabiles exceptōnes admittere.
vel aliter et sic. Si simpliciter scribitur delegato certa
forma exp̄ssa d̄z nihilomin⁹ exceptōnes rōnabiles ad
mittē quāq̄ de eis nihil dicat i rescripto. Diuidit. nā
p̄mo ponit decisa q̄stio. scdo solutio ibi. q̄stioni. tercio
exceptio ibi. nisi. q̄rto p̄testatio ibi q̄ nec Nō p̄mo
q̄ exp̄ssio certe forme in rescripto nō artat precise dele

gatum vt nihil audiat p̄ter p̄tenta in forma imo si rati
onabiliter excipitur p̄tra actorem tenet exceptōem ad
mittere. Exquo inferitur q̄ papa delegādo cam simpli
citer nō intendit tollere exceptōnes rōnabiles p̄ti p̄pe
tētes. Debet ergo delegat⁹ p̄cedere ad instar ordina
rij. Nō scdo ex hoc et ex tex. q̄ exceptōnes min⁹
rōnabiles non d̄z iudex etiā delegatus admittere. vñ
iudici data ē facultas discernendi iūter exceptōez z cō
primendi vel repellēdi minus rōnabiles. ad hoc vide
qd̄ etiam nota. Inno. in. c. post electōem. in. fi. d̄ p̄cc.
p̄ben. vbi notat̄ dicit q̄ licet exceptio sit legitima i se
tñ si iudex vehementer p̄sumit eam opponi causa dila
tandi iudiciū et eam nō esse veram p̄t z d̄z eam non
admittere nec d̄z curare de appellatōe p̄tis. qz appell
tio non iustificat nisi p̄betur veritas exceptōis. vt in. c.
interposita. de ap. Nō tercio ibi. iuris equitatem.
q̄ iudex d̄z p̄cedere scdm equitatem iuris tñ informa
tam. q̄ ergo d̄z iudicem habere equitatem p̄re oculis
vt in. c. si. de transac. et. l. placuit. l. de iudi. et in. l. q̄
si ephesi. ff. de eo qd̄ cer. lo. d̄z intelligi de equitate iu
re n̄formata vt hic. qz iudex non d̄z esse clementior le
ge. vt in. an. de iudi. s̄. oportet. qd̄ nō p̄tra illos q̄ di
cūt se amplecti equitatem sp̄eta iuris forma. Illa etiā
non p̄t dici equitas s̄z iniquitas. qz deniat ab eo qd̄
iustum et equū est. cū lex sit fundata sup rōne z equita
te. l. di. p̄suando. et. d. l. placuit. et in. s̄. aut̄ lex. iij.
di. Itē nō q̄ p̄nceps p̄t in rescripto tollere om̄es
exceptōnes nō tñ p̄sumitur hoc velle facere vt hic i si.
et in. l. quotiens. l. de p̄ci. impa. offe. et. j. lat. i sub h̄cā
In glo. q̄. in. fi. nō istam glo. singulariter quia facit
ad multa. z p̄mo si p̄nceps i rescripto vel statuto dicit
nullam exceptōnem in aliquo facto debere admitti vt
itelligat de exceptōe min⁹ rōnabili. nō aut̄ d̄ legitimis
et rōnabilibus. Et pro hoc d̄co glo. facit quia non
est verisimile q̄ p̄nceps per verba generalis velit tolle
re iuris obseruantia maxime cū tanto p̄iudicio p̄uari
ar. si quando. l. de inoffi. testa. et in. c. ecclesia. d̄ dec.
nisi aliqua exceptio sp̄aliter tollatur Nam tunc nō d̄z
admitti si sit in se rōnabilis. Idem dicit Jo. an. in hoc
ultimo si exp̄mūtur aliq̄e sp̄aliter exceptōes p̄simi
les. et sub h̄cā clausula general' Nā tūc oēs exceptōes
p̄siles exp̄ssis vidētur sublata vt in. c. qui ad agendū
de p̄ura. li. vi. et quod nota. in. s̄. quesitum. alle. i. gl.
Sed Guil. na. resistit p̄mo dicto gl. dicens q̄ exquo
simpliciter et generaliter tolluntur exceptōnes. debet
etiam itelligi de legitimis et de rōnabilib⁹ qz qui totū
dicit nihil excludit. xij. di. si romanorum. Hosti. capit
mediam viam vt per illam generalitatē itelligantur re
mote exceptōes moratorie seu dilatorie nō autem per
emptorie que sunt maioris p̄iudicij z q̄s p̄nceps de
facili non tollit. d. l. quotiens. Jo. an. dicit q̄ si impe
rator vult solum tollere dilatorias valet rescriptū. d. l.

De offi. iudi. dele.

quotiens. Sed si vult extendere rescriptum ad pempto
rias non valet rescriptum nisi aliter appareat de intenti
one mandantis. p. d. l. quotiens. si quia verba sunt gene
ralia de supra hoc pluri princeps ar. c. sane. s. e. Ego lati
dicere sic quod aut princeps remouet exceptioes omnes in ca
sa in quo remouere non potest. ut quia generaliter intellige
re excluderent defensionem que sunt de iure gentium. et
tunc in dubio verba generalia sunt intelligi de exceptio
nibus minus rationabilibus ut sic rescriptum recipiat inter
pretationem secundum potestatem mandantis. ad hoc de. pasto
ralis. de re iudi. c. a nobis. si de sen. ex. facit. c. q. d.
p. l. i. vi. et in hoc casu potest saluari ista glo. Et sum
in casu in quo princeps potest tollere exceptioes ut quia
sunt de iure positio inducte. ut exceptio prescriptionis
rei iudicate et similes et tunc puto quod verba generalia sunt
generaliter intelligi per. l. i. ff. quod si aut clam. et per
istam tex. qui apte hoc probat non cauillando sed
hoc tamen aduertendum est post bar. in. d. l. i. quod aut rescrip
tum et statutum in tollendo exceptionem fundant se super
aliqua qualitate. et tunc admittuntur omnes exceptioes
derabentes illi qualitati super qua dispositio fundat
Exemplum. dicit statutum quod nulla exceptio admittat
contra instrumentum publicum certe possum opponere
omnem exceptioem per quam infero instrumentum non esse
publicum. quia tunc ratio dispositionis cessat. et ideo alibi
dixit glo. singulariter in de. unica. de sequel. pos. et
fruc. quod si per statutum tollit omnis exceptio nullitatis
pro sententia possum nihilominus opponere quod sententia fuit la
ta a iudice non suo. Nam per hoc infero quod non est sententia ut
in. c. ac si clericus. de iudi. Item hoc probant in. d. l. i. iu
ta glo. ff. quod si aut clam. Insuper scias quod si statu
tum simpliciter tollit exceptioes potest nihilominus rem
plere officium iudicis si habet aliquam exceptioem ra
tionabilem contra personam actoris. quia officium iudicis
supplet ubi subest equitas naturalis. quia propter rigo
rem tollitur parti facultas excipendi. ut in. l. plane. ff. de
peti. here. et notat bar. in. d. l. i. hoc vix nisi
statutum dicat quod nulla defensio admittatur. quia verbum
defensio est magis latum quam verbum exceptio. et hoc casu non
est aliquid remedium nisi ut pars soluat et postea poterit re
petere ex quo habebat exceptionem legitimam quam veteran
te statuto non potuit vi. ar. in. c. debitores. de iureiura.
et voluit bar. in. d. l. i. quod est valde notandum et predi
ctis in aliquibus accedit Jo. an. in addi. spe. in ti. de sen. s.
ut aut. post prin. predicta procedant ubi statutum seu lex tol
lit exceptiones quia tunc stat de voluntate statuentis per
predicta. si ubi princeps in rescripto suo tolleret dicit quod pri
ma fronte rescriptum presumitur falsum. quia contra voluntatem
principis. ut patet hic in. c. et in. l. quotiens. p. alle. An alibi
dixit glo. non. quod si privilegium procedit contra commune sti
lum privilegiorum et contra consuetudinem principis presumitur
falsum. unde de expectari secunda insio principis. ad h

vide bo. tex. iuncta glo. si. in. c. cum que. si. de testi. et fa
cit tex. in. c. quod super. de si. instru. In glo. si. in. c. in il
la lege precipit ut unusquisque sequatur originem patriam
nec vlla pro more puencie ferri sinat exceptio. Lin. sol
uit vt. s. in glo. quia ibi non habebat locum exceptio. et sic
non tollit ibi ius rationabilem exceptionem.

Delegatio facta dignitati
Noniam non expresse nomine perso
ne transit in successorem. Idem opus narrat fa
ctum. sed illud approbat ibi. nos. et pone casum litera
lem ut in glo. Nota prima quod iudex potest se perfigere ter
minum partibus ad agendum absque eo quod dicitur per nuncium. quia
monitio a iudice facta habet vim trine citationis. ut et tex.
non. secundum commune intellectum in. l. ij. ff. de. quomodo et quomodo iudex
quem intellectum sequitur glo. non. in. c. consilium. si. e.
in verbo post terminum. et idem glo. in. d. l. ij. Nota
secundo ibi porrecto. quod ubi moris delegatus cui facta
fuerat commissio expresse nomine dignitatis de rescripto
de nouo presentari successori. ar. in. l. mutari et quod ibi
nota. ff. de. per hoc tamen non puto necessarium quia
substitutus iudici pro mortuo per omnia censetur eodem iu
re cum defuncto et de eam assumere in terminis suis.
ut in. l. mortuo. ff. de iudi. et in. l. propterandum. ff. de. eo
Nam dignitas non variat per mutationem persone ut in. c.
si gratis. de rescrip. l. vi. Nota quod delegatio quan
doque fit expresse nomine proprio. quicquid expresse nomine ap
pellativo. ut est nomen dignitatis. et est nomen proprium
quantum ad proprium nostrum id quod comprehendit unum
corpus seu unum ens ut petrus Nomen vero appellativum
comprehendit in se plura et habet se quicquid ut genus vel ut
species ad probensa ut animal. homo. episcopus. abbas Item no
ta quod si delegatio fit alicui sub nomine appellativo tali qui
habet successorem delegatio transit ad successorem etiam re
integra. secus si fiat expresse nomine proprio tamen. quia
ut dixi nomen proprium denotat solum unum corpus. ideo
illo extincto extinguitur iurisdictio Item non quod disposi
tio quandoque est realis quandoque est personalis. et di
citur realis quando est contemplata dignitas persone
que transit in successorem. et in dubio videtur contem
plata si dispositio est fundata super nomine dignitatis
Quandoque est personalis. scilicet quando est fundata super
persona. et in dubio videtur fundata super persona si est
concepta sub nomine proprio. et ad hoc quotidie allega
tur iste tex. Item nota quod substitutus in dignitate vi
detur substitutus in omnibus appellationibus et accessoriis ad
dignitatem In glo. l. i. ff. Ex hac glo. habet duos modos
intelligendi tex. et secundus modus melius congruit litere
in qua solum dicit quod abbas leicestrice citauit. unde intel
lige quod citauit mortuo collega suo quod potuit facere
virtute clause illius quod si non omnes. de quo in. c. scisc
ratus. s. de rescri. Si autem non fuisset appositum illa clause
non potest unus sine altero procedere etiam si reliquus sit

in datus vt in .c. vno delegator. f. eo. Potest et ter
cio intelligi qd licet causa fuerit pmissa duob. pot tamē
vnu solus interloqui de pparendo etiam collega su-
perstite. vt glo. voluit nō. in .l. pomponius. alias inci-
pit si vni. ff. de re iudi. et p rariū tñ tenet ibi bar. et veri-
p quo facit tex. in .c. prudentia. et in .c. cam. f. eo. nam
nullum actū iurisdictionalē pōt alter sine altero exerce-
re ex quo sunt delegati simpliciter dati vt in iuribus p-
alle. et hoc satis tacite voluit ista glo. cū se. in eo qd ad
validitatem citationis ponderat qd illa clausula si non
omnes. erat apposita. et h̄ bñ notabis Et nō ex isto i-
tellectu et glo. se. singularem intellectum illius clausule
qd si nō omnes vt durate impedimento possit alter so-
lus pcedere sed eo cessante d̄z pcedere cum collega. si-
cut fecit iste abbas qd admisit substitutum college. sec-
dic in clausula hodie vsitata vt vnus vel alter tē. d̄ q-
dic vt le. et nota. in .c. cū plures. f. eo. li. vi. In glo.
iij. diuide hanc glo. in quatuor ptes. In p̄ma format
vnam. q. deinde format duas oppositōnes. postmodū
aliā. q. scōa ibi. f. vidz qd idem. tertia ibi. f. vidz qd etiā
quarta ibi. f. pone. Redeo ad p̄mam et quero de-
clarādo glo. qd ē ratio qd delegatio facta exp̄sso noie ap-
pellatiuo seu dignitatis transit in successorem etiam re-
integra. et secus est i delegatōe facta exp̄sso noie. pprio
Nam illa expirat p motem delegati nec trāsit ad suc-
cessorem seu heredem. vt in .c. vno delegatorum. f. eo.
So. dicit hec glo. in p̄ma pte in effectu qd cum expri-
mitur nomen dignitatis cōmissio videtur facta digni-
tati que nō moritur nec alteratur ex mutatiōe presiden-
tium. xij. q. ij. liberti. et in .c. si gratiose. de rescrip. li. vi.
Sed quando fuit expressum nomen. pprium tunc de-
legatio est facta persone que quidem est corruptibilis
vnde persona mortua extinguitur iurisdicō tanq̄ ac-
cessoria ad personam vt in regula accessozium. in vi. et
hoc est quod voluit dicere glo. dum dicit qd indiuidua
quotidie peunt. Itaz sumitur hic indiuiduum pro cor-
pore animato et terrestri Et dicitur indiuiduum quia
stante vita non potest diuidi. naz si homo d̄sideretur
in duas ptes desineret esse homo. qd homo pponitur
ex anima et corpore vt in .c. in quadā. de cele. mis. nō au-
tem intelligas de animabus aut de angelis. nā anime
sunt indiuidue et tñ nō corrupuntur. Cōtra hoc op-
pono capiēdo scōam ptem glo. et vidz qd idē sit dicē-
dum vbi exprimit nomen appellatiuū tñ nā qñ sit cō-
missio alicui existenti in dignitate semper dignitas re-
stringit p demonstratiōem aliquā. vt si d̄z pmitto cam
ep̄o senensi. nam illud verbū senense restringit illud ap-
pellatiuū ep̄o. ita qd non possit intelligi nisi de vno ep̄o
qd vnus est ep̄o senensis et nō plures. ergo p̄inde ē ac-
si fuisset exp̄ssum nomen. ppriū tñ. nā ob hoc nomen
appellatiuum differt a pprio. Itaz. ppriū nomē ē illud
qd puenit vni soli et p̄bēdit vnū corp̄ tñ. Nomē vō

appellatiuū puenit plurib. et p̄bēdit plura. et h̄z se qñ
qd vt gen. qñqz vt species ad p̄bēda vt si dico animal
p̄bēdit in se omnes species simul. vt hominē. equū
bouem. et similes. vel si dico homo cōprehendit in se
oia indiuidua simul. vt titium. sempronium et. Ita ad
ppositum si dico ep̄s comprehendit simul non magis
istum q̄ aliū ep̄m. puenit enī plurib. nec ex significato
suo restringitur ad certam psonam. ergo qñ prefertur
nomen appellatiuū seu nomē dignitatis qd idem ē cū
illa restrictione vidz qd habeat instar nomis pprii. et
quo solū cōuenit vni. So. dicit glo. in effectu qd lz pfe-
ratur nomē appellatiuū cum illa restrictione. nō tñ ē no-
men. pprium. f. ē appellatiuū singulare sicut senix. Cū
dicere qd nō definit esse appellatiuū ppter restrictiōem
f. est singulare qd p̄bēdit eodem tpe vnū duntaxat.
et ppter hoc appellatur singulare quasi singulariter de-
signatū sed ē appellatiuū. qd lz eodem tpe non p̄bē-
dat nisi vnū. ppter restrictiōem tñ successiue p̄bēdit
plures. qd si dico senen. ep̄o nō minus p̄bēdit suc-
cessorem q̄ p̄ntem. et ideo est appellatiuū. sed si dico
petrus iohānes. et eodem tpe et successiue non p̄bē-
dit nisi vnū corpus certum et determinatum. vide
si moritur et vocetur alius eodez noie nō tñ est ille pe-
trus iohānes. sed ep̄s senensis semp est idēz. sicut idē
est populus licet indiuidua quotidie mutent. vt in .l. p-
ponebatur. ff. de iudi. Et ex hoc habes solutam h̄ cō-
trarium non obstat si dicas paria esse vt aliquid expri-
matur nominatiuū vel per circumlocationem. vt in .l.
nominatiuū. ff. de libe. et postu. et nota. in .c. lateranen.
de pben. Nam dico qd quo ad certificandum psonam
illa equipollent. sed etiam quo ad significatum dispo-
sitiōis qñqz differūt qd noia appellatiua faciūt dispo-
sitiōem realem f. ppria psonalem vt hic nota. in .l. vt qd
ff. de iurif. om. iudi. et in .l. centesimus. ff. d̄ verbo. ob.
et in .c. si gratiose. de rescrip. li. vi. Sz p̄ra p̄dicta et
p̄ra tex. op. scōo capiēdo tertiā ptem glo. Et p̄mo
de .l. filie. §. ticia. ff. de condi. et demō. vbi dicit tex. qd
testator legauit agatheā ancillā. deinde supueniens eā
vendidit et emit aliā cui imposuit idem nomen. et d̄
cū ibi qd mortuo testatore illa agatheā postea emptā
debetur legatario. ecce ergo qd dispositiō concepta no-
mine proprio non est psonalis sed transit i aliā eiusdē
nominis Ad idem scōo adducitur. l. placet. cū .l. se. ff.
d̄ libe. et postu. vbi testator instituit postmodū heredē
et postmodum duxit aliāz vxorem ex qua reliquit po-
stumum. d̄z ibi qd ille debet esse heres. et sic extenditur
dispositiō ad illum qui non erat postumus tempore
testamenti. Ad idem tertiō facit. l. annua. §. i. ff. d̄ an-
leg. vbi testator legauit sacerdoti ierophilato et peludū
ibi legatū deberi etiā successorī. et sic lz fuerit exp̄ssum
nomē. ppriū vt ierophilato nihilomin. transit dispō in
successorē. ergo eodem mō debemus dicere hic. quia

si causa pmissitur alicui p̄lato etiā expresso noie, pprio
 q̄ dispō d̄z transire in successore cu' p̄trariū d̄z hic in
 tex. d̄o. glo. multū breuiter se expedit de his p̄trarijs
 dicendo q̄ testator ibi illud voluit et put. gl. doct. anti
 qui. sed nō apit glo. quō colligitur mens ista testato
 ris p̄tra dispōnem iuris. Cū dic sp̄cialis maxie post
 cal. q̄ in. §. titia. nō venit agatheā postea empta. quia
 testator dixit lego ancillā agatheā que mea erit tēpore
 mortis vñ p̄pter verba sequentiā apparet q̄ testator nō
 intellexit de p̄nti agatheā s̄ de agatheā que postea sua
 esset tēpore mortis. Cū aduerte vtra cal. q̄ relatiuum q̄
 de sui naturā restringit p̄cedentiā. vt in. l. stichus. ff. d̄
 le. i. r. l. canōs populos. L. de sum. tri. r. fi. ca. r. in. l.
 omnes populi. ff. de insti. et in. r. vtrobiq̄ p̄ bar. vñ se
 cus si testator simpliciter dixisset. lego agatheā ancil
 lam meā. ar. in. l. si ita. ff. d̄ au. r. arge. le. r. qd̄ nō. in. c.
 q̄ circa. de p̄ui. Ad. l. placet. dic q̄ poti' facit. p̄ q̄ cō
 tra. q̄ postum' ē nomē appellatiuū r̄ ideo indifferēter
 p̄bendit omnē postumū dūmodo sit isti' testatoris.
 nā ibi testator nō restringit se ad t̄ps testamenti. ad. l.
 annua. §. i. Dic q̄ multiplex ē intellect' illius. l. 12. r̄
 p̄mo p̄d̄t intelligi q̄ verbū ierophilaco non sit nomen
 ppriū s̄ nomē appellatiuū templi vel officij. vñ ieroso
 philaco grece idem ē latine q̄ sacer custos. r̄ sic cōiter
 intelligit illa. l. r̄ sic intellecta p̄cordat cū isto. c. 3. r̄ se cā
 do p̄supponēdo q̄ illud verbū sit nomē ppriū t̄m p̄p̄
 verba ibi sequentiā apparuit de volūrate testatoris q̄
 volebat solui etiā successorū naz ibi testator reliquit le
 gatū annuū sacerdoti q̄ in illo templo erit. que verba
 sunt extensiuā ad futurū t̄ps. vt nō. in. c. significauit. de
 test. p̄ 3. r̄ p̄ hec habes soluta oīa cōtraria. r̄ b̄s
 glo. declarata vsq̄ ad vltimā p̄tē quā nūc nō p̄sequor
 q̄ attingit materiā separatā a p̄dictis. S̄z aggredier
 do nunc materiā p̄dictā q̄ ē multū captiosa r̄ diffici
 lis r̄ facit necdū ad materiā huius t̄. sed etiaz ad alias
 dispōnes. cum q̄ritur an dispō sit realis an p̄sonalis.
 r̄ sic an extinguat cū p̄sona an trāseat in successorem.
 nā etiā p̄uilegiū p̄sonale extinguit cū p̄sona. vt i regu
 la p̄uilegiū. de re. in. l. vi. reale vero trāsit i successore
 vt in. c. cū venissent. de insti. Ideo q̄ro generaliter
 nunqd̄ dispō censenda sit semp p̄sonalis ex eo q̄ ex
 p̄ssum ē nomē appellatiuū seu dignitatis. r̄ q̄ idem sit
 multa scribuntur h̄ p̄ doc. r̄ per 30. an. latius i regula
 p̄uilegiū. p̄al. r̄ p̄ bar. in. d. l. et q̄. ff. de iurif. om. iud.
 succincte t̄m ibi trāsit. r̄ facit qd̄ ip̄e nō. in. d. l. ceterum'

S̄z p̄clude sic clare breuiter r̄ conclusiue q̄ ad cō
 s̄cturādā q̄litate dispōis debem' p̄ncipaliter atende
 re n̄ ad nota ppria seu appellatiua s̄ ad alia v̄ba p̄tera
 in dispōe 3tem ad materiā subiectā r̄ si verba vel ma
 teria subiecta innuūt q̄ dispō debeat esse p̄sonalis sic
 erit censenda nō obstāte q̄ sit exp̄ssum nomē appella
 tiuū. Exemplū in verbis. vt si papa cōmissit cām. ep̄o

senenū expresso noie dignitatis t̄m s̄ dixit q̄ p̄missio
 nem sibi faciebat. p̄pter trāscā in eo vitā r̄ acūmē sciē
 tie sue. Nam ex his verbis clare p̄stat q̄ nō habuit re
 spectum ad dignitatem s̄ ad p̄sonam. nā verba d̄cler
 uūt intentioni r̄ nō intentioni verbis. ad hoc. c. m̄ā. data
 d̄ p̄sump. r̄ in. c. sc̄do r̄ q̄ris. in. fi. d̄ ap. r̄ hoc satis vo
 luit 30. an. in. d. regula p̄uilegiū. r̄ 30. an. §. eo. c. fi. Ex
 emplū i materia subiecta fuit exp̄dicatus ep̄s senenū.
 exp̄ssio noie dignitatis t̄m certe exp̄dicatio non trāsit
 in successore. q̄ exp̄dicatio nō fertur nisi t̄m p̄pter p̄u
 maciā seu delictū. iuxta nō. in. c. ep̄i. xi. q. ij. ergo non
 d̄z extendi ad successorem q̄ nō repitur p̄tmax aut de
 linquens. vñ ex materia subiecta p̄prehendim' q̄ r̄ d̄i
 sponens habuit respectū ad p̄sonā r̄ nō ad dignita
 tem. p̄ hoc vide tex. cū gl. qui est nota. in. c. aduersus
 de imm. ec. r̄ ideo si exp̄dicatur vicarius ep̄i nō trāsit i
 successore. vt nō. in. c. l. de offi. vica. li. vi. Ad idē vide
 b̄o. glo. nō. in. c. h̄. in verbo mortuo. r̄ in v. exp̄pressit
 de testa. li. vi. que dicit q̄ si amicus r̄ familiaris alicui'
 abbas fecit eū executorem testamenti sui exp̄ssio noie
 dignitatis t̄m illud officium non trāsit in successorem
 q̄ illa officia solent cōmuniter iniungi amicis. r̄ ideo
 ex quo constat de amicitia r̄ familiaritate debem' p̄e
 sumere q̄ dispō fuerit p̄sonalis. r̄ h̄c p̄clusionem nō.
 quia facit ad multa. ad quas allego tex. apertum in. c.
 requisisti. de testa. in. c. p̄uilegiū. r̄ q. ij. vbi dicitur
 q̄ si relictum sit ep̄scopo vel alteri prelato a conuicto
 videtur factum contemplatione persone et non p̄tem
 platione ecclesie licet sit exp̄ssum nomen dignitatis
 secus si fieret ab extraneo. Ad idem. c. dilecti. iuncta
 glo. d̄ fo. compe. vbi probatur q̄ si in causa ecclesiasti
 ca datur rescriptum exp̄ssio nomine proprio contra
 prelatus q̄ intelligitur rescriptum datum contra dig
 nitatem ratione materie subiecte. Si autem ex verbis
 vel ex materia non potest sumi coniectura de qualitate
 dispositionis quia materia et verba sunt proportiona
 bilia persone et dignitati. Exemplum in delegatione
 cause vel in p̄uilegio. nam ista solent concedi quādo
 q̄ persone q̄nq̄ dignitati. vt p̄ totū istum titulum. r̄
 tunc distingue. Aut est exp̄ssum nomen ppriū t̄m
 r̄ dispō est p̄sonalis. Aut appellatiuum t̄tum. r̄ tūc
 dispō est realis. vt p̄batur hic in tex. ibi sub exp̄pressis
 nominibus locorū r̄ non p̄sonarum. et exp̄pone locorū
 i. dignitātū que locis p̄sunt. Ad idem. c. si gratiose. d̄
 rescrip. li. vi. vbi etiam tex. nota. idem probat respe
 ctu mandatorū. vt si mandator disponit sub nomine
 pprio vel equipollens. tūc dispositio nō trāsit i succes
 serē. sec' em̄ si sub noie dignitatis. vt si papa diceret
 sedes apostolica cōmittit tibi hanc cām r̄c. r̄ p̄ b̄ solui
 tur p̄trariū qd̄ formari p̄t de. c. l. 3. §. eo. licet hosti. alie
 ter soluat r̄ min' b̄n. idē qd̄. s. tenet bar. i. l. r̄ q̄ p̄al.
 Aut ē exp̄ssum nomen ppriū r̄ appellatiuum simul.

vt qz dicit karolo etiam episcopo senei. et tunc est dubium utrum
actus habeat attribui persone an dignitati. et quidam di-
cunt quod dignitati quia ipsius qualitas est potentior et firmiter
Alii dixerunt quod si precedit nomen proprium dispositio est personalis
secus si nomen dignitatis. Et hanc opinionem. et glo. in. l. c. 3.
ita. §. i. ff. de p. di. et dem. et pe. et bar. in. d. l. et quia. §. 3.
guil. distinguit utrum disponens habeat familiaritatem perso-
ne seu noticiam. et procedat prima distinctio. aut non habet
noticiam persone. et tunc videtur considerasse dignitatem. et sic potest
saluari procedens opinio. Hec opinio. que satis placet videtur. p.
bari ex duabus legibus simul iunctis. ff. de stipu. seruo. l.
si cois seruus. alias incipit si serui cois. vbi tex. singu-
laris in hac materia facit differentiam cum cois seruus isti
putatur dominis suis utrum procedat nomen appellatiuum
an nomen proprium dominorum. Alia. l. est. ff. de re. du. qui
habebat. vbi tex. vult quod si exprimit nomen proprium et
nomen appellatiuum aliquid errant in nomine proprio aut appel-
latiuo in dubio si non habet noticiam persone videtur considerasse
nomen appellatiuum. et quod p. inde est ac si nomen proprium non fu-
isset adiectum. Hec opinio. placet do. an. b. si ego allego
bar. q. hac opinio. expressse tenet i. d. l. si cois seruus. et dat
ibi aliam non limitationem dicens quod si secundum alterum dispositio
esset inutilis debemus in dubio dicere illud nomen fuisse
contentum placitum secundum quod dispositio est. p. hoc. c. abbate. de ver-
sig. et l. quotiens. ff. de v. ob. i. Et per hoc dico quod si com-
missio fuit facta expressio nomine dignitatis et erratum fuit in
nomine proprio non est curandum de illo errore ex quo dispo-
nens non habebat noticiam illi persone. secus si habuisset
noticiam p. d. l. qui habebat. Ad predictam distinctionem fa-
cit quod le. et non. in. c. mandata. p. alle. Et predictis videtur
mibi difficile sustineri posse glo. in. c. statutu. §. i. d. re-
scrip. in vi. in verbo canonicus quaz ibi sequitur archi. et
Jo. an. in nouella. licet quidam contra. Dicit enim illa glo.
quod si delegatus post datam literarum definit esse canonicus quod
poterit cognoscere de causa. et quod satis est quod ipse commissionis
erit capax. nam per predictam distinctionem videretur aliter
dicendum quod si nomen appellatiuum prederet vel prederet
proprium et papa non haberet noticiam persone quod tunc cum dispositio
sit realis non debet iste posse cognoscere si definit esse cano-
nicus. p. h. facit quod non. hic Inno. et sequuntur hic comuni-
ter doc. dicentes. quod vbi commissio est facta loco et non perso-
ne si persona tunc existens in dignitate transit ad aliam dig-
nitatem non cognoscet ipse sed successor. Et secundum hoc inde-
ret alia non. inuestigatio nunquam succedens in canonicatu
debeat cognoscere de causa mortuo canonico cui facta fuit
delegatio. et iste due dubitationes non declarant per doc.
nec hic nec ibi. Si autem velles saluare illam glo. potest dici
quod postquam commissio sit canonico videtur semper personalis
quia canonicus determinatur per expressionem nominis proprii. nam
nihil valeret commissio si diceretur committo canonico
senei. quia esset incerta. et ideo opinio est ut exprimat nomen
personae dicendo committo petro canonico etc. et sic videtur

quod nomen proprium sit hoc casu prepotentius maxime quia ca-
nonicus non habet successorem in onere et honore sed ca-
pitulum sibi succedit. vt non. glo. et Inno. in. c. q. sicut. d.
elec. et est tex. in. c. relatu. de testa. secus autem est in alijs
habentibus dignitatem seu personatum. Nam isti sunt succes-
sores in onere et honore in. c. pastoralis. §. i. ff. de of.
or. et fingitur successor eadem persona cum predecessore vt no-
ta. Inno. in. c. q. sicut. pal. et hoc tenedo frustra querit
utrum transeat in successore. quia est personalis et extinguitur cum
persona et ea sequitur vt in regula privilegii. de re. iur. li. vi.
Et tenedo quod commissio sit realis est dubium utrum mortuo
canonico succedat in delegatoe successor delegati. Do.
an. non firmat hic pedes sed dicit quod si ecclesia non habet na-
mez certum tunc in dubio etiam non succedit successor. quia
per mortem extinguitur canonicus. vt in. c. dilecto. d. p. de.
Et si ecclesia habet numez certum tunc dicit quod decisio pen-
det ab alio utrum canonicus habeat successore. et sic simpli-
citer transit Sed ego. d. dixi post Inno. quod proprie non habet
successorem sed alteri preferatur canonicus tunc si commissio
esset facta canonicatu ex quo canonicatus ille preferatur
alteri non apparet ratio quare ille non debeat cognoscere.
Et ex his redditur utraque opinio. dubia et sustentabilis.
et esset tutum tenere opinio. vt commissio sit facta persone et cessat
bunt omnes ambiguitates et saluabis illa glo. cuius
dictum originaliter est spe. in. ti. de le. §. si. v. quid si causa.
Item contra predicta multum dubitatur si commissio fuit fa-
cta vicario episcopi utrum si pendente causa desinat esse vicarius
possit ipse cognoscere vel cognitio transeat in successo-
rem. Glo. h. in. de. et si principalis. de rescrip. nimis sac-
cincte loquitur dicens quod si fuit expressum nomen proprium potest
ipse cognoscere aliter. et nihil dicit utrum successor pos-
sit cognoscere. nec etiam apertum si fuit expressum nomen
proprium et nomen appellatiuum sit. tunc videtur loqui quod vtrumque
fuit expressum. sed si etiam papa non habeat noticiam persone vi-
det illa glo. destrui per theoreticam predictam. Quidam tamen simon
tenent quod successor non potest cognoscere. Item pe. et bar.
in. d. l. et quia. et in. l. quod principi. ff. de le. h. sed mouetur
noui consideratione. dicunt enim quod vicarius non ha-
bet dignitatem nomine proprio quia iurisdictio sua est episcopi.
et facit idem consistorium cum episcopo. vt in. c. h. de
consue. li. vi. hinc est quod episcopo excoicato vel mor-
tuo cessat potestas vicarij. Item episcopus potest renouare
vicarium ad libitum. ad hoc bo. glo. in. de. si. de. p. ca.
et in. de. h. de rescrip. Nota Jo. in. c. pe. de of. vi. vide
tex. in. c. i. e. ti. li. vi. hoc probat per simile. nam si aliquid re-
linquitur principi legatum transit in successorem. sed si
relinquitur anguste seu impatrici non transit in impa-
tricem futuram. vt probatur in. l. si anguste. ff. de le. h.
et d. l. quod principi. hoc ideo quia princeps habet digni-
tatem nomine proprio angusta comiscat ex radijs impato-
ris et nihil habet ex nomine proprio. Vicarius autem non firmat hic
pedes. sed repio pau. de leaza. in. d. de. et si principalis

expresse tenentē p̄trariū. videlicet q̄ successor i vicariatu
 succedit i cognoſcēde caule delegare. Hāc opi. t̄z b̄ lz nō
 allegat p̄ Dau. do. me. do. car. dices q̄ d̄ia est maxia
 iter augustā t̄ vicariū q̄ augusta p̄cipat de dignitate
 mariti passine. q̄z nihil agit s̄ honorat ex p̄sona mariti
 s̄ vicariū p̄cipat ex iurisdicōe ep̄i actine. naz h̄z iurif
 dictionē q̄z exercet. t̄ cōiter tenet q̄ h̄eat ordinariā. et
 p̄ h̄ allego glo. in. c. plectis. xxv. di. t̄ in. c. lz. de offi.
 vi. li. vi. Tenet b̄ Jm. in. c. suā. e. ti. ḡ nō ē oīno digni
 tas aliena t̄ iura tractat. d̄ of. vi. vii. puto q̄ idē d̄icēdū
 de vicario q̄ d̄ixi. s. de h̄itibus alias dignitates. lz
 p̄prie t̄ strige vicariū ep̄i ponit d̄icat habere quandam
 p̄rogatiuā q̄z dignitatē cū illa nō sit oīno. p̄pria. vii in
 dubio credo q̄ papa p̄siderauit tribunal ip̄ius vicariū
 de rigore t̄i t̄ subtilitate p̄t sustentari p̄cedens opi. q̄z
 mortuo vicario nō remanet officiu vacans seu dignitas
 q̄z nō ē dignitas p̄ se stans s̄ cōiopo q̄ ep̄s p̄stituit vi
 cariu d̄at sibi iurisdicōe de nouo. ergo d̄ nouo delega
 tio tanq̄ accessoria ad illā dignitatē q̄ iā ē extincta vi
 detur ad sup̄iorem trāslata. Dubitat q̄d in p̄missione
 facta legato. nā legat' h̄z ordinariā vt in. c. ij. de offi.
 lega. li. vi. vide i spe. de of. le. in. s̄. sup̄est. v. pone q̄
 vbi t̄z q̄ ip̄e legat' possit cognoscere lz desinat eē lega
 tus. Que opi. p̄fecto nō ē vera nisi fuisset exp̄ssum no
 men. p̄p̄riū. s̄ si fuisset exp̄ssum solū nomē dignitatis
 ē dubiu nanq̄d trāsit ad successorē. vide q̄d nō. doct. i
 c. nouit. de of. le. Et t̄z do. an. h̄ic q̄ nō trāsit i successo
 rem. q̄d mibi placet. q̄z legat' nō h̄z p̄prie successorē
 q̄z extinguit dignitas eo mortuo cū nanq̄ sit dare va
 cationē hui' dignitatis. s̄z semp de nouo creatur. Ex
 his p̄t inferri ad decisionē similitū q̄stionū Dubitat
 etiā circa materiā q̄d si esset exp̄ssam duplex nomē ap
 pellatiuū quoz vnu p̄cēnit p̄sonā aliud dignitatē. vt
 si d̄icat petro p̄posito t̄ capellano n̄ro. Hā capellania
 pape d̄at p̄sone nūqd isto mortuo q̄ erat capellanus
 t̄ p̄positus succedat in delegatōe subst̄itu? in p̄positu
 ra t̄m. s̄b. h̄ d̄icat q̄ non. do. an. d̄icat b̄ vez nisi ille
 succederet i p̄positura t̄ capellania Ego credo q̄ satis
 sit q̄ in p̄positura ille succedat. q̄z vbi exp̄ssimunt duo
 noia appellatiua quoz vnu nō ē capax delegatōis pa
 pe aliter vero sic. nō possum' dicere q̄ delegatio sit fa
 cta habito respectu ad illā q̄litate q̄ nō erat susceptibi
 lis vni' delegatōis s̄ p̄inde d̄z haberi ac si esset nō ex
 pressa. t̄ p̄batur i. l. l. s̄. si cōis. de stipu. sermo. vbi tex.
 nō. d̄icat q̄ si ser' cōis stipulat duob' d̄iis quorum
 vnus est capax rei stipulate totū acquiratur d̄no papa
 ci. et ita in simili. q̄ apte vid̄i tenere Jo. an. in regula
 rōni. de reg. in. li. vi. in mercu. in solutōe p̄m. q̄. quod
 b̄n nō q̄z facit ad multa. Capellania vero nō ē capax
 delegatōis. q̄z oportet q̄ sit aut canonic' aut h̄ns dig
 nitatem vel p̄sonatū. vt in. d. c. statutū. Et ex b̄ inferri
 ad aliā. q̄. nō. q̄d si duo appellatiua eēt exp̄ssa quozū

quodlibet ē capax delegatōis. vtputa scribit' alicui p̄
 posito t̄ etiā archidiacono. H̄abebat etiā ex dispensa
 tione vel ex vnione istas duas dignitates nūqd si isto
 mortuo ille due dignitates p̄ferantur d̄uersis p̄sonis
 vtz ambo vel nemo succedat i tali delegatōe. Et de
 hac. q̄. vide plene i regula rōni. p̄alle. p̄ Jo. an. vbi re
 probado solutōem cuiusdā q̄ h̄ac. q̄. disputauit. p̄clu
 dit q̄ vterq̄ succedit i delegatōe. q̄ so. mibi placet.
 q̄z ar. hui' tex. cōmissio fuit facta vtriq̄z dignitatē. sed
 iste p̄sone rep̄tant illas dignitates t̄. Itēz adde
 aliā. q̄. nō. q̄d si causa fuit commiss' ep̄o senēi t̄ post
 modū pendere. q̄. ep̄s senēi. s̄ elect' i archiep̄m senē.
 sicut contingit his diebus florētē. Itēz q̄d possit archi
 ep̄s cognoscere exq̄ delegatio fuit facta ep̄o. vide ple
 ne p̄ Jo. an. in addi. spe. in ti. eo. s̄. restat. v. q̄d si cā.
 vbi p̄cludit q̄ sic. q̄z adiectio t̄ augmētatio dignitatis
 nō mutat subst̄itiā p̄sone nec honorē p̄st̄inum. vt in. l.
 pe. ff. de sena. Itēz q̄. p̄motus in archiep̄m nō desinit
 eē ep̄s nā t̄ papa appellat se ep̄m. vt nō. in. p̄hemio vi.
 Et induat b̄. ad. q̄. quotidianā q̄ accidit sepe inter lu
 fores ad schachos. vtz p̄mittēs dare scachum mattū
 cū pedona si dat cū pedona facta regina videatur satis
 fecisse. vid̄i q̄ sic. q̄z adiectio dignitatis nō mutat sta
 tum p̄imū. vt. s̄. dixi. In cōtrariū t̄i facit q̄z artificiu
 p̄fundit officiu. vii si lego seruū exp̄ssio noie officij si il
 le ē effect' artificialis extinguit legatū. quia de officio
 trāsiuit in artificiu q̄d ē p̄potentius. de quo ē tex. nō. i
 l. legat' seruū. s̄. si ex officio. ff. de le. iij. Bar. q̄ tamē
 firmat pedes teregit etiā dubitādo in. l. ij. l. d̄. inspec
 tu. Sed t̄n vide plenius p̄ Jo. an. in addi. spe. in loco
 p̄xime alle. t̄ ibi d̄ixi fuisse bonoū. disputādo p̄clusum
 q̄ aut q̄s p̄misit dare cū certa pedona. t̄ tūc non ē ca
 ran dū q̄ sit effecta regina. q̄z p̄stat de corpe. t̄ digni
 tas aucta nō mutat statū p̄iorē. ad b̄. d. l. pe. de sena.
 ad hoc. l. falsa demonstratio. ff. de condi. t̄ demon. t̄
 facit. l. in venditionibus. ff. de contraben. empti. Et ut
 promisit simpliciter dare cum pedona t̄ nō potest da
 re cum ea que est effecta regina. pro hoc bo. tex. in d̄i
 cto. s̄. si ex officio. t̄ bec nō. Itēz circa predicta du
 bitatur. nanquid iste tex. habeat locum cum alicui cō
 mittitur aliquod ministerium sine iurisdicōe vtz trāse
 at in successorē sicut trāsit bec iurisdicōe. Hoc. hic nō
 tangunt apte. sed Bar. in. d. l. t̄ q̄. p̄pe si. dixit q̄ nō
 licet sit expressum nomen t̄ dignitas Allegat so. In
 no. in. c. fi. f. eo. Et ad istū tex. n̄det q̄ p̄cedit cū dele
 gat' iurisdicōe. Sed aduerte q̄z bar. errauit. q̄z nō est
 vez q̄z Inno. ita loquat' s̄ loquit' cū distinctōe Dicit
 etiā q̄ aut cōmittit tale ministerium quod de facili vel
 cōiter exercetur p̄ constitutos in illa dignitate. et tunc
 transit in successorē. Exemplum. si mandaretur ep̄i
 scopo vt citaret p̄iores huius ciuitatis ad curiā. naz
 tunc nō apparet rō q̄re istud mādātū non debz trāfire

In successorem. Aut est tale negotium quod de facili non expediat per omnes sed habeant illam dignitatem regit excellentiam persone vel in scia vel in pscia ut mandatum alicui episcopo multum edocto ut debeat certis generibus predicare. isto enim mortuo non transit officium in successorem. quod videtur papam habuisse respectum ad excellentiam persone. quod dicitur bene non. Et ego non video bonam rationem diversitatis inter nudum ministerium et actum iurisdictionis. nam et idem posset contingere in actu iurisdictionis ipse enim quod causa multum ardua et maxime personarum sit commissum alicui prebato habenti sciam animam tenentem. nam certe predicta consideratio in iudicium sibi locum etiam in isto casu. et forte ob hoc hosti. et ibi indistincte quod transit in successorem ex quo fuit expressum nomen dignitatis quod quilibet constitutus in dignitate est princeps. Et piceturis tamen posset saluari ista opinio. hosti. et vide hoc per Jo. an. quod recitat opinio. quorumdam antiquorum quod in simili. quod processerunt totum oppositum. In ea gloria. si hosti. dicit quod hoc. quod non potest accidere in ecclesia presbiteri. vel camotei. quod ibi sunt plures archiepiscopi. tamen solus est nomen archiepiscopi. ecclesie maioris. Sed presupposito quod deest equivoctio tunc dicitur recurrendum ad papam ut ipse declararet de quo senserit ar. in. c. h. s. e. Et hoc opinio. videtur contra placere omnibus doctoribus. et mihi satis placet. quod non debent stare positioni. quod a principio possit quis sub fraude impetrare sub nomine equivocto. ut si impetravit per. canonicum senei. et duo sunt ibi canonici hoc nomine nuncupati et sic esset contra. c. h. s. de rescrip. Item non debemus stare fortis. quod forte posset cadere super eum de quo in veritate papa non sensit. iurisdictionem autem non datur a forte sed a papa.

Uper eo Si questionem de iure prebati de papa delegat cum dantur la appellatio remota et sub eadem forma ut delegat ad prebationem et ad quem viderit pertinere ordinem ecclesie. per hoc non habet institueri et pronunciare et ideo ad quem pertinet instituit. et si iuri suo detrahatur licite appellat et est casus difficilis et nobilis et multum allegat. Locus de iuris. scda ibi. h. na. Ad primo ibi ius de quo agitur quod prebatio que fit per patronum est ius. alibi tamen dicitur quod est gratia ut in. c. h. de iurepa. Quidam dixerunt quod inspecta prima institutione iuris patronatus fuit gratia sed hodie est ius sed credo melius posse dici quod semper fuit ius annexum spiritualibus ut non. in. c. quanto. de iudi. et ibi dixi. sed ius prebationis de gratia. et sic loquitur. d. c. h. et vide hoc per Jo. an. in. c. cu iter. et c. q. sic. de elec. Ad secundo quod verba. plata iter aliquos quorum causa committitur per principem deberet stricte intelligi ita ut existeret prebationem terti. unde non deberet verba capere illi intellectum quem prebatio capere ex lato verborum significato. et hoc ideo est quod princeps non presumit velle prebationem iuri terti. de quo non facit mentionem. et ad hoc allegat quotidie iste textus. et satis concordat. l. si quis a principe. ff. ne quod in lo. pub. et facit iste textus. ad non. per Jo. an. in. c. cu dilecti. de dona. ubi

dicit quod quatenus privilegium principis prebationem iuri terti. de stricte interpretari ut minus prebationem terti quam fieri possit. facit. c. pastoralis. de preb. Ad terti quod deputatus iter patronos disceptantes super iure patronatus non recipit prebationem referendi illud beneficium ad prebationem illi quod declarabit patronus ecclesie si in delegatoe fuit dicitur ut ad prebationem illi ordinem ecclesie Nota quarto quod delegatus recipit prebationem cognoscendi nendum inter partes etiam iter tertiarios competentes per eorum interesse. et per talia terti sic patens appellare a delegato si iuri suo detrahatur per illum. Item non quod clausula appellatioe remota operatur vires suas respectu partium. non autem respectu terti prebationis. per suo interesse. et ad hoc quotidie allegatur iste textus. Et facit quod si statutum remouet appellatioe respectu instrumenti professionati quod non censetur appellatio remota respectu terti prebationis. per suo interesse. Et ratio huius esse potest. quod princeps in dubio non intendit prebationem iuri alicui ex quo de eo non facit mentionem. Et non habet apte quod iter partes remotio appellatioe operatur plures effectus. Nam vides hic quod papa distinguit iter partes et tertiarios. Et dicit hoc abbas. quod remotio appellatioe facit quod infra possit mandari executionem non obstante appellatioe partis. ad idem. c. pastoralis. §. preterea. de. et plene non. de materia. de ap. c. pastoralis. In glo. h. ep. contra textum. videtur enim quod iste delegatus virtute prebationis sibi facte poterat conferre seu instituire ad prebationem illi que declaravit esse patronum. h. enim important verba prebationis fuit enim sibi iniunctum quod si prebationem ius prebationis ad alterum pertinet quod tunc ad prebationem illi de ordinare ecclesiam de persona etiam idonea. certum enim est quod illa verba ordinare ecclesiam sunt multum lata et non prebationem veniunt nisi in institutione seu collatioe propter illa verba prebationem de persona idonea etc. al. enim illa verba nihil operantur si ordinatio est facta per alium contra. c. si papa. de preb. l. vi. et l. si quis. de inoffi. test. Sed dicitur glo. in y. or. dicitur quod illa verba debent exponi ordinem ecclesie. i. prebationem et ea ordinanda. sed certe ista expositio improprie situm et frustra habet. s. additum. nam corpore quod pronunciat ius patronatus ad alterum pertinere satis pronunciat ecclesiam ordinandam ad prebationem illi. Et ideo dicit melius ut illa verba aliquid operentur et minus quam possit prebationem terti quod iste ultra pronunciationem super iure prebationis de instare super ordinationem ecclesie quantum pertinet sine prebationem alteri vni poterit mandare huius institutionem ut ordinem ecclesie ad prebationem illi et si non vult ordinare prebationem devoluit ad eum. ar. §. prudentia. secundum hosti. et bene. et ex hoc habes unum effectum illorum verborum. Secundus effectus colligitur ex si. glo. quod si huius institutionem prebationem delegato ut instituat valebit institutio quia cessat tunc prebationem terti Terti effectus secundum Jo. an. et alios quod si huius institutionem non contradicit etiam valebit institutio ista delegati Quidam moderni in hoc tenent pertrarium dicentes quod nisi expresse ille consentiat non

potest delegatus instituire cum sibi mandet cause cognitio et nō institutio. Primum dictū plus placet quia vt dixi hie nō mandat simpliciter cause cognitio s̄ etiā vt de psona idonea ordinet ecclesiam vñ si habēs institutōnem nō p̄tradit videt p̄sentire et renūciare in h̄ iure suo. et pro hoc facit iste tex. in eo q̄ dicit q̄ iste d̄ appellare si iuri suo insert̄ p̄iudiciū. Quartus effectus quia si ius institūendi p̄tinet ad papā puta ex deuolutione poterit delegatus instituire. qz cessat h̄ casu p̄iudiciū terciū. Et verba d̄nt intelligi late in p̄iudiciū mā dantio. vt in. c. cū dilectus. de p̄ue. Jo. de lig. in hoc tenet p̄rarium cum illi non sit mandatū vt instituat. Nec ob. de. si b̄nificiū. de p̄ben. qz loquit̄ in alio casu sc̄dm eum. s̄ primū dictū plus mihi placet. qd̄ videt̄ tenere Jo. an. qz cum h̄c mandat̄ ordinatio eccle. et cesset in hoc casu p̄iudiciū terciū qd̄ fuit cā restringendū illa verba d̄nt verba capi in proprio casu. Quintus effectus sc̄dm alios vt recitat pe. quia poterit iste declarare p̄ quē debeat fieri institutio. Aliqui in h̄ p̄tradit vt. do. an. qz delegatus nō fuit cōmissa causa inter terciōs s̄ solū inter p̄onos. s̄ credo primū dictū posse sustentari eo casu quo esset cōtentio de institutōne. nam cum mandat̄ isti vt ordinet ecclesiam de psona idonea oia videt̄ sibi mandata sine quibus ecclesia ordinari nō p̄t. vt in. c. p̄terea. et in. c. i. s. co. cū si. Et circa h̄ quero quid si papa nō p̄mittit cām inter p̄tendentes sed ex plenitudine p̄tatis mādat̄ titio vt. p̄uideat alicui de b̄nificiū et ordinet ecclesiam de m̄stris. nūquid iste mandataris poterit p̄ se instituire et in possessionem mittere. An vero debeat mandare alijs ad quos quidem ius p̄uideat̄ p̄tinet vt ipsi faciāt. Quidam dixerunt vt refert̄ Inno. inherentes verbis huius lre q̄ debeat alijs iniungere vt h̄ faciāt. et in defectum poterit ipse explicare cōtrariū sentit̄ Inno. et melius sc̄z q̄ iste mā datur̄ p̄t per se p̄uidere et instituire et reliqua facere q̄ ad possessionem p̄tinent et ecclesie ordinationem. Et h̄ videt̄ p̄bari in. c. si capitulo. de p̄cel. p̄ben. li. vi. et facit qd̄ nō. in. c. abbatem. d̄ rescrip. nā iste videt̄ executor datus ad p̄uidendū. et sic nō habet requirere ordinarium. et ad istam tex. dicit q̄ papa h̄c p̄ncipaliter cōmisit cām inter p̄tendentes nec agebat dare executorē seu p̄iudicare terciō. Inspiciēda tñ sunt verba cōmissio nis sc̄dm hosti. ar. de p̄uile. porro Sed cōtra p̄dicta et cōtra tex. oppo. de de. auditor. d̄ rescrip. vbi tex. dicit q̄ si auditor deputatus a papa p̄nunciat b̄nificiū alicui debitum p̄t ipse postea cōferre. Idem d̄erit d̄icendam h̄c et t̄aro fortius. qz fuit exp̄sse iniunctus delegatus vt ordinaret ecclesiam d̄ psona idonea. que verba nō fuerūt ibi apposita. So. triplex. Prima p̄t colligi ex glo. h̄. illi? de. vt p̄cedat ille tex. qñ auditor fuit datus in curia romana. secus si extra vt h̄c. Secōda Jo.

colligit̄ ibi ex glo. pe. q̄ tex. ille p̄cedat qñ delegatus p̄nunciat b̄nificiū alicui debitū ex iure q̄suo a papa vel suo delegato ita q̄ in collatione q̄ sit postea p̄ auditorem nō sit alicui p̄iudiciū nisi ipi mandatori ad quem spectat collatio h̄ic vero loquit̄ qñ ius est aliū de que litum et p̄iudiciū fieret terciō ad quē spectat institutio. Idem. d̄ leaza in. d. de. auditor. dicit q̄ collatio h̄ nō erat executio illius p̄nunciationis. imo multum remota ab ista p̄nunciatione cū h̄c non esset p̄tentio an b̄nificiū esset alicui debitū sed cōtendebat̄ solū d̄ iure p̄ntandi. vñ executio p̄nunciationis erat adiudicare h̄ ius p̄ono. sed vbi collatio est executio vel saltem p̄xima ad p̄nunciationē cū declarat̄ b̄nificiū alicui debitū ideo illi p̄t cōferri. et h̄c solationē tenet h̄c do. an. licet de pau. nō faciat mentionē. Sed p̄tra h̄c so. facit. nā si fuerūt apposita illa verba ordinet ecclesiam t̄c. non p̄t delegatus instituire cōtra p̄p̄riū significatum verborum ne fiat p̄iudiciū terciō b̄nti institutionē. s̄ fori? in casu de. auditor. nō debet fieri p̄iudiciū b̄nti collationem vbi nō fuerūt apposita illa verba lata. nec ē verum q̄ collatio ibi sit executio. tñ qz in collatione ius creat de nouo. sed executio est meri facti. vt in. l. executorem. l. d̄ execu. rei iudi. tū qz ibi reddit̄ aliā rōnem. quare auditor p̄t p̄ferre sc̄z vt euitet circuitus. Si autem esset mera executio posset delegatus h̄ facere etiā vbi cessaret circuitus. vt in. c. in lris. s. e. Et ideo satis posset teneri p̄ istū tex. vt illa de. restringat̄ qñ ad papam delegatē p̄tinebat collatio secus si ad eiciū archie. et h̄ nō ad intellectū illius de. In glo. in. v. archidiaconatus ibi cōmittere curā animarū t̄c. colligit̄ h̄ ar. ex tex. intelligēdo q̄ ista ecclesia erat curata. nam in tex. p̄supponitur q̄ ius institūendi poterat p̄tinere ad archidiaconū vel archiep̄m. s̄ poterat cōmittere curā animarū. qd̄ dicit glo. p̄cedere vel ex concessione sp̄ali aut ex cōsuetudine. qz d̄ iure cōi ius institūendi p̄tinet ad ep̄m. ut in. c. nullus omnino. xvi. q. vii. Et nō glo. q̄ institutio auctorizabilis quo ad curā animarū p̄t p̄scribi p̄ inferiorē ep̄o. qd̄ an sit vez dic vt plene nō. in. c. ū satis. alle. in glo. et i. c. cū venerabilis de reli. de. posset tñ iste tex. intelligi de institutione corporali q̄ p̄tinet de iure ad archidia. vt in. c. vt nost̄. d̄ offi. archie. In glo. in. v. tenebit. in fi. nō. singulariter fi. gl. ex qua h̄c nōre q̄ si iudex p̄sumit malitiā cōtra terciū volente impedire. p̄ interesse suo executionē h̄ic nō debet eū audire nec curare d̄ appellatione. ad h̄ facit qd̄ nō. Inno. in. c. post electionē in fi. de concess. p̄ben. Et inducit bal. istā gl. iūcto tex. q̄ etiā a summaria cognitōne p̄t q̄s repelli vbi p̄supponit̄ quis calūniari. facit l. fi. l. de or. cog. et. c. venies. d. h̄. de testi. quod dicit̄ menti tenendū. Et colligit̄ h̄ q̄ institutio ē quasi executio illi? p̄nunciationis q̄ tñ d̄z differri p̄ appellationes

tercū. nisi cōtra eū sit p̄sumptio de malitiā vt h̄ in glo.
et puto hoc dictū glo. et bal. pcedere vbi opponens of
fert se pbaturum in cōfīenti. qz p̄ talem oblatōem nō
purgat p̄sumptio malicie. vide ad h̄ glo. nō. in. c. su
scitata. j. de i. inte. resti. et i. l. i. §. sine. iuncta glo. ff. de ta
bu. exbi. p. que p̄t dici qz vbiqz statutū tollit exceptō
nem in aliquo casu d̄z intelligi nisi pars velit incōtinē
ti pbare. qd̄ est h̄ nō. et fac̄ qd̄ nō. bal. in. l. data ope
ra. l. g. accu. nō. pos. et oldra. p̄cilio. xlv.

Ausam

Si causa simplr est delegata
duobus alterius sentētia nō
tenet. Cōmunis diuisio. tertia ibi discretōni
Nō ibi ep̄is. nam facit iste tex. p̄ stilo curie vt causa
matrimonialis p̄mittat solis ep̄is. et qz h̄ sit de stilo ca
rie vide p̄ Spe. in. ti. de r̄p. p̄tate. c. in. §. rōne forme
v. nunc ad intracōz. f. in p̄tatem facit. c. p̄posuisti.
j. de p̄ba. et in multis locis repies qz talis cā fuit cō
missa nō ep̄is. de hoc tñ nō est curandū. qz standū est
in hoc stilo curie. Nō scdo iuncta glo. i. qz cōfessio
facta per mulierē p̄cedentibus cruciantibus et flagellis
nō tenet. et sic cruciatus et flagella incutiunt mulieri in
stūm timorē. et idem videt in masculo. vt nō. in. c. cum
dilecti. qd̄ me. cā. et in. l. ij. ff. eo. minor. tñ metus excu
sat mulierē qz masculū. vt dicit glo. quā tenebis men
ti in. c. cū locū. j. de sp̄o. Item nō qz plures delega
ti simplr dati nō h̄nt exercitium iurisdictionis in solū
dum. vñ vnus sine altero pcedere nō p̄t. Et aduerte
quia cū tex. hic dicit qz sententia vnus nō t̄z p̄t colligi
et inferri qz alter delegator nec diffinitiuā nec interlo
cutoria sententiā sine alio. p̄ferre p̄t. nam applone snie.
vbi nō surgit absurditas intelligit tam de diffinitiuā
qz de interlocutoria. vt est gl. multū nō. quā tenebis mē
ti in. c. i. de re. iudi. in. v. l. i. n. i. secus vbi surgeret ab
surditas. de quo vide glo. quā sic intellige in. c. cū oliz
de testi. et facit iste tex. sic intellectus p̄tra gl. in. l. pom
ponius. als̄ incipit si vñ ex plumb. ff. de re. iudi. q̄ dī
cit qz alter iudicū p̄t p̄nunciare de comparēdo. Bar. tñ
ibi cōtta. et sic sentit qz prius dixi et tetigi post glo. s.
eo. qm̄ abbas. Et licet iste tex. loquat de diffinitiuā tñ
papa in rōne sui non restringit se ad diffinitiuā f̄ loqz
de lūia in genere Nō ibi maritali affectōne. qz eccle
sia potest compellere maritū nō solū vt vxorē recipiat
tenere oīm illam f̄ etiā vt cā maritali affectōne penetra
ret. cōcor. c. ex parte. de sp̄o. et c. illud. de p̄sump. cum
si. Cōtra tex. opp. et vidz qz ista cōfessio mulieris de
buit valere l̄z sentētia fuit nulla per. c. h. de resti. spo.
et p̄ nō. dictū Inn. ibi vbi dicit qz licet p̄cessus sit nul
lus confessio tñ in iudicō valet. So. primo potest dici
qz cōfessio hic etiā non valet quia fuit extorta a mu
liere per corpis cruciatum. vt in tex. et glo. prima. So.
le. ā. da qz cōfessio mulieris nō p̄iudicat matrimonio

vt in. c. sup. e. de eo qui cogno. p̄lang. vxo. Et h̄c so.
etiā ponit in glo. i. et p̄ hoc satisfactū est p̄trario. Sed
dubitat qd̄ si mulier fuit confessio sine corpis cruciatu
So. dicit quidā vt refert Inn. qz si tanta erat potētia
mariti qz mulierē vberibus affecisset si negasset i p̄ntia
iudicis. qz tūc ille solus metus h̄z excusare mulierē. f̄
hoc non placet Inn. quia sc̄m h̄c nūqz valeret con
fessio vxoris in fauorē mariti. cū semp sit talis potētia
mariti in mulierē. et ideo nō. dicit Inn. qz nō p̄sumit
metus in muliere. f̄ oportz qz si vult infringere p̄tractum
scu cōfessionē qz p̄bet metū sibi fuisse illatū p̄ maritum
vel verbera illata. et nō hoc dictū. et intellige qn̄ alias
confessio de se valebat. Et aliqui h̄nt in lec. Inn. vbi
dixit vbera h̄nt verba. et si vis saluare intellige d̄ ver
bis minatoris. et fm̄ h̄llie intellectū mine mariti h̄nt
excusare vxorem si p̄traxerit vel aliquid in p̄iudici
cū suū fuit p̄fessa sola tñ reuerentia mariti nō suffic̄ ad
excusandū mulierē. vt apte voluit Inn. hic qd̄ nō. et
idem bar. in. l. metū. et in. l. ad inuidiā. l. qd̄ me. cā. et
vide p̄ eam in. l. i. §. que honorande. ff. qua re ac. n̄ da.
nec etiā puto qz sole mine sufficiat. f̄ d̄z p̄siderat p̄ue
tudo mariti et qualitas ipsius mulieris. Nā sunt mol
ti hoies qui multa minant et parū faciūt et istoz nine
nō inducūt iustū metū. secus si non solent minari quin
postea facta sequant. et ita sume practica cū vis p̄ba
re qz p̄pter metū iudicis vel minas nō appellasti. ad h̄
p̄ bar. in. l. de pupillo. §. si quis ip̄i p̄tori. ff. de no. op.
nūc. et in. d. l. ad inuidiā. et vide qd̄ dixi in. c. cum vx
d̄ reg. et ex his p̄t solui. qz q̄tidiana. ml̄ier fuit p̄fessata
in absentia se cōsensurā alienationi rei sibi ip̄othecate
p̄pter metū et reuerentiam mariti. nūqd̄ illa p̄fessio
prius facta sit sufficiens ad rescissionē p̄tractis. et tenet
Raynerius qz sic. f̄ p̄trarium ego puto verū p̄ predicta
et p̄ l. metū p̄alle. vbi p̄tz qz ex sola p̄fessatōne nō p̄ba
tur metus. f̄ oportet qz p̄bet mō p̄dicto. et p̄ h̄ habes
declaratā glo. i. In glo. ij. in si. nō hanc theoreticam
glo. qz vbi de necessitate requiritur alicuius p̄ntia ad cer
tum actū nō valet qd̄ agit in ipsius absentia. secus si de
bonestate tñ debeat esse p̄ns. l. d̄ offi. quo ad primū
dicit qz si in fauorē rei publice vel ex forma mādātū de
bebat quis esse p̄ns nō valet qd̄ agit in ipsius absentia.
nec ip̄e p̄t actū ratif. caē vt hic. secus si ob p̄inatā vt
litate. qz actus valet licet p̄ceptus possit p̄sequi p̄tem
ptū suū. vt i. c. qz sicut. de dec. vbi canonicus p̄temptus
in electōe p̄t ratificare electōz factā in ipsius absentia. et p̄
h̄ et p̄o. c. qz sicut nō. b. do. an. qz actus ex iudicialis i
p̄iudiciū tercū absentis tenet l̄z ille possit p̄sequi p̄ceptū.
h̄ ego nō admitterē. nam. c. qz sicut loquit in casu p̄tici
lari. f. cum ad minus due p̄tes capli actū gerūt absente
tercia p̄te. nam tūc actus tenet. Ratio. qz due partes
vniuersitatē rep̄ntant totā vniuersitatē. vt i. l. nulle. et in

l. plane. ff. qd. cuiuscumq. vni. vni. acc. ibi est gest. ab ha-
 bente potatem. secus eni videt vbi potas no esset pones
 exerceat actu sine alicui potia nam tuc putare actuz
 no valere sine illius potia. facit qd no. in. c. si annu. d.
 iudi. li. vi. et in. l. cum no solu. l. de bo. que li. in b. tr.
 no pot dari certa doctrina. s. fm varietate causaz. pce-
 dendu est. tene tñ meti pdicta. In gl. in v. vni. in.
 fi. vtra limitatōz quā dedi sup. tex. querit qd in dele-
 gatis ad vniuersitatē causaz nūqd valeat snia vni. do-
 co. b. nihil. dicit. s. aduerte isti delegati sil. pcesserit
 in ca. z no valet sententia vni. qd pcedit etiā si essent
 ordinarij qz causa dz habere finē corā illis iudicibus
 corā quib. est cepta. vt in. l. vnica. ff. de of. consu. nō.
 glo. z bar. in. d. l. pōponius. s. z dubiū est nunquid a
 principio possint illi delegati ad vniuersitatē carum se-
 paratim pcedere. Glo. z bar. in. d. l. pōponius. alia
 incipit si vni. tenet q. sic. vt in b. equipent ordinarijs.
 Itē videm. q. plures executores simpliciter dati hnt
 potatem insolidū. et b. qz sunt deputati ad vniuersitates
 negocior. vt. l. i. §. si plures. ff. de exercito. s. sec. est in
 paratibus deputatis ad causas pti. ulares. vt in. l.
 pluribus. ff. de pca. et in. c. si duo. c. ti. li. vi. nec audī-
 ui vni. illud dicitū reprobati et qnqz sui secutus. s. cre-
 do illō no pcedere z ppariū esse vey. ad b. allego tex.
 ling. inuncta gl. in v. sepatim. in. c. vt officium. de here-
 li. v. arguēdo p locū a spali. nam inquisitores heretice
 pparitatis deputati in aliqua puincia v. ciuitate vel ca-
 stro dicunt delegati ad vniuersitatē causaz. vt nō. Jo.
 an. in. c. p. b. c. ti. li. vi. et tñ in eis spale est fauore iudei
 vt possint pcedere sepatim. s. regulariter debet simul
 puenire sicut delegati ad certā causam. vt b. qd bñ nō.
 et iura allegata p glo. et bar. nō stringūt. qz loquuntur
 in alia materia. et b. nō. Ex quo infero q. si epō cōstitū
 it plures officiales in aliq. pte dio. nisi dederit eis po-
 tatem insolidū nō pnt sepatim pcedere. nā hnt illi iu-
 risdictionē delegatā ad vniuersitatē causaz. vt ē gl. nō.
 i. c. rōna. de app. li. vi. et in. c. pnti. de of. or. e. li. et vide
 qd nō. in cle. et si pncipal. de ryp. Etide etiā aliā nō. li-
 mitatōz ad istū tex. quā pōit Inno. in. c. raynald. i. pñ.
 d. testa. vbi dicit q. si vni. ex trib. v. plib. iudicib. dixit
 opi. suā in pntia cōiudici nec potuit illos trahere ad
 suā opi. s. recessit z noluit esse pns in snia ferenda pnt
 ali. iudices sentētiare. qz pinde ē ac si iste esset pns et
 cōtradiceret. quo casu valz snia pluriū. vt in. c. si. pe. re-
 iudi. et i. l. duo ex trib. ff. e. z sic cessat b. casu rō. l. item
 si vni. i. ff. d. ar. cōtrariū t. z bar. in. d. l. duo. s. tñ illd. di-
 cū puto veri. qz pntia oim expit qm ad huc iurisdic-
 tōnis exercitiū p pte bñ repit nūc snia lata a nō hnt
 bus potatē insolidū. ad idē ego allego tex. in. ca. cū ab
 vna. d. re iudi. li. vi. vbi dicit q. vni. ex plurib. dz sniam
 ferre alijs mādātib. alō nō t. z snia s. ille tera. nō mā-

danit nec sentētiā dixit. ergo nō tenet ista sic a collegis
 data. Etide z terciā limitationem. Si eni sunt tres vel
 plures iudices et vnus iurat q. sibi nō pot liquere de
 cā pnt ali. sentētiare. vt est tex. in. in. d. l. si vni. scdm
 vni. intellectū quē sequit ibi glo. z bar. Et Inno. i. d.
 c. raynaldus. z de plurib. ordinarijs. z de istis dele-
 gatis qliter hēant iurisdicōez. dicit. i. in. c. prudentiaz.
 In glo. fi. ibi facta restōne vult s. gl. z bñ q. mulier
 petebat b. restōnem mariti. id non admittunt accusato-
 res mīmonij an restōnem. Sed pta b. facit nā pe-
 tens restōnem habet pbare spoliatiōē z possessionē
 vt. s. e. ti. c. pultationibus in fi. s. hic maritus nō abie-
 cit vxorē. s. eam dimisit ad sniam iudicis. So. dicunt
 doc. q. hec snia fuit nulla qz ab vno lata. z sic volūt q.
 spoliat. p. tēxtu snie nulle pot petere restōnem z vey. di-
 cunt. vt in. c. cū cā. j. e. Et dicit q. ecipō q. cōiunx sine le-
 gitima cā nō vult redire ad suū cōiugalē videt cū spo-
 liare. vñ pot agere possessoriō ad b. vide bo. glo. in. c.
 lras. de resti. spo. z in. c. significasti. de diuor. z in. c. di-
 leximus. de adul. Et nota bene has tres glo. et idem
 Inno. in. c. veniens. de regu. M. abb.

Ausam que

Delegat. q. est dñs
 impetratis recusari
 pot. Lōis dñs. scda. ibi vey. Nō prio
 q. licite pot recusari iudex vt suspect. ex cā. pbabili. nō
 solū qñ ipse solus est iudex. l. p. rō. ff. de iur. om. iud. et
 in. c. si qd. p. tra. d. fo. cōpe. sed etiā cum hz alios colle-
 gas. z facit iste tex. p nō. in. c. l. d. iudi. q. si i vniuersita-
 te iudicū hōo aliq. susp. etiā possum petere illū remo-
 ueri nō obstāte q. ali. possunt ferre sniam iustaz. Et fa-
 cit ad. q. nūquid scholaris q. dz intrare examē hz ali.
 quē ex doc. suspectū ex legitima cā possit illū recusare
 et credo q. sic. qz saltem doc. sunt ibi vt testes. Et nō.
 bar. i. p. hētio. ff. veteris. dixi plene i. c. p. p. s. i. de p.
 ba. Testes aut. debet esse sine omni suspitione. vt nō. i.
 c. in lras. j. d. testi. Sed nō ibi dñs est rē. q. habēs
 aliquā in familiā suā pot dici eius dñs. Ex hac gl. ha-
 bes sex casus legitimos recusādi iudicē vide. xij. quos
 ponit. Jo. an. in. c. legitia. de app. li. vi. z p. spe. e. ti. §.
 super p. to. Et dicit b. doc. aliū casum cū iudex suce-
 sisset i totū vel in pte litigatori. nā tunc nō pot esse iu-
 dex. qz iudicaret i facto. p. prio. vt i. l. iulianus. ij. ff. de
 iur. z qd hie dicit hz locum etiā in ordinario vt in. l. q.
 iurisdicōni p. est. ff. d. iurifoi. om. iud. vbi dz q. is q. pre-
 est iurisdicōni nec sibi nec suis ius dicere pot. facit. l.
 senat. ff. d. of. p. si. plene dixi i. c. cū ptingat. d. fo. p. pe.
 Nūquid aut. pot esse arbiter sive arbitrator. Doc. q.
 sic qz etiā i facto. p. prio. qd pot esse arbitrator. vt. l. si li-
 bert. ff. d. op. liber. z i. c. quitauall. d. iur. iurā. Ista tñ
 rō nō pcederet i arbitro qz qd nō pot esse arbiter in fa-
 cto. p. prio. etiā pte p. sentētiare. vt in. l. pe. ff. de arbi. Sed

dicit qd alio respectu potest esse arbiter in causa familiaris quia interuenit consensus partium. nam potest partes non recusare predictam. ad b. c. insinuante. ubi patet quod dicitur potest esse iudex in causa familiaris si non fuit exceptum. Ultimo scias quod Jo. an. hic dicit quod gl. non caute loquitur dum in prin. dicit hic esse ar. quod iudex potest recusari si est dicitur impetratio nam fm et m b est expressum. et sic non dicitur dicitur ar. si est non. in. c. i. de pac. Et ex hoc non formosum modum inducendi iura. ut ubi casus non est clarus inducitur tex. in ar. ubi tex. est expressus dicitur simpliciter allegari tex. posset tamen fm cum dicitur quod b non fuit recusatus iudex sed alter fuit subrogatus. ubi dicitur melius quod primo tex. probat de suspitione et p. p. de recusatione. ubi ibi habet respectum etc.

Si delegatus rem consulente.

mittit eam non in totum et a subdelegato appellat ad papam. p. b. non impeditur. passus delegati pape vel clarus sic. Et subdelegato delegati pape quod subdelegatus non in totum non ad papam sed ad ipsum delegatum appellari dicitur. et non diuiditur. Et primo vni casum facti ling. q. non potest ad papam appellari obmissio medio regulariter contra. ut in. c. ad rōnam. q. vi. Et rō huius spālitati est. quod delegatus qui subdelegauit non in totum repūtat personam pape quo ad illam causam. ut in. c. sane. s. c. et ideo ex quo papa voluit istum tenere locum suum quo ad illam causam temeraria est appellatio dum interponit ad ipsum papam quia iam habet papa in persona delegati. et ideo casus ponitur. i. e. c. super questionum. §. porro. Secundo non quod delegatus subdelegans facit medium gradum. vni non dicitur appellari obmissio isto medio ut hic. hoc fallit si istud medium in esse inutile. ut puta si subdelegans esset excoicatus vel aliter impeditus. Nam tunc potest appellari ad papam ut est tex. in. c. si is cui. §. e. li. vi. Item fallit si negat iurisdictionem subdelegatis. ut quod dicitur papa fuisse mortuum re integ. ut est tex. i. c. si a subdelegato. §. e. li. vi. Tercio non ibi vni pluribus. quod vnus delegatus potest causam subdelegare vni vel pluribus per. §. e. pastoralis. primo rōso. Et eadem rōe dicitur doc. quod plures delegati possunt causam subdelegare plibus quod ipsi sunt. Sed est dubium facti nūquid vnus ex plibus delegatis possit causam subdelegare pluribus sicut potest vnus solus ut b. Inn. colligitur ar. quod sic refert alios tenere priuilegium propter absurditatem que posset sequi si isti plures subdelegati discordarent. Hosti. dicit quod ista consideratione deest et expedit ut vni committat. sed propter rationem. c. prudentiam. v. illa quod per. §. e. dicit quod potest delegare plibus. nec ob. si dissentiant quia pūsum est p. c. si. de re iudi. §. Jo. an. dicit quod illud. c. non puidet in isto casu et huius dicit. quia loquitur quod plures iudices delegati discordant in sententia. sed nos loquimur quod plures subdelegati vni delegati discordant cum procedunt cum collega subdelegatis. ut puta vni ex duobus delegatis subdelegatis vice suas duobus istis procedunt cum collega subdelega-

tis et discordant ad inuicem quo casu non est pūsum quiter sit puidendum. Et id dicit Jo. an. vtile esse puidere ut non possit vnus pmittere plibus nisi solidum. ut in sili dicit in. c. pe. de elec. li. vi. Ego credo quod pmissio optime fieri potest pluribus p vni ut b. et. s. e. quibus. et quod omnes subdelegati ab vno tenent locum vni ita quod nil valet nisi maior pars conueniat in vna sententia. ad b. allego tex. ubi gl. in. c. pastoralis. in pn. e. d. §. p. ubi bo. tex. facit de. si. de inrepa. et quod non. Jo. an. in sili in. c. scripte de elec. In ea. glo. ibi et non laicis hodie est pūsum in. c. statuta. i. §. i. in l. o. de §. p. li. vi. ubi dicit quod illis personis dicitur pmittere delegatus pape quibus pmitit ipse papa. et qui sunt ille persone habet ibi in pn. Extra gl. dubitat quod si subdelegatus reseruat sibi executioem inie et non sententiam. nūquid habeat locum iste tex. Doc. quod sic. et hodie est tex. in. c. si delegatus. §. e. li. vi. Vni quocumque articulum iurisdictionalem sibi reseruat ipse remanet iudex et dicitur ad eum appellari a subdelegato suo nisi quoniam negaretur iurisdictione sua. ut est tex. in. d. c. si a subdelegato. Sed b. casu est dubium nūquid subdelegatus possit cognoscere an sua sit iurisdictione ex quo negat iurisdictione subdelegatis. et de b. in spe. i. ti. e. §. ex p. ubi ponit opi. priuilegium. et tene quod potest per. illi. c. si a subdelegato in v. admittit. et ibi b. sentit Jo. an. nec ob. ille tex. in eo quod non potest appellari ad subdelegatum. quia illud est ne appellas videat sibi priuilegium quia ex quo negat eum habere iurisdictionem non dicitur ad eum appellari. sed quoniam contra subdelegato pponit defectum iurisdictionis non reperit in alio contradictione. quia iudicium reddit in iustitiam. in stipulatione. §. si sicut. ff. de v. obli. et i. c. intellexim. de iudi.

Elatu

et licet pres. perpetuat iurisdictionem vel sic. Aborte delegatus non expirat iurisdictione delegati coram quo lis erat prestatata. et non diuiditur. Et primo quod sic mandatum iurisdictionale expirat re integ. p morte mandatoris. ut in l. mandatum. l. ma. et i. §. recte isti. e. et non in de. §. i. fi. de p. ca. ita diffinit mandatum iurisdictionale re integ. differunt tamen in alio scilicet respectu perpetuatis. quia primo casu negocium dicitur esse i. tegrum an. lit. pres. ut non. in. d. de. §. de p. ca. gra. vo concessa non expirat l. moriat. pcedens re integ. ut in. c. si cui. de p. b. li. vi. et ad validitatem et efficaciam privilegii sufficit quod pueniat ad noticiam privilegii. ut in. c. i. de p. ces. p. ben. li. vi. et in. l. abuti. ff. de do. Item iurisdictione ordinaria radicalis in persona illi cui pcedit vni immediate p. cessione in herede ossibus illi. et id p morte pcedentis non expirat. sed id quod noster est sine facto nro a non bene illi non potest. ut in. l. id quod noster. ff. de re. in. Quo vo cognoscat quod sit facta iurisdictione siue pmissio ordinaria an vo delegata. Dicit quod si princeps vel lex seu p. s. u. d. tribuit simpliciter iurisdictionem super vna prouincia super vnam civitatem vel castrem seu concedit iurisdictionem simpliciter super vniuersitate causam videt concedere ordinarias nisi exprimat vbi

delegamus vel facias aucte nra rē. nam tūc facit cum delegatū. ad h. vide bo. tex. cū glo. in. c. i. de cle. egro. li. vi. et in. c. cū aliquib. de ryp. e. li. hanc pclusionem firmat hosti. s. e. qm. et b. r. in. d. l. et qz vide Inn. in. c. cū ab ecclesiā. de offi. or. Et scias q n̄ quilibet pōt dare ordinariā. s̄ solū pnceps vel lex vel p̄suetudo vel vniuersitas dū eligit rectorē. vt nō. in iuri. pal. Aut q̄ n̄ de iurisdictione delegata et de p̄petuatiōe ipsius reperim̄ multe opi. vt pdixi. inter q̄s est opi. hosti. i. d. c. licet qui multū in h. laxauit habenas dicendo q̄liter cuiqz delegamus incipit vti iurisdictione n̄ aū mortem delegantis. p̄petuata est iurisdictione. Ad hoc p̄ illud. c. licz vnde si eligit sibi notariū vel nūtiū sit p̄petuatiō scdm̄ eum vide etiā gl. i. c. si a subdelegato. j. e. li. vi. q̄ tenuit q̄ si delegatus subdelegat aū mortem p̄mi delegantis p̄petuatur eius iurisdictione et subdelegado vsus est iurisdictione. Ad h. placet illa opi. vt necessario requiratur citatio p̄ tex. j. c. p̄. et p. c. f. j. de offi. le. cui impossi. b. le est ridere nisi impropiet lra. facit. c. p̄posuisti. d. fo. p̄. et. l. si q̄s postea. ff. de iudi. p̄bat rōne. nam i hac p̄petuatiōe requirit q̄ delegatus cepit vti iurisdictione vti cum p̄petuatiō ista fiat respectu partium op̄tetur q̄ interueniat aliq̄s actus cū p̄te. Sed citatio est p̄ncipiū et fundamentū iurisdictionis. insi. de pena tunc. li. sig. s. si. et. c. p̄tingit. de p̄ba. ergo necessario requirit q̄ p̄cedat citatio. Itē scdo multa iura specificē requirunt citatiōnem. vt j. c. p̄. et. c. si. pal. de offi. le. q̄ alia iura q̄ dicunt generaliter q̄ iudex iccepit vti. et debet intelligi et suppleri p̄ citatiōnis actus. Itē et tercio. c. j. p̄. requirit q̄ negociū d̄z esse ceptū aū mortē delegatū. s̄ nō p̄t dici ceptū nisi sit deuentū ad aliquē actū qui sit de substantialibus negocij. vt p̄bat in. c. in caus. cū ibi nō. de dec. et in de. si. de p̄ca. ergo etiā necessario requiratur citatio. qz vt dixi ip̄a est p̄mus et substantiē actus ordinis iudiciarij. et h̄c opi. t̄z cal. in. d. c. l. et archi. j. q. vi. c. nō ita. Si q̄ris de rōne q̄re delegata iurisdictione extinguit morte p̄cedenti re integrā. R̄ideo p̄ actū subdelegatiōnis nō trāst̄t efficacit iurisdictione in delegatum. hinc est q̄ re integra ille qui subdelegauit in totū p̄t cōmissionē reuocare. vt j. c. q̄uis. e. ti. li. vi. vñ cū iurisdictione re integra sit effectualiter penes delegantē et per mortē ipsius extinguit iurisdictione sua p̄ p̄ns extinguit p̄tās delegata. qz extincto iure auctoris extinguit ius successoris. ar. in. l. lex vectigali. ff. de p̄igno. Sed per exercitiū iurisdictionis aū mortē delegantē. iurisdictione radical in personā delegati ita q̄ efficaciter trāsmittit i. cū. iō morte ipsius nō extinguit iurisdictione. Et circa p̄dicta dubitat qd̄ in iurisdictione delegata ad vniuersitatē causaz nūqd̄ iurisdictione exp̄ret morte p̄cedenti nō recole d̄ p̄nti vidisse s̄ credo q̄ exp̄ret. adduco tex. p̄ locū a sp̄ali in. c. ne aliq̄. de here. li. vi. vbi d̄z q̄ offi.

cium inquisitor heretice prauitatis nō exp̄rat re integrā. p̄ mortē cōstitutis fauore fidei. ergo cessante fauore h. dei exp̄raret talis iurisdictione et tñ inquisitores in certa puancia h̄nt subdelegatū ad vniuersitatē causaz. vt nō. Inn. in. c. p̄ b. e. ti. li. vi. Et quāqz iurisdictione delegata ad vniuersitatē causaz in multis cōp̄etur iurisdictione ordinarie iux̄ nō. p̄ glo. et bar. in. l. li. vni. ff. de re iudi. tñ in oibus nō p̄ueniūt maxime vbi subest diuersa rō. nā rō extinguit iurisdictione delegatā quo ad p̄cularem cām militat in iurisdictione delegata ad vniuersitatē causaz. qz iurisdictione remanet penes delegantē et noie. p̄prio iste nihil h̄z. vt in. c. sane. s. e. et in. l. i. ff. de offi. eius cui mā. est iuri. h̄nc est q̄ de foranco vicario appellat ad ep̄m. qz ille h̄z delegatā l̄z ad vniuersitatē causaz. secus in vicario generali ep̄i q̄ est ordinaris et facit idē p̄sistoriū cū ep̄o. vt nō. in de. et si p̄ncipalis de ryp. et in. c. rōnā. de ap. li. vi. et in. c. ij. de p̄sue. e. li. vi. Itē limitando oīa p̄dicta nō q̄ exp̄rat mandatū per mortē mādatoris qm̄ p̄ dationē mādati dat noua p̄tās ad actū ita q̄ in exercitiō actus mādatoris gerit vicē mādatoris. secus aūt in p̄cepto qd̄ sit alias habenti p̄tatem. nā cū nō det noua p̄tās s̄ potius ex̄ctet antiq̄. vt in. c. l. et i. c. penl. de offi. ordi. Cessat rō sup̄radicta extinguit mādātū vñ recipiens p̄ceptū tenet illud adimplere nō ob. morte p̄cipientis. de h̄ est tex. iūtra glo. in auct. vt nulli iudicū. s̄. et hec vō inbemus sentit hosti. in. c. qm̄ abbas. s. e. et tenet bar. in. d. l. et qz. et per h̄ dixi si iudex mādauit nūtiō vt mitteret aliq̄ in possessionē licz iudex moriat re integra. tenetur nihilominus nūtiō exequi mandatū qd̄ nō. Ex quo inferit q̄ etiā si p̄ceptū nō fiat alias h̄nti p̄tates sine ius su p̄ncipis. nihilominus exp̄q̄ nō sit noua delegatio tenet recipiens p̄ceptū exequi. p̄ h̄ allego bo. tex. in. c. eā te. de rescri. vide p̄ spe. q̄ firmavit h̄c opi. ti. i. s̄. restat. v. itē mortuo mādatore. vbi plus dicit q̄ si mādāt aliquib. vt eligat cum p̄silio sempromij licz moriat p̄nceps. tenent nihilominus isti mādatorij in electiōnis actu requirere p̄siliū sempromij. et p̄ hec habes declaratum et multipliciter limitatum intellectum huius. c.

Ratum Si delegat citauit aū mortem delegantis p̄petuata est iurisdictione. h̄ primo. Et appellatiōni renūciat q̄ corā iudice a q̄ appellauit litē p̄sequit. h̄ scdo. Cōis diuisio. scda ibi. nos et q̄libz ps̄ subdiuisit in duas vt patz in tex. Itē primo tex. exp̄ssam q̄ ad p̄petuandam iurisdictione delegatā aū mortē delegantis nō requiritur necessario litē. p̄te. et istud. c. corrigat p̄cedēs scdm̄ tan. et gos. Et dic melius q̄ pot̄ interpretat vt sic per istum tex. suppleat ad. c. p̄cedens maxie. Itē si ille tex. ex toto esset correctus nō fuisset positus in ista cōpilatione. vt. s. in. p̄benio bulus cōpilationis. Et ex h̄ die

q̄ si in eodē volumine statutoꝝ reperiant duo statuta
sire cōtraria debet curari correctio q̄ntū p̄t r̄ duci ad
cōcordiā p̄ subauditōz. p̄ hoc tex. in. l. sciendū. ff. q̄ sa
tisda. co. iūca an. offerat. l. de li. p̄. et q̄d ibi nō. r̄ v̄
de pulchre p̄ bar. in c̄vag. ad rep̄mendā. in v̄. nō ob
stātibus. Secōdo nō ibi p̄posito citatōis edicto. Itā
p̄ istū tex. p̄bo v̄tra alias op̄i. q̄ h̄nt q̄ ad p̄petuandā
iurisdicōne nō requirit q̄ citatio p̄ueniat ad p̄tes. s̄d
en̄ est q̄ emanauerit a iudice. ita t̄z glo. nō. in c̄. h̄. vt
lite pen. r̄ ad h̄ adduco istū tex. in v̄. p̄posito edicto. nā
alias fiebāt citatōes p̄ edictū. q̄z scribebat edictū i al
bo p̄toris. nec aliud requir̄ iste tex. hodie v̄o. p̄hibet re
gulariter citatio p̄ edictū. v̄z enī specificē fieri p̄ nūtin̄z
ten l̄ras. r̄ e quo vide q̄d nō. in c̄. i. de iudi. Anū t̄n
nō. dictū Inno. tenē h̄ m̄ti q̄ v̄biq̄z nescit q̄s sit ci
tandus ad h̄uc hodie h̄z locū citatō p̄ edictū. p̄ h̄. c̄. si
qui ma. ac. pol. et in. c̄. significauit. et i. c̄. alberti. d̄ re
sti. Itō tercio ex rōne iſe ibi negociū sit q̄si ceptum
q̄ ad h̄ vt p̄petuet iurisdicō delegati v̄z negociū cō
missum eie q̄si ceptū. Et nō q̄z dic negociū. p̄ h̄ ifat
q̄ p̄ subdelegatōz nō p̄petuat iurisdicō q̄z p̄ h̄ nō est
negociū p̄mutū ceptū nec q̄si. l̄z aliud dixerit gl. in. c̄.
si a subdelegato. d̄ of. de l. u. v̄. p̄mū p̄. p̄z. nec ob.
q̄ subdelegando v̄at iurisdicōne. q̄z v̄t nō delegata
p̄ ordiaria. r̄ p̄bat apte in. c̄. pastoralis. i p̄n. j̄. e. v̄bi d̄z
q̄ iurisdicō dādi iudicē delegato a p̄ncipe ē a lege con
cessa. An p̄dēra illud v̄bū a lege. nā lex dat ordina
riā vt dixi i. c̄. p̄cedēti. Itē p̄s. p̄posito h̄ n̄ p̄cesso q̄ v̄t
ret delegata t̄n fatē q̄ nō fuit v̄l̄s circa negociū cō
missum. nā v̄z negociū esse ceptū vt h̄. r̄ adde ista ad
nō. s. c̄. p̄xi. Itē nō q̄ appellās renūciat apploni si po
stea litigat corā iudice a quo. q̄z p̄ actū p̄tratiū suble
q̄ntem renūciat actū p̄cedēti. vt in. c̄. sollicitudinē. r̄ e
app. et. xxxij. q. i. cū renūciat. et h̄ itellige in applonē
interposita. nō aut̄ p̄cedit in d̄stincte in iterponēda. v̄n
si q̄uatus. j̄. t̄ps sibi p̄fixū ad appellandū litigat corā iu
dice nō p̄ hoc renūciat facultati appellādi q̄z p̄t interi
deliberare. ita sentit Inno. nō. in. c̄. sollicitudinē. d̄ app.
Itā limita vt ibi. et vide p̄ 30. an. in. c̄. si. de app. li.
vi. et bo. tex. cū ibi nō. i. l. ad solonē. l. de re iudi.

Itē q̄ro tex. iste loq̄ q̄n appellās petijt iducias. Itē
postmoē renūciant p̄ductōi r̄ allegatōni r̄ petijt atte
statōes solonē publicari q̄si si aliter t̄n feciss̄. q̄z solū
petijt iducias l̄ solū petijt attestatōnes publicari. So.
dic Inno. q̄ idē nā p̄ h̄ apparet q̄ voluit redire ad p̄orē
iudicē. Itē dic bo. q̄literā q̄ appellās egit corā iudice
p̄orē. r̄ h̄ tene q̄z sp̄ subest rō p̄dca. h̄oc limita nisi
acc̄ q̄ postea gerit corā iudice a quo v̄iat ad augmen
tandū desiderū appellāt. iō dixit gl. nō. i. c̄. si a iudice
de appel. li. vi. q̄ si appellans comparuit coram iudice
a quo r̄ petijt etiā reuocari q̄uamē r̄ ad p̄bandū q̄na

mē p̄daxit testes nō p̄ h̄ vidē apploni renūciasse. q̄z nī
bil d̄recte egit p̄tra applonē suā. q̄z p̄ applonē instat vt
reuoce q̄uamē. r̄ ad h̄uc effectū postea instat corā iudice
dice a quo. Itē aliā solonē limitatōz postea q̄ colligi
tur. ex. c̄. cū venisset. d̄ eo q̄ mit. in poi. In gl. i. v̄.
obruit nō. istā gl. q̄ singl̄r dic q̄ si acc̄ gēti p̄ applonē
corā iudice a q̄ n̄ fuit approbat̄ in sp̄o iudico q̄ t̄nc p̄
illū actū nō vidē renūciasse apploni. q̄z n̄ petuit esse in
dex l̄ ps se fundare sup̄ eo q̄d impugnit. v̄. j̄. i. regula.
ex eo. de re. in. li. vi. r̄ i. c̄. cū oli. de cens. septie fac̄ tex. i.
c̄. mulieri. de iurcia. In gl. i. ibi limitas exceptōnes
dic. l̄. de d̄clatorias. vt i. c̄. pastoral. d̄ excep. Et dic cla
ri q̄ gl. q̄ p̄prie et stricte negociū d̄z ceptū p̄ li. p̄te. r̄
t̄nc p̄tes ingrediūt p̄ncipale negociū. p̄us t̄n p̄t dispa
tari d̄ legitimitate p̄sonāz r̄ p̄ exceptōnes de d̄clatorias
posset differri negociū p̄ncipale. vt in. d̄. c̄. pastoralis
Itē citatōz aut̄ negociū nō est p̄prie ceptū quo ad ef
fectū. s̄. dictū. iō tex. dic q̄ ē q̄si ceptū. nā quo ad p̄pe
tuandā iurisdicōz p̄t dici ceptū q̄si iudex incepit vt iu
risdicōne. Et nō ex h̄ et ex gl. q̄ d̄clatio q̄si dimittit
ex. p̄bo significato siḡ. catū ei ad q̄d ad h̄c r̄ vide gl. d̄
bac d̄clatōe q̄si. c̄. pro d̄bianos. d̄ deci. et bo. tex. cū gl. i.
l. in facū. ff. d̄ p̄ca. r̄ demō. Q̄n̄z t̄n est ex p̄sina v̄tati
et t̄nc ponit ip̄rope. vt nō. gl. i. c̄. put. de vo. r̄ p̄n. r̄ in
eo q̄ gl. p̄lequet an̄cat an̄ ceptū re itegra t̄n̄cat i be
te d̄e actie r̄ passue. Aliḡd d̄icit h̄ h̄ssi. r̄ min̄ p̄fecte
h̄ tu dic vt plene dixi i. c̄. significauit. d̄ sp̄. In gl. h̄. i.
i. nō gl. et clar̄ h̄ t̄z i. c̄. cū venissent. j̄. d̄ testi. Et p̄lo
sit ista q̄ p̄ morte delegat̄ re itegra ex p̄rat iurisdicō de
legati. nec v̄z p̄cessus postea egitat̄ l̄z delegat̄ iḡra
nerit morte delegat̄. q̄z iḡrantia nō p̄t tribuere iurisdicō
tōne nō h̄nti. vt i. l. p̄nator. l. d̄ iurif. om. ind. c̄. siḡ
ficasti. de fo. p̄pe. Itē iura loquūt indistincte. q̄ nō dem̄
facere d̄fferentiā iter ignorantiā r̄ sciam. p̄x. di. l̄. t̄no
rū. r̄. c̄. solite. de ma. r̄ obe. Et p̄ h̄ac r̄ōz h̄ tenuit bar.
in. l. et q̄. ff. d̄ iur. om. ind. et f̄ferit Inno. tenisse cōtra
riū in. d̄. c̄. l̄z. Itē p̄mū d̄clatū sequūt cōit̄ doc. b̄ r̄ i. d̄. c̄
cū venissent. nō ob. p̄tratiū gl. r̄ e. l. a. q̄ i. puincia. ff. si
cer. pe. q̄ fatendū est q̄ mādātū p̄curatoris reuocatur
re itegra p̄ morte p̄stituet̄. vt. l. mādātū. l. m̄. r̄ de. h̄
de p̄ca. r̄ i. s̄. recte. insti. m̄. Itē ne p̄curator iḡras v̄ā
no official̄ h̄z actōz mādātū vt sc̄p̄et exp̄sas et seruet̄
indēnis ab oī intero esse. vt. l. si mādasset. ff. m̄. Itē
mādātū p̄curatoris ē bonofidi. iurisdicō v̄o delegato ē
stricte iuris. iō fm̄ Inno. largior iter p̄tratō sit i illa q̄ in
ista. Itē off̄et istari v̄tra doc. de. l. bar. ff. d̄ of. p̄to. v̄bi
apparet q̄ cōis error litigatiū facit sn̄iaz valē. ad idem
iij. q. viij. s̄. tria v̄. v̄ez. m̄. So. si tenet op̄i. Inno. i. c̄. cū
dilecta. de sp̄. q̄ illa. l. nō h̄z locū i delegato. cessat p̄
tratiū h̄ si tenerem̄ p̄tratiū q̄d ē ven̄ vt ibi dixi dic q̄
ibi nō iteruenit solū cōis error. f̄ emanauit off̄m̄ ab ha

bate pates et duravit iurisdicio ipius pmitteris. vt nō. Inno. in. c. nihil. de elec. Sed in casu nostro extincta iurisdicione remansit solus error qui nō p̄t tribuere iurisdicionem. et ideo si quis emit rem a plato iurato qui nullū habuit titulū a supiore licet cōiter putaretur platus. non tñ iste p̄munis error facit p̄tractū valere. vt in c. alienationes. et ibi per Jo. xij. q. ij. et per Inno. in. d. c. nihil. de elec.

Rubenitam. Si cā delegat tri

bus cum clausula q̄ nō omnes duo v̄m rē. nisi p̄t̄ appareat de impotētia t̄erij duo p̄cedere nō possūt et si p̄cedūt nihil agūt. b. d. v. q. ad. s. ad i. c. i. m. Et diuidit istud p̄ncipiū. nā format duas. q. scdo simul illas soluit p̄ nēdo rōnem decidēdi. et scda ibi. in b. casu. Ad ex p̄ncipio ibi supplicas informari q̄ intellectus hoīs d̄z informari ex r̄sione iuris. v̄t sicut aia informat corp̄ vt in de. i. d. sum. tri. cū glo. ita scia informat intellectū v̄t videt q̄ intellect̄ hoīs sine scia p̄t dīci sine forma q̄ si sit quedā materia inutillis. Hinc merito dicit Lico ro i. l. offi. q̄ multi sunt hoies et pauci sunt hoies. multi sunt hoies nomine et pauci re ad denōndū q̄ p̄suis ignari nō merent dīci homines s̄ potius imagines ho m̄nū. sicut in simili dicit rex. q̄ multi sunt sacerdotes et pauci sunt sacerdotes. multi nomine sed pauci effecta. vt. xl. di. multi. Et ex his verbis scholaris d̄z sumere formosum modū p̄suliendi doctorē petēdo sc̄z in formari d̄ dubijs iuris p̄sistentib̄. Ad scdo effectū istius clausule si omnes nequiverit interesse rē. impoztat em̄ hūc effectū vt reliqui possint p̄cedere t̄erij nequeute interesse tñ anteq̄ p̄stet de impedimento t̄erij nō p̄nt in solidū reliqui p̄cedere et sic exercitium iurisdicionis nō est penes plures delegatos in solidū. s̄ ita ē apud omnes vt nō sit penes singulos. de quo. j. latius. Illū effectū h̄z clausula omnes aut duo v̄m aut vnus p̄cedat nā vbi apponit̄ hec clausula q̄ hodie est multuz in vsu rōne curie quilibz p̄t p̄cedere lz nō p̄stet de impedimēto p̄socioz. De hac clausula dicit vt plene habet et nō. i. c. cū plures. j. e. l. vi. Ad q̄ apponitur clausula denotās p̄rogatiuā vt cū d̄z si omnes nequiverit̄ interesse tu frater epe. p̄cedas nā alij sine isto p̄cedere n̄ p̄nt s̄ iste sine alijs sic. dato impedimēto. de quo i. c. corā. j. e. ti. Ad t̄erco ibi integz sit iudiciū rē. p̄sumenduz esse p̄ pluralitate doc. et iudiciū. v̄t snia vel opi. videt simioz et verioz q̄n plurimoz iudicis est p̄firmata. nā facill̄ inuenit̄ qd̄ a plurib̄ sapiētib̄ q̄rit. vt i. c. s̄ qui bus. xx. di. Hinc salomō in puerb̄s suis dissipant cogitatioes vbi nō est p̄siliū. et ibi salus vbi multa p̄silia. Et ex h̄ infer̄ q̄liter sit indicandū q̄n dubiū est posituz in p̄silia opinionū. Debem̄ em̄ illā opi. amplecti in quā plures doc. inclināt. h̄ v̄m nisi illa opi. possit con-

uinci. p̄babilib̄ rōnibus vt dixi p̄ Jo. an. in. c. i. d̄ cō sti. et dicit vt ibi. et faciūt p̄dicta q̄ magis sit p̄sumendū p̄ cōsilio alicui collegij doc. q̄ p̄ cōsilio p̄ticularib̄.

Ad ibi citra formā rē. q̄ vbi dat certa forma p̄cedendi p̄cessus corruit nō solū si aliqd̄ attemptat dīrecte p̄tra formā s̄ etiā citra. q̄ v̄t est dicere istū excessif se fines mādati. Et sic nō q̄ vbi dat certa forma paria sunt agere p̄tra vel citra. vide bo. glo. cum tex. i. c. si cui de elec. li. vi. vbi quali idē. p̄bat nā ibi p̄ter et citra equi parant. et intellige qd̄ dixi citra formā q̄n ad actū data est certa forma. s̄ vbi nō dat certa forma ē d̄tia v̄t agatur cōtra vel p̄ter vel citra. Ad videt instantia. ep̄s nō p̄t statuere p̄tra ius et tñ p̄t statuere p̄ter vel citra ius vt nō. i. de. ne roman. de elec. vbi bo. gl. pleni p̄ Jo. an. in. c. si. de offi. archiep̄s. In glo. ij. p̄ clariori itel lectu huī gl. diuide eam in quatuor p̄tes p̄ncipales. In p̄ma op. cōtra rex. i. eo q̄ papa videt h̄ fuisse diminut̄ in nō r̄ndendo ad primā. q. s̄ solū ad scdaz. Hinc sumpta occasione gl. examinat qd̄ iuris de p̄ma. q. v̄t citatus a duob̄ ex tribus iudicibus teneat cōparere. Et p̄cedit h̄ ordine. nā p̄mo allegat p̄ p̄te negatiua. scdo p̄ p̄te affirmatiua t̄erco soluit Sequēdo p̄tem negatiuā R̄ndet ad opp. q̄ papa nō fuit diminutus q̄ ex r̄sione ad scdaz infer̄ ad decisionē prime. et sic ista p̄ p̄ma possit diuidi i plures p̄tes. In scda p̄te p̄ncipali glo. querit pone q̄ duo ex tribus datis cū clausula citant p̄tem. et est dubiū nunqd̄ t̄ercius se excusauit an in h̄ dubio teneat p̄ cōparere ad citationē duoz. In t̄ercia p̄te gl. querit qd̄ si duo p̄cesserūt sine t̄erco an purificationēz clausule nunqd̄ t̄ercius debz h̄re p̄cessuz ratum. et sic ex r̄atib̄ habitone. p̄cessus cōualecat. In q̄rta p̄te gl. querit nunqd̄ p̄tes possint p̄sentire vt duo possint p̄cedere sine t̄erco an purificationē clausule. et scda p̄ p̄ncipalis ibi. s̄ si ponas. t̄ercia ibi. s̄ pone. quarta ibi. qd̄ si p̄tes p̄sentiant. R̄deco ad primū in quo Jo. an. p̄ gl. p̄cludit in effectu q̄ citatus a duobus ex quo clausula nō p̄stat esse purificationē nō teneat p̄parē. Et cca h̄ ponit nōbile differentia in p̄tatem ordinarioz et delegatoz dicēs q̄ p̄tes ordinarij h̄nt iurisdicionē et exercitiū in solidū. ita q̄ vno abite alius p̄t p̄cedē. secus i delegat̄ et in arbitris. q̄ lz isti habeant iurisdicōz in solidū cū iurisdicio sit tanq̄ res in corp̄ et indiuisibil̄ n̄ possit p̄sistere. p̄ p̄te tñ exercitiū iurisdicōnis nō p̄petit istis in solidū s̄ est apud oēs sit. p̄rimo. p̄sc̄r qd̄ in ordinaris scdo qd̄ in delegat̄. Et ḡraliter q̄ articū est pulcher et articulus n̄ h̄n explicat a canonistis h̄ et alibi assumo aliq̄ nō. h̄ p̄ doc. et pla annectā h̄ ex dicit p̄ doc. omīssa et vide d̄ matia p̄ bar. in. l. i. s̄. si p̄tes. ff. de exēci. et i. l. si vni. ff. de re iud. aliqd̄ in. l. inē tutores. ff. de adm. tu. et vide bo. gl. i. c. vt offi. in v̄. sepatim. d̄ here. li. vi. et in. c. ij. de arb. e. li. et iunge illas s̄ q̄ melī explicant

istam passim q̄ facit ista glo. Et dicit generaliter cū q̄ri
tur nūqd p̄les b̄ites aliquā p̄tatem possint illā exercē
insolidū. an v̄o debeāt om̄es p̄uenire. et dicit aut hec po
testas p̄petit pluribus. vt collegio v̄puta q̄ collegium
h̄z iurisdictionē vt caplin vel p̄ores huius civitat. et tunc
iurisdictionē nō est ap̄d singulos nec exercitiū s̄ apud cor
pus collegij fictū et rep̄tatur p̄ singulos s̄ collectū
vt in. c. irrefragabili. s̄. excessus. et q̄d ibi nō. de offi. or
di. et. xij. q. ij. qui manumittit. v̄n ad validitatē actus
oportet q̄ saltem due p̄tes collegij sint presentes. l. nul
li. r. l. plane. ff. q̄d cuiusq̄ v̄nuer. no. et in. l. iij. l. de
cre. decu. li. x. et valet q̄cqd facit maior ps istaz duaz
p̄tium. vt in. c. l. de bis q̄ si. a ma. p. ca. r. l. q̄d maior.
ff. ad muni. et vide bo. glo. in. d. c. ij. de arbi. li. vi. et est
bo. glo. iuris ciuil. in. l. vbi absunt. ff. de tu. et cu. da ab
bis. et h̄ vez nisi p̄tas vel numerus sit de substantia. et
tūc nō sufficiunt due p̄tes s̄ requiritur numerus requisit
a lege. Exemplū in numero ep̄oz requisitorū ad depo
sitionem ep̄i vel alterius clerici. de qua. xv. q. vij. si aū
et. c. felix. Item exemplū fm vez intellectū in. vij. doc.
requisitis ad approbatōz scholaris. Nam cōter tenet
q̄ sint quot velit doc. de collegio requirit ad minus q̄
scholaris approbet a. vij. vt nō. gl. in. l. mgros. et facit
tex. in. l. si. l. de p̄fec. et medi. li. x. et nō. Jo. an. in. c. l.
de cele. mis. Sensit gl. in. d. c. ij. et h̄ quādo iurisdictionē
p̄petit pluribus vt collegio est dubiū q̄liter sumat ma
ior ps an solū respectu numeri an fm aliā p̄sideratōez
Sio. multū nō. in. d. l. vbi absunt. dicit q̄ nō p̄siderat
hoc casu maior ps solū respectu numeri. s̄ etiā respectu
dignitatis et p̄bitatis. et sequit bar. in. d. l. si cui. q̄li ve
lit dicit q̄ si minor pars collegij est dignior dignitates
sua meriti tunc facit maiorē q̄d nō tradas oblivioni.
Sed ego dubito an h̄ dicitur sit vez et puto q̄ ista duo
requirunt copulative. q̄ sit maior ps respectu numeri
et etiā dignior respectu meriti. Unde iura n̄a apte di
cunt illud esse validum q̄d sit a maiori et saniori p̄te. et
sic copulative requirunt illa duo. p. b. c. q̄ p̄pter. d. el.
et in. c. ecclia. i. r. ij. e. ti. et h̄ credere verius. aut p̄tas cō
petit pluribus vt singul. et tunc quoddā est offiū pub
licum an̄te. s̄ vtilitate p̄riuatū. quoddā offiū p̄riuatū
v̄nqz tā sez respectu auctis q̄ vtilitatis. P̄rimo casu
quedā est p̄tas ordinaria. exemplū in pluribz iudicij
ordinarijs q̄dam est p̄tas delegata vt in pluribz dele
gatis. Nam offiū ip̄oz est publicū an̄te et vtilitate qz
fuit inductū an̄te publica et ad vtilitatē publicā. P̄tri
mo casu cum p̄tas est ordinaria aut sunt p̄les ordinarij
ad diuersa officia. et tunc quilibz habet iurisdictionē et ex
ercitiū insolidū. qz qlibet h̄z pro se et sine p̄socio. et hoc
nō habet dubiū. Exemplū in diuersis p̄latis q̄ p̄sunt
in ecclesia dei. nam ep̄s exercet iurisdictionē p̄ se archi
ep̄s etiā p̄ se. et idē in p̄iarcha et alijs p̄latis. vt i. c. cū

ab ecclesiaz. et c. duo sil. de off. or. cū si. Sicut p̄les sunt
deputati ad v̄nū offiū. Exemplū si papa deputaret du
os legatos in eadē puincia v̄l ep̄s p̄stitueret sibi duos
vicarios eodē loco nō distinguendo eoz officia et h̄ cō
sistit dubium nostz. Sio. h̄ voluit q̄ vnus nō p̄t exer
cere dominiū alio impedito. H̄desti. et q̄ oēs sil dnt cō
uenire si lex vel p̄suetudo v̄l p̄nceps q̄ dedit eis iuridic
ationē dedisset et insolidū. Et gl. ibi i. d. c. vt offiū. et in
d. c. ij. de arbi. li. vi. simpliciter qz q̄libet ordinarij p̄ce
dere p̄t separatim licz nō est impedimentū alteri. et ista
opi. verior est et p̄munior. et eā t̄z gl. in. d. l. si v̄n. idem
bar. in. d. s̄. si p̄les. et in. l. vnica. ff. de off. p̄cōsu. et ibi
vidz tex. ad idē. l. impator. ff. ad muni. et h̄c opi. se
quor. et salua istam gl. in p̄te. Nam si cā fuit cepta coraz
vno ex ordinarijs nō p̄t corā alio p̄moueri et finiri nisi
est impedimentū p̄mi. vt est tex. nō. in. d. l. si v̄n. et ex
h̄ dicit ibi bar. qz si ep̄s h̄z duos vicarios qlibet separi
p̄t p̄cedē. s̄ ex quo cā est inchoata corā vno nō p̄t alter
se impedire nisi p̄mus sit impedit. qd b̄n nota b̄. H̄ec
p̄cedūt q̄n iurisdictionē ordinaria fuit a p̄ncipio penes plu
res. q̄n cū habuit originē penes v̄nū s̄ derivant i pla
ribus heredibz alicui? dnt b̄ntis iurisdictionē. dubiū
est nūqd isti plures heredes cū successerint loco vnus
possint separatim exercere iurisdictionē an debeāt sil p̄uenire
Bo. an. hic refert guil. de cu. in. d. l. vna. qz nō dnt se
patim p̄cedē. ar. i. l. ij. ff. de v. ob. s̄ credo qz non recte
refert. qz rep̄io bar. p̄ eandem. l. tenē p̄rariū in. d. l. si
v̄n. et p̄ alia iura silia. et istud credo veri? qz negari nō
p̄t qz isti oēs nō sunt ordinarij et qz h̄nt iurisdictionē vt sin
guli. v̄n sicut p̄n? potat solus exercere iurisdictionē ita
et isti p̄les h̄edes. Dic̄ t̄n nōbilit qz vbi tractatē d̄ cō
modo l̄ incōmodo sociorū nō p̄t vnus solus exercere iurif
dictionē sine alijs v̄n nō possit v̄n? relaxare p̄denatōz
qz tēdit ad incōmodū aliorū. vt in. l. h̄edes mei. s̄. pe
to. et qd ibi nō. ff. ad trebel. seu h̄edes diuidūt sibi iurif
dictionē potius ē diuisa admistratō q̄ iurisdictionē. qz in
risdictionē nō p̄t diuidi nec v̄z diuisio in p̄iudiciū superiorū
Ex quo infer̄ qz si vnus ex istis delinq̄ret in admistra
tōe alteri tributa nō p̄t ab alio p̄niri. qz sunt pares in
iurisdictionē vbi iurisdictionē est penes quēlibz in toto ter
ritorio. par aut in parē nō h̄z imperiū. vt in. c. innotuit
de ele. et. l. ille a quo. s̄. tempestiuū. ff. ad trebel. et i. l.
nā magistrat. ff. de arbi. Adverte tā diligēt. qz bar.
logsq̄ illa iurisdictionē erat feudalis. nā tūc certū est qz est i
diuisibil. qz feudū nō d̄z diuidi. vt in. l. impialē. s̄. p̄ter
ea. de p̄bi. seu. alie. fac. c. l. de voto. Si aut iurisdictionē
nō essz feudalis tūc credo alit̄ dicendū qz aut p̄petit iu
risdictionē i diuersis locis puta in pluribz castris nec sonat
in nomē dignitatis. et tūc sat puto qz plures h̄edes p̄nt
sibi diuidē illa loca quo ad territorij et iurisdictionē sic
potuisset inf̄ eos diuidē ille defunct. Et v̄o cēt dignat

non potest diuidi et primogenitus debet succedere. de quo in. c. licet. alle. Si vero iurisdicção nō esset feudalís nec sonaret in nomen dignitatis nec competeret i vno loco tñ puta in vna ciuitate vel in oppido. tñ satis pu to q̄ isti non pñt diuidere iurisdicçãoem quo ad terrí toriū ne in eodem loco videantur duo dñi q̄si monstrū cōtra. c. qm̄ in pleris. p. j. de offi. ordi. Item q̄ b̄ tende ret in publicū p̄iudiciū illius loci. et sic nō vidē b̄ posse fieri. ar. l. si. l. si cōtra ius vel vti. pu. et hec nō q̄ non habes alibi ita collecta. Si vero ptās est delegata. et tunc aut plures sunt delegati ad vniuersitatē causarum et gl. et bar. tenuerūt in. d. l. si vni. q̄ possint sepatim p̄ cedere sicut ordinarij. b̄ tñ nō ita firmavit bar. i. d. §. si plures. f. locutus ē sub dābio. Forte tu vide in b̄ qd̄ dixi. s. e. cām. vbi tenui op. Et sunt delegati ad vnaz vel plures cās et tñc si simpl̄iter sine aliq̄ clausula nō pñt sepatim p̄cedere et si p̄cedūt nō valet p̄cessus vt in c. cām. s. e. ti. et b̄ et. c. vno delegatorū. j. e. tenet bar. in d. l. si plures. et d. l. si vni. et nō ponit b̄ in glo. nā plu res delegati dati sup eodē articulo repñtāt p̄sonā vni. c. pastoral. de rescrip. vñ vnica iurisdicção repñtāt dele gantē apud omnes merito cū sint loco vni. et vnica sit iurisdicção nō pñt sepatim p̄cedere. Anū tñ nō omitto q̄ siue sint ordinarij siue delegati ad vniuersitatem cāz etiā tenēdo opi. q̄ possint sepatim p̄cedere si cā est in choata corā oibus non d̄z finiri nisi p̄ omnes nisi aliter deē impedimentū. de b̄ est tex. scdm̄ intellectū gl. que sequit̄ bar. in. d. l. si vni. qd̄ nō. naz sicut qñ cā cepra p̄ vni alius nō pōt se impedire. ita et qñ cā est cepra per omes si nō sunt dati delegati cū clausula q̄ si nō omes vt in tex. nro dic vt. j. lat. subijciat in. q. iij. Tenio ad scdm̄ membz p̄ncipale d̄stinctionis qñ officiū cō petēs pluribz est auctoritate publicū et vtilitate p̄uatū Exemplū in pluribus tutoribz et curatoribus hñt etiā isti officiū auctoritate publicū f̄ p̄cēnt vtilitatē p̄uatā Et subdistingue. nā quedā est ptās ordinaria et p̄nci palis vt ipoz tutorz et curatorz. quedā est ptās accesso ria et quasi delegata vt in actoribz datis a tutore p̄ d̄ mo casu ptās p̄petit insolidū. vñ quilibet tutor et cura tor pōt administrare officiū. vt. l. si. l. de auc. p̄st. nisi sit talis actus p̄ que finiat̄ tutela. q̄ tñc debēt omnes cō uenire. vt est tex. nō. i. d. l. si. Et p̄ b̄ inferi q̄ ordinarij vel delegati ad vniuersitatē cāz nō pñt sepatim exerce re aliq̄ actū p̄ que finiat̄ eoz iurisdicção. qd̄ nō. Se cundo casu ptās non p̄petit insolidū quēadmodū sup̄ dixi in delegatis. et b̄ firmavit bar. i. d. §. si plures

Tercio mēbro p̄ncipali qñ officiū est auctoritate et vtilitate p̄uatā subdistingue. q̄ aut sunt isti deputati vniuersali negociationi vt sunt plures executores seu iustitiores. et hñt isti ptātem insolidū nisi aliud sit dēm in p̄missione. vt ē tex. nō. in. d. §. si plures Et sunt de

putati ad certā cām seu ad p̄ticularia negocia. et tñc nō hñt ptātem insolidū nisi sit dēm. Exemplū in pluribz p̄curatoribz ab eodē datis. vt. l. pluribus. ff. de p̄cu. et in. c. si duo. e. si. l. vi. Fallit si deputat̄ i cā sp̄iali. d̄ q̄ d̄i cōd vt i. c. si duo. et in. c. pel. d̄ elec. li. vi. Fallit scdo in bar. i. d. §. si plures. in pluribz executoribus i testamē to datis alle. c. si. d̄ testa. li. vi. licet nō recte exēpit illū casum. q̄ plures executores nō hñt simpliciter ptātes insolidū. f̄ vno abñte vel nolēte interesse duo pñt p̄ce dere. et b̄ casu loquit̄ tex. i. d. c. si. vñ si alter esset p̄ns et vellet interesse nō possent reliqui p̄cedere s̄ ne eo vt ibi quātime est pulchz dābiū quid si sint duo executores vno nolēte interesse vel mortuo an possit alter sol⁹ exe qui. de q̄ vide p̄ frede. p̄lilio. l. xij. dixi in. c. Jobānes. d̄ testa. p̄dicta p̄cedūt qñ isti hñtes officiū p̄uatū assu munt extra iudiciū et assumunt a pluribz ad iudican dum vt sunt arbitri. nā nō pōt vñ sine alio p̄cedere. vt l. p̄di. et l. itē si vnus. ff. de arbi. Et de iure canonico tene qd̄ habet in. c. ij. de arbi. li. vi. et p̄ hec habes sati plene et clare an ptās pluribus cōpetens censeat dele gata in solidū aut p̄ pte. Et ex his infero ad p̄ncipa lem. q. huius. gl. nunqd̄ citat̄ a duobus ex tribz dele gatis teneat cōparere si p̄stat q̄ tercius se nō excusauit et dico q̄ nō. q̄ vt sup̄ p̄clusi delegati hñt p̄ pte ptātes nec pñt sepatim p̄cedere. citatio vero est actus iuridic cionalis q̄ citatio duoz est nulla et temeraria q̄ nō h̄z artare citatū. vt in. c. bone. d. ij. de elec. et qd̄ nō. in. c. ep̄s. ij. q. ij. et in. c. venies. de accu. et in. l. nō videt̄ lati tare. ff. de iudi. et b̄ satis p̄bat̄ h̄ maxie iuncta glo. i. v. citra formā. et h̄c opi. tenēt cōter doc. b̄ et bar. in. d. l. si vni. Tenio nō ad scdm̄ p̄ncipalem. q. gl. qd̄ si duo ex tribz delegatis citat̄ ptem et ignorat̄ vtz tercia se excusauit nūqd̄ p̄s teneatur p̄parere et videtur q̄ sic. vt in. l. si q̄s ex aliena. ff. d̄ iud. Et tu distigue melius p̄ doc. q̄ aut isti duo exprimūt aliquā cām. p̄babilem puta q̄ dicūt q̄ tercius se excusauit. et tñc tenetur cōpa rere. q̄ ex hac assertōne factū reddit̄ dābiū. ar. l. iij. l. q̄bus ad liber. p̄da. non l̄z. et b̄ casu p̄cedit. l. si q̄s ex aliena. Et duo simpliciter citat̄ et nō tenetur cōparere q̄ primo aspectu citatio est iniusta nec tenetur p̄s d̄iui nare. et si dicerem⁹ p̄trarium sequeretur absurdū q̄ ad citationē cuiuscunqz p̄nati teneretur q̄s p̄parere cum possibile sit eū h̄re iurisdictionē delegatā. et ideo nō. di cit Anno. in. c. ij. de do. et cōtu. q̄ vbi citatio prima fa cie est iniusta non tenet̄ citatus cōparere nisi iudex cita tōnem iustificauerit nec p̄t puniri vt p̄tmax licet iusta cā subsit ex quo non fuit expressa. et hoc sufficit quo ad scdm̄. q. Quo ad terciā. q. p̄cludit gl. q̄ ter. ius ab sens non p̄t ratificare p̄cessum duoz. q̄ cum ipoz sen tentia sit nulla non p̄t rata haberi. quia quod nullū est ratificari non p̄t. vt in. l. quod ab initio. ff. de re. iu. §. r

hoc articulo. Innocē. pcessit multum p̄fufe et intricate
nimis subtilizando vtra q̄ expedierit. Sed vt habe-
as rem clarā cōclnde sic. q̄ aut snia est lata penitus ab
alieno iudice. z tunc nō p̄t haberi rata p̄ iudicem pro-
priū. qz licet non possim ratū h̄re qd̄ meo noine gestū
non est vt in regula ratur. de re. lu. li. vi. tñ gestum no-
mine meo possim ratur. habere fm̄ Inno. et bñ in B
oat ipse t̄o conicam notabilē q̄ vbiq̄ actus est nul-
lus ex defectu solemnitate cuius suppletio non depen-
det a potestate mea imo si egomet exercuissem actū si-
ne solemnitate actus non valeret nō possim tūc habere
ratur id qd̄ fuit gestum nomine meo. qz actus est nul-
lus ex facto nō dependenti a p̄tate mea cū ego sub̄i-
ar dispōnī iuris. scōis aut si suppletio solēnitatis depē-
deret a potestate volentis ratificare. Exemplū in papa
nam ipse p̄t ratificare sententiā nullā et ita p̄cedit. iij. q.
vi. b. q̄ppe. Ex b̄ dicit Inno. q̄ sniam excoicatiois latā in
subditū p̄ alienū iudicē non possū ratificare. qz excoica-
tio a principio fuit nulla. qz natura excoicatiois est vt
statim liget vel sit nulla. vñ tpe ratificatiois nō repitur
aliquid qd̄ possit ratificari. et hec dicta sunt verissima
et notabilia. z vide qd̄ nō. Jo. an. in regula ratur. in
mercu. z p̄ gli. q. ij. in sum. aliqd̄ nō in. l. i. l. qui p̄
sua iurisdī. et i. l. ij. l. p̄munia vtrius. iud. Et quāq̄ In-
no. videatur postmodū recedere a p̄dictis tñ intelligē-
do vt supradicta restringantur ad alienū iudicē p̄sūs
nisi sit aliquo mō recessum. Hec sententia fuit lata a iu-
dice nō p̄sūs alieno v̄puta a duobus delegatis tercō
abūte et non excusato. et tūc Inno. in effectu videt vel
le q̄ snia duoz t̄z nisi fuerit exceptum et appellatū mo-
uatur p̄ncipaliter qz iurisdīctio est h̄ diuidua apud quē
libet illoz delegatoz z competit exercitiū nisi elidatur
p̄ exceptioz. et ideo si pars nō accepit t̄z p̄cessus. maxi-
me qz p̄tes litigantes corā duobus nō videntur iurisdī-
dicionē eoz. p̄rogare de p̄sona ad p̄sonā. s̄ de casu ad
casum. qz duo h̄nt iurisdīctionē tercō excusato. nec ob-
st̄m eum si dicatur q̄ processus est contra formā p̄pti-
quā duplex est forma. Quedā cōcernit vtilitatē p̄uatā
quedam publicam. z huic p̄tes renūciare nō p̄nt. z ita
intelligit. c. cum dilecta. de r̄p. Quāq̄ forma cōcernit
vtilitatem p̄uatam ipsaz p̄tium. z tūc p̄tes p̄nt exp̄sse
et tacite huic forme renūciare. z istud dictum sic intelle-
ctū est in se verissimū et nōndū. et probat. f. eo. ti. c. fi. s̄
nō cōuenit huic l̄re. vt. f. dīcas. P̄las etiam dicit Inno.
qz si p̄tes errant in facto. qz credūt duos posse p̄cedere
nihilominus p̄ illū cōsentim̄ erroneū p̄rogat iurisdīctio
qz vt dixi nō est vera p̄rogatio de p̄sona ad p̄sonā. Itē
refert idē esse si coram vno ex trib̄ fuisset litigatū. hec
dicta. Inno. nullo mō placēt nec doc. vident cōiter ap-
probare. et iudicio meo h̄ est tex. de directo p̄tra eū nā
h̄ p̄supponitur qz p̄tes cōparuerūt corā duob̄ nec p̄re

supponitur exceptio. et nihilominus papa cōcludit qz p̄-
cessus duoz est nullus ex defectu forme z p̄tatis. nec ē
vez qz ista forma cōuenit vtilitatē p̄tium. qz fuisset re-
missa p̄tibus nō exp̄cientib̄ cuius cōtrariū h̄ ē. Itē
fauor publicus est z nō p̄uatus vt iudiciū exerceat per
ples vt sit magis firmū z incorruptibile. nā partibus
sepe nocua est p̄tibus. doctoz sen iudiciū p̄pter expen-
sas z enenia. et id cōsideratur potius vtilitas publica
nec est vez qz iurisdīctio sit tota penes quē. bet. qz ex b̄
sequeret qz tot essent iurisdīctōes sepate quot sunt p̄so-
ne iudiciū. qd̄ est falsum. cū oēs delegati sep̄tant p̄so-
nam vnius vt. s. dixi. vñ eadē iurisdīctio que est penes
vnū est penes aliū. Itē saltem negari nō p̄t qz exerci-
tium nō p̄petat infolūū s̄ est omnino interdictū singul-
etā si non exp̄cipiat p̄ p̄tem. tex. est b̄ et. s. c. cam. Et ex
his infero ad vltimā. q. glo. simpliciter approbādo opi-
suā qz p̄tes nō p̄nt cōsentire etiam exp̄sse vt duo p̄e-
dant sine tercio rōnibus p̄dictis. z p̄ hec habes hanc
gl. clarissime declaratā et suppletā. In gl. in v. centū
nunciū ibi. p̄bate fidei. vult qz iste nuntius dz esse p̄-
bate fidei. Itē destinatus cū l̄ris. vt in fi. gl. s̄ ex b̄ resol-
tat qdam contrarietas. nā si portat l̄ras nō oportet qz
sit p̄bate fidei. qz vtitur nudo ministerio nec agit hic d̄
magno p̄iudicio. Inno. tñ requirit qz sit bone fidei et
opi. et fame. s̄ hosti. dicit etā qz p̄t esse infamis dūmo
do sit canonicē destinatus. allegat. c. sc̄licitatis. d̄ r̄p.
Itē dicit Hof. qz nuncio credit sine l̄ris. nā si p̄pter
ea ip̄ haberet portare l̄ras nō esset necesse vt nuncio
esset. z dicit C̄in. qz etiā credit isti nuncio sine iuramen-
to. Ego credo qz illud verbū certum tollat omnes istas
difficultates. oportet vt sibi credat vt sit nuntius indubi-
tatus puta iuratus z ita fidelis z notus vt merito d̄ co-
nō sit dubitandū. z in eo qz glo. in seq̄. dicit qz fides
impedimētū dz fieri coram alijs iudicib̄. qz ex quo iurisdī-
ctio est recasura in p̄sonas iudicuz ipsi sunt iudices
sup̄ impedimento. z ad b̄ bo. tex. in. c. si cōtra vnū. co-
ti. li. vi. Et si male p̄nunciant puta qz dicunt impedimē-
tum tercij vbi nō subest. tenent doc. qz valet snia. qz b̄
faciunt an̄re. l. et bñ dicunt p̄ ea q̄ dixi in. c. sup̄ l̄ris. d̄
r̄p. In gl. in v. nō ostenderit. nō glo. in eo qz vult
qz delegat qz dz p̄ficiet extra domiciliū suū p̄t a p̄ci-
pio petē expensas a p̄tibus. h̄ dictum nō plz hosti. qz
sic indirecte posset negligere mandatū pape. Itē cur
expense adhuc nō sunt certe nō p̄t eas petere. Ego cre-
do dicit glo. posse p̄cedere qñ iudex esset ita impotēs
vt nō posset suis expensis itinerare. Et ad cōtrariū gl.
dic̄ alit qz forte iste ignorat diem statutā a iudicibus.
et de modo regredi iudicē. vide bo. gl. f. e. cū cā In
gl. in v̄bo cōstare in fi. Itē p̄t p̄bati p̄ testes qz erat ser-
uus vel infamis v̄ excoicatus v̄ alia impotētia deten-
tus. et de multiplici impotētia dixi in. c. sc̄licitatis. p̄-

alle. si potest adduci ad multas. q. consimiles. pone q. tercius in veritate fuit impeditus si non constabat duobus de impedimento tpe. pcessus nunq. valebit sententia si postea pbari potest impedimentum. Inno. b. loq. alt. in fine. primo dicit q. non valebat pcessus ex quo isti ignorabat se h. p. p. tatem in solidum. vel potest dici contrarium in eum. q. ex quo suberat impedimentum purificata fuit ipsa conditio. Et eodem modo loquitur Inno. in simi. q. in. c. cu. ex officio. de p. scri. Sed host. videt b. simpliciter tenere q. nisi prius constet de impedimento non debet valere pcessus. et b. videt innuere ista lra. et hanc opi. tenet b. moderniores. et etiam bar. in similibus terminis in l. multa. ff. de condi. et dem. et in l. ij. ff. de in. et in. l. si finita. s. iulianus. ff. de dam. infect. et l. hec aut. ff. ex q. cau. in pos. ea. In oibus enim istis locis dat notabilem theoriam q. ubi q. ignorat fundamentum p. tatis sue non tenet. et idem dicit in alijs actibus q. inia mihi placet. et facit ad b. l. qui in aliena. et l. si is ad qd. ff. de acqui. be. re. et ad idem. c. ex parte assens. et quod ibi dixi de condi. pben. In daco casum q. iudicio meo b. satis pbat in c. cum sup. abbatis. j. e. ti. Ratio huius conclusionis est q. nihil valet explicari sine voluntate et p. tate. v. ignorata potentia non potest voluntas ex toto applicari ad p. tate. et in iuribus palle. et b. tene licet aliter distinxerit Jo. an. in regula. cum qui certus. de re. in. in mercu. et tene menti hanc theoriam que tamen aliquatenus potest restringi per o. l. ij. de iudi.

Ad vicinus. Clausula si non omnes poterit sub impotentia includit voluntatem quo ad purificandam iurisdictionem p. iudicium. Primo dedit unum casum. sedo alium p. simile ibi. idem q. et hoc dicit v. ad. s. sexta. Primo q. p. tennens exequi delegationem a papa sibi factam est gravissime arguend. nanquid autem possit puniri pena exteriori. dicitur. j. cum glo. Primo p. declaratione tex. opp. nam nolens interesse cum possit non debet non posse. ut in. c. sciscitatus. i. fi. de r. p. Sed papa dedit iurisdictionem duobus sub potestate. i. data impotentia tertijs. q. videt q. ubi dat sola voluntas non est adimpleta conditio. et p. consequens non est purificata conditio iurisdictionis. q. deficiente conditio de facit condicionalis dispositio. v. j. de condi. appo. c. p. tuas. So. hec fuit non dubitandi. nam videbat q. nullo modo possent duo pcedere ex quo tertijs volebat interesse cum possent. Item faciebat q. papa solet aponere duas clausulas separatas in quibus una dedit impotentiam in alia voluntatem. ut in. c. sciscitatus. pal. ubi dicit q. si papa in p. m. sione dixerit si ambo nequeritis aut nolueritis i. p. t. alter pcedat. tunc enim purificat p. tatis consocij alio nequente aut nolente interesse. So. possumus dicere q. quo ad voluntatem altero nolente interesse non est purificata conditio et idem si non vult cum possit est gravissime arguend. ut bis.

si quo ad consocios satis est purificata conditio. q. si tertijs non vult precise interesse v. est dicere q. oes sibi non possunt interesse. nam si tu non vis mecum interesse in schol. v. est dicere q. ego non possum interesse. et sic quo ad collectionem oim. purificat illa clausula impotentie et ita intelligo ista. clausula vero de omni voluntate solet aponi non quo ad purificandam iurisdictionem conditio. sed quo ad excusandum istum qui non vult interesse. In glo. in v. cu. possit. non ex glo. q. non tenetur q. exequi delegatos sibi iniunctam p. papa cum gravi damno reru. suar. Et licet hec glo. simpliciter dicat absq. p.iculo intellige de gravi. q. raro vel nunq. contingit q. sine aliqua li. damno reru. suar. q. possit distrabi a negocijs suis. ad b. l. ij. ff. que ad. tel. ape. Et licet tex. loquatur b. cu. ca. fuit commissio sub da. impotentie. tamen ego idem puto cum causa fuit commissio simpliciter. q. non est verisimile q. papa velit artare delegatum ad executionem mandati cum gravi p.iculo rei familiaris. ar. in. c. sup. eo. j. e. et in. c. aplice. de dona. si appareret de p. cisa intentioe pape tunc parendum est sibi licet mandatum videatur g. ar. in. c. i. memoria. xix. di. In glo. in v. noluerit. in si. vult q. glo. q. subintelligatur sub clausula voluntatis clausula impotentie qd. est v. q. illa non sunt diversa. v. p. batur i. d. c. sciscitatus. v. gl. b. dixit q. non videbatur fieri posse ois saluare decisionem huius. s. forte timore p. rarioz. que. e. feci. v. dic. vt. s. dixi. In gl. in v. arguendos. ibi sciscitatus. adverte. q. ille tex. non pbat q. iste sic est puniendus si solus dicit q. iste non excusatur si potest interesse et non vult. Et forte ob h. glo. in si. recedit ab ista opi. et tenet q. satis est eum argui et reprehendi cum consociis possit pcedere quasi dicat q. ubi impediretur ex toto pcessus cause iste qui non vult exequi est puniendus. et b. dicitur satis placet. nam eo casu quo consocij potest pcedere non agitur de magno p. iudicio. hec est p. cisa resistens mandati applici. et qd. b. dicit in papa idem dicit in ordinario. non ordinarius potest compellere subditum suum ad acceptandum delegationem suam in. c. pastoral. j. de of. or. l. r. n. s. et in. l. unica. l. q. p. sua iurisd. Ultio non tenet meum q. s. tiones q. legitur in gl. nunq. nolens exeq. mandatum apostolicum possit puniri vel redargui p. iudicem ordinarium vel p. iudicem. Et concludit gl. q. a conditio non est dubium q. par i. parate. Et non q. non potest q. etiam reprehendere conditio nec eum punire. si in ordinario loci est magis dubium Jo. an. i. c. fi. de r. p. tenuit qd. gl. b. host. i. su. e. li. s. qd. sit. i. offi. v. p. que. dicit q. r. de p. tati poterit puniri p. ordinarium. loquitur tamen alt. dicit sic q. aut q. ratur nanquid ordinarius possit compellere delegatum ad exequendum et dicendum q. non. q. non spectat ad eius officium si pape. Aut q. ratur nunq. possit eum punire r. one p. tati. q. contempserit exequi mandatum superioris. et potest dici q. sic. q. b. casu non punire eum ut delegatum si v. p. s. u. r. a. n. t. e. m. i. c. r. i. n. e.

et cessat maioritas. d. qua in gl. ex quo noluit acceptae
delegatōne. et vide ad materiā qd dixi in. c. si. de r. p.

Supra visum est de his que opponuntur
Sexta. in psonā iudicis nunc subijcit de his que
opponunt in psonam actoris. et b. dicit vsq; ad. §. si ve
ro. Si reus corā delegato obiecit excōicātōnem actori
quā nō pbat. i. tps debitū audit actor. si vō pbat dele
gatus absoluet actorē si excōicatus est. ppter cām sibi
pmissam. si ppter aliam nec est de casibus resuatis pa
pe ad excōicatorē suū illum remittet q si nō vult eū ab
soluere delegatus pape eū absoluet. b. d. p. primo po
nit pncipalem. q. quā soluit ibi dubitatōnem. scdo po
nit qstionem incidentē ibi. si vero. p. pmo moduz
et practica obijciendi excōicātōem ptra actorē vt repe
latur a iudicio. p. scdo q actor excōicatus pōt re
pellī a iudicio nō solum cū agit coram ordinario s etia
corā delegato. p. tercio q infra terminū ppetentē
vel statū d. pbari excōicatio opposita actori. et hodie ē
tps statū et determinatū in. c. pia. de excep. li. vi. nā
d. pbari infra. viij. dies. de quo b. in gl. Itē nota
practica pcedendi p delegatū cū agens corā eo. pbat
excōicatus. et dic lat. q colligat ex lra. q aut pbat
excōicatus an impetratōz r. pti et d. delegatus pnu
ciare se nō iudicē. qz nō valet r. ptum impetratū ab ex
cōicatio nisi in cā appōnis vel absolutōis. de quo dic
vt habet in. c. i. de r. p. li. vi. et b. casu n. pcedit iste tex.
aut pbat excōicātō post impetratōz r. pti. et h. locum
iste tex. quo casu d. delegatus b. ordie pcedere. nam si
fuit excōicatus ppter cām sibi pmissam tūc ipse absol
uet seruato tñ iuris ordine. et ita intelligo. v. ceter. i. v.
a iudicibus delegat. Aut fuit excōicatus ppter aliam
cām et aut est tal excōicatio cuius absolutio reseruatur
pape et nō p̄t delegat. absolue. s. d. eum remittere ad
papā. vt in v. dūmodo. Aut nō est reseruata absolutio
pape. et d. eū remittere ad suū excōicatorē siue sit ordi
narius vel delegat. et si ille absolue vult bñ quidem
Si vō nō vult absolue eū aut allegat iustā cām puta
tq; ille fuit excōicatus p manifesta offensa seu p̄macia
et b. pbat non tenet eū absolue nisi ille p̄mo satisfaci
at. vt in. c. ex pte. cl. i. de v. sig. et in. c. venerabilib. §.
secus de sen. ex. li. vi. Si vero allegat aliā cām. pbabilē
nō notoriā non d. eum absolue nisi p̄sita cautōne. vt
d. c. ex pte. Si vō maliciose nō vult eū absolue p̄t ip
se delegatus eū absolue. et p̄stabit de malicia excōicato
ris si infra tps sibi statū a delegato non absoluit nec
allegauit cām in p̄trariū. Ex p̄dictis et ex tex. nō. q
delegatus pape etiā rōne accessōrij ad cām sibi pmissā
nō p̄t absolue ab excōicātōne etiā absolutio reseruat
pape. et p̄t esse ratio. qz in certis casib. absolutio resua
tur pape insigni spāl. privilegij. ista vō que reseruat b.
mō nō trāscit in aliū nisi ex spāl. privilegio. vt in. ca. qd

translatōnem. de off. i. le. et sic nō casum in quo vno cō
misso nō transeūt omnia sine quib. pncipaliter cōmis
sum expediri nō p̄t. et b. est rōne p̄dicta. Et ex his et
ex tex. p. locū a spāl. argue q a quocunq; citra papam
sit lata excōicatio p̄t delegatus pape incidentē absolue

Itē nō q rōne accessōrij delegat. impedit se de cā
sibi nō pmissa. Ultimo nō ibi nō velit de significa
to huius verbi. Nam fm. Anno. et. Ain. differētia ē in
nolle et nō velle. nam verbū nolo denotat p̄cisam resu
stentiā et p̄emptū. verbū aut nō volo denotat simplicē
resistētiā q̄si velit facere. s. nō mō ille qui nō vult. q̄nq;
tñ ista sumunt. p̄missiue. de quo etiā p. glo. in. l. i. ff. de
tributo. et in. l. q. se p̄ris. l. vñ liberi. In gl. in vbo
donec. in si. dic melius q rō dubitandū potuit esse quia
iste nolebat aut nō poterat. p̄bare excōicātōnem incōti
nenti s. forte petebat dilacionē longiorē. vñ erat p̄sum
ptio q opponere maliciose cā differēdi. p̄cessum sup
pncipali. et ideo dubitabat vtz ad p̄cludendū vā ma
licijs potuisset p̄cedi sup pncipali et sup exceptōe excō
municatōis. s. in decisōne. p̄videt p̄tra istā fraudē vt nō
differat p̄cessus sup pncipali. s. exceptio excōicātōis
d. pbari incōtinēti infra terminū ppetentem. et hodie ē
p̄vulum vt infra. viij. dies. p̄bet. vt. s. dixi. et subijcit in
gl. se. In gl. in vbo ex p̄sōne. in si. nō singulariter
istā gl. ad quā quotidie recurrit et mittit. Et in effū gl.
tangit tria. et p̄cludit q in exceptōibus dilatorijs debz
lis p̄stari et iurari de calumnia atq; libellus offerri.
dicat tñ q si ista omittunt nō p̄pter b. corruit p̄cessus.
quia infra annullatūna. p̄cessum in defectum illarū so
lennitatum non loquunt in p̄cessu sup exceptōib. di
latorijs. Hosti. aut distinguit. dicit em q sup exceptio
nibus que pponunt an litē p̄stata debet fieri p̄sta
tio litis. s. sup exceptōibus que opponunt post litem
p̄stata nō est necesse litem p̄stari. qz sufficit p̄ma
p̄statio. Fatet tñ q non seruabit ita stricte ordo iuris
sup exceptōibus dilatorijs sicut super p̄cessu p̄nci
pali. dicit etiā nullibi cauere q super exceptōne dila
toria debeat iurari de calumnia. Comūis opi. videt i
distingute vt super exceptōibus non sit necesse litē p̄
stari nec libellum offerre nec de calumnia iurare. Hāc
opi tenuerunt Jo. de lig. bal. et p̄muniter modernio
res sequentes. idem spe. in ti. de litē p̄st. in. §. penul. in
prin. et in. §. sed nanquid. et hec opi. mihi placet. et p̄
batur rōne. Litis p̄st. fit p̄ petitōnem in iure proposi
tam et responsionem ad eam secutam. vt in. c. unico. de
litē p̄st. sed ille qui excipit nihil petit. vt in. c. ij. de ord.
cog. nec p̄ ar. gl. q p̄tendo vel negādo se excōicātū sit
p̄statio lit. qz b. nō est vtz qm p̄ p̄fessionē factā an li
belli oblatōnem nō inducit litē p̄st. vt nō. gl. in. c. dudū
cl. ij. s. de elec. et in. l. i. l. de confes. Itē iuramentuz
calumnie debet p̄stari in exordio litis. i. in ipa li. p̄te.

et potius p̄stat post li. p̄tel. q̄ añ. vt patz. j. ex ordine ti
 mloz. nā p̄mo tractat de li. cōtel. et postea de iuramēto
 calūnie. Itē iuramentū semel tū p̄stat in cā vt nō j.
 de iura. cal. c. i. ergo sup̄ exceptionibus dilatorijs nō ē
 p̄standū iuramentū calūnie. Fateor tū q̄ pōt exigi iu-
 ramentū malitię p. c. h. d. iura. cal. li. vi. Idē dico de li
 bello. nā libell' n̄ p̄stat nisi sup̄ cā p̄ncipali. quinimo
 dico q̄ exceptiones nō tenet q̄ dare in scriptis sed sa-
 tis ē q̄ scribatur in actis. vt nō. hosti. i. c. qm. de pba-
 licet gl. aliter ibi. r̄b dixerit. Fallit tū in exceptione re-
 gulationis p̄posita cōtra iudicē. qz illa d̄ dari in scri-
 ptis nō tū p̄ modū libelli. vt. l. ap̄tissimi. r. l. cum sp̄ali
 c. de iudi. et vide qd̄ nō. spe. in ti. de excep. §. viso. v.
 l. nunqd̄. In gl. in v. aliā instā cām ibi vt de p̄cessu
 ordinarj. nō gl. et tene eam menti. q̄ impetrās p̄ptum
 sup̄ cā iam inchoata coram ordinarj d̄z facē mentōz d̄
 p̄cessu ordinarj. alias p̄ptū est surrepticiū. Similes
 gl. habes in. c. vt debitus. j. de app. r. pbat h̄ dictum a
 lli. nam sicut nō valz p̄ptum sup̄ causa iam inchoata
 corā alio delegato nisi d̄ p̄cessu corā illo habito fiat mē-
 tio. vt in. c. inter monasteriū. de re iudi. ita parī ratōne
 annullat p̄ptum si nō facit mētiōz de p̄cessu inchoato
 coram ordinarj. nā si papa sciuisset nō ita de facili de-
 cesseret p̄ptum. ar. in. l. vbi ceptū. ff. de iudi. et in. ca. ex-
 tenore. de rescrip. Et in si. gl. glo. nō bene dicit. qz rescri-
 ptū impetratū ab excōicato regularit̄ est ipso iure nul-
 lum nec p̄ualeat secuta absolutōe. de quo dicit b̄s
 in. c. i. de r̄p. li. vi. Et ad. c. pia alle. in gl. m̄de q̄ loq̄t
 de p̄cessu habito coram ordinarj. r. pro rōe d̄uersita-
 tis vide glo. in. d. c. i. Et istū tex. intellige qm̄ p̄ptū su-
 it impetratū aī excōicatōne. Et si vis intellige q̄ po-
 stea dicit q̄ fuit ipetratū in casu p̄cessu fuit l' seruādis. d̄
 quo in. d. c. i. In glo. in v. ad excōicatōz. in si. glo.
 cōter sequunt̄ doc. b̄. quidā tū tenuerūt p̄trariū p. c. ve-
 nerabilibus. in. §. vbi aut̄. de sen. ex. li. vi. vbi d̄: q̄ ab-
 solutio t̄z licet iniuste sit facta. Itē monent qz iste re-
 missiones fuit de vrb̄itate. vnde tenz absolutō cōs n̄
 factis. vt in. c. cū ab ecclesiā. r. c. ad repr̄mendā. d̄ of-
 fi. ordi. l. p̄ma opi. plus mibi placz. Itā iura allegata
 p̄traria opi. loquant̄ in eo q̄ habet iurisdictionez sup̄
 absolutōe. l. delegatus iste nō habet aliquā ptatē sup̄
 cā sibi nō p̄missa nisi qm̄ aliē causa sibi cōmissa expedi-
 ri nō p̄t vt b̄. et. s. eo. c. i. S̄z ex quo excōicator erat pa-
 ratus absoluere istū actorē. q̄ nō poterat iste delegatus
 absoluere ex defectu ptatis. In gl. in v. excōicat̄ in si.
 dic melius vt dixi. s. Extra gl. q̄ro nūqd̄ p̄ denūci-
 ationē publice factā q̄ p̄bet excōicatus. r. videt̄ p̄mo
 q̄ nō. qz ille q̄ denūciat̄ nihil de nouo agit. l. h̄redes
 palam. ff. de testa. et possibile est q̄ nulla excōicatio p̄-
 cessit saltē q̄ tenuerit. q̄ denūciatio necessario nō p̄-
 bat excōicatōnem. nam et q̄nq̄ nūciat̄ ille excōicat̄

qui in veritate excōicatus nō est. exemplū in. c. licz. de
 sen. ex. li. vi. p̄batio antē d̄z cōcludere necessario. vt i. c.
 in p̄ntia. de pba. et nō p̄batur hoc esse qd̄ ab hoc cōti-
 git abesse vt in. c. h̄. de r̄ssa. p̄la. et in. l. neq̄ natales.
 l. de pba. Ad idem optie facti. c. pia. de excep. li. vi.
 vbi d̄: q̄ excōicatio d̄z probare ap̄tissimis documentis
 seu iudicis p̄batōibus. Ob ista forte p̄traria gl. dubi-
 tauerunt de ista q̄stione in. c. licz. p̄alle. et in. d. ca. pia.
 l. hosti. r̄z h̄ q̄ p̄batio denūciatōnis sufficit ex quo pu-
 blice fuit facta. ar. c. i. de postu. p̄la. Credo q̄ vbi agit̄
 de modico p̄iudicio vt in casu nostro sufficiat hec p̄ba-
 tio. qz p̄sumitur p̄ his q̄ notorie acta sunt r. p̄ iudice
 exercente officium suum. vt in. c. in p̄ntia. de renū. et in
 c. ad audientia. de p̄scrip. et optie facti. d. c. licet. l. vbi
 ageretur de q̄nī p̄iudicio forte hec denūciatio nō suffi-
 ceret. qz necessario nō cōcludit excōmunicatōz vt p̄di-
 xi. r. regulariter verba enūciatiua nō p̄bant maxie p̄-
 lata in abntia ptis. facit qd̄ nō. glo. in. l. optima. l. de
 cōtra. et cōmit. stipu. r. in. c. si papa. de p̄uile. li. vi. r. in
 c. illud. de p̄sump. Nunqd̄ aut̄ sufficiat p̄bare p̄ fama
 vidz q̄ sic p. c. cū desideres. in. §. h̄. de sen. ex. vbi ten-
 nō. dicit. q̄ si p̄ famā cōstat aliquē esse excōicatū cogi-
 tur ille aut se purgare aut petere absolutōz saltē ad cau-
 telam. ita infamatus de crimie p̄t per suspensionē com-
 pelli ad se purgandū. vt. h̄. q. v. si q̄s p̄biter. r. c. in
 ter. de por. cano. So. Egi. monet h̄ istam q̄stionem r
 finaliter cōcludit q̄ ista p̄batio fame nō sufficit. nā cur
 non habeat vim nisi vnus testis. vt nō. iij. q. iij. §. itē
 sepe. sequeretur q̄ vnus testis sufficeret ad probandū
 excōmunicatōnem. quod non est verum. vt nō. in di-
 cto. c. pia. et in. d. c. h̄. Abbas hic dixit ponderandum
 modum proponendi. Nam sicut dixit dico istum nō
 audiendum nisi prius se purget cum sit infamatus de
 excōmunicatōne. et tunc non debet audiri per dictum.
 c. cum desideres quasi innuat secus esse. si simpliciter
 opponeret de excōmunicatōne et postea p̄bat sc̄laz
 famam. Ego puto q̄ p̄imum dictum abba. non suffi-
 ciat quo ad hoc vt iudex necessario teneatur actorem
 repellere. Ratio quia iudicio purgatōnis pendat a po-
 testate et officio iudicis et non competit super b̄ actio
 ipsi parti. vt j. de pur. ca. quasi per totum. pars autez
 non potest conqueri vel appellare si iudex ex officio suo
 non vult inducere purgatōnem. vt nō. spe. in titu. de
 offi. iudi. §. impedit. in prin. et cōmuniter docto. in. c.
 pastoralis. de excep. Fateor tamen q̄ iudex ex officio
 suo poterit illum repellere sed non ad petitiōnem par-
 tis excipientis. quia pars tenetur probare excōmuni-
 catōnem modo legitimo r. ap̄tissimis documentis. vt b̄
 et in dicto. c. pia.

Sivero. Absolutus a delegato super causa p̄
 qua fuerat excōmunicatus coram

excommunicatore parebit seu rñdebit sup illa causa nisi sit alteri delegata. et si excoicator maliciose distulerit d legatus q̄ absoluit cognoscit p̄rimo ponit q̄stio. scdo solo ibi. in quo. Et p̄tinatur iste. s. ad p̄cedentē h̄ ordi ne. nam. s. fuit dictū q̄ si excoicator nō vult absoluerē actorē ad requisitōnem delegati q̄ ip̄e delegatus pote rit absoluerē ne impediatur cognitō cause sibi p̄missa s̄ q̄ excoicatus absoluit p̄stita cautōe de parēdo iuri in illa cā. p̄ qua fuit excoicatus dubitabat coraz quo in dice iste deberet parere et rñdere in illa cā ex quo iste de legatus istum excoicatu absoluit et rñdetur vt in littera p̄t̄. Ad ibi mandato ecclesie. q̄ absoluit excoicatu p̄stito iuramento de stando mandato ecclesie sup eo. p̄ quo fuit excoicatus et p̄stat hoc iuramentū q̄ fuit exco municatus. p̄ dubia offensa vel p̄tumacia. si aut̄ p̄ no toria nō absoluit cum iuramento s̄ debet p̄us integre sa tisfacere. vt in. c. ex p̄te. de ver. sig. et in. c. venerabilib̄ in. s. secus. de sen. ex. li. vi. vnde in p̄ori casu intelligas istum tex. q̄ n̄q̄ tñ excoicatus iurat q̄ parebit mādatōis iudicis. vt in. c. i. q̄d me. cau. q̄ n̄q̄ q̄ parebit iuri. vt in c. ex parte p̄alle. Idem tñ est effectus hor̄ iuramento rñ. nam solū obligat ad parēdū mādatōis licit̄ et bo nestis sibi fiendis a iudice p̄petenti vt sentit hosti. h̄ et glo. in. c. ex tenore. de sen. ex. Itē nō quē posse cog noscere nō solū de eo q̄d venit accessorie ad cām p̄nci paliter sibi p̄missam s̄ etiam de eo qui venit accessorie ad accessorium cause sibi p̄missa. nam hic delegatus p̄t absolutōez impendere. q̄ venit accessorie ad cām sibi p̄missam. Itē p̄t postea cognoscere de cā p̄ qua fuit excoicatus q̄ venit accessorie ad absolutōez quā incidē ter fecit. et tene h̄ menti. Et ex h̄ et ex tex. nō casum in q̄ delegatus cognoscit de cā p̄orsus sepata a cā sibi com missa. q̄ndo sc̄z venit accessorie saltem ad accessorium cause sue. In gl. in v̄bo distulerit vidē velle glo. q̄ hodie nō p̄cedat q̄d h̄ d̄ p̄. c. dispendia. s. reus q̄. d̄ p̄. li. vi. vbi d̄ q̄ reus in vna cā non p̄t pendente illo iudicio trahē actorē corā alio iudice et sup alia cā cui p̄trarius hic inuis. naz iste actor fuerat excoicatus i alia cā in q̄ erat reus. et vidē hic tex. velle q̄ p̄t p̄sequi cām coram iudice p̄ eum impetrato. et in alia cā pro qua fa it excoicatus tenet rñdere vt reus. et sic actor et reus liti gabāt eodē tpe coram diuersi iudicibus. q̄d est p̄tra il lum. s. reus quoq̄. So. multa hic inuoluunt s̄ dic da re q̄ in multis casibus p̄t saluari etiā hodie iste tex. nā p̄mo p̄t intelligi q̄ iste fuit excoicatus in cā quā hēbat nō cū isto qui est nunc reus s̄ cū tercio. et sic cessat p̄ sus p̄trarium. nam pendente cā inter me et titium nihil repugnat que minus possim trahere sempzoniu coraz alio iudice. Secdo p̄t intelligi q̄ iste fuit excoicatus ad instantiā istius q̄ nunc est reus et in alia cā erat actor. et tunc miltat p̄trarium. s̄ rñde q̄ forte fm hosti. p̄ma cā

erat finita. s̄ q̄ nō parebat executōni fuit excoicat. vñ rescriptū fuit impetratū finito p̄mo iudicio. licet nōdū executōni mādato. Et nota ex h̄ intellectu bonā limita tōnem ad illū. s. reus quoq̄. Tercio p̄t intelligi q̄ iste s̄. loquit q̄n cā pendebat coram delegato. secus si co rā ordiario. h̄ec tñ solo ex toto nō satisfacit p̄ auct. et cō sequēter alle. gl. iō tene p̄cedētes solones. In glo. sibi progari ad illū terciu nō possit. Aduerte q̄ gl. multū restr. ngit tex. vult em̄ q̄ iste delegat̄ possit cognoscere de causa. p̄ qua actor alias fuit excoicatus si excoicator est negligens in p̄cedēdo dūmodo illa causa tāgat istū reū qui nūc vocat corā delegato. secus s̄at si tāgit ter cium. q̄ in terciu nullā habet delegatus iurisdictionez Et h̄ac opi. tenuerūt Cin. p̄bi. et Inno. s̄ hosti. pe. et abb. tenuerūt p̄trarium. Quid em̄ fm hos si excoica tor indignatus q̄ delegat̄ absoluit nō vult se intromit tere amplius in cā illa dūz est dicere q̄ delegatus qui absoluit nō possit cognoscere Jo. an. p̄cordat et sal̄ be ne iudicio meo q̄ quaten̄ cā tangit articulū satisfactio nis p̄t delegatus cognoscere et nō amplius. p̄done sic exen. plū in alia causa fuit actor excoicat̄ p̄pter p̄tuma ciam poterit nūc iste delegatus cognoscere de illa p̄tuma ciam. q̄ p̄prie venit accessorie ad absolutōē factā p̄ de legatū. s̄ de residuo cause cognoscere nō p̄t. q̄ est p̄t̄ sepata ab articulo excoicatonis. Si aut̄ tota cā p̄tinge ret ip̄m articulū satisfactōnis. vtputa fuit excoicat̄. q̄ noluit solue iux̄ p̄ceptū seu sniaz nullā. Itē em̄ poterit delegat̄ cognoscē de tota cā. s̄. an snia seu p̄ceptū fue rit nullū. Ultra gl. q̄ro pone q̄ corā ep̄o actor. p̄bat excoicatus ab alio ep̄o nūqd iste ep̄s cause posit̄ absol uere ab ista excoicatonē si excoicator requisit̄ nō vult istū absolue. videt q̄ sic sicut delegat̄ absoluit vt h̄ p̄trariū cōiter tenet doc. et bñ q̄ delegat̄ h̄ facit tanq̄z gerēs vi ceo pape. s̄ ep̄o fungit̄ p̄tate sua dūtaxat. et ex p̄pa po testate nō p̄t absolue ab excoicatonē lata ab alio iudice. quia nō est sibi subditus. nā regula est q̄ excoicatonē la tā ab hoie nemo p̄t remittere nisi ille q̄ excoicauit vt sa p̄ior. vt in. c. pastoral. s̄. p̄trea. de offi. ordi. habeat q̄ recursum iste actor ad supiorē suū excoicatoris. ar. in. c. nullus. de iurepa. et idem dic in consimilibus terminis quod nō. Abbas.

Vm̄ causa

Si causa simpliciter delegatur tribus duo

sine subdelegatōne tercij procedere non pos sunt quod si fecerint ab eis poterit appellari. Idem si sunt dati cum clausula q̄ si non omnes. non enim va let professus duorum tercio inconsulto. hoc dicit com p̄hendendo vtranq̄ intellectum. nam aliqui intelli gunt q̄ hec fuit commissā causa tribus simpliciter. ali q̄ vero dicant q̄ fuit commissā cum illa clausula q̄ si non

De offi. iudi. dele.

omnes. si idem in casu huiusmodi. c. resultat effectus. quia ex quo tunc se non excusauerat nec presterat de impedimento illi non poterat duo procedere licet causa fuisset promissa cum illa clausula. vt. s. c. pxi. in pncipi. Et videtur hoc de ere. in duas pres. na pmo recitat factum sup quo et pro quo fuerat appellatum. scdo pmittit appellacionis causam ibi fraternitate. Ad pmo q in ista ca purrebant. r. archiepi quoz duo erant litigantes. tres vero erat in dicea delegati. r. facit iste tex. q non sit de substantia vt qlibet puincia habeat solam vnu archiepiscopum. Ad ista archiepi erant vicini nec multum dicebant inter se. r. id lz de iure ordinario in qlibet puincia vnus duxerat archiepsa debeat pesse. vt in. c. scatore. vi. q. iij. b. tñ non sp obseruat qz papa ad petitoz pncipum hunc iuris ordi nem sepe transgredit. vnde in Italia sunt tres archiepi quoz hic duo enumerant panormitan. r. montisregal.

Ad scdo ex b. r. ex tex. honestam fore vt delegatio cause non fiat iudicibus huiusmodi dignitatem inferioris ipsos pibus. nam b. quia causa vertebat inter archiepisepos fuit pmissa archiepis duxerat. non tñ b. est necessarium vt p. hic in supra pte vbi ca fuit postmo dum pmissa ep. regine. et eandem alteri ep. vñ satisf. et q delegatus habeat dignitatem vel psonam vñ cano nicatam ecclesie cathedralis. vt in. c. statutum. de xp. li. vi. nec debeat pres. dedignari licet sint superiores in di gnitate. qz delegatus repitat psonam delegantis quo ad eam libi pmissam. s. eo. sane. el. ij. vbi pbat q etiaz subdito p. pmissi causa alicuius p. liti vt dixi.

Ad tertio q citatio p duo s. ex tribus delegatis non artatur ad mndendum. dixit tñ Jnno. q si in copatone lnt co gregati omnes tres tenent mndere lz duo citauerint. et non b. dictum. Sed hosti tenet p. rari. qz citatio fuit te mer. r. a. vt. s. c. pxi. in pncipi. p. dca p. cordando q aut q ritur nunqd vigore p. me citacionis teneat mndere. et si tendu q non quis fuit nulla. r. sic pcedat dictu hosti. At queritur nunqd possit compelli ad mndendum ex noua requisitone r. ad monitoz oim iudicum. r. dicendu est q sic si aliud non obstat. Nam registro iudicum h. b. vñ citacione. vt. l. ij. l. q. uo. et qñ iudex. et no gl. j. c. consaluit. Item citatio fit vt ps sit pns. s. ex quo da tur pnti non requirit necessario citatio. vt no. dicit Jo. an. in. c. si. de elec. li. vi. et vide qd dico in. c. i. de iudi.

Item nota ibi siue p laicalem potentiam siue per eosdez iudices r. et tene m. q factum iudicis non rite pcedit is qparat factu p. rari. vnde sicut p. peti restitutio r. ogi possessorio p. rari. spoliacionem factam p. rari. ita etiã p. rari. spoliacionem factam aucte iudicum rite no pcedentium. vñ possit iudici hoc casu de facto restitui si cur r. p. rari. de quo vide qd dixi. s. c. si qñ. et facit qd le. r. no. in. c. p. querente. de resti. spo. scdo si in iudice non deficiat p. rari. et p. rari. iudicialiter. nam tuc

licet iniuste aliquem deiecerit a possessione sua non tñ p. rari. tra eum agi possessorio. sic intelligo glo. no. in. c. p. sen tium. vii. q. i. et tene b. m. illam glo. Ultimo hic nota b. q auctoritas iudicis iniuste pcedentis non excu sat a restitucione fructuum pceptoz. vñ si iudex iniuste tradidit meam possessionem alteri possam illam recu pare cum fructibus pceptis nec excusat auctas iudi cis vt ille faciat fructus suos. vt b. r. adde qd no. bar. in. l. qd iussit. ff. de re iudi. et melius in. l. iuste possidz ff. de acq. pos. Sed dubium est quid in fructibus p. rari. piendis. i. qui potuissent p. rari. vel ab isto nouo posses sone vel ab antiquo si stetit in possessione. Glo. si. b. no. dicit q etiam de illis est habenda r. ex quo iudex i iniuste pcessit in p. rari. tñ facit. qz titulus excusat etiã malefida possessorem a fructibus p. rari. piendis. vt in. l. si fundum. l. de rei ven. So. sustinendo gl. dicit vt senti unt hic hosti. r. Jo. an. q iste titulus habebat p. no. ti tulo. qz deficiat hic auctoritas iudicialis. qz duo ex tibus non habebat insolidam iurisdictionem. vñ vbi cu qz titulus est p. rari. iuris disp. onem ille habet p. no. titu lo. et no. excuset a fructibus p. rari. piendis. ad b. vide bo. glo. xij. q. ij. no. liceat pape. r. l. quemadmodum. l. de agri. r. cens. li. xi. facit regula que p. rari. ius. de re. in. li. vi.

In glo. i. ibi p. rari. ponam q tres sunt iudices. no istam p. rari. glo. vsqz ad fi. ex qua habes bonam li mitacionem ad iheoricam qua obseruare debet p. rari. officiales cu habent p. rari. tem pcedendi dato impedim. e to vel noluntate alieni. coz. nam no pnt citare qz cita tio p. rari. p. rari. iurisdictionem et superioritatem in citante s. debet cu requirere et rogare vt certo termino intersit ad pcedendum cu eis et si in termino non venit p. rari. ponitur q aut nolit aut non possit interesse ita qz bec p. rari. p. rari. est sufficiens ad consolidandum potestate alioz simile no. Jnno. in. c. cum nobis. de elec. vbi no. dicit q canonici non pnt citare p. rari. canonicu s. solu p. rari. eum monere requirere r. rogare vt certa hora intersit ca pitulo. et si non comparet no potest a canonicis puni ri. qz canonici non habet iurisdictionem supra p. rari. cano nicum etiam collegialiter nisi aliud habeat p. rari. et sic intellige qd le. et no. in. c. irrefragabili. s. excessus. de offi. ordi. et vide ad ide qd no. Jnno. in. c. ij. e no. op. num. et in. c. i. de ma. r. obe. vbi Jnno. idē lz in an tiquiori canonico. qz lz ille de iure heat p. rari. caplm no tñ p. rari. punire canonicos no venietes. Ad secun do ex hac gl. q iste requisites q sūt de pari i. parē dnt ee trine sic citates iudiciales. xij. q. iij. de illiōta In cōstrariū tñ facit gl. no. in. c. si ep. xvij. di. q. gl. no. r. i cit q ad actū extrajudicialē suffic vnica requisitō. r. ad hoc quotidie allegat illa glo. Ad. an. in. c. ecclesia. de cōsti. volens saluare istam glo. dicit q procedit i actu quasi iudiciali. nam ista requisitio fit vt postmodum

judicialiter pcedat. Sed certe h dicitur mibi non satis
facit. et vide in p r r i s m. p p r i e in terminis nostris tex.
in de. i. de here. iuntra glo. in vbo requirat. na ibi par
requirit parem vt pcedant judicialiter et tñ suffic vni
ca requisitio. qui nō p r d i c i a c t u s i u d i c i a l i s. Itē etiam
in iudicio qd plus est vbi citat quis vt ppeat si velit ita
q nō necessitat ad pparendum sufficit vnica requisitō
ad h tex. cum glo. si. in. l. ea. L. si mancipiū ita alie. fu
erit. et in an. si omnes. L. si vt se ab here. absti. facit. c.
si. j. de clā. d. spō. et in. c. si. qui ma. accu. pos. L. oclude
ergo q aut requisitio sit ad pvincendam negligentiaz
paris vel inferioris extra iudiciū. et tūc sufficit vnica re
quisitio. vt. d. c. si ep̄s. et de. i. p̄all. Idem in iudicio qñ
quis citat vt cōpareat si sua putauerit interesse. qz tñz
tunc nō necessitat ad cōparendū sufficit vnica citatio.
qd etiam sentit bal. in. l. si. L. de iure deli. qd nō. Alit
requisitio sit ad pvincendam negligentia supioris i ali
quo actu. t tunc requirit trina citatio. sic p̄t itelligi tex.
in. c. i. de sup. ne. pla. In glo. iij. ibi ex certa sciētia
glo. h habuit respectū ad id qd dixi. s. in p̄ma glo. scz
q p̄cessus istoz iudiciū non debet tolerari ex ignoran
tia eoz. qz ipsi bene sciebant q tres fuerunt deputati i
causa. et sic q duo pcedere nō poterant. In glo. in
vbo admisisse. in fi. Ad istud. c. dicūt doc. q p̄cedit
qñ causa applonis est notorie vera. nam notorie hic cō
stabat q tres fuerunt deputati iudices. vñ regulariter
d̄z q excipiens et appellans debet pbare exceptōz esse
verā nisi obtulerit se incontinenti probaturum et nō fu
erat admissus. vt in. c. interposita. de appella. et dic vt
ibi plene nota.

Si duo sunt delegati cum
Un; sup. clausula q si ambo rē. vno
recusato alter solus pcedere p̄t nec tenet pro
cessus si cum recusato pcedat. P̄ima pars decise nar
rat factum. scdā diffinit ibi qñis. In gl. i. ibi pars
R. qui per caplin dicebat intrusus. Aduerte qz d̄ isto
R nō fit aliqua mentio in tex. et hoc qz causa fuit p̄n
cipaliter mota p̄tra puentum p̄ abbatem qui fuerat ex
pulsus. s̄ iste R fuit substitutus p̄ mōchos loco expul
si. vnde gerebat se. p̄ abbate illius mōsterij t dñ causa
tractaret p̄tra puentum. iste R. p̄paruit. p̄ interesse suo
et recusauit ep̄m alterum ex p̄iudiciibus delegat̄ ex tri
bus causis de qbus in glo. Et ex h et ex glo. nota
p̄mo et tene menti quia nescio alibi qz t̄rcias p̄parens
pro suo interesse potest recusare iudicem si habet cām
legitimā cum recusandī. nam ex quo admittit̄ p̄ inter
esse suo. vt in. c. veniens. ij. de testi. et. c. cum sup. de re
iud. ergo debet audiri oēs defensiones sue. ar. in. c. cū
iter. de excep. et nō tradas h obliuioni. t hoc etiā seq̄
hic do. an. et do. car. Scdō nō tres causas legitimas
recusandī iudicō. P̄ima si pars recusans habet cām

com iudice tanq̄ cum p̄uato. et nō bene hoc dicitur
Nam ex materia litigij solent causari inimicitie. ad h
quod le. t nō. in. c. in līs. et. c. item cum qz. de testi.
lpo. Et nō qz h p̄cedit etiam si cā sit inter iudicē vt p̄i
uatum et dignitatem recusantis. vñ recusans p̄t in cā
ppria dicere iudicē suspectum. qz habet cām cum dig
nitate sua sicut p̄tingebat hic. nam iste R. p̄prio iure
suo p̄parebat t tñ recusabat ep̄m qz habebat cām euz
in monasterio suo. qd bene nō. Scdā cā recusantis
cum iudex noluit exercere cum p̄te actym humanitat̄
t pacis q̄ solet exerceri cum alijs qui sunt in pari ḡdu
cum parte recusante. nam iste ep̄s fuit recusatus. quia
noluit admittere ad osculum pacis istum R. p̄ncipum
abbatem. Et h nota qz ep̄s etiam p̄elatos inferiores
debet admittere ad osculum pacis fm̄ p̄suetudines lo
ci. Et ex h nō vnum modum p̄sumendi inimiciā. si q̄
in ecclesia qñ dat pax non vult vnus admittere alium
ad osculū pacis fm̄ p̄suetudinem ille p̄sumit̄ inimicē.
Tercia causa cum iudex minatus fuit p̄t qz sibi nocere
si possit. Et sic nō qz mine iudicis p̄bant iustā cām
eum recusandī. Adde quartū casum nō. extra gl. si qz
scz non vult alium. salutare. vide ad h glo. in. c. adria
nus. l. xij. di. et de plurimis alijs caus̄ recusandī iudicem.
vide in locis ad que remisi in. c. causam. d. ij. s.
e. Nunc venio ad nōbilia. Et p̄mo nō qz cū q̄stio.
vertitur inter p̄elatum et capitulum non est necesse vt
detur curator capitulo sed ipsum capitulum per se vel
per alium potest esse in iudicio. et tene menti ad hoc
istum tex. quia nemo ad hoc eum allegauit. facit ad ea
que dixi in. c. edoceri. de rescrip. Secundo nota
qz clausula si ambo non poterint interesse rē. verificat̄
tur etiam dato impedimento recusantis. vnde si al
ter legitime recusatur verum est dicere. qz ambo ne
queunt interesse simul. Nota t̄rcio ibi per conse
quentiam confessus rē. qz quis dicitur confiteri tacite
omnia que requiruntur ad actum quem quis ex̄t̄z t
omnia consecutua et accessoria ad actum. vnde cōtes
sio fit non solū ore. s̄ etiam ipso facto. ad hoc. c. nullus
j. de presump. et in. c. extimant. xi. questione. ij. et fa
cit iste textus pro dicto Inno. in. c. cum olim. de cen
si. et. ca. cum venerabilis. de except. quod produens
instrumentum videtur tacite confiteri omnia cont̄ta
in instrumento. Item nota qz habilis associan
do sibi inhabilem ad actum ad quem cum habitare
nō potest nihil agit. et hoc saltem procedit in iudicia
libus. vt hic. Item nota qz ad validitatem actus
voluntas et potestas debent simul concurrere. vbi
autem sibi aduersantur nihil potest validum explicari
et ad hoc quotidie allegatur iste tex. Item nota
quod in indiuiduis inutile viciat vtile. Ultimo no
ta illam regulam que quotidie allegatur quod si facio

De offi. iudi. dele.

actū quē facere nō possum nō valet etiā eo modo quo
possum. qz qd volui non potui. et qd potui nolui. et est
ista regula cōtra aliā regulā que habet si non valet qd
ago ut ago valeat ut valeret. ut in. c. unico. de despo.
impu. li. vi. et in. l. si tam angusti. ff. de seruitu. In
glo. ij. in fi. et ex hoc intellectu gl. nota qz si index pro
posita exceptōe. pcedit ad vltiora vidz interloqui cō
tra exceptōnem. ppositam. ita qz ex hoc solo potest qz
appellare. qz pinge est ac si expresse index fuisset inter
locut' cōtra exceptōz. et dicit Abb. hic esse h' expresse
idem le. et nō. in. c. ex parte. Abb. de appel. sequit bal.
in. l. a. pcedere. Et de dila. hosti. tñ dicit h' qz nō est cu
randum. quia in integra non reperiebatur qz isti fuerunt
interlocuti. satis em est qz hic inuenitur h' vtrūqz dictū
saluari potest. In glo. si. pro declaranda materia h'
glo. et totius tex. capio cōtrarium formatum in fi. gl.
tanqz magis vrgens in materia. Et opponit ptra tex.
de. l. i. §. i. ff. qd cum fal. tu. vbi dicit qz si verus tutor p
stitit auctoritatē pupillo vna cum falso tutore valz act'
ex psona veri tutoris. nec inficiat actus propter admix
tionem inhabilis et falsi tutoris. cuius cōtrarium dicit
tur in tex. nam abbas et episcopus erant deputati cum
clausula qz si ambo rē. et epō legitime recusato extitit
cōditio clausule. et sic iurisdicō in totum fuit cōsolida
ta in personam abbatis. ergo ex psona sua debuit tene
re sententia nō obstantē qz processerat cū epō recusato
So. ex glo. ista colligunt due solutiōnes quas declarā
do et ampliando subiiciam. Prima solutiō qz in cō
trario quilibet tutor habet solidam potestatem ita qz
quilibet p se potuisset interponere auctem. ideo verus
tutor procedendo cum falso non processit tanqz hñs
potestatem pro parte h' tanqz habens solidam potesta
tem. merito procedit regula vtile per inutile nō viciat
ut in regula. vtile. li. vi. Sed in casu nostro de natura
delegatiōis est ut delegati non habeant potestates in
solidum h' pro parte. ut plene fuit dictum. s. c. pruden
tiam. ideo abbas procedendo cum epō tanqz cū colle
ga videtur voluisse procedere tanqz habens potestatem
pro parte et non in totum. sententia em cum sit res in
diuisibilis nō potest valere pro parte. et hec solutiō ita
declarata est satis optima. Sed ut non desint dicta
scribentium transeo ad solutiōnem scōdam glo. que dicit
qz in cōtrarijs verus tutor sciebat se solum esse tutorem
et sic habuit voluntatem interponendi auctem in totū
Abbas vero h' credebatur epō habere potestatem. hec
solutiō licet vera sit in se diuinat tñ ad illam. l. i. §. 3. ex
hac solutiōe p singulariter limitari iste tex. qz si ver' ex
de delegatus scit se habere in totū potestatem h' ad maio
rez cautelā vult procedere cum alio qz tñ tenet senten
tia ex psona ipsius h' postea repiatur aliū fuisse incom
petentē Et nō h' dictum qz aperit. ex quo p sumi nō

bilis et singularis theozica cū dubitat an aliter ex dele
gatio habeat potestatem ut indubitatus delegatus potest
qz intendit pcedere solus inq̄tum solus habeat potestates
alias aut cum collega. Nam ex h' cessat rō contrarietatis
inter voluntatem et potestatem. de qua in lra. et cessante ra
tione cessat dispositio. l. cum pater. §. dulcissimis. de le
ga. ij. et. c. cum cessante. de app. l. adigere. §. quis. ff.
de iurepa. Item ex pcedenti solutiōe glo. infero ad aliā
notabilem limitatiōz ad istum tex. ut non pcedat i plu
ribus ordinarijs. si verus ordinarius pcedit cū falso.
quia ordinarij hñt potestatem in solidum. ut. l. vnica. ff. de
offi. p̄su. et dixi. s. c. prudentiam. et sic quilibet videt
pcedere tanqz habens solidam potestatem. Tercia so
lutiō extra glo. ponitur p hosti. dicens. qz h' fuit error
iuris. h' in. l. i. fuit error facti. ideo ignorantia excusat ibi
sed nō hic. ut in regula ignorantia facti. de re. iur. i. vi.
et in. l. regula. ff. de iuris et fa. igno. Et quāqz hec solo
non impugnetur p hoc. mibi tñ nō placet. qz apte iste
tex. ex rōne sui innuit p̄trarium. non em h' ponderatur
ignorantia. pbabilis h' voluntas abbatis que contradi
cebat potestati ipsius et ergo qualiscunqz ignorantia
ex quo iste nō habebat voluntatem nisi pcedendi pro
pte semp habet locum rō iure. et p h' allego. l. qui i alie
na. et in. l. si is ad quem. ff. de acq. here. vbi error in fa
cto cōtradiens voluntati inficiat actum qui geritur ita
ut nō valeat eo modo quo valere potest. vñ si quis pu
tat se filium familias cū sit sui iuris et ad hñt hereditatē
in suū patris non acquirit patri cū nō sit in sui potesta
te. nec ibi quia noluit. et plenus de hoc in dictis. l.
Quartam solutiōnem posuerūt quidā ut h' refert Jo.
an. sup. tex. dicens qz ordinarius hñt p̄ sibi associare
non iudicem h' delegat' nō ut hic. Quintam solutiōnem
ponit Ja. doc. antiquus dicens qz sententia abbatis
h' corruit nō quia sociavit sibi inhabilem. h' qz detulit
appellatiōni legitime interposita a suo collega. Et pon
dera tex. ibi anteqz appellaret ab eo rē. hec solutiō li
cet sit vera in se non tamen cōgruit ratiōni que subiicit
in tex. que fundat super contrarietate voluntatis et po
testatis. nec placet hosti. qz ordinarius vel delegatus
possit sibi associare incompetentem sed assessorem seu
consultorem sic. ut in. c. statutum. in. §. assessorem. de
rescrip. li. vi. dicit tam qz si associat sibi iudicem inco
petentem ex ignorantia facti tenet qd agit ar. in. ca.
ad probandum. de re iudi. et in. l. barbarus. ff. de offi.
p̄to. et in. d. l. i. secus si iuris ignorantia. ut h'. Et nota
hec dicta sunt em multū nōnda in practica. ppter au
toritatem hosti. sed ego tenerem id quod. s. dixi post
glo. ut nō sit differtia inter ignorantia facti et iuris In
hoc tamen potest sic distingui. qz aut loquimur in sa
ctis vniuersitatis et tunc tenet actus ratiōne habilitum
licet inhabiles fuerint admisi ignoranter vel scienter

et ideo si canonicus non constitutus in sacris admittuntur ad capitulum. contra de. vt. hi. qui. de. eta. et. quali. va-
lebit tñ actus rōne habiliū. qd̄ tenet Jo. an. in regu-
la. qd̄ alicui in mercu. et videt. p̄bati in. c. h. j. de. par.
nam ibi in odium admittentiū scienter excommunicatos
inualidat actus certo casu de quo dic vt ibi. vnde si ig-
noranter admittit canonicus excoīcat in caplo valet
actus rōne habiliū. vt nō. in. c. illa. de. de. et hoc ideo
quia actus nō capit vim a singulis s̄ a collegio. colle-
gium vero p̄sistit penas habiles. dūtaxat. s̄ si aliquis
actus expedit p̄ singulos. vt p̄ indices. arbitros. tuto-
res. et similes tūc distinguit vt. s. q̄ si p̄as competit i
solidum non viciat actus p̄ admissionē inhabilis. vt
d. l. i. s̄ si nō cōpetit in solidū tē. p̄pter cōtradictōz volū-
tatis et p̄tatis habz locum qd̄ h̄ d̄ et. s. declarauit. et
habet vitra alios clarissime intellectum huius. c.

Oppo. sc̄do capiēdo principiū huius glo. si. iste
tex. ponit p̄ regula in rōne sui q̄ vbi voluntas nō p̄cur-
rit p̄se cum p̄tate actus non valet licet posset valere
alio modo q̄ fuerit explicatus. et reddit rōz qz qd̄ no-
luit potuit et qd̄ voluit ad implere nequirit. i. propter
cōtrarietate inter voluntate et p̄tatem. vñ nō d̄z act⁹ va-
lere vt p̄t qz deficit voluntas. ibi vō nō valet qz ibi de-
ficiēbat potestas. et idem p̄bat in. l. multū. c. si q̄s al-
teri vel sibi. S̄z contra h̄ oppo. de alia regula iuris
isti precise contraria. nam si nō valet qd̄ ago vt ago d̄z
valere vt p̄t. Tex. est nō. in. c. vnico. de. despon. impu-
li. vi. vbi d̄z q̄ si duo inhabiles ad cōtrahendum ma-
trimoniū ex defectu etatis. habiles tñ ad cōtrahendū
sponsalia de futuro intendētes cōtrahere matrimoniū
p̄ verba de p̄senti p̄ferunt verba apta ad cōtrahendū
matrimoniū non valet matrimoniū ex defectu etatis.
s̄ valet vt sponsalia de futuro vt sic illa verba operētur
id quod possunt s̄z non sc̄dm intentōnem cōtrahētūz
ad idem bo. tex. in. l. si tam angustū. ff. de serui. vbi d̄z
q̄ si ostenso loco angustū cōstituo tibi seruitutē vie et
locus non sufficit vt sit via s̄ potius vt sit iter valz cō-
stitutio eo mō quo valere p̄t s̄z vt sit seruitus itinēris
et nō vie. nam differentia est stricte sumēdo inter vias
et iter. vt in. l. i. ff. de serui. rusti. p̄di. So. p̄ cōcordātia
istaz regulaz do. an. hic simpliciter distixit q̄ aut pec-
catur in materia et h̄z locū hec vltima reglā si nō valet
qd̄ ago vt ago rē. Aut est p̄ctū in forma et act⁹ cor-
ruit in totū. qz forma dat esse rē. vt in. l. an. inutilis. ff. de
accep. et. c. quia propter. de electōe. et. c. cum dilecta
de r̄p. Aut peccat in cā efficiēti. i. in p̄sona facienti.
et tunc valet eo modo quo valere p̄t. vt nō. in. l. qua-
cunqz rōne. ff. de par. Aut peccat in cā efficiēti et ma-
teria s̄z. et h̄z locū qd̄ hic d̄z. nec aliter declarat. Sed
aduerte tu. qz s̄z ipse nō alleget. hec v̄ba sunt Bar. i. l.
i. ff. de v̄. ob. vbi hec verba posuit sub vno mēbro tñ

sc̄z qñ agit de obligatōe dissoluēda. vñ bar. latius ibi
examinando hunc articlū sic distinguit cum querit.
an si nō valet qd̄ ago rē. q̄ aut cōstat de animo ex-
centis actū q̄ velit actum valē oī modo quo valere p̄t
et tunc habet locū illa regula. vnde testatores solēt fre-
quentare illam clausulā si nō valet iure testamēti vale-
at iure cuiuslibet et vltime voluntatis. vt. l. si. c. de codi-
cillis. Aut nō cōstat de animo. et tūc si inter illud qd̄
agitur et agi p̄t solum est differentia in p̄modo seu vi-
litate tunc etiam habet locū illa regula. vt in. d. l. si tā
angusti. Aut est differentia in mō cōstituēdi. et tūc aut
actus dependet a voluntate vnius aut a voluntate plu-
rium. Primo casu quo ad dispōnem totalem nō valz
actus. alle. l. nō codicillum. c. de testa. Sed quo ad
dispōnem p̄tis valet actus eo modo quo valere p̄t. vt
l. verbis ciuilibus. et qd̄ ibi nō. ff. de vul. et pupil. sic
quod dixi in. c. ronaldus. et in. c. rymutius. de testa.
Sec̄do casu cum dependet a voluntate plurimū aut agit
de obligatōe cōtrahenda. et nō habet locū illa regula
sed actus imitat in totū alle. l. i. ff. de v̄. ob. Sed cōtra
h̄ membz iudicio meo tex. est aptus in cōtrarium. in
d. c. vnico. de despon. impu. Nā ibi agit de obligatōe
p̄trahenda et actus dependet a p̄tate plurimū s̄z cōtra-
hentiū. et tñ valet actus eo modo quo valere p̄t. vt. e.
dixi. Aut agit de obligatōe dissoluēda et tūc distinguit
vt. e. q̄ aut est p̄ctū in materia seu in cā efficiēti et ha-
bet locū illa regula. secus si in forma. vt. d. l. an. inutilis
et. d. l. quacunqz. Jo. cal. ponit hic breuia verba dicē
q̄ si p̄ p̄cturas p̄t apparere q̄ quis voluit actū valere
omni mō quo p̄t. p̄cedit tunc illa regula si nō valz qd̄
ago vt ago rē. Aut p̄ cōiecturas cōstat q̄ solum vale-
bat actū valere vt gerebat et si nō p̄t valere illo modo
in totum corruit. vt in iuribus alle. in cōtrariū. si sum⁹
in dubio presumendū est q̄ voluit actum valere omni
modo quo p̄t qz funda est interpretatio vt res p̄t va-
leat. vt in. c. abbate. de ver. sig. et in. l. quotiens. ff. de
ver. obli. hoc verum nisi interuenerit defectus p̄ quem
vitiatur actus vt hic. Hoc vltimum est minus genera-
le. et quasi sine ratōne. quia saltem deberet valere eo
modo quo potest per predictam regulam Et ideo dic
ad istum tex. q̄ hic ex cōiecturis apparebat q̄ abbas
non intendebat procedere nisi pro parte sua. et sic om-
nino voluntas erat contraria potestati. vt in tex. vt. s.
dixi. et iunge simul dicca Bar. et dicta cal. et videtur
q̄ vbiqz peccaretur siue in forma siue in materia q̄
ex quo potest actus valere aliquo modo. nec constat
de contraria intentōe semp habet locum illa regula. si
non valet quod ago. vt ago rē. et hec bene nota.

Ultimo restat respondere ad quedam contraria
allega. in medio glo. in quibus vtile per inutile non
vitiatur. Sed dic breuiter quod procedant in actibus

sepabilibus. secus ubi vtile non potest separari ab inutili & quod videbo glo. in regula vtile. li. vi. cetera videbo per Innocentium. scilicet quis possit cognoscere de exceptione opposita contra iudicem. et que exceptio possit opponi tetigi plenius in c. sup. iuris. et c. scilicet. de recipi. vide tex. cum glo. in c. si pira vnu. i. eo. li. vi. ubi tangit coram quo sit proponenda et probanda exceptio recusationis proposita contra delegatum.

Si iurisdictio delegati

Consuluit expirat in termino pemptorio pibus assignato post cognita horarum termini iudex non expectabit psumacem si vero non expirat poterit expectare si vult in diem alteram et iterum citare si vult Romanis diuisio secunda ibi nos autem que subdividitur. Nam primo distinguit et distinctionem plequit. Secundo ibi ne vero. determinat cognam horam iudicij. Tertio ibi porro instruit iudicem.

Primo ar. q. ad finem pcedam et ad testes recipiendos et ad depositiones publicandas debet pcedere trina citatio vel vnica pemptoria respectu sententiarum pcedit sed non respectu aliorum actuum. vi. i. dicam latius. Unde tex. hic in verbo pemptoria non ponit iuris ministerium sed narrat factum nisi saltem quo ad sententiam p. i. dicenda. Et secundo tex. no. et singularem q. iudici daf potestas pcedi contumaci et expectandi eum in diem sequentem nec pars aduersa potest iudici contradicere. q. vti p. i. a lege tradita. Et non ex hoc et ex tex. q. multum p. d. habere iudicem favorabilem saltem in istis arbitrarijs. et ideo male faciunt procuratores aduocati et ptes qui de facili exasperant iudicem contra se. Nam vt ait quintilianus. naturale est vt iudices his quos libenter audiunt facilius credant. quod non. et ideo in principio dicendi debet q. nisi cōsiliari sibi et reddere benignolam animū iudicis audientis vt libentius eum audiat et facilius credat. vt habetur in rethorica ciceronis etc. Nota tertio q. iudex delegatus potest finem ferre vltima die termini sibi pfixi. q. alibi ita bene non probatur. quid in ordinario. i. dicam cum glo. Item nota casum singularem in quo iudex potest pcedere alia hora seu die q. sit pfixum in citatione. nam si expectat psumacem in die sequentem non tenet eum amplius citare. l. i. bar. simpliciter notauerit p. rariū in. l. si. ff. q. vi. aut clam. Et si vis illud dictum saluare q. est nobile. dic q. pcedit q. iudex puenit horam seu diem statutum in citatione vel pcessit alia die absq. eo q. faceret gratiam in progarde termini et hic dicit. p. done exemplū. die statuta iudex non sedit. ppter aliquod impedimentum non debet alia die pcedere sine noua citatione. q. ptes non pnt diuinare. et de b. aliqd. i. Item non et tene menti q. ubi quis citat vt cōpareat certa die ne. hora determinat debet citatus cōpa-

teretali hora qua cōgrue possit iudex incipere et finire actum incumbente. et nescio alibi ita bonū tex. vt sic in qualitate actus videat facite hora diei pfixa. et tō alibi dixit Innocentius. q. si canonicus citat ad electionem faciendam certo die debet pparere de mane. q. electio solet fieri illa hora. ppter missam sanctis p. q. de p. i. die solet pcedere. vt no. in. c. c. n. h. de electio. Citat. q. ad actum iudicalem debet pparere quicunq. vult in die statuto diuino cōpareat an noctis tenebras vt iudex possit pficere actum in luce. Et ex illo dicto Innocentio. credo posse dici q. si iudex est solus iudicare certa hora diei citatus simpliciter ad die debet pparere hora qua iudex solet iudicare debet em in iudicio attendi p. i. loquētis. vt. l. q. si nolit. s. q. assidua. ff. de edi. facit. l. qui semissem. ff. de vsu. et c. ex l. i. de p. i. r. l. pen. ff. de iusti. et in. Item non q. iudicium ecclesiasticum non debet exerceri in nocte. sed inchoari et finire an noctis tenebras. quid autem si contra fiat. dicitur cum glo. in verbo tenebras. Et ibi in q. libet pte lucis etc. q. ubi dies artificialis non est de substantia actus id q. agit in nocte potest dici actum in die. q. dies naturalis p. i. ex. xxiiij. horis. vñ etiā in nocte debet dici. et sic capit in genli ubi pluries dicit. Et factum est vespere et mane dies primus vel secundus etc. nam dies naturalis more rōno incipit a media nocte et definit in media nocte sequenti. vt b. et l. more rōno. ff. de sei. Et p. b. dicit b. Jo. an. q. si ptractus sit citra dimidiā nocte debet attribui notari ptractum diei pcedentis. Si vero explet vltra dimidiā noctis tunc attribuitur diei sequenti. vñ si h. sero in scda hora noctis fuerit ptractus potest notari vice actum in tali loco decia die marchij si vero post dimidiā noctis debet dicere. xi. die marchij. et ita in lib. q. no. Item non ibi i. duab. dimidiā noctib. etc. q. medium debet totū id q. consistit inter duo extrema. Tertio non instructio ne pape vt iudex non artz se ad pcedendum in vltima die sue iurisdictiois ne ppter impedimentum forte supueniens euascat sua iurisdictio sine effectu. In gl. ibi circū dicitur expone. i. sublatū. tex. n. allegat. in glo. loq. q. n. is ad cuius instantiā emanauerat citatio rōno p. i. nā tunc circū dicitur. i. tollit edictū citationis. Et iste tex. potest intelligi scdm Innocentium. q. n. citat. erat abns. Et in hac Innocentio. non p. i. et bñ. q. tex. loq. indistincte sit re. vel actor abns vñ ibi et eoz altera etc. Et q. d. aut pte cōpente circū ducit edictū ipso iure. die q. no. Et p. pars h. duplex reme diū ptra absentē psumacem. Primo vt faciat circū ducit terminū et se absolui ab illa citatione. non cum debet p. i. auctoritate recedere. nā cum iudex possit expectare psumacem in die sequentem delusoria videtur ista p. i. si pars possit recedere propriis auctoritate cum iudex non possit pcedere ptra absentē non psumacem. vt in. c. q. relam. d. p. cura. Sentit tñ Innocentius. q. si ep. pcedit non incurrit penam. sed non recuperabit expensas aduersus absentē psumacem

quinimo scdm eum si absens postea veniret et doceret
de legitimo impedimento posset petere expensas ab
eo qui p[ro]pria auctoritate recessit. quinimo puto etiā q[uo]d
si iudex dicat se velle expectare absentē in alterā diem
q[uo]d p[ro]p[ri]a nō p[otes]t recedere. quia ex quo a iure p[ro]cedit iudici
vt possit illū terminū progare vid[et]ur terminus durare v[er]o
q[uo]d ad tempus progatōnis fiende. in. l. si manēte.
ff. de p[ro]c. et ideo si p[ro]p[ri]a recessit p[otes]t tanq[ua]m cōtumax puni
ri. q[uo]d paria sunt nō venire et venire. et añ tempus rece
dere. vt in. c. certū. xi. q. iij. Item de vento seruiret iste
tex. si p[ro]p[ri]a p[otes]t recedere. Et p[ro] hoc aduertendum
quia iudex nō tenet itez citare. Ex quo infer[re] q[uo]d prima
citatio durat ad diem progatā. s[ed] vbi iudex nō proga
uit terminū s[ed] potest p[ro]cedere q[uo]d. s. d[omi]ni. Secundum
remediū p[ro]p[ri]a est vt faciat se absolui ab instantia iudicij
ad b. l. p[ro]perandum. l. de iudi. et. iij. q. iij. q[uo]d fieri.
Et differētia est nō modica inter scdm et p[ri]mū remedi
um. Nam vt absoluat a termino nō requirit alia citatō
nec p[otes]t alia acta litis s[ed] solū tollit ille terminus p[ro]p[ri]a
tus. s[ed] vbi absoluit ab instantia requirit citatio. v[er]o em
absens iterū citari. Et dicit Inno. notabiliter in. c. ad
p[ro]p[ri]atōnem. de accu. q[uo]d in hoc requirit trina citatio. q[uo]d
agit de notorio et magno p[ro]iudicio p[ro]p[ri]a absentis. cum
per hoc pereant omnia acta litis. vt. d. l. p[ro]perandum.
vbi oportebit de nouo incipere causam. nō t[ame]n p[otes]t alia
acta cause. vt sunt attestatōes. cōfessiones. et similia. vt
nō. Inno. in. c. cām. de testi. et bar. in. l. cum lite mor
tua. ff. iudi. sol. nō. glo. in de. sepe. de v[er]b. sig. et p[otes]t peti
hec absolutio ab instantia nō solū post lit[er] p[ro]t. vt. d. l. p[ro]
perandū. s[ed] etiam añ. vt in. auē. q[ua]si sand. l. quō et q[ua]n
iudex. et t[er]c[io] b[ea]t[us] Inno. Nūq[uam] aut[em] p[otes]t iurisdicō de
legati. dicit doc. q[uo]d non. quia illa non est d[omi]ni p[ro]cessu nec
iudex est functus officio suo. vt in. c. in l[ite]s. s. c. Et d[omi]ni
et b[ea]t[us] Inno. q[uo]d etiā in p[ri]ma absentia p[otes]t quis petere ab
solui se ab instantia iudicij. q[uo]d nō. In glo. in v[er]bo
nisi grām. ibi. c. vlti. vbi d[icit] q[uo]d vna p[ro]p[ri]a q[ua]ntumq[ue] et q[ua]n
literatq[ue] p[ro]dita sit auct[orit]e sic v[er]o audiri vt alteri p[ro]iudicō
non inferat. et sic videt[ur] q[uo]d nō debet iudex p[ro]cedere contu
maci in p[ro]iudicium alterius p[ro]p[ri]a. Et t[ame]n de q[uo]d nō agit
tur de magno p[ro]iudicio. q[uo]d in mora modici temp[or]is nō
est p[ro]iudicium. l. si debitori. ff. de iudi. Item satis seruat
equalitas cum postea poterit alteri cōsimilē grām face
re. et facit illd. c. vltimū. p[ro] opi. que sequit[ur] in gl. vt t[er]c[io] la
dex possit p[ro]cedere cōtumaci quo ad h[oc] vt nō expleat actū
in absentia sua nō t[ame]n p[otes]t p[ro]cedere quo minus cōdemnet
eum in expensis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. quod est b[ea]t[us] nōndū. Hostiē.
t[ame]n et Jo. an. apte non aperit in h[oc] iudiciū eoz. s[ed] soluz
dicit hosti. q[uo]d iudex p[otes]t p[ro]cedere p[ro]iudicij etiā respectu
mulete. l. vnica. ff. si quis iudi nō obtemp. Item quia
licet iudici differre ius partis nō t[ame]n aufere. vt. l. quoti
ens. l. de p[ro]c. impa. offe. videt[ur] t[ame]n p[ro] hoc verbum senti

re q[uo]d non possit p[ro]cedere cum p[ro]iudicō partis. q[uo]d dicit
aufere p[ro]p[ri]a ius recuperandi expensas. Do. an. ten[et] vt
possit p[ro]cedere etiā quo ad expensas. sicut añ p[otes]t ex q[ua]n
tate in alter[er] diem terminū progare. ita et in sempit[er]no
p[ro]cedere p[ro]iudicij in iudicij admittit q[ua]ntumq[ue] more purga
tio. vt in. l. et si post tres. ff. si quis can. nubi plac[et] di
ctum glo. q[uo]d sequit[ur] Inno. licet Jo. an. et do. an. nō fa
ciant mentōz de dicto Inno. Adhuc q[uo]d indulgētia
cōcessa debet s[er]uare intelligi quatenus p[ro]iudicij interesse
alterius v[er]o lat[er] est q[uo]d aliquid opetur v[er]o. l. q[ua]n. s. si q[ua]n
a p[ro]iudicij. ff. ne quid in loco publico. et. c. sup. eo. s. c.
facit q[uo]d nō. Inno. in. c. cū dilecti. de dona. et bar. l. l.
ff. de cōsi. p[ro]nci. Et hoc dicit[ur] credo q[uo]d seruare in p[ro]
iudicij. In ca. glo. ibi hoc anno. t[er]c[io] vbi dicit[ur] q[uo]d si q[ua]n
p[ro]iudicij solvere h[oc] nō est i mora añ lapsam tot[um] an
ni. ergo citatus ad totum diem non est i mora antela
psam totius diei. Ho. non soluit imo inepte se conti
nuat. Hosti. dicit q[uo]d illud in absolutōne extrajudicia
li illud in iudiciali p[ro]p[ri]a iudicij cōtemp[er]tū. s[ed] hoc nō
est solvere formaliter cōtrarium. v[er]o de do. an. soluit et
melius q[uo]d in cōtrario fuit statutus terminus ad solone
faciendā in fauorem debitor[um]. ideo totus terminus s[er]u
bi cedit. sed hic fuit p[ro]p[ri]a dies ad diem exp[er]t[er] de
clarandam. Et d[omi]ni dicit claris q[uo]d citatus vt cōpareat ho
ra cōgrua certa die intelligit vt compareat hora p[ro]p[ri]a
qua possit ille actus expediri. v[er]o tacite inest hora i al
signatōe diei. v[er]o si non comparet in illa hora non est
in cōtumacia In glo. in verbo terminū p[ro]p[ri]a
Nota duo ex ista glo. p[ri]mo q[uo]d non valet sententia
lata in absentia p[ro]p[ri]a nisi p[ro]cesserit trina citatio aut vna
p[ro]p[ri]a simplex. ergo citatio nō sufficit. et vide bo.
glo. iuncto tex. in de. sepe. de v[er]b. sig. in. verbo p[ro]p[ri]a
rio. vbi glo. hoc tenet. et p[ro]bat ibi tex. p[ro] locū a sp[er]t[er] n[on]
si sp[er]t[er] est vt nō requirat p[ro]p[ri]a in casu summa
rijs. vt est ibi nō. tex. regulariter ergo in casu plenarij
citatio debet esse p[ro]p[ri]a. Et aduerte q[uo]d tex.
in p[ro]nci. facit mentōnem de tribus actibus iudicialibus
Et glo. hic solum respectu sententie dicit q[uo]d requiratur
p[ro]p[ri]a quasi tacite sentiat q[uo]d in alijs sufficit sim
plex citatio. quod claris hic tenet egi. et post eū Jo.
an. dicens q[uo]d p[ro]p[ri]a non requiritur nisi in p[ri]ma
citatioe que fit in ingressu litis. vt in. l. cōtumacia
ff. de re iudi. et. xxiij. q. iij. de illicita. Item ad senten
tiam audiendam. vt in. c. cum olim. de testi. et in. s. cū
ex edicto alleg. in glo. In alijs sufficit simplex. et vna
citatio p[ro] hoc bo. tex. in. c. ij. de testi. vbi ad testes re
cipiendos sufficit vna citatio. ad idē. l. si. ff. de sc[ri]p. vbi
patet q[uo]d omnis dilatio probatoria intelligitur p[ro]p[ri]a
ptoria. quia non datur secunda nisi ex causa. Idē nō.
Bar. in. l. si finita. s. iuliano. ff. de dam. infec. vbi d[omi]ni
cit q[uo]d omnis dilatio sive sit probatoria sive p[ro]p[ri]a

Intelligit pemptoria nisi in sententia vel ingressu litis. Idem sentit spe. in ti. de dila. §. videndum. i. pñ. Et vice dictum Inno. in. c. ad petitionem. de accu. ubi nobis liter attingit huc articulum dicens qd ista solenitas citatio nis requirit ad sniaz pferendā. Itē cū index vult dare verā possessionē. et nō h dicit qd nō ē alibi. sentit em qd si iudex iterponit scdm decretū vel a pncipio p li. ptes. vult dare veram possessionē vt in. c. put. de do. et pta. et. l. pstanteū. l. quō et qñ iudex. v3 citare ptes trina vice vel pemptorie Glo. m. 2 bar. in. d. §. iulian' h expse nō dicunt i scdo decreto f ad iterpositōes pte misit Et vid' pelle Inno. qd vbiqz iudex est pcellat' ad ea q sunt magni p iudicij d3 semp pmittere trinam citationē vel vnā pemptoriā. qd bñ nō bñs. dicit ec qd i ingressu litis nō requirit ista solenitas citationū. f intel lige qñ iudex nō intendit pcedere ad ea q sunt grauis p iudicij alias sec'. vñ nō pnt iterponere p mum decre tum nec excōdicare pumacē nisi pcedat trina citatio vt c. sacro. de sen. ex. nota. in. d. §. iulian'. dixi plene in. c. qñ. §. in alijs. vt. lit. nō ptes. Dicit etiā qd si pō citata pma vice mder se nolle venire q nō tenet cū amplu' citare iudex licet actus de sui natura requirat trinaz ci tationem. Et idēz do. de ro. decisi. cxxxix. vide quod dico in. c. cū parati. de ap. vbi h limito per tex. iuncta glo. in. c. venerabilib' in. §. sec'. de sen. ex. li. vi. Et cūdo nō pncipaliter ex glo. qd requisitio iudicis facta in pntia pns h3 vim trine citationis. et idē nō. glo. in l. ij. hic alle. et pbatur ibi scdm vnū intellectū. In glo. in v. extunc. in fi. glo. apte non soluit p trariū. dic Jo. an. qd pcedit illa iura i ordinario cuius successor iā venit et tunc nō iudicet vltima die sue iurisdictionis. embesit em in abdicatione dignitatis. ar. ff. de pdi. et demō. l. publice. Dicit tñ qd si ferat sniaz vel aliū actuz exerceat t3 actus qz non deficit sibi pns ex quo durat tps suum. vñ est honestū f nō necessarium. ita notāter dicit glo. in. c. et si pps. de iurcir. in v. f. nandū. Et vi de qd nō. in. l. meminisse. ff. de offi. pcosu. Si autē nō dū venit successor possit iudicare ex honestate vt. d. l. meminisse. Ad istū tex. dic qd loquit i delegato i cui' psona cessat rō p dicit. qz non h3 successorē. et tene mē ti illas duas glo. In glo. in verbo tenebras. ibi cre do qd valet pcessus Inno. tenet p trariū. f hosti. 2 Jo. an. sequitur glo. dicit tñ hosti. qd pō citata poterit di cere qd est pps quiescendi et petere licentiā. et si non au ditur poterit appellare. et latius h psequitur Jo. an. i addi. spe. in ti. de pla. sen. §. iusta. v. item si nulla rōne tps vbi distinguit qd aut pars pparuit et appellauit. 2 nō tenet snia qz habuit iustā cām appelladi vt h. Aut excepit 2 h appellauit nec recessit 2 t3 snia l3 iudex ma lefecerit Aut ps excepit et recessit et ec nō t3 snia. qz ē lata cōtra absentē nō cōtumaciter. et optime loqitur. nā qñ pō ē pns vidz renūciare iuri suo. ar. in. l. i. ff. de

fer. puto etiā qd pō citata vt compeat denoche nō tene atur venire ad se excusandū. qz citatio notorie ē iniusta et temeraria. ideo non artat citatum. Ad hoc vide tex. cum glo. in de. pastoralis. §. pifana. de re iudi. 2. c. bo ne. d. ij. de elec. per Inno. in. c. ij. de dila. facit tex. in. l. nō vidz latitare. ff. de iudi. et hec nota Ultimo ex glo. qritur nunqd iudex possit expectare pumacē vl tra vnū diē. Bal. dicit qd sic nec scdm eū tenetur citare pumacem qz qnto magis pseuerat in pumacia tāto magis crescit ipsa pumacia. nec purgatur nisi ppeat. facit. c. corā. de in inte. resti. 2. c. cū dilecti. d. do. 2 pta. Et istū tex. dū dicit in diem altez 2. exponit. i. i diem aliā. f in p trariū est tex. in pñ. ibi i diem subsequentē Itē ex quo distulit vltra vnaz diē vidz sublatus tenui nus. 2 hec opi. plus mihi placet. p hoc facit. l. si. 2 qd ibi nō. ff. qd vi aut clam. et huc articulum plenissime expediat i. d. c. cum dilecti. et dic vt ibi In. abbas

Minuante. delegat' etiā post lit.

ptes. et ali' subrogat'. In pma ponit actoris g'osa petitio In scda sub duplici p ditione ipius exan ditio. secūda ibi. quo circa Inno pmo qd eadē cā pōt simul pnti tpo et vicario suo. et sic pōt vicari' ec col lega ipius epī in cā ei spāliter delegata. Scdo nō et tene menti qd ex psona epī pnt recusari ipius vicari' vñ si epō ē certa rōne suspect' possum recusare vicariū suum. Et hoc puto pcedere nedū qñ cā vtriqz delega tur vt h. f etiā qñ vicari' pcedit vt vicari'. et multo fort' puto hoc casu recusatōem pcedere qz vicari' pre sumit magis affectus 2 magis obediens ipi epō i iu risdictione epālī sibi p ipm delata qñ i iurisdictione dele gata vtriqz eoz p supiorem. qd vltimū ē bñ notanduz l3 nemo tangat. et iste tex. posset aliqtemus cauillari i eo qd dicit qd iste. R. erat familiaris eoz. tñ ut patet in pñ. c. iste erat pncipaliter familiaris epī. f ex psona epī erat p psequens familiaris vicarij Et p hoc dco bñ fa cit tex. in arg. in. c. accedēs. el. ij. vt li. nō ptes. Ino ibi poterat suspect' haberi qd ex psona rectoris seu p lati pnt recusari iudex datus in cā ecclesie. qd alibi non ita bene pbaf. h em erat pntio sup iure procbiali. et sic cā erat ecclesie 2 tñ recusaf iudex qz erat dñs rectoris ecclesie. Et facit h ad. q. nūqd p sanguine' p lati possit re cusari vt suspect' i cā ecclesie. certū em ē qd in cā p pta ipius p lati pnt p sanguine' vt suspectus recusari. vt in. c. postremo. f. de ap. f dubium est qd si p sanguineus ē datus iudex in cā ecclesie. Spe. 2 egi. vt nota. in. c. po stremo. dixerūt qd nō poterat recusari. qz cā est ecclesie et non p lati. 2 p hoc facit nam p latus ipse pōt esse iu dex i cā ecclesie sue. vt. ij. q. vij. si qd erga. vide tex. cum glo. in. c. l. de pe. li. vi. et in. c. cum venissent. f. de iudi. ergo fortius p sanguineus p latus potest ec iudex cum maiore affectōnem psumat hie ipse p latus ad cām ec

de die sine q̄ ip̄e sanguine? ip̄ino prelati vt in .c.ij. de
peni. h̄is nō obstat? Jo. an. dicit h̄ esse casum p̄tra
illā opi. egi. et spe. l3. canillādo l̄ram possz sustentari il
la opi. dicēdo q̄ h̄ nō fuerūt illi iudices recusati p̄ pa
pa subrogauit alios. et qd̄ d̄ de suspitōe ē alligatō p̄ti.
Et h̄ nō placet Jo. an. et b̄n. qz vt patz in si. lre papa
voluit istā subrogatōez valere eo casu q̄ nō est loc' re
cusationi. vñ mādāt q̄ si aduersari' p̄sentit i utos iudē
ces postq̄ ille. R. fuit recept' i familiarē. q̄ tūc debeat
cā remitti ad p̄ores iudices. et h̄ dictū mibi placet et
satis b̄n facit dictū. c. accedēs. et p̄ hūc tex. sic intellectū
dico q̄ h̄ p̄lat' possit esse index in cā ecclesie h̄ vez nisi
recuset vt suspect'. qz si sanguine' prelati p̄t recusari
forti' ip̄e. qd̄ t3. l. in. l. vnica. l. ne q̄s i sua can. dixi
plene in. d. c. cū venissent. p̄d̄ollet tñ iste tex. canillari
dicēdo q̄ iste. R. p̄seq̄batur cām ecclesie. id est h̄ repu
tat suspect' index ex p̄sona sua. sec' vbi ip̄e nō p̄seq̄ret
p̄ se p̄ tota ecclia dedisset vñ p̄curatorē. ar. bo. i. c. in
sup. de testi. p̄ p̄mū dictū p̄t placet. qz ex modica affe
ctione pōt index recusari. nā verisimile vidz q̄ magis
sit affect' p̄lat' ad eccliam suā q̄ ad cōsanguineū forte
in q̄to gradu ubi attinentē ar. in. d. c. ij. de peni. et hec
nō. Facit etiā iste tex. q̄ ep̄s possit recusari in sua iurisdic
tione ordiaria i cā suoz familiarū vt sic familiaris
ep̄i nō possit cōuenire extraneū corā ep̄o cessante recu
satione. qd̄ puto verissimū. ar. b. et i. l. q̄ iurisdictioni p̄
est. ff. de iur. om. iudi. vbi vidz exp̄ssim. d̄z cū ibi q̄ q̄
iurisdictioni p̄est nec sibi nec suis ius dicere p̄t. et vide
glo. et qd̄ ibi plene dixi in. c. cū cōtingat. de fo. cōpe.
In gl. i. ibi tota familia recusat p̄pter d̄m. nō b̄n
gl. q̄ si d̄ns ē mibi suspect' possim vt suspectū totā fa
milia recusare dicit tñ Jnn. q. l. vnica. alle. i. gl. nō p̄
bat h̄ dictū p̄ ponit casum conuersum. s. q̄ si index ē su
spect' d̄no reddidit suspect' totā familie. et forte fin tū il
le casus nō d̄z extendi p̄ solū habere locū i illo casu ibi
exp̄ssō q̄ loq̄tur q̄n index cōpulsit aliquē ad cōtrahēdū
m̄rimonium mibi tñ placet dictū gl. p̄ quo facit i ar.
d. c. accedēs. ij. vt li. nō cōtel. vbi recusat suffragane' i
cā metropolitani Jte facit. c. repellat. ij. de accu. p̄dre
terea sicut possim recusare iudicē q̄ ē amic' cōiudicis
aduersarij mei. d̄ quo i. c. accedens. p̄al. ij. et dic vt ibi
ita vidz q̄ possim recusare iudicē q̄ est inimic' d̄ni mei
ne i odiū d̄ni velit vlcisci i familiā. et placet mibi vt ca
sus illi'. l. vnice extēdat ad casus p̄siles. et nō gl. i eo
q̄ dicit postea q̄ modica familiaritas nō nocet d̄icit
hosti. q̄ familiaritas p̄tina nocet nō aut extranea. i.
eoz q̄ nō sunt i p̄tate. al' qlibet possit de facili recusari
cū qlibet teneatur p̄ximo ad familiaritatem et in utroz
affectōem. nā natura iter oēs hoies cognatōez insinuit.
Sūt etiā oēs hoies sibiinnicē cognati vt. l. vt vim. ff. d̄
insti. et in. Et in si. gl. nō gl. q̄ frater p̄t esse testis. p̄ fra
tre. de quo dic vt nota. ij. q. v. in. c. ij. et in sum. et dico

plene in. c. lras. de p̄sum. Jtes nō q̄ minor cā repellit
iudicē q̄ testē. et idēz nō. gl. in. c. cūz. R. J. e. In gl.
i vbo postmodū. nō gl. q̄ quotidie allegat iuncto tex.
limitat etiā iura dicēta q̄ dilatoria d̄z p̄poni an li. p̄t.
vt i. c. iter mōsteriū. de re iudi. z. l. si. l. d̄ excep. Jtd̄
cū p̄cedit nisi exceptio dilatoria oriat post li. p̄t. vt h̄
qz nō est qd̄ mibi ip̄tēf q̄re nō p̄p̄olui an. Et idēz p̄
batur i. l. ij. l. de cōsor. ciu. lit. et facit tex. i. c. p̄stora
lis. de excep. Jtdēz dic q̄n nō oriat d̄ nouo p̄ nō p̄uenit
ad noticiā meā nisi post li. p̄t. vt ē glo. nō. iij. q. vi. s̄
exceptio. et i. c. statutiū. s. cūz aut de rescrip. li. vi. i. v.
recuset. et colligit h̄ ex tex. isto qz p̄supponit q̄ aduersa
ri' istius. R. potuisset recusare istū ep̄m' post li. p̄t. ex
quo recepit illū. R. i familiarē post li. p̄t. Et nō bene
ex tex. in vbo quo circa. q̄ eo casu quo exceptio oritur
post li. p̄t. si q̄s facit actū q̄ solet fieri post li. p̄t. vidz
exclusus a facultate p̄p̄onendi dilatoriā. et vide gl. nō.
et singularem in. c. i. de elec. li. vi. q̄ dicit q̄ in calibus i
q̄b' nō sit p̄statio litis p̄ p̄mū actū q̄ solet post li. cō
tel. fieri p̄c̄udif via oibus dilatorijs p̄p̄onendis. qd̄
nō. et satis b̄n. ad h̄ facit iste tex. In gl. in vbo p̄sentit
ibi recusari p̄pter nouā cām. nō b̄n gl. q̄ is q̄ ip̄trant
iudicē p̄t illū recusare ex noua cā q̄ reddidit iudicem sibi
suspectū. vt puta si index p̄traxit post ip̄trationē assen
tatem vel magnā amicitia cūz aduersario. nam nouis
morbis noua cōuenit antidota preparari. vt in. c. cete
rum. de iura. calū. ff. ex cā p̄cedenti non possim repro
bare quem semel approbati. iij. q. iij. si quis testibus.
et in. c. horendus. xxxij. q. v. vide per Jnno. in. c. ve
nerabilis. de excep. facit. c. nullus. de elec. li. vi.

Delegat' pape vsqz ad an
Verenti. num integz pōt suaz suam

exequi. et ē casus singularis. d̄iuidit. nā i p̄
posita. q. p̄mo ponit p̄ma opi. vsqz ibi alij. scda vsqz
ibi nos tñ. vbi ponit solutōez iterferēdo q̄rtas opi. ibi.
nō solū Jtd̄ p̄mo q̄ i discussione alicui' articuli d̄z
p̄sult' vel p̄tus recitare opi. si q̄ sunt in materia et post
modū ponē iudiciū suū cōsūtādo alias opi. q̄s non se
quif Jtd̄ exercitōe op̄inionū et motinoz magis laes
sit veritas. nā si h̄ fac' papa q̄ h̄z p̄tātes ius d̄ nouo cō
dēdi vt h̄ et d̄ resti. spo. c. lras. et in. c. sup. lris. d̄ referi.
et in. c. capellanus. de serijs. fori' h̄ d̄nt facere inferio
res quoz op̄inionū nō stat nisi sit p̄babilis vt nō. in. c.
i. de postu. p̄la. Jtd̄ ibi iurisdiction. et ibi iurisdictionez
q̄ delegat' d̄z habere iurisdictionem. qd̄ est cōtra nō. in
l. ait. p̄tor. ff. de re iudi. Jtes nō q̄ delegatus p̄nci
pis p̄t p̄ se suā suam mādare executioni. vide qd̄ dixi i
c. significasti. s. eo. Et nō q̄ h̄z integz annū ad executi
onem faciendā. post annum vero l3. suā nō sit executi
oni mandata exp̄irat iurisdictione Jn aut iste annus sit
vtilis an continuus. dicit doc. q̄ est continuus. vnde
currit omni tpe pro hoc facit qz omne tps d̄z intelligi

cōtinuum nisi replatur p̄tratiū. vt nō. sup rubrica. ff. d. dicit. r̄ tēp. p̄scrip. r̄ in cle. vnica. d. i ite. resti. r̄ sic cur rit dieb' feriatō etiā dato impedimento r̄ habebit iste annus. ccdxx. dies. sicut hz q̄libz annus nec curādū q̄ tūc cōtingat bisextus. Nā cape. p̄ regula q̄ vbi a iure dat annus intelligit̄ d. ccdxx. diebus cōtinuis. vt e bo. tex. in. l. iij. §. l. i. d. sta. li. In gl. in x. q̄ d̄ri mētre ibi statim mādāda executioni. nō glo. in eo q̄ dicit statim. et sic v̄d̄z velle q̄ i criminib' imēdiate p̄t snia mandari executioni nō expectato lapsō. r̄. diez q̄ dāt̄ ad appellādū. r̄ h' q̄ daz legiste tenentur. S̄z aij cōtra. q̄d sequitur bar. in. l. q̄ vltimo sup̄p̄dic. ff. d. pe. et illa opi. mibi placet hz p̄traria opi. seruetur de facto. Et in si. gl. aduerte gl. facit d̄ziam iter cōfessionem fa etiā in ciuili et in criminali. qz in ciuili cōfessio habet p̄ cōdemnato ita q̄ nō est necesse q̄ feratur snia et illd̄ saltē absolutū est vt si cōfessio sit an̄ p̄rectōem libelli nō sequitur snia nec possit ferri. qz nō hz fundamētū li. cōtel. j. vt li. nō cōtel. p̄ to. S̄z h' cā nō datur cōdēna to in p̄sonali q̄ d̄rimētre. ff. tps. r̄ diez. Ad h' tex. iūcta gl. in. l. si debitor. ff. de iudi. r̄ in. §. omnis. in. l. i. d. v. ob. et dixit bal. q̄ ex cā possit vari māius tps q̄. r̄. die tum. q̄d est nōndūz. r̄ satis mibi placet ar. in. d. l. si de bitori. vbi d̄z q̄ tps est arbitrarū. r̄ vide ad materiam bo. gl. in. c. dudū. cl. ij. de elect. r̄. ij. q. i. nos i quēquā et in. l. i. de cōfess. Quid aut si cōfessio sit facta post p̄rectōes libelli. dixerunt q̄ daz q̄ est ferenda snia. de quo per glo. et bar. in. l. i. ff. de cōfess. Sed satis pos set teneri cōtrariū qz iura indist. ncte dicit q̄ cōfessio in iure habetur p̄ cōdemnato. vt in. d. l. i. ff. et. l. d. cō fel. S̄z in cā criminali semp requiritur snia. vt in. l. si con fessio. ff. de custo. reo. r̄ habes gl. b. nisi delictū est no toriū. qz tūc nō requiritur snia saltē cū solemnitate. ad h' tex. nō. cum gl. in. l. i. ctus sustiū. ff. de his q̄ nō. inf. In gl. penl. ibi s̄ pone. nō hāc p̄ticularā glo. vsqz ad si. Jo. an. dicit satis eque posse distingui q̄ aut vic' p̄uit snie r̄ victor aliquo tpe possidet pacifice r̄ tūc nō p̄t vltariū delegatus se impedire. et sic. p̄cedat. c. s. e. in lris. Sicut victus nō parnit executioni vel si p̄uit illi co impedire et turbauit victorē r̄ tūc possit iurisdicōio nem exercere. qz nō vid̄z executus exquo incontinenti executio fuit turbata ar. de pe. d̄. l. i. d̄uortium. et in. c. i d̄ iudi. et intellige hāc distincōem Jo. an. cum limita tione glo. s. vt nō assumat cognōtōem super nouiter at temptatis. qz nō hz iurisdicōem nisi circa executōem possit tū dicit q̄ q̄ten' turbatio p̄cernit articulū execu tōnis p̄t ordinari' se impedire etiā assumēdo cognōtōes sicut potuisset a p̄ncipio. Quidā tū indistincte tenent opi. gl. vt vsqz ad annū semp possit delegat' se iterpo nere ad p̄seruandā executōem snie. q̄d etiā satis possit admitti q̄n turbatio sit ex antiq̄ cā dūtatur In gl. si. in si. cōclude hāc materiā sic q̄ aut iudex delegatus

nōdum p̄tulit sniam diffinitiuam et iurisdicōio sua du rat nec clauditur anno etiā si nūq̄ inchoasset p̄cessum qz rescripta delegatoria sunt p̄petua durant em̄ tanto tpe q̄nto durat actio sup̄ q̄ cōceduntur nisi emanet re scriptum cōtrarium vt in. l. falso. l. de diuer. rescrip. r̄ dixi in. c. si aut. de rescrip. Sicut talit sniaz diffinitiuā r̄ si nō est executioni mādāda durat iurisdicōio sua p̄ annū integz sibi a lege cōcessam. p̄ executione snie vt h' Sicut fuit executus sniam infra annū et si molestatur victor in possessione sua infra annum hz locum q̄d. s. dixi i p̄cedenti gl. Et ex his inferitur q̄ si post diffinitiuā iudex excōicauit vel etiā antea r̄ postea p̄tulit sniam dif finitiuā nō p̄t ab ea absoluere post annū s̄ recurrēdū est ad delegatē. r̄ i eo q̄ gl. allegat. c. rursus. r̄. c. qui cūqz. dicit q̄ illa iura nō loquūtur i materia nra. r̄ illoz intellectum plene tetigi in. c. i. de iudi. r̄ dicit vt ibi Sicut glo. q̄ro iste tex. loquitur q̄n iudex excōicauit post sniaz q̄d si nō excōicasset nunqd haberet locum decisio ista us tex. Bar. in h' dubitauit. nā qdam dixerunt q̄ non s̄ Jo. an. p̄cise r̄ q̄ hz locus iste tex. qz papa i r̄isione vntur verbo stamimus nec restringit se ad factū p̄positi tū. r̄ in h' caplo papa simplr dicit q̄ delegatus hz an num ad exequendū sniam. dicit idem esse si fuisset vsus vbo respondemus exquo papa nō restringit se ad factū p̄positū. Cōclude ergo q̄ siue post sniaz aliqd exerce rit siue non semp hz annū a tpe snie. Secōdo q̄ritur nunqd hēat locū iste tex. i delegato ordinarij vel i sub delegato delegati. Ad p̄mum dicit doc. q̄ nō hz locū in delegato ordinarij inferioris a papa. s̄ p̄ executōne snie recurrēdū ē ad ip̄ius ordinariū vt nō. in. l. a d̄no pio. ff. d̄ re iudi. h' dicit doc. p̄uto p̄cedere tenēdo q̄ delegatus inferioris a p̄ncipe nō possit sniam suaz exequi. put multi tenent r̄ secutus fuit bar. in. d. l. a d̄no pio. hunc articulum plene exaiui in. c. si q̄s cō tra clericū. d̄ fo. p̄pe. r̄ dicit vt ibi. Et tenēdo opi. q̄ pos sit exequi credo q̄ hēat annū. ar. huius litere Quo ad scōm dicit doc. q̄ aut delegatus pape subdelegauit referuato sibi aliquo articulo r̄ tunc recurrēdū est ad ip̄m subdelegatē. aut cōmisit i totum r̄ dicit q̄ daz q̄ iste subdelegatus hz q̄ d̄rimēstre h' iure non p̄batur nec vid̄z placere Jo. an. Unde p̄uto q̄ si tenem' opi. illā q̄ delegat' inferioris a p̄ncipe non possit exequi tunc questio non habz dubiam. s̄ si tenemus q̄ possit exequi tunc satis p̄uto q̄ habeat annum ar. h'ic. Sicut v. ro possit exequi dixi in. d. c. si quis contra

Delegat' pape p̄t p̄ncipium mediū r̄ finē cause cōiunctū et diuisim subdelegare. h. d. vsqz ad. §. vez. et legam per p̄tes ad faciliorem intellectū. Diuiditur ista ps Nā p̄mo ponit tenorem p̄stitutionū q̄ cōtrarie videbantur ibi vsqz ad. §. intentionis et ibi declarat intentionem

suam vsqz ad .s. vez. **¶** Nō ibi exponit et ibi p̄termis-
sa supplet q̄ ille q̄ exponit seu declarat non d̄r supple-
re vel corrigere vel derogare exponēs seu declarās nihil
de nouo. facit ad h. l. heredes palā. ff. de testa. **¶** Itē
nō ex eisdē v̄bis et tene mēi q̄ d̄ia ē iter exponere et
supplere vel derogare seu corrigere. **¶** Nā exponens nil
d̄r supple- f̄ sola declarare. suppleō v̄o nō d̄r corrigē
seu derogare f̄ solū addere circa nō p̄sum. corrigere
v̄o ē emendare p̄us facta. vide bo. g. in de. statutum. d̄
elec. et faciūt bec ad multa. nā p̄mittit p̄ntem vt possit
suā p̄fessionē exponere. n̄ c̄i d̄r illā corrigere seu supple-
re vt in. c. cū dilecti. f̄ de accu. **¶** Itē nō ex eisdē v̄bis
q̄ vnū ius d̄r suppleri et exponi p̄ aliud ius. nā oīa nō
p̄nt eodēz. c. p̄ntem. **¶** Et p̄ h̄ arguit hosti. p̄tra eos qui
sunt p̄mpti ad iniūiū correctōem. nā curanda ē quātū
fieri p̄t iniūiū correctio. et vbi iura vidēt cōtraria d̄r stu-
diosis reducere ad p̄cordiā exponēdo seu suppledo p̄
ea q̄ dicūtur i alijs iuribus. ad h̄ facit qd̄ nō. **¶** Idem
bar. in extrana. ad reprimendā. in v̄. nō oblatibus. et
facit. l. nā et p̄teriores. c. v. se. et qd̄ ibi nō. per bar. ff.
d̄ legi. **¶** Nō ibi sine puocatōis obstaculo q̄ delega-
tus etiā p̄ncipia nō p̄t subdelegare cām appellatōne re-
mota. ex quo inferitur q̄ ista clausula respiciat solā p̄so-
nam cui annectit. et dic̄ q̄ nemo c̄tra p̄ncipem p̄t cō-
mittere cām appellatōne remota. ad h. l. i. ff. a q̄. appd̄.
nō li. facit. c. venientes. f̄ d̄ iuriam. et tō ē qz nullus c̄tra
papā p̄t tollere iuris dispositōem maxie fundatā sup
iure naturali. appellatio cū ē q̄daz defensio vt i. e. sage-
gestū. f̄ de appel. et ē h̄ remediū a iure inducū p̄ defen-
sione aduersus niquitatē suie. ideo inferior a p̄ncipe n̄
h̄z h̄c facultatem. v̄n̄ dic̄ q̄ etiāz legatus de latere nō
posset remouere appellatōez. p̄ h̄ qd̄ nō. g. ling. i. de-
h. de here. facit de. ne romani. de electi. et regula indul-
tum. li. vi. **¶** Item tollere appellatōem ē quodāmodo tolle-
re ius alterius qd̄ solus p̄nceps p̄t. iuxta nō. in. c. cō-
stitutus. de rē. do. et vide ad h̄c materiam qd̄ plene
dixi in. c. pastoralis. de appel. **¶** Nō ibi delegatus a
nobis vel iudex quicunqz. ar. optimū et quasi exp̄ssus
q̄ delegatus inferior a p̄ncipe p̄t cōmittere aliquam
articulū saltem non iurisdictionalem cause sibi p̄mis-
se. de quo. f̄. latius dicaz. **¶** Nota ibi dūmodo d̄ p̄tū
et. in. c. v. vez. f̄. eo. q̄ deputatus ad nudum mini-
sterium p̄t recusari vt suspectus. et sic vid̄r hic tex. de
quo facit magnū festum do. an. q̄ manus executor p̄t
recusari vt suspectus. **¶** In contrarium t̄n̄ vid̄r tex. in. c.
nouit. de app. et ibi plene dixi. **¶** Ille tamen tex. non lo-
quit in mero et p̄prio excoitate f̄ in deputato ad arti-
culum mez sine iurisdictione qui p̄t occulte ḡare par-
tem merito p̄t recusari vt suspectus. vtputa si cōmittit
alicui nuda examinatio testium. nā in scribendo et cau-
te seu callide interrogādo p̄t ledere partem vel si de-
putatur ad arbitranduz expensas q̄ potuerunt fieri c̄r

et refectionem alicuius domus vel quid simile. nāz h̄z
illi non habeant iurisdictionem p̄t t̄n̄ occulte ledere p̄t
et sic intellige istum tex. quem nō. f̄ si deputaret manus
et p̄prio executor ad excoitandū iaz c̄lusa et deca p̄
superiorē tunc p̄t excoitandū non posset iste recula-
ri. et sic p̄t loquit. c. nouit. qz iste nō p̄t ledere p̄tem
quin notorio p̄ter. vtputa si deputat ad denūciandū
aliquē esse excoitatum vel ad citandū vel quid h̄c. vt
dixi plenissime in. d. c. nouit. et vide qd̄ nō. Jo. an. in
d. c. pastor alio. **¶** Itē nō in v̄. q̄ si. q̄ i. p̄t. p̄t nō
fit nisi coram iudice nec p̄t finis fieri nisi p̄ iudicem. et
sic illa requirunt iurisdictionem iudicialē. Ex quo in-
feritur q̄ corā arbitro p̄t non fit lit. p̄t. qz nō d̄r in
d̄r nec p̄t ab arbitro fieri finis ad h̄ quod nō. in. l. i.
d̄. de arbi. **¶** Nō in v̄. intentionis ibi liquido et. et
tene menti q̄ intentio scribentū p̄t liquide de p̄ter-
di ex tenore scripte. facit. l. 3. ff. de leg. i. vbi d̄r q̄ p̄t
dici euident qd̄ ex cōiecturis dicitur. et hoc multū facit
ad interpretatōem statutoz vt nō dicat extenō id qd̄ de
p̄bendis ex tacita et cōiecturata mente statuentis. de
quo p̄ bar. i. l. oēs populi. ff. de insti. et in. et p̄ Jo. an.
in regula p̄ possessore. in mō. ca. **¶** Itē nō q̄ p̄t qz
delegare p̄ncipū et mediū cause et solū sibi reuere
finiam. et sic p̄t quis ex actis plene instrui de meritis
cause licet cā non fuerit agitata corā eo d̄r t̄n̄ p̄t v̄n̄
uersa q̄ acta sunt intelligere. qd̄ facit p̄ iurisperito qui
assumit ad p̄sulendū q̄ sint p̄t iudicis i certa cā. nāz
d̄r v̄n̄uersa acta diligētē intelligere. **¶** In gl. i. ibi q̄
f̄. sequit. dic̄ mediū q̄ h̄ nō ponit illa p̄stitutio f̄ t̄n̄ a
tenor. vt dicit Inn. et b̄n̄. **¶** Nā si p̄stitutio Inn. nō p̄t
f̄isset istam decre. nō potuisset oriri dubium. de quo b̄.
Et vt clare intelligas tex. dicas q̄ p̄mo p̄cessit p̄stitutio
alexandri. de qua in. c. cū te. s. c. vbi in effectu diceba-
tur q̄ si delegatus pape subdelegat cognōem ip̄ius
cause finis sibi reuere si cōtingat appellari a tali sub-
delegato nō p̄t hoc talis delegatus cām indiffinitā re-
linquere debet. et. quasi innueret q̄ a subdelegato de-
legati pape nō p̄t appellari fm̄ v̄nicū iure lectū. post
modū emanauit quedā p̄stitutio Inn. quam olim ha-
bebam? f̄ hodie nō habemus. et hoc qz tenor ip̄ius i
effectu fuit h̄ posit? qui incipit a v̄. nos ante statum?
vsqz ad v̄. intentionis. et illud verbū statum? ē p̄teri-
ti t̄p̄is et refert illud quod statuerat in sua p̄stitutōe. et
per illam p̄stitutōem videbatur quibz usqz q̄ p̄stitutio
alexandri c̄t correctā. quia in institutōe Inn. innue-
batur q̄ si delegatus subdelegat articulum iurisdictionem
onalem ab eo tanq̄ a iudice poterat renocari. et i vero
subdelegasset nudum ministerium tunc nō poterat ap-
pellari nisi modum excederet dūmodo fuisse deputa-
tus de p̄tium consensu. et sic innuebatur q̄ certis cali-
bus poterat appellari a subdelegato etiam deputo ad
nudū ministeriū Et sup̄ hac cōtrarietate fuit b̄ aditus

Inn. papa qui in effectu nō det. vt habet in p̄n. lre. et in v. intentōis. q̄ p̄ suā p̄stitutōem nō derogat p̄stitutioni alexandri s̄ exponit vel supplet p̄ suā p̄stitutōem. Et dicit q̄. c. cū te. p̄t̄ habere plures intellectus. P̄dicitur mus q̄ loquitur q̄ appellat ad papam omisso subdelegante qui reseruauerat sibi iurisdictionem. nam talis appellatio est inuola q̄ fuit omisso medio. vñ illa de cre. nō phibet appellari a subdelegato s̄ solū disponit q̄ nō valet appellatio nisi appellatur ad p̄mum delegatē s̄ p̄stitutio Inn. dicit intelligi de appellatōe legitime interposita. vt declarat. f. in. s̄. se. s̄. cōs intellectus vt p̄cedat illud. c. q̄mittuntur subdelegato media cause. i. articulus nō iurisdictionalis. t̄ tūc ab eo nō p̄t appellari vt ibi. s̄ p̄stitutio Inn. supplet nisi modū excedat vel nisi recusat vt suspectus t̄ nolit recusatōem admittere. nam tunc potest appellari. et fm hosti. intellectus dare p̄t q̄ cōstitutio Inn. in nullo derogat p̄stitutioni alexandri s̄ exponit et supplet ad illā additōem Tercius intellectus est q̄ fuit appellatū a subdelegato ad papā. et sic omisso medio delegatus hoc nō obstante dicit p̄tibus iusticiarū ministrare q̄ dicit cognoscere de tali appellatōe. q̄ l̄ talis appellatio nō valet ad effectū vt cognoscat papa. valet t̄ vt cognoscat delegatus ad que debebat appellari. vt ē tex. in. l. i. s̄. si q̄ i appellatō. ff. de ap. t̄ iste effectus valde singularis intellectus In gl. in v. derogat. in fi. vult ergo glo. opponere de. l. i. ff. ad t̄cull. vbi tex. innuit q̄ ille q̄ interpretatur corrigi cui p̄trarium innuit hic tex. Et nō soluit doct. dicunt q̄ in lata significatōe impetrans dicit corrigere vt in contrario. sec̄ in stricta significatōe vt hic. et vide glo. in. l. penul. ff. de ori. iu. et in de. statutum. de elec. in v. declaramus. Et dicit clarus q̄ interpretatio ē duplex. quedā p̄sistit in interpretatōe linguarū sicut interpretatur euaristiam. i. bonam gratiā. ab eu q̄ ē bonū t̄. q̄ dicit p̄sistit in obscuritate sensus seu dubietate verborū. vt q̄ dicit interpretatur verba dubia alicuius p̄stitutionis. et de ista dicimus q̄ est eius interpretari cui est condere. vt in. c. iter alia. de sen. ex. Et inde pp̄rie ille q̄ interpretatur non corrigi sed declarat rem obscuram t̄ b̄ stricto mō. s̄ largo mō dicit corrigere seu emendare. q̄ saltem emendat quo ad corticem verborū ponendo verba magis clara. s̄ quo ad sensum nō corrigi. t̄ sic intelligitur. l. heredes palā. ff. de testa. Et scias q̄ differentia ē inter interpretatōem deriuatōem et etimologā et diffinitōem. de quibus vide p̄ pan. in probemio de.

In glo. in verbo p̄mittit ibi lit. conte. aduerte quia obscure loquitur gl. sensus suus ē iste q̄ p̄stitutio alexandri q̄ phibebat appellatōem a subdelegato dicit intelligi q̄ fuit cōmissio facta post l. conte. i. q̄ p̄misit media cause s̄ articulum non iurisdictionalem. puta nudam examinatōem testium. secus si cōmisisset p̄ncipiū vel finem. et sic glo. sentit tertium intellectum que. s. dedi

ad illud. c. cum te. et declara istā glo. vt ibi dixi In glo. in v. interposita. ibi ad papam s̄ aduerte gl. hic sentit scdm intellectum ad illud. c. cum te. vt appellatō non valet a subdelegato interposita q̄. s̄ fuit interposita ad papam. q̄ debuit appellari ad ip̄m subdelegatē nō in totum et vterq̄ intellectus est bonus vt. s. dixi.

In glo. in verbo quicunq̄ ibi ergo si ordinarius. aduerte nam glo. videt restringere tex. ad ordinarium. q̄ si innuat q̄ delegatus inferioris a p̄ncipe non possit alteri subdelegare etiam certū articulum. s̄ hosti. t̄ cōmuniter doc. lequē. tenet p̄trariū. q̄ tex. b̄ loquitur generaliter. dicit em̄ delegatus a nobis vel index quicunq̄ q̄ t̄. t̄ sic per illud verbū quicunq̄. apte innuit q̄ quilibet index etiam si sit delegatus inferioris a p̄ncipe potest subdelegare articulum non iurisdictionalem. articulum vere iurisdictionalem subdelegare nō p̄t. ad hoc ille tex. i. v. quod si vbi. dum loquitur de articulo iurisdictionali fecit solū mentōem de legato pape Bart. in. l. et q̄. ff. de iurif. om. iu. apte tenuit q̄ possit subdelegare certū articulū cause. q̄ sicut delegat⁹ ad vniuersitatem cāp̄ p̄t subdelegare vnam cām. vt nō. in. e. cum cām. de ap. ita t̄ delegatus ad certam cām potest subdelegare vnam articulū. pro hoc. l. i. ff. q̄ t̄ a quo appel. in. s̄. i. et dicit exp̄ssum hoc in de. i. de offi. dele. et p̄ hoc reprobat L. in. l. si a iudice. L. de iudi. s̄ certe q̄tenus bar. sentit de articulo iurisdictionali exp̄sse loquitur cōtra. c. cūz cām. p̄alle. nec ob. de. i. q̄ loquitur in delegato pape. nec ob. aliud ar. q̄ delegat⁹ ad vniuersitatem cāp̄ censetur q̄ si ordinarius vt nō. gl. i. d. c. cum cām. sed delegatus ad vnam cām est mere delegatus Item si possit cōmittere vni articulū sic possit cōmittere aliū et p̄t sibi reseruare. et sic circūueniret mā datum superioris. ad idem q̄ non possit nisi sit articulus nō iurisdictionalis. vide Inn. qui hoc tenuit apte in c. cūz bertoldus. de re iudi. Idē sentit gl. in anē. vt de fun. seu fune. eoz. s̄. penul. Et ad. l. i. dicit q̄ h̄z plures intellectus vt ibi nō. t̄ q̄dam intelligunt in delegato ad vniuersitatem cāp̄. q̄ etiam sentit glo. in. c. dilecti. f. de ap. Et loquitur scdm bar. ibi in vicario alicui⁹ p̄tatis. q̄ si subdelegat cām non dicit appellari ad eū vel ad p̄tatem s̄ ad superiorem p̄tatis. ille intellectus mibi nō placet nec puto b̄ dictū in se vep̄. q̄ si vicarius alicuius delegat cām dicit appellari vel ad ip̄m delegantem vel saltem ad ip̄m qui dedit vicarium. q̄ regulariter dicit semp appellari ad delegantē ex quo apud eum remansit fundamentum iurisdictionis vt in. d. c. dilecti. iuncta gl. t̄ vide gl. in c. si quis cōtra clericum. de fo. cōpe. p̄dredicta limita nisi exp̄sse inferior delegatō dederit p̄tates subdelegat⁹ vt est gl. nō. in. c. is cui. d. offi. dele. li. vi. et sequitur bar. in. d. l. et q̄. Ex p̄dictis deciditur nunqd delegatus inferioris possit cōmittere receptōem testium Abb. et doc. cōtra post eum distinguūt q̄ aut vult p̄mittere

hunc articulum cum iurisdictione et non potest per predicta. aut sine iurisdictione puta quia ipse iudex prius approbavit personas ipsorum testium examinavit interrogatoria et capitula et tunc potest committere. quia hoc solum exequi nudum ministerium. unde ista nuda receptio si fieret die feriata tenet ad quod vide glo. non. in de. unica. de of. dele. unde hec nuda receptio solet committi notario. de quo vide quod non. i. c. qm. de. pba. et vide quod dixi in. c. cum. d. testi.

In glo. in verbo quod exequorem. non primo ex ista glo. quod dicat proprie executor et facit ad statuta que intelliguntur secundum propriam significationem. unde executor proprie dicitur qui hoc exequi factum discussum et deorsum per iudicem. ut facit nuncius cum exequitur sententiam iudicis. improprie vero dicitur executor qui hoc exequi aliquid articulum sine iurisdictione. nam iste non pure exequitur. sed agit et exequat et ideo tex. i. s. poro. de. dixi quod iste melius dicitur auditor quam pignitor vel executor. et ponit glo. exemplum de eo cui committitur ut testis sit admittendus. sed exemplum non est bonum. quia iste hoc iter loquitur. unde pone exemplum in nuda receptione testium ut. s. dixi vel quia hoc calculare rationem inter partes. Non secundo quod iste auditor hoc iurisdictionem habet unde per tex. nam diceretur tunc iudex et non executor seu auditor. sed salvando glo. dicit quod hoc iurisdictionem respectu exequendi sibi iniunctum non autem in executione negotii. et non in hoc ista glo. singulariter et satis videtur per baronem in. c. ex literis. h. allega. Ultimo non ex si. glo. quod in appellatione interponenda hodie non est differentia inter auditorem et iudicem. nam si gravant potest appellari talis secus ut hic et in. c. ut debitus. de. de. app. in hoc doctore multum instant sed concludit breviter veritatem quod quo ad iustificandam appellationem non est veritas. quia semper dicitur iustificari ratione gravaminis. sed in modo iustitiam cadit est differentia etiam hodie nam iudex procedit ex suo officio vel arbitrio unde ab eo potest appellare procedendo primo quamvis per eum mihi inflicto sed ab auditore non possum appellare si exequitur sibi iniunctum hoc me gravat. quia non est ipse qui gravat me sed ille qui committit. est enim ipse tanquam pica et organum committentis. et ideo si sentio gravamen debeo appellare a committente et non a commissario Item est veritas quia oblatio probationis iustificat appellationem coram iudice. ut in. c. interposita. de. ap. secus coram auditore. quia cum auditor procedat extrajudicialiter non tenet recipere probationes gravaminis. ut plene dixi in. d. c. interposita. et sic etiam hodie dicitur possit servari veritas que habet ponitur inter iudicem et auditorem In glo. in verbo. dummodo ibi supple. h. d. glo. metu perit quod possit formari. nam appellatio fundatur super gravamine ut in. d. c. ut debitus. sed hoc quis sit mihi suspectus non propter hoc me gravat. ergo non possum appellare a iudice suspecto cuius contrarium inquit ista litera. Sed dicit glo. intellige quod iste suspectus potest recusari non autem ab eo potest appellari. sed tamen improprie literam ideo dicit quod prius dicitur ponitur recusatio et si non vult eas ad

mittere potest tunc ab eo appellari. quia tunc gravavit in non admittendo. ut per baronem. de. i. s. si. in si. tex. In glo. in verbo. litem exordium ibi proprie vero. non bene istam glo. quod in litem. dicitur dicitur dicitur proprie litem exordium seu inchoatum quod non propter statuta et alias dispositiones facientes mentes dicitur exordium litem. et per hoc facit. c. ex parte. cl. ij. c. de. v. lig. vbi litem dicitur mota per litem. per. n. in ea que procedunt sunt potest ordinamenta ad litem inchoandam In glo. in verbo. cause sine. quod si dicat secus si committeret nudam probationem sine. quatuor per se non est iudex sed nuda miser iudicis Exemplum cum episcopus suam per se compositam recitat per notarium ut in. c. si. de. re. iudi. li. vi. In glo. i. v. divisim. de. t. z. In. ut leges possit committere diversis personis diversimodis in temporibus. non enim dicitur eodem tempore vni committere principium et alteri medium vel finem quod possit surgere intricatio. et esset contra mentem huius littere in verbo liberius. et per mentem. c. si. de. rescri. t. c. dispendia. co. si. li. vi. per quod committere principium vni quo expedito poterit eadem vel alteri committere alium articulum. quo expedito poterit committere rem finem. et ita contra transsent doc. Sed ego non video quare non possit committere ita divisim a principio ita ut procedat non simul sed suis temporibus. puta si vni committo exordium litem alteri media cause reliquo suam ferendam. nam hoc casu si procedat diversis temporibus non repugnat iura super allegata. In glo. in verbo. alij delegare vult ergo glo. ista quod nullus contra principem potest delegare causam criminali dicit plenius ut dicam in. c. quod sedes. de. of. ordi. Secundo ponit glo. veritatem iterius canonice et civile ut de iure civili non possit iudex appellatis delegare causam. sed de iure canonico habet non per baronem sed consuetudo sit in oppositum. sed hoc dicitur hosti. ut dicit Jo. an. et bene est per. c. ut litigantes. de. of. ordi. li. vi. et. c. c. pastoral. vbi archiepiscopus subdelegat causam appellatis. et ideo tunc dicitur glo. In glo. i. verbo in principio. si. vult quod glo. habet ponere vna dicitur inter leges et canones. ut fm. l. iudex non possit committere principium cause et medium et reservare sibi suam. secus fm. canones ut h. Sed adverte quod dicitur glo. procedit fm. vnum intellectum quia colligitur ex cortice auctoritate ad hec. c. de. iudi. et videtur sentire ibi glo. per ultra mon. ut recitat ibi Cy. et sequitur bar. dicit alium intellectum et meliorem ut intelligat quod iudex vult committere suo philiario seu assessori. habet enim non potest facere. et est ratio. quia philiarius seu assessor non hoc iurisdictionem sed tamen hoc phulere iudicium ut in. l. i. et quod ibi non. ff. de. assesso. et ideo non potest assessor ferre sententiam nec exercere aliquem articulum iurisdictionale. sed dicitur quod laicus possit esse assessor iudicis ecclesiastici ut non. In. in. c. ij. de. iudi. vbi plene hunc articulum examinavi. non ergo prohibet et illa auctoritate. quo minus ordinarius possit committere alicui principium cause tanquam iudici delegato. et sic intelligendo nulla erit differentia in hoc inter canones et leges. et hoc tene mentem.

Verum. Continuat iste. §. ad precedentia. nam
 s. dixit papa qd p sua pstitudoz no ite debet derogare
 pstitutioni alexandri qz pncipalis intentio sua fuit. put
 habet in v. interois §. qz possz dubitari an z qn pos
 set appellari a subdelegato subijcat istu. §. z b die i sum
 ma vsq ad. §. porro. Et subdelegato cu iurisdictione ap
 pellan pt. secus si sine iurisdictione nisi modu excedat
 tunc en pot recusari nisi datus sit de partum pnsu.

¶ 2o pmo qd a iudice pt appellari no aut ab audito
 re nisi modu excedat. z dicit auditoris cui committit me
 dia cause sine iurisdictione. iudex vero dicit is cui pmissit
 articulos iurisdictionalis. puta vel tota ca vel pncipiu
 v' finis z declara huc tex. vt plene. s. dixi i gl. sup v.
 qz executori ¶ 2o scdo ex hoc z ex tex. qd media cau
 le expediri pnt sine iurisdictione. non tñ intelligo semp.
 qz in pñxione termini z citatōe ac interlocutionibus re
 quirit iurisdictione vt in l. a pcedere. l. de dila. z qd ibi
 no. facit qd no. gl. cu ca. s. e. z. c. prudentia. vbi ptz qd
 citatio e iurisdictionis vnde intellige tex. d articulos cae
 z de nuda receptōe testium vel de calculo rois z simi
 lib. ¶ 3te no h expsum tex. qd deputat ad nudam
 misteriu pt vt suspecti recusari. quod declara vt plene
 dixi. s. e. c. sup tex. ¶ 3te no qd deputat de priu con
 sensu no pt recusari qd itellige nisi ex noua ca vt. s. e. c.
 insuante Op. ptra tex. na vidz qd ab auditoze no sit
 necessaria appellatio. qz si modu excessit. pcessus e nul
 las qz ptra forma madati vt in. c. cu dilecta. d rescrip.
 So. dicit abb. cotrariu pcedere qn cotra forma pcede
 ra. secus si vltra na tuc dz appellari ne po videat tacite
 progare ptatem illu vt. j. e. c. cas olim ¶ 2o b dictus
 qz nescio alibi qd ptas no hntis iurisdictionem pt pro
 gari de re ad rem etia p tacitum pnsu. s. dubito an
 dictum sit vep. tene tñ semp meti. qz doc. no reprobat
 apte no tñ placz mibi illa dña an ptra forma v' vltra
 sit pcessum qz vbi dat certa forma paria sunt pcedere
 cotra forma vel pter seu vltra vt in. c. prudentia. s. e. z
 ibi dixi. z ideo solu esset heda dña vtz forma pccemat
 vtilitatem publicā vel puatā ptium. naz pmo casu non
 pt remitti p pnsu ptiu. scdo sic. vt in. c. si. j. eo. z no.
 dixi ¶ 3m. in. d. c. prudentia. z io tunc necessaria est ap
 pellatione ne ptes tacēdo videatur renuciare forme date
 p iudice i eaz fauore. z nobis b semp. z hz locū etia i
 nudo misterio vt b fm vnu intellectū ¶ 3te die qd appella
 tio pt esse vtilis etia si actus esset null' vt saltē enitetur
 grauamen facti. na z a snia nulla pt appellari vt. c. di
 lecto. de appel. z no. in. l. si expsum. ff. d appel. ¶ In
 gl. in v. statum' ibi §. cōsulēdo dixit. b io dicit gl. qz d
 necessitate non tenetur iudex in pmissione habere pnsu
 sum ptiu lz ptib' sit ius saluū recusandi subdelegatum
 seu auditoze vt pbat. j. e. §. que vo Et ex hac gl. z ex
 tex. no qd verbū statutū quōqz importat pñliū z no pte

ceptū z b qn materia no e necessaria vt b. ¶ In gl. in
 v. recipiatur ibi d pnsu ptiu e eligēdas. sentit b glo.
 qd assessor dz eligi d pnsu ptiu si ptes conuenire vo
 unt. s. b na pbat b lz gl. allegat argumētū nisi cōsultrū
 ue. vñ pon' pbat cotrariū. naz si delegat' pt deputare
 auditoze sine cōsensu ptiu vt. s. dixi z pbat. j. eo. §. qui
 vo. foru' pt sibi eligere assessorē cum officiu assessoris
 pncipaliter verset i cōsulēdo iudici i his q sunt iuris vt
 i. i. z qd ibi no. ff. d assel. Et hanc ptētz b ¶ 3mo. dices
 iudice posse eligere que vult maxie cū ex facto ei' tene
 at z no b vbu p. b. l. i. z. l. null' iudiciū. z qd no. i cis
 l. de of. assello. z ad pdicta vide tex. in. c. statutum. §.
 assessorē. de ryp. li. vi. vbi etiaz habetur d salario cō
 stituendo p asselloze z qd no. spe. i. ti. d salarijs. §. si.

Porro Continuat ad pcedētia Sup vsum ean
 z qn a subdelegato possit appellari. nunc subijcat ad
 que sit appellādu. z b dicit i summa. Et subdelegato n
 i totū appellat ad subdelegantē no aut ad pñm delegā
 tem. sec' si in totū b. d. vsq ad. §. que vo ¶ 2o pñ
 mo qd delegat' pape pt i totū iurisdictionē sibi pmissam
 alteri subdelegare pt etia p pte. s. pmo ean si remanet
 iudex scdo sic ¶ 2o scdo qd cui pmissit articulos medi
 us. i. articulos no iurisdictionalis pprie no pt dici pñi
 tor nec executor. s. auditor. qz hz pot' audire ptes qz
 in eas iurisdictionem exercere vel cause cognitionem
 iter eas assumere ¶ In gl. i v. trāffert ibi qz illa non
 habet ex pmissione s' a lege zē. hec rō referēda e ad pñ
 mū dictū gl. z no ad scdm. na gl. i pñ. dixit duo ¶ 2o
 mo qd lz delegat' pape possit i totū alteri eam subdele
 gare. no tñ pt dare ptatem subdelegato subdelegandi
 qz lz ipse potuisset subdelegare b tñ no hz ex pmissione
 s' a lege vt. j. c. pastoral. qñ velit dicere qd ista facultas
 fuit tributa psonē ipi' delegati. no aut trāsit accessorie
 vi delegatōis. z no b dictū p b ean possit limitari gl.
 no. i. c. is cui. j. e. ti. li. vi. q dicit qd delegat' inferioris
 pt subdelegare si b fuit sibi indultū a delegante. dz ean
 itelligi qn delegat' erat ordinari' sec' si delegat'. et rō
 diuersitatis e. qz delegat' no hz iurisdictionem vltra sibi
 cōmissam. s. ordinari' hz ptatem vniuersalē. vñ vntate
 hui' iurisdictionis pt dare ptatem subdelegandi ¶ In
 ea. gl. ibi cu teneat exequi madatū. ad hoc cotrarium
 glo. no rñdet. s. dic qd delegatus pncipis non dz trans
 gredi mandatum superioris. cū lex sibi pcedat vt possit
 subdelegare. cessat ean peccatum ex quo est legis pmissio.
 xxiij. q. iij. qui peccat et in. l. grachus. l. d adul.
 ¶ In ea. gl. ibi §. nūqd delegat'. hec pticula gl. vsqz
 ad si. e. hodie expedita i. c. si delegat'. j. e. li. vi. vbi deci
 ditur qd pt delegādo reseruare sibi executionem. z vir
 tute huius reseruacionis dz ad eū appellari a subdele
 to nec ob. dictum glo. qd executor non habet iurisdictionem.
 qz illud pcedit quando alicui cōmittitur nuda

executio. si ipse iudex qui hinc exequi debet hinc iurisdictionem
in executionis actu. ut probatur in c. q. r. i. c. et in l. a. d. i. u. o.
pio i. §. si sup. reb. ff. de re. iud. In gl. in v. ad eum.
Eduerte qz ista gl. adducit duas leges q. n. solum videtur
prerari hinc l. e. f. etiam sibi ipse ad iurisdictionem. n. a. z. l. i. c. q.
p. sua iurisdictione simpliciter dicit q. si delegatus subdelegat
appellandum est ad ipsum delegatum subdelegat. et non ad pri-
mum delegat. et l. i. in. §. i. ff. q. s. et a quo. videtur innuere
totum oppositum. Simpliciter enim dicit q. si appellat a subdele-
gato delegati non appellat ad ipsum subdelegat. sed ad ip-
sum primum. Et ista duas resolutiones. Prima ut ille. l.
reducatur ad distinctionem huius. §. et bona ratio. nam p.
hanc reductionem etiam ipse leges reducunt iter se ad concor-
diam ut prima lex precedat quam delegat. promittit non in totum
sed quia ille. l. non distinguunt an in totum vel in parte fuerit fa-
cta promissio. ideo glo. non p. s. de hac resolutione dicit al-
temative tamen q. aliud sim. l. et p. hanc rationem non re-
ducunt ille. l. ad concordiam iter se. et legisse vario modo di-
cunt Bar. inter cetera ibi dicit q. prima. l. loquitur in dele-
gato principio secunda in delegato inferioris. ut sic magis
deserat primo quam secundo. Et contra h. dicitur est lex. h. loquitur
enim in delegato principio. et tunc tene primam resolutionem qz
promptum est iura iuribus concordare nec de facili debent in-
ducere diversitate iter leges et canones sed unum ius de iure
vari et suppleri per aliud. x. di. si in adiutorium. facit lex. s.
eo. in prin. na. et ratio neciocludens militat. p. decisione
huius. nam si committit in totum non remansit apud eum iurisdictione
cum iurisdictione delegata non sit radicata in persona
delegati sed delegatis. ut i. c. sane. s. eo. vii. c. 3. desit esse
iudex non de ad eum appellari. sec. si promittit non in totum qz
tunc iurisdictione remansit penes eum et in parte est derivata in
personam delegati. In gl. in v. si ibi alij dicitur. et hanc
opini. 3. hosti. ut tunc. l. sit appellandum ad delegatum quam sibi
fuit promissa cum appellatorem et ipse subdelegavit non
in totum ut tunc non possit appellari ad papam. Vnde clausu-
la. et videtur prima fronte. probabilis opinio. et preraria opinio. qua
ponit h. gl. tenet Jo. an. et cetera doct. se. ut non obstat
q. illa cum sit ibi simpliciter commissa nihilominus sit ad eum ap-
pellandum. hoc videtur probari i. c. si delegat. §. e. l. vi. ubi
nihil dicitur de ista clausula et ponitur distinctio de qua h.
ad idem. c. cum te. s. e. et tenendo hanc lect. que est ratio ha-
bes casum in quo non potest appellari ad papam omisso me-
dio. et ratio huius decisionis est qz delegat. in hac causa representat
personam papae. unum cum appellans habeat iudicium papae
paratum in persona delegati frustra appellat ad ipsum papam
qz aut appellat ad eum vel alteri subdelegat. et inane laborat
cum habeat hic delegatum. aut ut papa eadem committat et
tunc magis frustra cum ex prima promissione h. possit. Et ex
his infero q. a subdelegato delegati alteri quam papae potest
appellari ad papam omisso medio. qz cessat ratio p. dca. eum
non habeat h. iudicium papae. p. h. secundo intellectum facit iste tex. in
v. ut probatur l. bozib. et exp. d. r. c. unum non fundat se super

Vnde clausula sup. laborib. primum et exp. d. r. c. abbas
Quem vero Continuat potest ad. §. v. unum qz
ad. §. p. dca. na. ibi fuit dictum q. ad h. ut non possit re-
cusari subdelegat. seu auditor deputat. et cum primum p. sen-
su. si ne crederet aliquis q. de necessitate est regrendus
primum p. sensu subiecit h. papa istum. §. et h. dicit in summa
Auditor dat. sine primum p. sensu recusari potest ut suspectus
non tamen sine causa. Ad primo q. non solum delegatus papae si-
ne causa legitima recusari non potest. ut i. c. suspensio. §. c. sed
etiam subdelegat. delegati papae. qd. dan. probatur. §. c. in
§. a. ergo idem p. dca. non solum cum committit articulo iurisdictionis.
sed etiam si committit nudum ministerium. et in h. non
vna. dicitur iter ius canonicum et civile. nam de iure civili
recusatur delegat. etiam principio h. non potest recusatio causa
si ratio est ut recusatio non appareat calumniosa iuxta ea q.
habet et non tunc in. l. ap. summi. et l. cum spalis. et d. iudici-
secus autem est de iure canonico qz semper expigit ut p. bene
legitima recusatio causa. ut h. et in. d. §. c. ius. et in. d. c. l. i.
spitio. c. 3. si. Item non h. tex. ap. qd. s. pluribus fuit
collectum q. etiam simplex auditor potest recusari ut suspectus.
coram quo vero debeat p. poni et probari illa recusatio coram
auditoris seu subdelegati. dicit hosti. q. p. p. dca. e.
coram auditoris seu subdelegato et probata coram delegato
subdelegato. et iste est casus in quo recusatio non probatur
tam arbitrio sed coram ipso delegato. Item est recusatur dele-
gatus ordinarij vel vicarij episcopi ut probatur suspensio de-
beat fieri coram ipso ordinario et episcopo et ista probatur in. c. si
contra unum. §. c. l. vi. §. d. ubi est qd. si delegat. subdele-
gant in totum et ille subdelegat. recusatur nunquam probatur
coram delegato dubium facit. qz ex quo subdelegavit in to-
tum non remansit apud eum iurisdictione. et sic videtur q. debeant
assumi arbitri ut. d. c. suspensio. Inno. sentit oppositum.
qz ex quo delegat. non incepit exercere iurisdictionem non videtur
efficaciter in iurisdictione transmissa. unum cum adhuc re-
gra possit renocari p. delegatum ut i. c. quis. §. eo. l. vi.
merito dicunt q. de probari coram isto delegato. p. h. facit
qz remoto subdelegato iurisdictione redit ad ipsum delega-
tum. ergo ad eum spectat cognitio ar. d. c. si pra. unum.
Et q. qz iste tex. solum loquitur de deputatoe auditoris
qd. si deputat subdelegat. ad actum iurisdictionalem nunquam
possit subdelegari sine p. sensu primum. dicit q. sic eadem ratio.
p. h. facit qd. non. i. c. si q. pra. clericum. de fo. p. p. nam
cum delegat. habeat a lege ut possit subdelegare non tenet
in exercendo ius suum habere p. sensum primum qz nemini fa-
cit iniuriam qz vitatur iure suo. ut in. c. cum ecclesia. de dec.
et hoc qd. non. §. in. §. sequi. In gl. in v. si non potest
et idem dico in ordinario volente delegare p. l. vnic. l. c. q.
p. sua iurisdictione. et per. c. ut litigantes. de offi. ordi. l. i. vi.

Si vero. Si unum ex duobus delegatis principio
cum clausula appellatione remota subdelegat alteri ac-
ceptanti non potest acceptans subdelegare nec appellatione

remota, pcedere, qd an acceptōez poterat, et si ab isto fuerit appellādū appellabit ad papā etiā si fuerit subdelegatus nō in totū, b. d. scdm intellectū veriorē. Et continat iste, s. ad. s. porro. Itā ibi psecutus fuit auctor qm appellat ab vno delegato b qm fuerit duo delegati, et vni cōmiserit alteri vices suas. Itō pmo bonā limitationē ad iura dicētia q delegatus inferioris a pncipe nō pōt subdelegare, vt in. c. cū cām. de appel. et in. l. a iudice. Et de iudi. pcedūt em illa iura etiā in subdelegato delegati pncipis, qz nō trāsiunt i cōmissione pūilegiam qd hz a lege vt subdelegare possit et sic vidē illō pūilegiū psonale qd psonā sequitur et extinguitur cū psona, vt i regula pūilegia. l. vi. Itē procedūt iura illa etiā i eo qui ē p pte delegat' pncipis et p pte delegatus inferioris, vñ rōne pncipis delegat' ab inferiori nō pōt subdelegare totā cām, qd ē bñ nō. Et ex b et ex tex. nō q delegatus subdelegādo i totū non facit subdelegatū cōsenti delegatū pncipis, al' iste posset subdelegare, et sic habes calam q subrogatus in locū alteri non p oia censetur iure subrogantis vñ vt vides subdelegatus delegati pncipis non hz pūilegiū subdelegandī quāmodū hz ipse pncipis delegatus in. c. p. i. pncipis. Item nō q delegatus pncipis nō pōt subdelegare cū clausula appellatōe remota hz ipse fuerit delegatus cū dicit clausula, vidē em q illud fuerit pūilegiū psonale, pncipis em pncipis est de psona sui delegati q nō alit iudicaret q ipse, iō forte apposuit illaz clausulā appellatōe remota, iō hz pūilegiū nō ē trāsmittibile i subdelegatum, facit qd habet in sili. l. i. unica. Et de sen. p. fec. pto. Ultimo nō tene menti q cōpositū ex vniuersis spēs nō hñs p se certā naturā qz recipit naturā vniuersā qz alterius ex spēs ex qbus cōponitur, nā vt h vides in psonaz istā college cōcurrūt iurisdictiones diuersē spēs, i. iurisdictione delegata et subdelegata et h casū cōpositū censetur qz ex toto iurisdictione subdelegata, vt quo ad actū pcedendī appellatōe remota et quo ad facultatē subdelegandī, qz cōsenti tota delegata ab ipso pncipe vt respectu appellatōis interponendē, nā appellat ab isto ad pncipem omissō subdelegatē ac si tota iurisdictione esset delegata ab ipso pncipe, nō aut pōt subdelegare nec appellatōe remota pcedere ac si tota iurisdictione esset subdelegata, Et h facit ad multa et vidē optime pcordare, c. p. hoc de hereti. l. vi. vbi dicit q si epō iure ordinario pcedit cū inquisitore heretice punitatis qui ē delegatus dicit discordia eoz adiri papa ac si tota iurisdictione esset a pncipe delegata ita q iurisdictione pncipis ordinaria trahitur ibi ad naturā delegatē, qz delegata dignior ē ppter reuerentiā delegatī. Et ex illo tex. et ex isto iure q si cōtingeret appellari ab epō et inquisitore sil' pcederet nō ē appellādū ad metropolitanū epō si potius ad ipm papā. Et qro cur variatur hie iurisdictione i isto tex. qz vt dicit qz cōsenti

tota delegata qz subdelegata. Et dicit hosti. qz qte nus p iudicat honori et iuri ipius delegati cōsenti tota subdelegata, qz ex acceptatōe college inficitur tota iurisdictione sua, p respectu iuris superioris qd versat i appellatōe interponēda dicit tota cōsenti delegata ne ex facto delegati p iudicet iuri pncipis superioris, vel dicit et aliter q assumit h totū cōpositū naturā alterius spēs fm q iurisdictione derogat nā si appellaret ad subdelegatē resoluta ret magna absurditas, qz subdelegans cognosceret d factō sui college, cū tñ par in parē nō hz impiū vt in. c. inor. ut. s. de elec. et appellatōe dicit interponi ad maiore nō aut ad parē vt in. c. ij. de pncip. l. vi. s. qz ad papam appelleretur nullū absurdū oritur. Respectu vero facultatis subdelegandī cōsenti tota subdelegata, qz si dicerem' cōtrarium sequeretur absurdū q subdelegata iurisdictione posset subdelegari, nulla aut absurditas sequitur si delegatus non vitur suo pūilegio in actu subdelegandi, et idem dicit respectu clausule appellatōe remota. In glo in v. vices suas ibi in totū pmississe videtur nō bñ gl. et idem t3 Inno. et hoc facit qz indiffinita eqpollit vniuersali vt i. c. vt dca d' elect. l. vi. et in. l. ff. d' vi. tri. et ole. lega. et i. c. qz circa d' pncipis. In gl. i. v. nec pōt in si. dicit hosti. qz hec gl. est cōtra tex. iō delēda foret, nā h i tex. dicit q clausula ista p dicit vntem si delegatus subdelegat alteri vices suas nec vidē q etiā hodie aliqd opet. et dicit q opatur vntē suā respectu cuiuslibet appellatōis q a iure nō appbat vt i. c. pastorat. d' app. et dicit vt ibi plene dixi. In glo. in v. nec cām ibi f' illa nō t3. dicit meli' qz ibi delegat' inferioris subdelegat articulū non iurisdictionale qd pōt vt dixi. s. i pma pte hui' .c. In ea. gl. ibi. c. qd i dubijs. mēde ad h pncipis p id qd dixi post vltimū nōbile. nā qzqz maius dignū trahit ad se min' dignū qzqz cōtra fm qz min' iuri p iudicatur. et i h tene mēti istū tex. In ea. g. ibi de pig. ex lris. dicit Jo. an. qz ista iura cōtraria loquūtur d' honore anexo rei, iō trāsit cū ipa re b' d' honore seu pūilegio psonali dicitur vt nō. i. regula pūilegiū. d' re. in. l. vi. Et ex his vbi sentit Jo. an. et bñ qz pncipis subdelegat' ē pūilegiū psonale, qd vidē pbari. i. c. pxi. i. pncipis. et facit h optie ad id qd. s. dixi i. s. porro. vt delegat' pncipis si possit suo subdelegato dare pntem subdelegandī, qz pūilegiū psonale extinguitur cum psona et psonā sequitur vt i dicit regula pūilegiū et sic nō placet pncipis opti. quā ipse sentit i. c. is cui. i. c. ti. l. vi. nōbilia h plene videas. In glo. in v. si non possit. ibi p3 ex isto. s. f. certe hoc nō p3 expse. nam h non dicit qz iste qui delegat' fuit impeditus. sed facit tex. in. c. ij. in eo qz dicit qz ex sola iurisdictione a pncipe sibi delegata potuiss' iste pcedere qz clausula impedimenti fuerit purificata. et sic intelligendo procedit opti. glo. In ea. gl. ibi f' qritur vtz delegatus. hec pncipis vtz ad v. f. pone hodie ē expedita. p. c. qz nō.

¶ eo. li. vi. ubi approbatur opi. huius glo. et dicitur ut ibi.
In ea. gl. ubi ponitur hec glo. usque ad finem videtur de-
ca in tex. fm vnu intellectum quod videtur satis recipiendus intel-
ligendo. scilicet quod alter subdelegavit non in totum. nam si subdele-
gasset in totum in dubio erat appellandum ad papam p. s. por-
ro. s. e. Et iura huiusmodi plures intellectus dicitur intelligi secundum
intellectum dubitabilem ut i. l. i. ad fi. ff. ad munici. et i. l. qd
labes. de carbo. edic. facit. c. cu i iure. et p. b. intel-
ctu videtur hodie h. tex. qm delegatus promissit extraneo vi-
ces suas. eadez tñ rō est et fortior qm promissit college qz
fortius esset promittenda appellatio ab extraneo qm a col-
lega. hec videtur cōs opi. doc. l. qdaz ptra. Adverte
tñ i eo qd gl. incidenter dicit quod a metropolitano appel-
latur ad p̄ciliū. puinciale cui p̄est ip̄e metropolitanus.
ut in. c. licet. et de accu. dicit em̄ hosti. qd hoc dicitur nul-
lo iur. pbaf. nā. c. in multis alle. in gl. hoc non pbat l. qz
em̄ p̄ciliū. puinciale summarie p̄gnoscat de crimie me-
tropolitani n̄ tñ ut ip̄e puniat s̄ ut referat supiori. ut p-
batur i. c. graue. v. metropolitani. et d. p̄bē. et nobis bñ
hoc dicitur qd satis mihi placet. nā appellatio regulari-
ter ē iterponenda ad supiorem. s̄ p̄ciliū. puinciale non
est supra metropolitani cū ip̄e sit caput illi p̄ciliū. et i
eo qd gl. ec̄ dicit quod ab ordine decurionū. i. eoz qd p̄pone-
bantur regimini civitatis appellabat ad p̄sidiē. vide ca-
sum p̄siles in. c. a collatōe. d. app. li. vi. s̄ nō faciunt ista
ad casum nostrū. In gl. in v. ad p̄mū ibi qz i totūz
promissit. adverte qz glo. nō videtur recordata de eo qd s. o.
dixerat i gl. magna. nā ibi voluit et meli⁹ qd ppter illā
mixture iurisdictionis delegate et subdelegatē d. app-
lari ad p̄mū delegantē l. delegat⁹ subdelegaverit p-
pre. et iō tene qd ibi dixi. et p̄ intellectu facit tex. in v. l. qz
aliquos. Et ad tex. hic in fi. dū dicit ppter rōem supe-
rius allegatā. sic fm Jo. an. qd habuit respectū ad
rōnem assignatam in isto. s. p̄ casum p̄versum. nā quē
admodū censetur subdelegata tota que ad impediē-
dam subdelegatōez ita censetur tota delegatā quo ad
appellatōem iterponendā ad supiorem p̄ rōnez supe-
rius allegatā. et hoc tene licet aliud sensit glo. sequens

Eius vero iste. s. sen. v. decidit q̄stionē p̄n-
cipaliter p̄positā. et h̄ itendit. Si delegatus pape sub-
delegat nō i totū p̄ a subdelegato nō poterit appella-
re ex eo qd datus sit sine suo p̄sensu. p̄t tñ recusari ostē-
dendo cām iustā corā delegato. et tunc delegat⁹ diffini-
at a quo etiā si noluit recusatōez admittere appellatur
ad papā. h. d. usque ad fi. et sic decidit tres casus. scdō
ibi qd etiā. terti⁹ ibi qd si nō p̄mo qd delegat⁹ pape
p̄t cām subdelegare etiā p̄ p̄te p̄tū p̄sensu minimē req̄-
sito. ad idē. s. e. s. que vō. nō scdō. qd etiā subdele-
gatus delegati non p̄t recusari nisi p̄bet iusta recusati-
onis cā. d. qd dixi i. s. quem vō. nō terti⁹ qd recusato
subdelegato iurisdictione redit ad ip̄m delegatū subdele-

gantē. qd indubie p̄cedit qm subdelegavit nō i totū p-
ut h̄ p̄tingit Quid si subdelegasset i totū p̄to diligē-
tū qd si rei egra recuset iurisdictione redit a subdelegato
ad subdelegatē sec⁹ si recuset ex cā supveniente postq̄
icepit vti iurisdictione. ad h̄ adduco bonū tex. i. c. quibus
et. li. vi. Item nō practica appellandi a iudice suspe-
cto. nā p̄mo d. p̄poni recusatois cā et si nō admittatur
p̄t iterponi appellatio. qz nūc iudex q̄uat i nō admittē-
do litam recusatōez Ultimo nota et tene m̄ti qd ut
temptatū post appellatōez ab interlocutoria ē ip̄o iure
imū et irane. et h̄ si appellatio fuit litā. rō ē qz appel-
lationē litam suspēdit iurisdictione iudicis ut in. c. si a iu-
dice. d. app. li. vi. et fm ista intellige. c. nō solū. c. si. li.
vi. ubi dicit qd acceptata p̄ appellatōez ab interlocutoria
pendēt ex futuro cōtē. nā dicit p̄cedere qd ad nos qd ig-
noram⁹ an appellatō fuerit litā. sed qd ad ius statim aut
sunt nlla aut valēt qz qd ē certū nature ē certū legi. l. si
pater. ff. de solu. vñ declarata rationabilitate appellati-
onis acceptata declarā nlla et renovat p̄ vñ anteq̄tari
ut ibi nō. Ultimo scias qd gl. i isto. s. dicit qd h̄ pa-
pa m̄det scdō. articulo q̄stionū. nā ut h̄ dicit Jo. an. et
bñ duo fuerūt p̄ncipales articuli. p̄m⁹ de solutōne
p̄trictatis illaz duaz p̄stitutionū scz alexātri et Jo-
no. et iste articulus. s. fuit decisus i v. inter dōs scdō ar-
ticulas fuit sup solutōe q̄ois ex facto emergētis. et iste
fuit trimēbris ut appet h̄ in litera. et iste tex. satis decla-
ratur ex p̄cedentibus. ideo dicit hic gl. qd hic papa re-
spondet a toto in quāritate. qz. s. decidit vniuersaliter
materiam an et qm possit appellari a subdelegato et ad
quē esset appellandū h̄ vero decidit casum p̄ticularē ita
qd ex solutōe totius infert ad casum p̄ticularē

Delegat⁹ pape nisi ma-

Astoralis. litiose se exoneret subde-
legatū p̄pellit ad suscipiēdā subdelegatōez i
coactōe tñ dēseret dignitati et p̄sone h. d. usque ad. s. iē
cuz totū nō p̄mo qd delegato a p̄ncipe dat p̄uile-
giū a lege ut possit vices suas alteri subdelegare. scdō
aut i delegato inferioris a p̄ncipe ut i. c. cuz cām. et de
app. et. l. a iudice. l. d. in. Et intellige h̄ p̄ncipē quilibet
nō recognoscere supiorē saltē in t̄palibus ut ē pape et
impator et alij reges qd nō recognoscūt hodie supiorē
h̄tpalib⁹. ad h. c. p̄ venerabilē. et qd ibi nō. qd si. sint leg-
et p̄ bar. i. l. i. ff. a q. app. nō l. qz. et in. l. hostes. ff. d. capti.
et i. l. infamē. ff. d. pub. iud. nō scdō ibi iurisdictione
qd delegare ē iurisdictione vti. exercet em̄ iurisdictione ille
qui em̄ subdelegat. p̄cor. l. iij. ff. de iur. om̄ iud. facit. l.
vnica. l. qui pro sua iurif. nō glo. in. c. si a subdelega-
to. et eo. h. vi. Item nō ibi a lege qd hec iurisdictione
subdelegatū nō ē delegata s̄ ordinaria. nā iurisdictione qd
dat a lege ē ordinaria ut i. l. et qz. ff. d. in. om̄. in. neta.
In. i. c. cū ab eccliaz d. of. or. et hosti. s. e. qm abbas
et p̄ hec infero qd p̄ actū subdelegatōis nō ē p̄petuata

jurisdictio delegata contra mortem delegantis. et per
hanc actū nō exercuit iurisdictionē sibi subdelegatā nō
negotū delictū esse itegz. et ad b. e. tex. in. d. c. si a subde
legato. l. 3. glo. ibi aliud senserit. et vide qd dixi. i. c. gra
tu. s. e. Item nō qd iurisdictione regit hz i se aliqua
heredem. pap. em aut nihil valet habit' iurisdictione
ne exercatio. vide tñ qd le. et nō. i. c. cum ptingat. d. l. 3.
ppe. Item nō ibi psonis superiorib'. qd delegat' pap.
et cuilibet quicūq' dignitate p'dito vices suas pmitte
et cu renuente ad acceptandū p'pellē. ē em maior oibus
i cā sibi pmissa. ad b. s. e. sane Item nō qd i coactō
bus inferēdis p'sone d'z mīti' agi cū existētib' i digni
tate. vide bo. tex. cū gl. p'xiij. q. i. q. p'ra pacē. hinc
qd nobiles et honestiores cives nō honestat' i vicio sup
pucio inferēdo quēadmodum et plebei. vñ solēt iūta
rea suspēdi alij vero decapitari. d. q. vide p. bar. et ali'. i
l. capitalium. ff. de penis. et fac. qd ipe nō. in. l. i. ff. c.
In gl. i. i. h. bec gl. apte nō apit intentōem. et v. d.
regere vt sublit cā ad b. vt delegat' possit subdelegare
S; p'inde post In. et meli' qd aut vult p'mittē subde
legare iusta cā et nō hz dubiū vt i. c. si p. debilitate. s. eo.
aut nlla subest cā iusta. et tūc aut nō facit fraudē alicui.
S; nō vult se implicare litigijō et p't subdelegare ac etia;
p'pellere ad subdelegatōes acceptandā hz em simplr a
lege vt subdelegare possit vt i. l. vnica. l. q. p. sua iurid.
i. c. c. si. Item facit iste tex. i. p'n. aut maliciose vult sub
delegare et tūc valet subdelegatio S; nō p't p'pellē renu
tē. et b. solū voluit tex. b. vñ illd aduertū malitiose.
nō q'ificat factū p'missionis S; actum p'pulsionis. et fact
sus ē. qd si malitiose vult subdelegare nō p't p'pellē renu
tēntē ad acceptandū. p't ergo subdelegare l'z nō possit
p'pellere. dicit tñ qd t'z excoicatio lata p'ra renuētē l'z
renuētē p'tendat malitiā nisi p'us appellauerit qz snia ē
iniusta p'ra ius p't. nec error est exp'ssus an aut sit p'su
mēda malitiā i subdelegatōis actū cōis cōclusio est qd
nō p' id qd habet i. si. gl. optet ergo qd malitiā. p'betur
ex cōiecturis. ad hoc. c. h. de renū. li. vi. et l. doli. l. d.
dolo. Alter' q'nt q'nt dicit facere maliciose p'de. et
abb. dixerunt q'nt vult committē sine cā. alij q'nt vult cō
mittere mīn' perito. bec nō approbat a doct. nec vidēt
iuri p'sentanea. nā nō p't dicit maliciā si sine cā extrinse
ca qd vult subdelegare. et iō requit qd faciet i fraudem
puta vt placeat vni p'ti cū lesione alteri'. qz forte vult
amico suo subdelegare. caueat tñ a pena. c. cū eterni d.
re. indi. li. vi. Item si faceret vt ipe nō incurrēt odiū p't.
et vt ponat subdelegatū i illo piculo vel qd sile. In
glo. in vbo p'pellere. i. si. dicit formalit' qd delegatus p't
p'pellere oēs quos potuisset p'pellere ipe delegatō. nā;
gerit vices delegatōis. et respectu delegatī pape nullus
dicit' p't dicit alteri' fori. qz oēs sublit pape. vt in. c.
tincta p' mūdū. ix. q. iij. S; ordinat' delegatō nō p't
p'pellere nisi hominē sue iurisdictionis. vt in. l. vnica. l.

q. p. sua iuris. Excipit gl. casum ab utroq; dicto in
aduocato q nō cogit alibi q̄ in suo foro accipe p iuris
dictōem hosti. dicit b. pcedere si hz salariū a publico
vt si ē obligat' tot psonis q nō p't suscipere delegatōem
q minus veniat p'ra p'missionē. S; certe tenet' p't p'ma
opi. idistincte. nā p'mia que recipiūt hodie aduocati a
p'tib' succedūt loco salarij vt. l. aduocati sine. l. fori. l.
d. adno. diner. ind. vñ i fauorem publicis emanauit. l.
sanxum'. alle. i. gl. ne aduocat' subtraheret illi foro vbi
exercet aduocatois officiū In gl. i. v. coherentes ibi
maiorē p'tinet ad aduersionē. et e sensus q duplex est co
herentio. qdam maior qdam minor. S; si simplr verbū
coherentio. pferat referat ad maiorē ad aduersionē. et dicit
baldas q maior coherentio p't dicit cū ius inferat p'sone
vt tormentū carcer et qd sile. minor est cū ius inferat re
bus. vt mulctare aliquem vt qd sile. Aduerte tñ qz iste
tex. nō dicit qd iurisdictione semp habeat coherentem sed
qd modici effect' esset sine aliq coherentē. vñ pōdera il
lud verbū aliq. nā fm hosti. et bñ verificat' in quilibet co
herentē quātūcūq; exigua. p b vide bo. gl. i. de. vnica.
de fo. ppe. i. v. aliq pte. q dicit qd noie p'tis itelligit de
dimidia vt in. c. h. d. deci. li. vi. S; si ad h'c vbi aliq
tūc verificat' i quilibet p'ticula. nā quilibet minima p't
dicit aliq p't totū qd nō. In gl. i. v. superiorib' in fi.
et hodie delegat' pape nō p't subdelegare nisi illis p'so
nis qbus papa delegat. de qbus i. c. statutu. i. p'n. de
sp. li. vi. et habet i. s. i. nullo. c. si. an aut delegatus in
dicitate possit subdelegare psonis superiorib' puta ep'is
archiep'is hosti. dicit qd de mente tex. appet qd nō sed
optet qd sublit necessitas p tex. ibi exigere nēcitate tē.
dicit tñ qd cōis et celest'is opi. hz p'tariū et ita practicat

Item cum in totum Delegat' pa
pape sicut p't p'mittere totā cām. ita p't citatōem et pu
nire p'tinentē acceptare. Nō significatōem hui' dī
ctōnis quāq; ē em p'tinuatua p'cedentiū vt b. Item
nō qd ciuitas d'z habere officiū Item nō ibi cuilibet
qd delegat' pncipis nō tenetur citare p nūcios publi
cos ordinarior' S; tenet sibi eligē nūcium et p'mittere cui
vult h'c citatōem Nō ibi punire p'temptor' tē. ar.
opi. fm In. qd delegat' pōt mulctare p'tinentē sibi
parere. et p h'c tex. infero qd delegat' p't p'pellere oēs
officiales nēcios in cā expedienda. facit. c. p'terea. i. fi.
s. eo. S; qro qd i delegato inferioris a pncipe nū
qd possit p'mittere citatōis actū. Doct. cōiter dicit qd
sic. qd placet qz citatio q'tenus exercetur per nūcium
nō est iurisdictionis S; ē nudū ministeriū articulū em nō
iurisdictionalē pōt quilibet iudex p'mittere vt. s. c. p'f.
In v. nos aut. et ibi dicit. p hoc facit qz arbitet non hz
iurisdictionem. et tñ potest citare p epistolā et p nūciū
vt. l. diem. pferre. et in. l. sed si interpellatur. ff. d. arbi.
an antez possit punire nolentē acceptare. dicit doc.

q sic. al. nulli? momēti eā bec ptās. z fac. c. ex lris. j. c.
Ultio qñt q fuit rō dubitādi b. dicit abb. q an ci
tationē non erat ppetuata iurisdicō delegata. iō vide
batur q nō possz ppele ad officiū citatōis acceptādū
f ratio decidendi i ppariū fuit qz ppetuatio nō regrit
q ad facultatē exercēdi iurisdicōem. alias nūqz possit
incēpe iurisdicōem. ad idē. c. pastoral. s. si. d. xp. vbi
an ppetuatoz p̄t fieri subdelegatō In gl. i. v. citatio
nis nō gl. q i iur valz ar. d. toto i q̄stitate sen d. toto ad
p̄tē. z q̄tidie allegat ad b. iute tex. q idē iuris qd ē i to
to ē i p̄tē. ad b. l. q d. tota. ff. de rei ven. z b. intellige si
eadē rō i p̄tē q est in toto. al nō valet ar. ad b. alle. bo
nam gl. iuncto tex. in de. h. de re. eccd. non alie. zc.

Preterea Si papa scēter p̄mittit appella
tione interpositā a suo delegato dato cū clausula appella
tione remota. iurisdicō p̄mi delegati ē iterim suspensa
quo ad executōem. b. d. fm vey intellectū z scda ps ibi
nos aut 120 p̄mo vñ effectū remotōis appellatio
nis i xp̄to. nā tollit effectū appellatōis vt nō habeat
impedire executōes sine nec deuoluere cām ad supiorē
nisi a tpe q supior ex certa scia admisit appellatōz z te
ne b. mēti qz q̄tidie solet ad b. allegari 120 scdo. q p
p̄missionē scdo factā ex certa scia reuocatur iurisdicō
prioris iudicis. et facit bec lra i argumētū q appella
tio extinguit p̄nūciatū vt. l. i. ad turpil. s. i p̄trariū fa
cit tex. ibi vt suspēdatur. z q nō extinguit f̄ suspēditur
nec etiā suspēditur quo ad oēs effect? p ea q dixi in. c.
si. de se. quēstra. In glo. in v. ex certa scia i si. dicitū
gl. p̄cedit cū cā fuit p̄missa simplr f̄ vbi p̄ fuit p̄missa
appellatōe remota. nō valet cōmissio cāe appellatōis
nisi fiat mentio de illa clausula. qz si papa sc̄iūset nō
ita de facili admisisset appellatōes. vñ d̄i admittere ex
certa scia qñ papa fuit certificatus de oibus q potuit
sent cū mouere ad p̄cessionē denegādā. z ita p̄iūge i ef
fectu dicta doc. b. nā de q̄libet nobili clausula apposi
ta i p̄mis lris q p̄t esse impedimētū sc̄o az d̄z fieri mē
tio i sc̄o. al nō d̄i p̄cedere ex certa scia. f̄ p̄ ignorātiā
z surreptōes vt nō. i. c. cū dilecta. z. c. ceter. de xp̄. et
c. inter. d. re iū. s. p̄tra b. et p̄tra tex. op. q si papa
admisit appellatōes ex certa scia. ad qd est op? q post
ea merita appellatōnū discutiātur. put papa mandat
i sine lre. Itē qre papa nō p̄nūciat ex q ex certa scia
papa admisit appellatōem az de q re q̄ cognouit d̄
ea iudicare d̄z vt i. c. az sup. de cā pos. z pprie. So.
Inn. multū instat. f̄ p̄clude breuiter q illa vba ex cer
ta scia nō referūt ad merita cāe appellatōis f̄ ad igno
rātiā q possit allegari i p̄missionis actu. v̄puta qz pa
pa fuit p̄no informat? de p̄missione p̄ori z q fuit facta
p̄missio appellatōe remota z q scia fuit lata zc. si aut
illa vba referūt ad ista militaret p̄trariū. z d̄ hac clau
sula ex certa scia. vide qd dixi in. c. ad bec de xp̄. nec

credo q illa vba ex certa scia ponātur i p̄missione sed
satis q per exp̄ssa i lris p̄missionis appeat q papa ex
certa scia fecit In gl. si. nō hac gl. ad quā q̄tidie sit
remissio cū q̄rit ad quē p̄tineat executio sine si fuit ap
pellatū vtz ad p̄mū vel ad sc̄om z quāqz gl. multū va
cillet postremo tñ t̄z vt exequitur sc̄os z nō p̄m? qz actō
i factū dat ex scia p̄firmate. z idē t̄z gl. i. c. corā. j. c. f̄ cō
trariū sentit i. c. cū i ecclia. de app. s. p̄ dicto bui? gl.
ē q scia vidz ipi? iudicis appellatōis exquo cā p̄firma
mauit. qz oia nostra sciam? zc. vt i. c. si aplica. de p̄ben.
li. vi. z in. l. ij. l. de veteri iure enu. d̄ hac materia vide
p̄ Jo. an. i addi. spe. in t̄. de execu. sen. s. ij. v. f̄ pone
z ibi etiā p̄ spe. i. v. sequenti p̄ bar. post alios. i. l. tale pa
ctū. s. q. puocauit. ff. de paci. z pleni? i. l. a diuo pio. ff.
de re iū. z p̄ hosti. z Inn. b. Et vt clare hēas materiaz
aduertēdū q q̄tuoꝝ sunt casus qz tres sūt clari z qñ?
ē dubitabil. 120 p̄m? casus qñ vtraz scia fuit absolutō
ria. nā tūc frustra q̄rit d̄ executōe qz sc̄o affert executi
onē iux nō. in. c. cū nostris. d̄ p̄ced. p̄bē. Sc̄os cū p̄ma
fuit p̄denatoria z sc̄o absolutoria. z tūc cū sc̄o p̄uale
at ex q ab ea nō fuit appellatū frustra etiā q̄rit d̄ executi
one. Tercū casus fuit qñ p̄ma fuit absolutoria z sc̄o
fuit p̄denatoria tūc indubie sc̄os exequit? z nō p̄m? cas
ista sit scia sc̄o z nō p̄mi. Quart? casus dubitabil qñ
vtraz fuit p̄denatoria. z tūc aduerte aut iudex sc̄o su
it motus ex nouis rōnib? z nō ex p̄mis. z tunc ip̄e bz
exequi. qz scia p̄supponit effectum quia agitatur corā
eo. vñ scia ista nō ē p̄mi f̄ sc̄o iudicis. ergo ad sc̄om z
nō ad p̄mū p̄tinet executio. facit. c. cū iohānes. d̄ fide
instru. aut nihil noui fuit actū. z tūc aut cōfirmatur p̄
ma scia ex negligentia appellatis nō p̄sequētis i tpe z
executio p̄tinet ad p̄mū. tenēt doc. in. d. s. q. puocauit
z in. d. l. a diuo pio. z hic. p̄ b. facit tex. j. de appel. p̄lo
nas. z. c. cū sit. aut p̄ma fuit p̄firmata ex trasactōe p̄mū
qz post appellatōem recessit appellās p̄ trasactōes ab
appellatōe ita q ex p̄sensu suo p̄ma scia p̄firmatur. et
tūc fuerūt opi. inter legistas. qdam tenuerunt q sc̄os
d̄z exequi. z p̄ hac vidz tex. in. d. s. q. puocauit. alq̄ te
nuerunt q p̄mis. f̄ bar. in. d. l. a diuo pio. t̄z q vtraz
poterit exeq. nā p̄m? poterit qz interst scia. terū ec̄ p̄t
qz exquo fuit ad eam appellatū z p̄pter factum p̄mū
lique: sibi de meritis. canse potest eā mādare executōi
z satis possit hoc admittit. qñqz scia p̄firmatur p̄t ex
p̄ssam sciam ip̄suo iudicis ad quem. z gl. b. t̄z qz terū?
exequitur. Idem videntur velle legisse in iurib? pal. z
p̄ hoc bene facit aut. si q̄s litigātum. l. de epl. z cle.
z Jo. an. in addi. pal. dicit equum esse vt p̄m? exequa
tur z nōn sc̄os. qz exquo appellatio fuit illa q suspēdit
iurisdicōem p̄mi iudicis. z tunc appet eaz inuisā d̄z
cā redire ad priorē iudicē. z maxie b. tenendū fm eam
in cā criminali q̄ habz locū remissio iuxta nota. i. de.
pastoralis de re iū. z i aut. vt nulli iudicū i. s. si qz vō

pprioz n ei e equu vt punitat qe vbi non deligt. finge
 ei q iudex ad que e remotus a loco delicti. na si iudex
 ad que exeret possz violare iura q voluit remissionem
 feda ad locu delicti vt i. c. de rap. r i iurib? pal. r bec
 e bona p fideratio. host. b r tacite vidz d mte fmm. d i
 ftingit r bec distinctio mibi fact placet. qz aut iudex ad
 que aliqd addidit vt detraxit a port snia r ipe hz exeq
 qz snia lic reformata e sua r no pmi iudicis. aut nihil e
 additu nec detractuz r tuc p m? exequit r no scds. p b
 mebro qd e magis dubitabile ego adduco bonu tex.
 cu gl. i. d. c. qd i ecclia. vbi vidz iudicio meo hoc pbari
 Ed idē. h. q. v. i. si. na si iudex ad que perpedet male
 appellatu r bñ iudicatu sola declaratio ad eu ptina n
 coipo q pnuclat male appellatu funct? e officio suo vt
 ibi. g. ca. d3 redire ad priorē iudicē. r p b facit qz appel
 latio suspēdit p miaz sniaz n aut extinguit vt i. c. venien
 tes. d iurieturā. g. si appellatio pnuclat min? itia prima
 snia reassumit vires suas r e executioni mādada r p b
 facit iste tex. i. v. vt iterim executio snie suspēdat rē. Et
 tñ p m? iudex n repiret tuc n eēt absurdū dicit q scdus
 possit exeq b pcedit i appellatōe a diffinitiva. Quid
 aut i appellatōe ab iterlocutoria iudex appellatōis pro
 nuclat male appellatu r cōdemnavit appellatē i expē
 sis vt facē d3 vt i. c. vt debitis. de appel. qz hz exnunc
 exequi an p m? an scds Spe. i. d. v. le. r3 q p m? r Jo.
 cal. b qd vidz pbari i. d. c. vt debis. area qd tñ possz
 instari. qz ista p dēnatio expēdaz e scdū r no pmi. g. ipe
 p exequi cū executio veniat accessorie ad sniaz. Et ad
 c. vt debis. vbi d3 q d3 remittē appellatē r cōdemnare
 eū i expēsis. p dicit q d3 eū cōdemnare effectualiter scz
 mādado sniaz executioni. dicit tñ cal. q vbi p m? non
 possz exequi forte qz post appellatōz ab iterlocutoria
 pcessit i cā r tulit sniam diffinitivā q scds d3 exequi
 ne p dēnatio remaneat sine effectu r sic dicit se obrinuit
 se in qstione facti. r p bec habes plene hūc articulum
 exaiatus. que bñ nō. quia quotidianus e Et ad anē. si
 qz litigantiū. pal. q vidz multū facere p pcedenti mē
 bro vt scds iudex exequat diffinitivā. dicit q loquit qñ
 p miaz iudex e impotens ad exequendū. nā loquit qñ
 ep̄s ex. p rogatōe pnuclat iur laicos. r dicit vt collig
 gunt ex. l. pcedenti super qua signatur illa auē.

quia vero Ordinari? ad mādātū delegati
 exequit sniaz eē si sciat eā iniustā. r scda ibi attēdetes
 Nō pmo q delegat? pape p mādare ordinaro loci
 vt sniaz suā exeqt ad idē. ca. a. e. si qñ. r. c. significasti.
 Nō ibi nō cognitio f executio. qz is cui mādāt nu
 da executio snie. non pōt assumere cognitōem super
 iuribus sententē de quo ibi lati? Itē nō q quis d3
 parere mandato superioris lz sciat illud iniustam hoc tñ
 non e absolute verū. nā si est cōtra deū r bonos mores
 non d3 quis parere superiorī f potius deo qui mandat
 oppositū vt. xi. q. iij. qui resistit. et. c. iulian? r. c. sidōs

de quo p fmm. in. c. ad aures. de tēp. or. r istum tex. i.
 teilige qñ snia erat iniusta tñ al tenebat qz erat contra
 ius litigatoris vel qz trāserat i rem iudicatā. qz non
 fuerat ab eo appellatū. vñ bec snia e solū iniusta ex pte
 pnuclatis. f ex iurisdicpōe r3 r e executioni mādada vt
 sit iurū finis r de h e glo. magister bec a. vide qd dicit
 in. d. c. si qñ. an aut b beat locū in cā criminali vbi snia
 e corpis afflictiva. vt si mādatur? sciat sniaz iniustā te
 neat illā exequi. fmm. dicit q nō cōsuleret q talē sniaz
 qz mādaret executioni. r nō b dicit p q facit qz tacit
 e p̄sensio p̄ nō habuit purgare vitū snie qz nemo e
 dñs mēbroz suoz. l. liber homo. ff. ad. l. acquil. et i. e
 cōtingit. ij. f. d sen. ex. hinc e q cōdemnato iniusto p̄ ter
 tias appellare vt in. l. nō tñ. ff. de ap. r. h. q. vi. in sum
 ma. r e optima limitatio ad istū tex. r facit qd. f. dicitaz
 cum gl. le. In gl. etiā si sciat. diuide hūc glo. i tres
 ptes. nā i pma tacite opponit r i solutōe exaiat qd dicit
 tur mer? executor r quis mixt? r qz exceptiones p̄nt r
 dñt admittere illi executores In scda pte pncipaliter
 qrit an ab executore possit appellari. In tertia opponit
 cōtra tex. qz iniusto p̄cepto nō e obediendū. r scda p
 icipit ibi r nō. tertia p̄ incipit ibi itē nō. De pma pte
 glo. vide qd nō. bar. in. l. a dno pio. de re iur. r facti plē
 ne p hosti. r alios doc. hic. Nō bñ hūc gl. i hoc q dī
 cit executor dat? ad puidendū de bñficio dī mixt? non
 mer? dī aut mixt? qz hz mixturā iurisdicōnis. p̄t an
 assumere ptes iudicis si vult. de quo vide p glo. i cle
 vnica. e. ii. dīxi plene post fmm. i. c. si. de p̄sump. r tō
 de isto executore ad beneficia dicit vt ibi. r distingue sic
 materiā huius gl. post doc. p̄mittēdo q iudex p̄ dicit
 executor inquantū p̄cedit exequēdo iusticiā r ius par
 tis. vt in. c. si qz cōtra. de so. ppe. f̄ proprie r stricte dī
 flinguit ab executore. qz iudex dat pncipaliter vt cog
 noscat iter ptes f̄ scdario hz exequi. executor vō da
 tur pncipaliter sup executōe lz qñqz scdario possit
 pgnitōez assumere r ptes iudicis. hīs pmissis dicit p
 hosti. maxie q ali? e iudex r ali? executor. executor vō
 rō ali? e mixt? ali? cōserator? aliis referēdar? ali? de
 nūciator seu executor pur? r mer? qdā e executor pur?
 allicui? snie r sub istis tēminis applicabo vca legistaz r
 alioz doc. De pmo. i. iudice dicit q regl tenet admittē
 exceptiones pbabiles vt i. c. ex pte. a. e. d. h. dicit tñ nō.
 Inno. i. c. p̄ electōez i fi. de p̄ces. p̄bē. q si iudex vehe
 mēter suspicat exceptōz oppositā i frandē eā dilatandē
 iudiciū lz exceptio i se sit pbabil. dī tñ eā nō admittē lz
 p̄sumit eā fallaz nec d3 d appellatōe curare qz si e f̄ alia
 appellatio nō p̄t iustificari vt i. c. interposita. d ap. r dicit
 latus vt nō. fmm. in. d. c. post electōez. De scdo sex d
 executore mixto dicit q pōt dicit mixtus qñ iudex tñt
 sniam f̄ nō cognouit de executōe f̄ mādavit eā alioz
 r de isto proprie potest intelligi. l. r si nō cognitō. l.
 si p̄ra ius vt. vel. pub. canonizata. xxi. q. h. r iste execu
 tor potest admittēre oēs exceptiones cōcarnentes ipam

executioem et sup eis pnuciare. exemplū corā eo fuit cō
missa executio opponit exceptio pcedatōis vī q nō dō
vltia q̄ face possit p̄pelli. puta qz ē miles vel qd sile.
z p b bon' tex. z ibi bar. in. l. p̄. ff. d̄ p̄f. succedit em̄
iste q̄ ad executōez loco p̄mi iudicis. iō dōz admittēre
oēs exceptōes p̄cētes ip̄az executōez. ad b. d. l. a
dino pio. §. si sup reb'. cū se. z ibi p bar. exceptōes vō
p̄cētes merita cāe iserctes sniaz nullā dōz admittēre
qz z p̄m' admisset n̄ tñ dōz sup eis pnuciare ne irritet
sniaz superioris. f̄ dōz cognosce ad effectū supsedēdi z re
mittēdi cām ad supiorē. z iste ē p̄prie casus. c. d̄ cetero
f̄. d̄ re iudi. z i. l. si p̄tor. §. marcellas. ff. de iudi. z d. l.
p̄. ff. d̄ p̄f. i p̄mo dōo An aut̄ indūter exceptio nulli
tatis ip̄ediat executōez snie vide Inn. i. c. cū i iuro. f̄. e.
p̄lent' p̄ Jo. d̄ lig. i. de. i. d̄ re in. De tercio. f̄. d̄ exe
cutorē p̄uatozio dic vt plene hodie habetur i. c. i. z in
c. si. f̄. e. li. vi. vbi tractat quā p̄tāez b̄nt illi p̄uatores
De q̄to scz d̄ executorē referēdario dicit̄ debz ad
mittē exceptōes n̄ tñ assumēdo p̄gnitōz f̄ vt referat su
piorē. z iste poti' d̄ auditor z p̄t reculari vt suspectus
fm̄ hosti. z d̄ isto dixi. s. e. sup q̄onū. dic vt ibi. De
q̄to scz denūciatore seu executorē puro z nudo pura i
daro ad aliquē pigiorādū v̄ suspēdēdū vel excōican
dū. dic hosti. q̄ nullā exceptōez dōz admittē. Et idem
dic d̄ vi. z vltimo nā pur' z mer' executor d̄ q̄n iudex
plene p̄gnouit d̄ cā z d̄ executōe f̄ida z pur' faciū ip̄i
executōis alteri p̄misit. z d̄ isto loquit̄ tex. i. l. executor.
z. l. si vt proponis. l. de execu. rei iū. z ibi bona glo. z
ad hec mēbra debes redacē istaz gl. Aduertē tñ i eo q̄
gl. vult face oriam iter executorē sniaz deputatū sp̄aliū
ab hoie z executorē deputatū f̄este ab aliq̄ statuto vel
p̄uisione superioris. nā i q̄busdā locis deputat̄ cert' offi
cialis sup exceptōib' sniaz. de q̄ dic vt. s. dixi. De
scdo vidz q̄ possit pnuciare sup oib' exceptōib' etiam
p̄cētib' nullitatē. z succedit loco p̄mi iudicis. nec ē
illo inferior z vidz idē vbi executio peteret corā pari iū
dice seu corā surrogato. vide p̄ spe. i. ti. d̄ exe. sen. §. ff.
v. qd si mādet z p̄ Anno. f̄. eo. cū i iure. z sic distinguit
bar. i. d. l. a dino pio. z p b habes p̄maz p̄tez gl. decla
ratā z supletā Et i si. gl. nō ex hac gl. duo p̄mo q̄
si snia vel iudicis p̄ceptū ē ip̄o iure nullū nō tenet q̄ s
suo mādato parere. nā nō p̄t i illo actu dici iudex ar. in
§. foras. f̄. d̄ v. sig. imo iudici volēti exequi p̄t resisti vt
dicit̄ gl. nō. i. c. p̄. z dixi in. c. si q̄n. s. e. Scdo nō
q̄ omisso appellatōis nō purgat vicū snie. quo mis'
pa possit h̄re regressum p̄tra iudicē. idē fm̄ gl. si p̄ se
cūt q̄rū potuit. puta qz bis appellauit z semp̄ reporta
nit p̄trariā sniam. z idē nō. Inn. i. c. sepe. f̄. d̄ ap. z i. c.
sacro. d̄ sen. ex. qd ē b̄n nō. Ex q̄ inferē q̄ n̄ appel a is
vere snie nō p̄sentit. nā si vere p̄sentiret n̄ possit h̄re re
gressum p̄tra iudicē Itē tollēt obligatō naturalis q̄ tñ
p̄ sniaz nō tollit vt nō. in. l. iulian'. ff. de p̄di. indebi. q̄
ergo d̄ in. c. qd ad p̄sultatōez. f̄. d̄ re in. q̄ nō appellā

vidz p̄sentire die q̄ p̄cedit i p̄sensu it̄p̄tato z nō vero
z p̄sumit ille p̄sensu ad effectū vt illa snia trāseat i rē
iudicatā nec ob. p̄ti agenti p̄tra iudicē exceptō rei iudi
cate vt i. l. cū q̄si cū duab' se. ff. d̄ excep. rei in. z nō. i. c.
aduersario. de excep. S̄z q̄ro nunqd̄ p̄dicta proce
dūt p̄tra arbitz q̄ male iudicanit̄ Dic q̄ sic qz arbitria
sunt redacta ad instar iudicior. l. i. ff. de ar. z b̄ firmat
bar. i. l. si. ff. de va. z exor. cog. vbi notat̄ q̄nt̄ qd i lau
do arbitror. nūqd̄ possit haberi regressus p̄tra arbi
tratores seu amiables p̄positores si vltia debitū ag
grauauit pres. z cludit q̄ arbitrator equipat̄ p̄sonae
qz ē qdaz mediator iter pres z nō tenet nisi de dolo z
lata culpa sicut ip̄e. p̄soneta. vt le. z nota. in. l. i. ff. de p̄
sonet. nā arbitrator nō p̄prie ē arb. nec q̄si iudex vt. l.
si de mēis. §. recepsisse. ff. de arbi. vbi bon' tex. multaz
singularis z nō bilis. z p̄ dictum nō singl' q̄ si arbitra
tor fuit i dolo vel i lata culpa p̄t p̄ueniri p̄p̄tē lēz ad
iteresse. z d̄ ē i lata culpa q̄n̄ p̄ueniuit ab eo q̄ cōter
oēs fecissent vt i. l. late culpe. ff. de v. sig. Quid aut̄ in
p̄siliarijs seu iurisperijs q̄ p̄ imprudētiā vt p̄ errorem
dāt malū p̄siliū i p̄iudiciū alteri' partis nūqd̄ p̄ueniri
possint ad iteresse. vide i spe. i. ti. de req̄si. p̄sili. §. i. v.
si p̄siliarij In gl. i v. tenet. i. fi. nō hāc gl. q̄ solet al
legari quotidie. z vidz gl. sentire colligēdo argumētaz
p̄tra bug. q̄ iudex dōz iudicare fm̄ allegata l̄z b̄nt p̄ci
entiā in p̄trariū z colligē b̄ argumētum ex tex. in eo q̄
papa b̄ mādāt ordinario vt exequē sniam delegati etiā
si sciat eā iniustā. si ergo papa p̄silit satis iust' q̄ cessat
peccatū. z hāc opi. gl. 13 z p̄sc̄tur p̄ plura vba in. c. i.
d̄ offi. or. in v. canones. z nō illā gl. qz ē plenior q̄libz
alia i hac materia. l̄ hosti. b̄ dicit q̄ si iudex b̄z p̄sciām
firmā z indubitātā qz dare p̄stat sibi d̄ cōtrario e' qd
p̄batū ē q̄ nō dōz tūc deponere p̄sciāz nec p̄tra eā p̄nu
ciare f̄ dōz instare vt exponeretur ab officio iudicādi. qd
si efficere non p̄t dōz appellare ad supiorē iuxta nō. i.
c. si q̄n. s. e. f̄ si p̄sciā iudicis nō est indubitata tūc dōz
eā deponere si p̄t. f̄ si nō p̄t dōz p̄tra eā iudicare etiaz si
p̄sciā sit aronea p. c. tuas. el. ij. f̄. d̄ sy. z. c. lras. d̄ resti.
spo. f̄ Jo. an. b̄ q̄si nil dicit̄ remittēdo ad nō. p̄ cum i
addi. spe. i. ti. de alle. z d̄. §. vltimo. añ si. sup v. l̄z aut̄
z ibi recitatis varijs opi. mḡoz etiam theologorum
quos dicit̄ disputādo vidisse tenere p̄trariū q̄ potest
q̄o habere triplicē sciām. vnā vt de. exemplū in sacer
dote q̄ aliqd̄ habuit in p̄fessione vt i. c. si sacerdos. de
offi. ordi. scđam vt iudex vt qz p̄stat sibi ex actis publi
cis. terciā vt p̄uat'. S̄i erog iudex b̄z p̄sciām p̄tra nera
publica non dōz p̄cedere scđm illaz qz nō habet illam
p̄sciām vt iudex f̄ vt p̄uatus z ip̄e b̄z iudicare vt iudex
sed in ista perplexitate dicit̄ iudicem debere laborare
ad ingrendū veritatē. quā si habere non pōt dōz instare
vt alienietur ab onere iudicādi. si non pōt dōz informa
re p̄sciām suā p̄ d̄stinctōem de qua. s. i. q̄ l̄z vt p̄ma
tus sciat contrariū. tamen qz ibi est q̄ nō iudex nō dōz

curare de illa p[ro]ficia qua h[ab]et p[ro]uat[ur]. Et si n[on] p[otes]t aliq[ui]d m[od]o p[ro]ficia sua sic reformare ut puta q[ui] iudex vehementer cre dit incurre pecc[atu]m si p[ro]nu[n]ciat p[ro]tra p[ro]ficia t[un]c n[on] d[icit] p[ro]nu[n]ciare s[ed] sup[er]edere et patiente pati pena si sup[er]ior e[st] p[ro]nu[n]ciat q[ui] iudicare n[on] vult. ad b. d. c. lras. z. c. iqlit[er]i. d. se. ex. d. c. m[od]o q[ui] n[on] d[icit] p[ro]ficia p[ro]nu[n]ciare p[ro]tra acta publi ca nec e[st] abstinere ab officio iudiciali q[ui] tenedo p[ro]tra iu p[ro]nu[n]ciat totu[m] ius positiuu[m] p[er] b[ea]t[u]m vide q[uo]d no[n]. s. t[er]tio. l[et]ra scode q[uo]d. lxxvii. ar. ij. vbi l[et]ra q[ui] iudicare ad iudice p[ro]nu[n]ciat ad habe[n]te p[ro]tra p[ro]ficia. et io[n] n[on] d[icit] iudicare nisi sit inform[is] p[ro] p[ro]bat[ur]ones publicas. s. p[ro] iust[er]ia testes z silia Jo. cal. b. alit[er] distiguit d[icit] q[ui] aut iudex h[ab]et p[ro]ficia p[ro] argum[en]ta leuia z t[un]c d[icit] illa deponere z ut dicare p[ro]tra acta. ad b. c. in d[icit] iudice. d. sen. ex. s. si n[on] p[otes]t il la deponere nullo m[od]o d[icit] iudicare p[ro]tra p[ro]ficia z vt. d. c. p[ro] tuas. cu[m] si. aut h[ab]et p[ro]ficia iudicabit[ur] z t[un]c n[on] lo m[od]o sed d[icit] cu[m] d[icit] deponere p[ro]ficia. s. i b[ea]t[u]m distiguit q[ui] aut h[ab]et p[ro]ficia p[ro]tra reu[m] aut p[ro] reo. primo cau[n] n[on] d[icit] aliq[ui]d m[od]o reu[m] p[ro]dena re s[ed] p[ro]ficia q[ui] cu[m] absoluere s[ed] acta q[ui] n[on] h[ab]et iudicare s[ed] p[ro]ficia qua h[ab]uit vt p[ro]uat[ur] z absoluendo cu[m] ab ac curato[n]e n[on] fac p[ro]tra p[ro]ficia. q[ui] n[on] p[ro]nu[n]ciat e[st] inocente. ex empla accusat[ur] t[un]c d[icit] homicidio testes n[on] pbant s[ed] iudex vt p[ro]uat[ur] scit q[ui] homicidiu[m] p[ro]misse. no[n] cu[m] vt dixi d[icit] cu[m] p[ro]denare nec cu[m] p[ro]nu[n]ciare inocente p[ro]tra p[ro]ficia s[ed] cu[m] absoluere m[od]o p[ro]dicto. z p[ro] b[ea]t[u]m mebro optie fac. c. si fa cordos pal. Sedo cau[n] q[ui] h[ab]et p[ro]ficia p[ro] reo. vt q[ui] p[ro]bat[ur] p[ro]misse homicidiu[m] z iudex lat q[ui] n[on] p[ro]misse dicit q[ui] iudex n[on] d[icit] cu[m] p[ro]denare nec cau[n] delegare nec remitte ad sup[er]iore si vehementer suspicatur q[ui] ex hac remissione iste danaret. s. d[icit] sup[er]edere nisi credat q[ui] sup[er]ior cu[m] n[on] d[icit] d[icit] cu[m] d[icit] cu[m] absoluere. nec ob. si dicit q[ui] n[on] d[icit] cu[m] absoluere s[ed] p[ro]ficia sua q[ui] p[ro]pe e[st] absoluere. q[ui] n[on] p[otes]t infoz man vt iudex. na scia iudicial[is] inest h[ab]et t[un]c s[ed] subiecto. v[er]o ex q[ui] h[ab]et cert[um] scia vt homo non p[otes]t recipere p[ro]trariam scia vt iudex q[ui] dicit q[ui] i eode subiecto n[on] p[otes]t p[ro]nu[n]ciare p[ro]tra scie. z sic scia iudicial[is] n[on] p[otes]t applicari ad aim in d[icit] as. z sic poe[st] absoluere ex defectu. p[ro]b[er]is. z dicit q[ui] ali ter dicit[ur] n[on] p[otes]t d[icit] d[icit] d[icit] Do. car. i summa te nuit q[ui] h[ab]et iudex h[ab]et sciam p[ro]traria vt p[ro]uat[ur] nihilomin[us] d[icit] s[ed] iudicare s[ed] acta. z si n[on] iudicat peccat i eo q[ui] n[on] obedit sup[er]iori. necessitat[ur] e[st] ex officio publico. no[n] ob. iura q[ui] dicit q[ui] ag[er]e p[ro]tra p[ro]ficia peccat. p[ro]cedit e[st] in p[ro]uato. q[ui] n[on] d[icit] p[ro]uat[ur] agere p[ro]tra p[ro]ficia. sec[un]d[u]m i h[ab]ite offi cu[m] publicu[m] q[ui] scdm acta publica iudicare d[icit] z n[on] curare de p[ro]ficia qua h[ab]et vt p[ro]uat[ur]. h[ab]et opi. tenuit gl. in. d. c. i. d. of. or. z glo. z bar. i. l. illicitas. s. veritas. ff. de of. p[ro]f. z multu[m] facit ibi tex. mibi pl[ur] placet opi. cal. p[ro]per vltimu[m] mebr[um]. na credo q[ui] nu[m]q[ui]d iudex d[icit] iudicare co[n]tra p[ro]ficia p[ro] b[ea]t[u]m tex. i. c. cu[m] eterni. d. re iudi. li. vi. z i de. i. s. vez. de h[ab]et. vbi i actu iudicandi tex. p[otes]t d[icit] p[ro]ficia p[ro]uat[ur] iudi cis. nec ob. q[ui] d[icit] iudice peccare n[on] iudicando q[ui] illd vez q[ui] negligit. scias si ex iusta ca[usa] d[icit]. nec placet resp[on]sio do. car. na n[on] min[us] obligat p[ro]uat[ur] obedire legib[us] publicis

z sup[er]iori s[ed] p[ro]uat[ur] n[on] tenet obedire sup[er]iori p[ro]tra p[ro]ficia sua vt. d. c. lras. s. nec iudex iudicando. s. vltimu[m] mebru[m] cal. n[on] placet vt p[ro]dixi vt possit iudex absoluere rem p[ro]tra acta. q[ui] b[ea]t[u]m e[st] p[ro]fund[us] totu[m] ius positiuu[m] z dare iudici materia calumnia di. na n[on] d[icit] credi iudici si dicat se h[ab]ere p[ro]ficia alicuius facti i p[ro]iudiciu[m] alteri vt. l. illicitas. s. veritas. vbi d[icit] q[ui] veritas rez errorib[us] gestoz n[on] viciaf. z io iudex d[icit] iudicare s[ed] q[ui] p[ro]bat[ur] e[st] q[ui] vt dicit cal. z bene tex. d[icit] intelligi de veris p[ro]bat[ur]ibus. b[ea]t[u]m ibi colligitur ex il la p[ro]dit[ur]e illativa z io[n] zc. q[ui] infert ex illo v[er]o veritas. sed nos loquimur q[ui] iudex scit q[ui] veritas est in contrariu[m] Ad istum tex. m[od]o d[icit] q[ui] s[ed] hic tenebat z transuerat in rem iudicatam vt d[icit] in gl. et iura volunt q[ui] talis sen tentia m[od]o d[icit]ur executioni vt sit finis litium

Cum aut delegat[ur] q[ui] impedit die statuta p[ro]cedere p[ro]p[ri]e p[ro]curat[ur]e p[ro]nu[n]ciat z q[ui] ad die illa cau[n] p[ro]mit tet appellat[ur] remota nisi p[ro]tra negotiu[m] progat. z scda ps ibi nos no[n] p[ro]mo q[ui] h[ab]et delegat[ur] pape sit maior oib[us] q[ui] ad cau[n] sibi p[ro]misse z alijs t[un]c remanet subiect[us] suis sup[er]iorib[us]. v[er]o eti[am] durate cau[n] tenet obedire al[ter]i suis sup[er]iorib[us] no[n] scdo iudice delegatu[m] posse aiaduertere i p[ro]tra calumiose agere z p[ro]tra p[ro]nu[n]ciare s[ed] glo. no[n]. b[ea]t[u]m q[ui] dicit vt dixi. c. d. cais. s. c. iudice no[n] casum i q[ui] sub dele gat[ur] p[ro]cedit app[ro]ue remo. z no[n] sp[er]alitate ponit in gl. si d[icit] p[ro]ponit p[ro]tra tex. z vbi q[ui] eti[am] n[on] data ista malicia possit iudex cau[n] sub delegare. vt. s. c. i. p[ro]nu[n]ciat. So. doc. fa tet p[ro]trarii z b[ea]t[u]m s[ed] iste tex. p[otes]t de nouo vt data mali tia p[ro]tra possit iudex p[ro]mittit app[ro]ue remo. Sed q[ui]o p[ro]stabit iudici d[icit] malicia p[ro]tra. dicit doc. q[ui] p[ro] coie curas q[ui] cu[m] malicia p[ro]stabit i aio d[icit] facili clare p[ro]bari n[on] p[otes]t. ad b. c. ij. d. renu. li. vi. z. l. dolo. L. d. dolo In gl. i v. a rege ibi p[ro]mittit vices v[er]o gl. b[ea]t[u]m tacite co[n]sentire q[ui] ca fuit b[ea]t[u]m p[ro]missa plurib[us] cu[m] clausula q[ui] si n[on] oca. s[ed] istd e[st] diuinare De ista q[ui] d[icit]. qua poit gl. dicit i. c. cora. j. co. In ea. gl. ibi cu[m] v[er]o possit obedire no[n]. i. c. cu[m] pati. j. d. appel. In gl. si. ibi s[ed] hodie locu[m] n[on] h[ab]et gl. b[ea]t[u]m dicit iberet do opi. sic q[ui] hodie dia app[ro]ue remota nihil opet s[ed] no[n] b[ea]t[u]m dicit q[ui] vbi app[ro]ue bec dia n[on] app[ro]ue admittit nisi ex p[ro]p[ri]e a iure app[ro]ue vt i. c. pastoral. j. d. appel. z ibi ple ni. de b[ea]t[u]m no[n]. z iter cetera poit b[ea]t[u]m hosti. no[n] dicit dicens q[ui] magis opat renu[n]ciatio appellat[ur] scia p[ro]tra q[ui] re motio appellat[ur] q[ui] sit i p[ro]p[ri]o p[ro]ncipis. q[ui] q[ui] p[ro]tra re nu[n]ciat[ur] n[on] app[ro]ue d[icit] admitti. vt in. l. fi. L. d. temp. ap. s[ed] q[ui] p[ro]nceps remouit in p[ro]p[ri]o suo admittit appellato in multis casibus qui scz exp[ro]p[ri]e app[ro]ue a iure de quibus no[n]. in. d. c. pastoralis quod notabis

Christus Subdelegat[ur] a delegato pape iurisdic[ti]o[n]e h[ab]ites p[otes]t co[n]uocare i p[ro]cedit. b[ea]t[u]m dicit p[ro]p[ri]e d[icit] v[er]oq[ue] intellectum Due sunt p[ro]tra i p[ro]ma decisa facti narratio. in scda cae p[ro]missio ibi m[od]o d[icit]. q[ui] distiguit. z sed[us] mebr[um] p[ro]sequit ibi si vero. no[n] p[ro]mo q[ui] vbi m[od]o d[icit] executio si se vt detur etiam accessorie dari iurisdic[ti]o. quod t[un]c intelligit[ur]

poterunt duo vestre rē. optet em nōtio q̄ duo remane
 aut iudicis v̄e v̄ h̄re. sec̄ ēi illa clausula vos v̄ alter
 vestre rē q̄ tūc v̄ sol̄. p̄cedē possz vt i. c. si p̄les. j. e. li.
 vi. d̄ coo nō q̄ etiā v̄i apponit̄ hec clausula duo v̄m
 p̄cedat rē. p̄t v̄i college p̄mittē vices suas r̄ ille repre
 sentat vices duoz. Ex q̄ isert̄ host. q̄ si q̄o i electionis
 actu ē parator plunū hz tot voces q̄t sut illi q̄z. p̄cu
 rator exiit. d̄ q̄ i. c. scriptū. s. d̄ ele. 1120 scio significā
 tū h̄ v̄bi colleg. i. nā denotat h̄ntē par offm̄. v̄i h̄ntes
 v̄nū r̄ idē offm̄ dicitur college vt i. l. collegaz. ff. d̄ v̄
 sig. 31ē nō q̄ mādātū iurisdicōale expirat p̄ mortem
 mādatoris re iūḡ. 31 d̄ ē regl̄ i mādātō n̄ iurisdicōali
 vt. l. mādātū. l. mā. r̄ i. de. h̄. d̄ p̄cu. r̄ i. s. recte. insti.
 mā. Cūto p̄ dera tex. ibi v̄i cepit talit̄ demādātā rē.
 q̄ ad h̄ vt iurisdicō p̄petuet̄ citra mō. rē mādatoris opz
 q̄ mādātā? icepit v̄bi iurisdicōe delegatā. r̄ ex h̄ r̄ ex
 tex. apte isero p̄tra hosti. b̄ r̄ ḡh. c. si a subdelegato. j.
 e. li. vi. q̄ tenuerūt q̄ p̄ actu subdelegatōis p̄petuā iō
 n̄ dicitō moti ex eo. q̄ subdelegare ē iurisdicōe v̄t i
 l. i. q̄. ff. d̄ iu. om. iu. v̄ r̄auerūt iudicio meo. q̄ lz sit iu
 n̄ dicitō n̄ tū illa ē delegatā. ff̄ ordiaria. ē c̄ p̄cessā a le
 ge vt apte dicit̄ tex. in. c. pastorat̄ i p̄n. s. e. r̄ ibi dixi. v̄i
 teneo cum gl. i. b̄ q̄ ad p̄petuādā iurisdicōz n̄ sufficit
 act̄ extra citatōz. r̄ h̄ac op̄. tenuerūt cal. archi. ff̄. q̄. vi. ff̄
 ita. r̄ i. c. q̄uis. j. e. li. vi. 31. mo. i. c. vt aiaz d̄ p̄li. e. li.
 r̄ oēs fere moderniores sequētes. lz hosti. tenuerūt cō
 trariū p̄ illū tex. q̄ ḡralit̄ dicit̄ v̄i cepit. v̄i fm̄ eū si dele
 gat̄ vocauit tabellionē r̄ fessēs r̄ publicauit p̄missionē
 libi factā delegat̄ aīo p̄petuādā iurisdicōz p̄petuata ē
 fm̄ eū. r̄ h̄ n̄ plz. q̄ h̄ v̄bū ḡrale v̄t cepit d̄z declarari
 fm̄ alia iura q̄ specifice regrūt citatōz vt i. c. si. d̄ of. le.
 r̄ i. c. gratū. s. e. r̄ dicit̄ vt ibi plent̄ dixi. r̄ p̄ hec ē decla
 rata. l. glo. 31 gl. ff̄. d̄ iudicē h̄ac gl. i. v̄ p̄tes. i. p̄ma p̄te
 gl. p̄seq̄t̄ a iūḡ casus i q̄b̄ tacite v̄l exp̄sse renocat̄ mā
 datū re itegra. r̄ q̄ren̄ r̄ ḡit̄ d̄ renocatōe h̄eda d̄ morte
 litigator̄ die vt plene dixi i. c. significauit. d̄ r̄ p̄ v̄bi sol
 ni p̄traria gl. h̄ r̄ p̄seq̄t̄ b̄ gl. mixti r̄ d̄ renocatōe man
 datū iurisdicōnal̄ q̄z d̄ n̄ iurisdicōali. vide qd̄ le. r̄ nō.
 i. de. h̄. d̄ p̄cu. r̄ l. mādātū. l. mā. 31 scda p̄te q̄ icipit
 ibi p̄ pone q̄ plures d̄. q̄rit̄ qd̄ si plures cāe p̄mittat̄
 v̄i r̄ citatō sit i vna nūq̄d p̄petuet̄ iurisdicō q̄ ad oēs
 cās. r̄ allegat̄ p̄ r̄ p̄tra. r̄ finalit̄ p̄cludit̄ q̄ n̄ h̄ distigūe
 lat̄ post̄ gōf. q̄ aut citatio emanauit sup̄ oib̄ causis r̄
 sit p̄petuatio q̄ ad oēs. s. e. gratū. aut citatō emanauit
 sup̄ vna tū r̄ hz p̄nexitatem cū alijs caus̄. et sit p̄petua
 tio q̄ ad oēs ar. i. l. fi. l. d̄ duo. re. alle. i. gl. r̄ i. c. trāsla
 to. s. d̄ p̄li. r̄ i. l. i. b̄ iudicio. ff̄. fa. h̄er. aut erāt cāe se
 pate r̄ p̄petuatio sit solū resp̄ctū illi? i q̄ emanauit cita
 tio ar. i. c. id̄ sitōi. j. d̄ ap. r̄ i. l. ec. ff̄. d̄ mio. nā d̄ sep̄at̄ n̄
 sit illatio vt i. c. h̄. d̄ trāsla. p̄l. r̄ l. papinian̄ extul. ff̄. d̄
 mi. r̄ vid̄ ad p̄dca bc. gl. i. c. ne aliq̄ d̄ h̄. li. vi. 31 r̄ ḡa
 p̄te q̄ icipit ibi. ff̄ qd̄ si moriat̄. gl. q̄rit̄ qd̄ si citatio sit
 facta aī declaratōez rez vtputa qz res p̄p̄bedūf i r̄ p̄.

sub dca griali Bl. vidz velle q̄ n̄ sit p̄petuatio nisi respe
 ctu rei exp̄sse sup̄ q̄ emanauit citatō. dic̄ meū? fm̄ host.
 q̄ aut citatio emanauit sup̄ declaratōe rez h̄eda r̄ sit p̄
 petuatio q̄ ad oēs cās. qz citatio cōcernit oēs cās. aut
 citatio fuit restricta ad certā cām r̄ tunc distigūe vt. s
 dixi i p̄cedētī p̄tula 31 q̄ta p̄te q̄ icipit ibi qd̄ si de
 legat̄. gl. q̄rit̄ qd̄ si delegat̄ deponit̄ re itegra nō aut̄
 morit̄ nūq̄d expirat mādātū. r̄ p̄cludit̄ gl. q̄ sic distigū
 gue p̄ hosti. q̄ aut p̄missio fuit facta exp̄ssio noie. p̄p̄o.
 r̄ tūc. p̄cedit̄ dictū gl. nā i dubio papa velle vidz q̄ cō
 missio sit p̄sonal̄ lz sit etiā exp̄ssū nomē appellatiū v̄i
 hodie papa cōit̄ p̄mittit̄ nomē. p̄p̄riū r̄ subiūḡit̄ nomē
 appellatiū. d̄z ei martin̄ ep̄s rē. v̄i p̄missio cōset̄ p̄so
 nal̄ r̄ expirat re iteḡ sic p̄ mortē. nā deposit̄ equipatur
 mortuo q̄ ad dignatē. r̄ vi. q̄. i. s. ecce. r̄ idēz dicit̄ si dele
 gat̄ trāfferet̄ ad aliā dignatē. aut delegatō fuit scā sub
 noie dignat̄ r̄ durat̄ lz moriat̄ p̄sona q̄ p̄sidebat i digna
 te. qz dignitas n̄ morit̄ vt i. c. si ḡrole. de r̄ p̄. li. vi. fac̄
 qd̄ nō. p̄ legistās i. l. ceterim̄. ff̄. d̄ v̄. ob. 31 q̄ta p̄te
 ibi qd̄ si excōicat̄ gl. p̄seq̄t̄ qd̄ si delegat̄. excōicet̄ nū
 qd̄ delegat̄ possit̄ p̄cedere duratē excōicatōe. r̄ vidz
 p̄cludere q̄ sic. qz excōicatio p̄t equipari mortī ciuili.
 iura v̄o q̄ dicit̄ q̄ morte mādatoris expirat mādātūz
 debet̄ itelligi de morte naturalī. vt i. s. si donator alle.
 i gl. 31 p̄trariū gl. alle. c. rōna. de of. oz. v̄bi tex. dicit̄ q̄
 excōicato ep̄o suspēdit̄ iurisdicō vicarij q̄ excōicato d̄
 legatē d̄z esse suspēsa iurisdicō delegatā qz delegatus
 nihil p̄p̄t̄ hz iurisdicō ē delegat̄ vt i. c. sane. s. e. c.
 r̄ i. l. i. ff̄. d̄ off. eī cū mā. ē iurif. 31 n̄. lz indistigūe q̄
 siue delegatio fuerit facta i totū siue i partē nō expirat
 nec suspēdit̄ iurisdicō subdelegatī seu delegatī p̄ ex
 cōicatōz delegat̄ n̄ mādātū cēt nudū misteriu. d. l.
 i. i. fi. r̄ j. c. fi. h̄. of. distigūe q̄ aut delegauit p̄ p̄te r̄ su
 spēdit̄ iurisdicō qz n̄ d̄z is admittit̄ cuī auctor̄ repelle
 ret̄. j. d̄ testi. lz ex q̄dā. r̄ qz q̄si idē ē p̄istoriū delegat̄
 r̄ delegat̄ 31. an. vidz accedē ad op̄. 31 n̄. possent̄ tū
 ista h̄ distigūe. q̄ aut delegat̄ fuit excōicat̄ re iteḡ r̄ su
 spēdit̄ iurisdicō delegatī ar. i. c. q̄uis. j. e. li. vi. aut res
 desit̄ eē itegra r̄ tūc indistigūe. p̄cedit̄ op̄. 31 n̄. p̄ q̄ vidz
 tex. i. c. si is cuī. j. e. li. vi. v̄bi d̄z q̄ si subdelegat̄ ē excōica
 t̄ n̄ d̄z appellari ad eū a subdelegato h̄ ad p̄mū delegat̄
 t̄ r̄ sic inuit̄ q̄ subdelegatō fuit scā. p̄ p̄te al̄ nullo mō po
 tuissz ad eū appellari vt i. c. sup̄ qd̄ nū. s. porro s. e. nec
 ē vez qd̄ dicit̄ hosti. idē eē delegat̄ r̄ delegatī p̄istoriū.
 nā dicit̄ 31. an. r̄ h̄i si h̄ eēt vez nūq̄z possz appellari ad
 delegatē vt i. c. h̄. d̄ p̄sue. li. vi. 31ē p̄ mortē delegat̄ ex
 piraret iurisdicō delegatī eē re n̄ iteḡ sic p̄tingit̄ i vica
 rio ep̄i. vt i. d. c. rōna. r̄ tene h̄ mēri 31 gl. q̄ro nūq̄d
 d̄z repellit̄. p̄ci. p̄p̄ sup̄ueniētē excōicatōez i p̄sonā d̄nī
 r̄ loqr̄ d̄ p̄curatore ad agēdū. hosti. lz q̄ sic eē si p̄cu.
 sit p̄testat̄ litē aīq̄z excōicaref. qz lz p̄ lit̄. p̄. efficiatur
 d̄nō instātē n̄ tū efficiat̄ d̄nō lit̄. nā cā ē d̄nī cū ad ann
 spectet̄ p̄modū vel incōmodū. vt in. s. b̄idū. v̄. pal. 3

h. q. vi. et non b. i. h. ac q. dem sec. dicit hosti. si pcurator
suus dat i. re sua. In b. ultimo do. an. distinguit et b. i.
q. aut. pcurator dat i. re sua iurat vale actioz sibi ppe
tent. et pcedit dictu hosti. q. cu. excoicatio sit pional
n. pcurat factu pcur. pmonens actioz sibi ppetente. aut
pcurator iurat directu noie dnu et tuc pt repelli ad b.
vide bo. glo. et qd sup ea no. in. c. unico. de iure pa. li.
vi. et qd no. bar. in. l. apud celsum. ff. de doli. excep.

Utrum iure

nisi delegatoribus pber vel
ad idem sic. Quod tenet q. parere mandati asserere
tis se delegatu nisi mandatu pber cois dinitio. scda ibi
sup quo. Quod ex p. i. iura deca q. pultatio dz esse
d. re dubia al. pultans e. digi. rep. s. de marie si credit
iurispirus. vi. papa rep. idu istu epm q. dubitabat d. re
si dubitabili. potuit ei iste moueri ad dubitadu. q. q. i.
bet psumit bon. vt i. c. unico. d. senti. et in. c. si. d. i. sup.
Et bec ro. p. az. p. d. d. q. ea. q. accid. alit. paenit. et n.
infant. hoi a. n. a. n. p. i. m. u. l. n. i. s. i. p. b. e. t. vt i. c. si. forte. de
dec. li. vi. It. cu. agit d. p. iudicio alteri. n. sufficit psum
prio. s. dz. h. i. c. plena. p. b. a. t. i. o. ad b. c. cu. a. nobis. d. testi.
et qd no. gi. i. c. sic. d. sen. ex. Et ex b. et ex tex. no. q. fa.
cta n. psumit. ad b. l. q. cu. q. ff. d. publi. et no. i. l. sci. en.
du. ff. d. v. ob. et p. Inu. i. c. innotuit. d. eo. q. fur. or. rece.

Quod tercio practica p. i. p. d. i. cu. q. q. v. i. l. alteri. p. t. a. t. e.
na. i. n. i. u. g. t. a. u. t. e. q. i. n. g. i. t. et sic delegat. pape. precipit
ante aplica. et fac. p. stilo. hodierno. na. delegat. i. suis
lris. iter. cetera. die. nris. seu. ven. aplias. parere. mandati.
et. Et no. ibi. iniugo. q. iudex. loq. d. se. i. singulari. lz.
hodie. fm. Jo. an. ex. fastigio. loq. iudex. i. plurali. de. q.
vide. qd. le. et no. i. c. cum. ab. vno. d. re. in. li. vi. Item
no. q. ordian. no. tenet. exequi. factu. delegati. nec. alit. si
bi. parere. nisi. fiat. sibi. fides. d. mandato. It. no. vltio
q. deleg. ut. pt. p. i. p. e. ordian. vt. exequat. factu. suu. naz.
gerit. vices. pape. q. ad. illa. cam. et. e. maior. q. libet. ordin. z.
no. vt. i. c. studiu. d. offi. le. Et. qro. qd. si. delegat.
n. vult. facere. fide. ordian. d. mandato. suo. s. cu. pare. no.
lent. excoicat. Dicit. doc. et. b. i. q. excoicatio. no. t. z. q.
deleg. ut. n. lz. iurisdiction. sup. ordinariu. nisi. qn. ea. sibi.
rebellis. s. pet. do. fide. d. mandato. fac. qd. sibi. a. iure. per.
mittit. g. no. pt. dici. rebellis. et. sic. n. t. z. excoicatio. ex. de.
fectu. iurisdiction. fac. qd. i. sili. dixi. i. c. cu. ptingat. d. sp.

Et qro. qd. si. or. lin. n. curat. certifi. d. mandato.
nu. qd. possit. exeq. Doc. q. sic. exq. p. i. m. i. t. d. mandato. na.
b. tex. n. die. q. n. pt. exeq. s. n. agit. et. si. ps. appellaret. ab.
ordian. n. tenet. admitt. appell. az. q. cu. ipe. sit. nud.
excoator. appellatio. dz. iterponi. a. delegato. qui. iuxit.
mandatu. vt. non. fuit. s. e. c. sup. q. d. nu. Tercio. qro. qd.
si. ordian. malitiose. dicat. se. dubitare. d. mandato. allega.
do. matie. falsitate. p. i. i. x. id. qd. habet. i. c. sup. eo. de.
fal. So. die. hos. q. i. i. h. remedia. b. cau. ppetunt. p. mu. vt.
delegat. exequat. p. se. qd. pt. vt. i. c. i. lris. s. e. fm. vt. pu.
niat. ipm. ordinariu. si. pstat. q. malitiose. opponit. terciu.

q. punif. q. ad. deu. q. i. u. q. poterit. condennari. i. xxx. li.
bris. an. si. malitiose. opponit. annulla. do. r. p. tum. p. i. d.
pis. l. h. i. h. l. d. legi. In. gl. i. v. d. mandato. no. bene.
illa. gl. q. e. multu. no. maxie. respectu. theozice. q. tradit.
i. si. et. multu. allegari. solet. ista. glo. i. iudicio. et. vide. ad.
materia. qd. no. In. n. j. d. eo. q. fur. or. rece. i. c. innotuit.
et. vt. beas. p. d. u. s. i. o. n. e. ista. materia. p. sequere. per. ma. me.
bra. p. mu. e. cu. q. r. i. t. q. l. u. t. e. r. vt. p. b. e. t. mandatu. deleg. i. o.
nis. fm. q. l. u. t. e. r. p. s. u. m. i. t. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. d. e. l. e. g. a. t. a. v. l. o. r. d. i. a. r. i. a.
tercia. qd. i. l. i. t. a. t. e. a. l. i. a. z. p. s. o. n. a. z. i. i. u. d. i. c. i. o. i. t. e. r. c. e. d. e. n. t. i. u. vt.
pcurator. tutor. et. similiu. Quo. ad. p. mu. die. q. p. mo.
pt. p. b. a. r. i. m. a. d. a. t. u. p. o. r. i. g. i. n. a. l. e. et. b. d. a. n. q. d. h. i. i. s. t. r. u. q. s. i.
p. totu. scdo. p. e. x. a. m. p. l. i. a. s. o. l. e. n. i. t. e. r. s. u. m. p. t. u. e. x. o. r. i. g. i. n. a. l. i. et.
q. s. o. l. e. n. i. t. a. s. o. z. a. d. d. i. b. e. r. i. d. i. c. vt. le. et. no. i. c. v. l. i. m. o. d. h. i.
i. n. s. t. r. u. et. i. c. s. i. g. n. i. f. i. c. a. n. t. et. c. a. l. b. e. r. i. e. d. t. e. s. t. i. i. d. e. e. s. i. p. r. i.
b. a. s. p. e. n. i. t. i. u. v. l. p. n. i. t. u. b. et. n. p. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. o. r. i. g. i. n. a. l. e. t. u. i. t.
e. x. e. p. l. a. t. u. i. a. c. t. i. o. s. i. m. h. o. s. t. i. b. n. a. i. p. i. u. d. i. c. i. u. i. p. a. z. p. t. i. u. m.
a. c. t. a. f. a. c. i. e. n. t. i. d. e. t. e. n. o. r. e. o. r. i. g. i. n. a. l. q. d. s. a. t. i. o. p. l. a. z. o. r. b. o.
i. l. i. l. d. r. e. d. a. et. p. i. l. l. u. t. e. x. d. i. c. i. b. i. b. a. r. q. s. i. p. t. e. o. i. i. u. d. i.
c. i. o. p. n. t. e. s. n. p. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. b. i. s. q. p. i. u. t. t. e. d. e. r. e. i. e. a. z. p. i. u. d. i. c. i. u.
v. i. d. e. r. p. s. e. n. t. i. e. s. e. c. d. i. c. v. b. i. s. o. l. n. o. r. i. u. s. e. x. p. l. a. u. i. t. i. n. s. t. r. a.
o. r. i. g. i. n. a. l. i. a. r. e. d. u. c. e. d. o. a. d. a. c. t. a. t. e. n. o. r. e. n. a. vt. no. d. i. c. b. In.
no. cu. p. d. u. c. i. t. b. i. n. s. t. r. a. s. o. l. a. p. d. u. c. t. i. o. e. d. a. c. t. i. o. et. n. i. z. t. e.
n. o. r. q. i. d. i. c. a. t. s. i. n. o. r. i. u. s. s. c. r. i. p. s. i. t. i. a. c. t. i. o. q. p. s. p. d. u. c. i. t. t. a.
l. e. i. n. s. t. r. u. c. r. e. d. i. t. n. o. r. i. o. s. u. p. p. d. u. c. t. i. o. v. l. i. c. q. m. p. r. a. d. e.
p. b. a. s. n. c. r. e. d. i. t. s. u. p. t. e. n. o. r. e. i. n. s. t. r. o. z. n. i. s. p. b. e. t. t. e. n. o. r. p. o. i.
g. i. n. a. l. i. a. v. l. a. l. i. s. m. o. i. s. p. d. i. c. t. i. o. n. e. n. a. n. o. u. n. e. r. o. g. a. t. d. c. o.
t. e. n. t. i. s. i. i. n. s. t. r. a. p. d. u. c. t. i. o. et. i. o. s. u. p. t. e. n. o. r. e. i. l. l. o. z. n. i. p. f. a. c. e.
f. i. d. e. q. u. i. m. o. n. i. s. s. u. f. f. i. c. i. e. r. e. i. u. d. i. c. i. s. a. u. t. e. a. s. n. i. s. p. s. a. d. u. e. r. s. a.
s. u. s. s. i. z. a. t. a. v. l. p. n. i. s. v. t. p. d. i. x. i. A. d. b. q. d. no. In. no. i. d. c.
s. i. g. n. i. f. i. c. a. n. t. et. c. a. l. b. e. r. i. e. d. t. e. s. t. i. i. b. i. d. i. x. i. p. l. e. n. e. et. p. e. r.
Jo. an. i. a. d. d. i. s. p. e. i. t. i. d. r. e. p. p. i. t. a. s. i. p. p. n. t. b. e. c. n. o.
A. n. i. o. a. d. f. i. m. i. q. u. o. d. i. s. t. i. n. g. u. o. p. In. n. q. a. u. t. s. i. n. i. a. f. u. i. t.
l. a. t. a. p. d. e. l. e. g. a. t. u. p. n. i. t. u. b. p. n. o. et. n. a. p. p. e. l. l. a. t. u. b. et. p. s. u. m. i. t. u. r.
q. i. n. d. e. x. b. u. e. n. i. t. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. i. d. e. s. i. p. s. q. n. q. z. p. p. o. i. t. a. n.
l. i. p. l. n. a. p. l. i. p. n. o. p. t. a. l. l. e. g. a. r. e. d. e. f. e. c. t. u. m. a. d. a. t. u. v. l. i. c.
i. t. e. r. m. o. s. t. e. r. i. u. d. r. e. i. n. d. i. n. a. p. s. u. m. e. d. u. e. q. e. x. q. p. s. p. p. o. i. t.
et. n. o. p. p. o. s. u. i. t. d. d. e. f. e. c. t. u. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. i. s. q. i. n. d. e. x. h. a. b. e. r. i. t.
i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. s. i. v. o. s. i. n. i. a. f. u. e. r. i. t. l. a. t. a. p. r. a. a. b. i. t. e. m. i. c. a. u. i. n. q.
f. e. r. i. p. o. t. u. i. t. et. p. a. r. s. a. b. i. t. e. n. u. q. s. p. a. r. u. i. t. d. e. l. e. g. a. t. o. et. t. u. n. c.
s. e. m. p. p. t. o. p. p. o. n. e. r. e. d. e. f. e. c. t. u. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. i. s. et. o. n. p. b. a. d. i. c. o.
t. r. a. r. i. u. i. n. c. u. b. i. t. o. p. p. o. n. e. n. t. i. Q. u. i. d. a. t. i. n. t. e. n. e. t. p. e. r. a. r. i. u. v. t. r. e.
f. e. r. t. In. n. s. p. d. i. c. t. a. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. e. s. a. t. i. s. e. q. et. a. d. e. a. r. e. d. u. c. a. s.
d. i. c. t. u. i. s. t. i. g. l. D. u. b. i. u. r. e. m. a. n. e. t. q. d. s. i. p. s. f. u. i. t. a. b. i. t. e. m. c. o. n. t. r. a.
m. a. i. t. e. r. n. u. q. d. s. i. p. o. s. t. m. o. d. u. o. p. p. o. s. u. i. t. t. e. n. e. a. t. p. b. a. r. e. d. e. f. e.
c. t. u. m. a. d. a. t. i. a. n. a. u. t. o. n. i. n. c. u. b. a. t. a. d. u. e. r. s. a. r. i. o. In. n. i. d. c.
i. n. o. s. t. a. i. t. s. e. n. t. i. t. q. p. t. u. m. a. x. e. q. u. i. p. e. t. p. n. i. t. a. l. i. u. d. s. e. n. t. i. b. e. t.
p. l. p. l. a. c. e. t. q. e. x. q. f. u. i. t. s. e. m. p. a. b. i. t. e. m. l. z. p. t. u. m. a. c. i. t. q. o. p. p. o.
n. e. d. o. t. r. a. s. s. e. r. a. t. o. n. p. b. a. d. i. i. a. d. u. e. r. s. a. r. i. u. r. o. q. m. e. m. o. u. e. t.
e. q. z. n. e. g. a. d. o. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. n. e. g. a. t. p. p. s. e. q. u. e. s. p. t. u. m. a. c. i. a. q. z.
s. i. n. o. n. e. r. a. t. i. u. d. e. x. n. o. n. t. e. n. e. b. a. t. u. r. c. o. r. a. m. e. o. p. p. a. r. e. r. e. f. a.
c. i. t. l. n. o. n. v. i. d. e. t. u. r. l. a. t. i. t. a. r. e. ff. d. e. i. u. d. i. c. i. t. e. m. c. e. s. s. a. t. p. s. u. m.
p. t. i. o. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. i. s. q. u. a. n. d. o. p. a. r. s. f. u. i. t. s. e. m. p. a. b. i. t. e. m. q. z.

factū nō p̄sumit nec subest tacitus p̄sensus p̄tū hec p̄
cedūt respectu iurisdicōis delegatē f̄ respectu ordina-
re. dicit gl. q. p̄ ea p̄sumit. et id̄ dicit doc. q. si snia fuit
lata a legato satis ē pbare q. ille reputabat legat. naz
legat. pape bz ordinariaz iurisdicōis vt i. c. h. d. of. le. li.
vi. Intellige qn̄ pbat q. p̄sona hēat p̄stituta i tali
digitate ar. l. l. barbari. ff. d. of. p̄to. r. p̄. Inn. i. c. veni-
ens. d. v. sig. li. vi. Itē optz q. illd̄ sup̄ q. fuit sniatū spe-
ctat ad illa digitate d̄ iure cōi al̄ aut si allegaret p̄suetu-
do v̄ p̄uilegiū iurisdicōis tribuēa opteret q. pbaretur
sic. s. dixi i delegato. qz ista n̄ p̄sumit vt nō. in. c. i. de
of. le. li. vi. r. id̄ r̄ legat. p̄cedit sup̄ eo qd̄ liti nō p̄petit
ex cōi snio delegatois n̄ p̄sumit iurisdicōis. qz i illo n̄
ē ordinari. d̄ iure cōi. Venio ad tēū r. vltimū i q. d̄
ar. Inn. q. si negat quē fuisse p̄curatorē v̄ tutorē abnū
q. tūc n̄ stat̄ snie nisi p̄ q. obtinuerit p̄bet p̄curatorē
babuisse mādātū nisi dñs fuisse p̄ns qn̄ snia fuit lata
p̄ra p̄curatorē r. n̄ p̄radixit. Itē si pbat dñm scāuisse
illū se gerere p̄ p̄curatorē suo r. n̄ p̄radixit. Itē h̄ d̄m
r. idem t̄z Inn. i. c. ex p̄te decani. de r̄p. r. vide qd̄ ibi
dixi nec sufficit fm̄ eū q. notari. dicit i iustro snie q. il-
le erat p̄curator. qz n̄ credit nō d̄o d̄ his q. icidentē nar-
rat i iustro ex q. n̄ fuerat rogat. d̄ p̄curatorē illi. r. id̄ n̄
p̄t facē fidem maxie i p̄iudiciū terej. nec ob. l. optimā
L. d̄ cōtrab. r. cōmit. l. ip. vbi d̄ q. enūciata in aliquo
iustro q. sunt de substantia act. q. genit. pbat p̄ ipm̄ istm̄
vt si d̄ tit. sem. q. ad validitatez stipulatois vt ibi. p̄
cedit ei illa. l. fm̄ Inn. r. bñ i bis q. enūciat i p̄iudiciū
p̄tū p̄tū f̄ respectu abnū illa v̄ba n̄ faciūt fides. vñ
dñs abnū p̄t dicit q. nūqz dedit mādātū illi p̄curatorē
qd̄ bñ nōbis. idēz sentit bar. i. l. l. L. d̄ p̄cu. vbi dicit
q. etiā si iudex p̄nūciauerit illū esse p̄curatorē n̄ p̄
snia p̄iudicat dñs abnū. qz res iter alios acta rē. Ad
idē qd̄ ip̄e nō. i. l. l. L. eo r. qd̄ nō. i. c. i. d̄ p̄cu. r. id̄ cau-
tū est q. cū dubitat d̄ mādātū v̄ de renocātē mādātū
exigat cautio d̄ ratiō habitōe ab ip̄o p̄curatorē. vt nō in
d. l. i. r. p̄ bec remanet expedita tota gl. Et nō bñ glo. i
fi. q. sel̄ excoicatus semp̄ p̄sumit excoicāt. nisi p̄bet ab-
solūt. r. id̄ nec n̄ est seruare l̄as absolutōis. idē nō. i.
c. p̄posuit alle. i. glo. r. vide ad p̄dicta tex. cū gl. i. c. ex i
sinuatiōe. de procu. r. dicit idem de tutore r. si. qd̄ dixi
in p̄curatore nisi in casu de quo in. l. ff. qd̄ cum falso
tutore. scz qn̄ iudex approbavit tutorem.

Um olim abbas

torē n̄ hūtez
mādātū d̄ re ad rē iurisdicōis progari n̄ p̄t
v̄ sic fm̄ l̄as Excoicatio lata p̄ appellatōez l̄iaz ē nul-
la Et diuidit i duas ptes p̄ncipales. sc̄da ibi q. p̄o. et
p̄m r. p̄t multipl̄ subdiuidi vt p̄z i tex. Itē p̄mo lay-
cū posse cōueniri corā iudice eccl̄astico si delicti bona
eccl̄ie q. stricte p̄t dicit malefactor r. largo mō sacrilegus
vt i. c. cū sit ḡn̄ale. d̄ fo. p̄pe. Itē sc̄do q. appellās ab i-
terlocutoria itez citat si appellatio sua p̄tēdit min. l̄ia

b̄ tñ n̄ ē necariū l̄z ad cantelā fieri possit d̄ q. dicit. vt ha-
bet i. c. eū q. d̄ do. r. p̄tu. li. vi. Itē sc̄o q. iurisdicō
delegata n̄ extēdit v̄tra p̄phēsa i r̄p̄to. r. si iudex p̄ce-
dit sup̄ alijs reb̄ cantela ē vt p̄radicat r. appellec. b̄ in-
tellige vt nōtū fuit i. c. i. s. e. si autē n̄ appellec valēt ut
dicit sup̄ alijs reb̄ inchoatū vt b̄ ē tex. sat̄ nō. Itē q̄m̄
fero ad duo dicta multū notāda. p̄mū q. iurisdicō de-
legata p̄t d̄ re ad rē p̄sensu p̄tū progari quēadmodūz
progari p̄t d̄ tpe ad t̄p̄a vt i. c. d̄ cau. s. e. sec. ē i. pro-
gatione q. fit d̄ p̄sona ad p̄sonā. vt p̄z i. c. p. r. g. j. eo. et
dicit vt ibi plenius de hac materia nō. Sc̄o d̄ dictū ma-
gis nōbile ē q. ad progādū iurisdicōis cē delegati suf-
ficiat tacit. p̄sensu p̄tū r. b̄ iudicio meo meli. pbat hec
l̄ra qz q̄libet alia nec ad b̄ solet induci f̄ p̄fecto b̄ bñ p̄
bat maxie i eo q. p̄derat q. iste comes p̄tin. p̄radixit
q̄i sec. si tacuissz. r. l̄z aliq. tenuerūt alibi p̄sensū exp̄ssū
req̄ri. p̄mū tñ veri. ē. r. sentit Inn. b̄ clar. r. i. c. ad pe-
titiōnē. j. d̄ accu. seq̄ bar. i. l. l. ff. d̄ iudi. et fac. l. l. L. d̄
iu. om. in. r. p̄ b̄ puto ange. d̄ pu. n̄ bñ dixisse in. l. ff.
d̄ iu. om. in. i. eo q. dixit consensuz exp̄ssuz req̄ri i. pro-
gāda iurisdicōe delegata. r. alle. p̄ se tex. i. c. statutū. i
s. i. n̄llo. d̄ r̄p. li. vi. q. vid̄ bñ facere f̄ loq̄ in progatōe
q. fit d̄ loco ad locū d̄c̄ ei q. delegat. deputat. i c̄ta d̄
ocesi n̄ p̄t p̄gnosce ex illā nisi ad id̄ accedat exp̄ssus cō-
sensus p̄tū. vñ arguēdo p̄ locū a sp̄ali ille tex. p̄baret
oppositū. f̄ forte ip̄e voluit iduce tex. a p̄tate rōis f̄ c̄re
n̄ d̄z iduci cū illd̄ videat ius nouū r. regularit̄ exp̄ssus
p̄sensuz r. tacit. eq̄panē vt nō. i. c. dilecti. d̄ fo. p̄pe. fac̄
e. sit rector. xliij. di. r. bec bñ nō. Itē v̄teri q. man-
datū p̄curatorū n̄ extēdit v̄tra p̄phēsa i eo. r. p̄dera-
v̄bū solūmō positū i tex. r. h̄ac l̄raz induco ad qd̄em.
Quidā p̄stituit p̄curatorē ad petēdū r. exigēdū qd̄ sibi
debet a q̄cūqz p̄sona r. ad fidē r. ad liberatōz fidē d̄
receptis. iste p̄curator p̄sensuz fuit se recepisse d̄ncēta q.
dēbant dñs a q̄daz debitore r. liberauit illū ab obliga-
tione q. tenebat dñs dubitatū fuit in qd̄e facti nūqz il-
le debitor eēt liberat. r. vid̄ q. n̄ qz p̄curator n̄ fuit p̄sti-
tut. ad p̄tēdō nec simpl̄r ad liberatōz f̄ ad fides faciēdā
d̄ recepti. vñ ex q. n̄ appet q. recepit n̄ potuit illū libera-
re. i p̄trariū allegat nā p̄fessio pbat solutōz vt i. l. pe-
cunie. L. d̄ solu. r. i. c. si cautio d̄ si. istra. cū ibi nō. r. i. l.
cū d̄ debito. ff. d̄ p̄ba. q̄ p̄t iste debitor se tueri p̄tra cre-
ditore p̄ducēdo p̄fessionē ad p̄b̄atōz solutōis. h̄ac q̄stī-
ōnē poit fre. p̄silio. l̄ij. r. vid̄ multū dubitare nec apte
firmat pedes. f̄ ego puto q. ille n̄ sit liberat. ad q. opti-
me fac̄ iste tex. i. eo q. d̄ dicit q. p̄curator intelligit solūmō
ad illā p̄stitut. q. i p̄missōis l̄ris inueniūt exp̄ssa. f̄ i. p̄cu-
ratorio dicebat vt fidē facerēt d̄ recepti. q. ex q. nō appa-
ret exp̄sse d̄ receptōe nō poterit facē fidē nec p̄fessio p̄-
bat p̄tra domlnū. qz nō fuit cōstitutus ad cōstitūdum
et pro hoc adduco qd̄ nota. bar. in. l. ff. si cer. pe. in
fi. vbi nota. dicit q. si constituo p̄curatorē ad mutū
recipiēdū nō nocet mibi p̄fessio p̄curatoris d̄ mutuo

recepto. ex quo nō apparet q̄ pecunia fuit sibi numera
ta. q̄ pcurator fuit p̄stitutus ad recipiendū mutū natu
rale qd̄ p̄trahit vera intentōe rei. p̄ p̄fessio p̄bat solū
modo mutū cin. le. qd̄ est bñ nō. r. p̄ b̄ facit illa lra in
ducendo mō p̄dicto vide qd̄ i sili nō. bar. i. l. a dīuo pio
s. f. si p̄tor. ff. d. re. iudi. vbi ponit qd̄m nōbile quas
originalit̄ posuit l. y. i. l. i. civile. l. d. rei v̄. nūqd̄ p̄cu.
p̄stitutus ad vendendū possit trāssere dñum habita fide
de p̄tio. r. p̄dūso ē q̄ si ē p̄cur. ecclie v̄ mioris vel fisci
nō p̄t p̄cur. trāssere dñū p. l. si p̄cu. fisci. iuncta gl. ff. d.
iur. fisci. ad idē ibi bar. si p̄o ē p̄cu. alteri aut ē general
r. p̄t. l. cuiusq̄. ff. d. insti. aut est p̄cu. sp̄ialis. r. tunc aut
fuit p̄stitutus vt videret p̄ certo p̄tio. r. tūc nō p̄t habere
fidē d̄ p̄tio q̄ excederet formā mādātū. aut fuit p̄stitutus
simplicit̄ et aut ob certā cām q̄ nō fuit secuta nō p̄t ha
bere fidē de p̄tio. vtputa p̄stituti p̄curatorē ad vendendā
certā rē vt satisfaceret creditorib̄. si vero nō fuit exp̄ssa
certa cā tūc p̄t habere fidē de p̄tio. Sed dubiū ē qd̄ si
p̄cur. p̄stitutus ad vendendū p̄stet se habuisse p̄tū bar.
ibi vid̄ sentire q̄ nō sufficit. q̄ aliud ē recipere p̄tū r.
aliud p̄stet. p̄trarium sentit i. d. l. si p̄curator. r. vid̄
tex. nō. in. l. ij. l. d. q̄ d̄ri. p̄scrip. vbi d̄r q̄ si p̄cu. fisci
p̄stet se recepisse p̄tū ex re vendita p̄fessio p̄bat solutōz
etiā pura fisci r. eo mō vid̄ d̄cendū i p̄curatore ecclie
S̄z p̄cordādo possit d̄cī q̄ si fuit cōstitutus vt videret p̄
cto p̄tio l' ob certā cāz et tūc p̄cedat p̄mū d̄cm. aut fuit
cōstitutus simplicit̄ r. p̄cedit sc̄d̄z S̄z q̄ro qd̄ d̄cendū
i p̄pto delegatōis nūqd̄ indistincte iurisdicōe restrin
gat ad exp̄ssa i p̄pto. S̄o. cōclude post Jnn. q̄ quāz
aliq̄ specificē exp̄mū i p̄pto et ad illa p̄cul dubio ex
tendit iurisdicōe J̄tē et ad accessoria exp̄ssio. vñ si q̄s
dixerit i p̄pto se cōspoliatū poterit agere possessōrio
et pete extimatiōe dānoz q̄ sustinuit i ista spoliatiōe.
q̄ ista sunt accessoria ad iterdictū. l. i. s. q̄ vi d̄icet. ff.
d̄ vi et vi ar. i. c. granis. d̄ resti. spo. J̄tē si fecit mētōz
d̄ p̄tractū p̄t pete iteresse. l. ij. et. iij. l. d. ac. ep. J̄tē si
dixit dānū fuisse sibi illatū i reb̄ poterit agē ad extimati
ōne dāni. J̄tē d̄ possessione et p̄petate. et idē d̄cendū
vbi v̄ba sunt generalia vt extēdāt ad ea q̄ p̄nt sub illis
v̄bis p̄phēdi. d̄cīt Jnn. et bñ q̄ si q̄s dixit i p̄pto q̄
titi in iurial sibi sup tali fundo poterit iste impetrator
a p̄ de fundo rei ven. itē possessōrio J̄tē poterit petere
fruct̄ p̄ceptos añ li. p̄. agēdo p̄ditōe sine cā q̄ oia ista
p̄nt p̄phēdi sub ill' v̄bis generalib̄ p̄ b̄ adducit Jnn.
l. solenis. r. l. si q̄s itē d̄e abigra. ff. d̄ iud. r. c. cū ecclia
sutrina. d̄ cā pos. r. p̄p̄i. Et aduerte diligēt q̄ illa iura
loquūt i iudicōe r. Jnn. vñ extēdē ad p̄pta q̄ ipetrāt
ad iudicia. r. nō p̄dca q̄ cōit hodie a curia rōna lre d̄
iusticia emanāt sub p̄dca forma q̄ narrat q̄ tal' iurial
sibi sub tali re vel sup certa quātitate pecunie. hēs ei p̄
p̄dca qd̄ p̄phēdat sub ill' v̄bis generalib̄ Jnn. gl. i. v̄.
p̄tin' p̄tradixit. ibi nisi statū p̄tradicat. nō singl' istā gl.
q̄ dñs sc̄s p̄curatorē excedē sine mādātū r. nō p̄tradi

cōs vid̄ cōsentire hosti. r. cōtrariū q̄ ad casū b̄. c. d̄
cōs q̄ iudiciū erat nullū iō taciturnitas dñi nō h̄z no
cere. alle. l. l. s. d̄ iudi. q̄ iudicio meo nō multū fac. q̄
nō logē q̄n dñs sc̄. bat Jo. an. approbat d̄cītū hosti.
q̄n d̄ficiat iurisdicōe vt d̄ficiēbāt b̄ res non exp̄sse in
p̄pto. f. si p̄curator excedit sine mādātū corā delega
to v̄ ordinaro q̄ al' ē iudex i illa cā tūc p̄cedat gl. fm cū
vt dñs sc̄s r. nō p̄tradiceō sibi p̄ndicat. et nō bñ b̄ v̄ti
mū. S̄z idē ego puto circa p̄mū si iurisdicōe ē delega
bilis p̄ dñm. nā tacēdo vid̄ progare iurisdicōe r. cō
sentire vt p̄curator agat. d̄ q̄ iudicio meo vid̄ tex. b̄ non
cauillādo lram. al' frustra b̄ papa ponē r̄all' s̄z q̄ iste co
mes statū cū sc̄uit cōtradixit. p̄ b̄ fac qd̄ nō. Jnn. b̄ et
i. c. ex pte decani. s. de p̄p. vbi d̄ixit q̄ si sc̄o aliq̄ se
gerere p̄ p̄curatore meo r. nō cōtradico vid̄ cōsentire
r. fac tex. isti. p̄ q̄s p̄fo. age. pol. p̄ p̄n. r. vide qd̄ pleni
us dixi i. d. c. ex pte d̄cāt r. hec gl. p̄t optie adduci ad
p̄cordātiā illi' d̄cīt Jnn. nā ea rōne q̄ ē i toto q̄ ad to
tū d̄z eē i pte q̄ ad p̄t. l. q̄ de tota. ff. d̄ rei v̄. r. i. c. pa
storalis. s. itē cū totū. s. c. vñ sic dñs vid̄ cōsentire q̄n
p̄curator excedit sine mādātū. ita r. q̄n ex toto nō ha
bebat mādātū r. contra. r. b̄ tenco l. z do. an. videat b̄
velle p̄tra gl. allegādo d̄cā bar. i. l. q̄ cū. ff. r̄. ra. ba. S̄z
mel' possit allegari qd̄ nō. idē bar. i. l. sepe. ff. d̄ re. in.
f. vide qd̄ dixi i. d. c. ex pte Jnn. ea. gl. ibi cō p̄ndicat
nō. gl. q̄ a forma r̄pti p̄t r̄cedi c̄ p̄ tacitū p̄fessū p̄tū
qd̄ intelligit si forma p̄cebat fauore p̄tū vt nō. Jnn.
i. c. p̄ndicat. s. e. fac. c. h̄. f. e. sec' d̄cīt si p̄cebat fauo
rē publicū. sic intelligit. c. cū dilecta. s. d̄ p̄p. r. c. v̄nera
bili. f. c. Jnn. ea. gl. ibi d̄ tpe ad tps. nō. gl. i. eo q̄ t̄z
p̄curatorē generalē posse progare iurisdicōe d̄ tpe
ad tps. q̄ p̄t progare mādātū ad ea q̄ sunt vicina mā
dato Et nō eē b̄ v̄tūmū qd̄ intelligit vt nō. i. c. cū. s.
d̄ elec. r. h̄ac gl. q̄ ad p̄ncipale d̄cītū tenent p̄bi. vñ. et
pe. f. gos. p̄tra nō p̄curator h̄eat ḡriale mādātū cū libe
ra qd̄ vid̄ placē Jnn. s. e. d̄ caus. r. fac mibi placz ar.
b̄ tex. d̄ixit tñ hosti. q̄ si dñs sc̄it r. nō p̄tradicit sibi p̄a
dicat Et nō b̄ q̄ fac. p̄ his q̄ dixi. s. i. p̄n. gl. r. i. h̄. glo.
rōz d̄uēritatū iter ipetratorē r. reū. gl. nō ponit. f. nō p̄t
eē. q̄ i p̄tate ipetratoris fuit exp̄m̄re plures res in
p̄pto. iō sibi ip̄tādū si nō exp̄ssit f̄ reo nō ē qd̄ ip̄tāt cū
ip̄e nō ipetravit p̄ptū. iō p̄t recōuenire actorē sup reb̄
nō exp̄ssis q̄ duz eēt q̄ possit molestari r. p̄tra molesta
torē nō possit insurge' Jnn. gl. si. ibi q̄ nō habebāt iurisdic
tiōne sup dānis nō gl. i. eo q̄ sc̄it q̄ excōcātiō lata a
delegato occasiōe rei nō p̄phēdi i p̄pto n̄ t̄z. d̄ q̄ tñ d̄c
tē pleni' nō. i. c. h̄. d̄ p̄bē. nā b̄ d̄cm n̄ p̄bat vt d̄cē Jnn.
no. r. bñ. q̄ appellatio fuit facta cū nullitatē illi' fuit. f.
forte gl. voluit ponere cāz mediatā r. nō imediatā nulli
tatis. r. nō ex b̄ et ex tex. q̄ gesta p̄ appellatōz ad inter
locutoria sunt ip̄o iur' nulla. q̄ si appellatio fuit lra su
sp̄d̄it iurisdicōe iudicōe vt i. c. h̄. a iudice. d̄ appel. li.
vi. r. vide bo. tex. huic p̄cordan i. c. sup qd̄m. s. e. i. h̄.

Um olim **Q**ui acta cause relationis
iudicū delegatorū violan-
do apert non audit postmodum contra illa.

Prima pars, de iure ponit factū principale. scda ibi v-
um narrat culpam istū. b. tertia ibi qui postmodū poit
ipsius p̄fessionem et excusationem. quarta ibi sane ex-
cusationis reprobacionem. quinta ibi sed vt culpe pu-
nicionem. **N**ō p̄mo ibi imo verius deleganti. q̄ i
ferens iniuriam delegato videtur inferre delegati cui
vices gerit. debet em̄ delegat⁹ honorari ob reuerentiā
delegantis ⁊ h̄at̄ tex. q̄ nō exhibens reuerentiā vice re-
cto videt̄ iniuriam impendere rectori cuius vices ger-
it. Et nō hanc l̄ras. p̄ stilo hodierno quo cōiter vtuntur
delegati in eoz mandatis. **S**cdo nō q̄ iudices dele-
gati referentes p̄cessum ad superiorem p̄nt referre sub
sigillis eoz vt sic emittitur suspitio falsitatis. **N**ō ter-
tio contra aperiētes literas alijs destinatas. peccant
em̄ ⁊ possent puniri p̄ superiorem s̄ non sunt per h̄ ex-
cōicati vt quidam vulgares false opināf. nā h̄ vt vides
ille qui violauit literas iudicis nō incidit i excōcatōez
sed aliter fuit puni⁹. Et nō q̄ etiaz si qui s̄ p̄sumat ali-
quid in literis contineri contra se non p̄ hoc debet illas
literas aperire. sed aut nō recipere aut receptas fideliter
presentare. **E**n̄ aut̄ aperiens temere possit p̄nti pena
falsi dicam̄. s̄. sup̄ glo. **N**ō ibi melius nō uisset rē.
q̄ quis debet diligenter nōtare e. i. que expediūt ⁊ sumi-
tur h̄ verbū notare. p̄ nōbili quo quotidie vītur. ⁊ nō
re. i. diligenter consi- rere ⁊ ad h̄. ij. q. s̄. notandum.
Item nō q̄ non de facili credis illi qui deprehendit̄ in
aliquo culpabilis nam p̄sumptio bonitatis que inhē-
ret a natura tollit ⁊ obfuscat. p̄pter accidens nase con-
trarium. ad h̄ regula semel malus. ⁊ quod ibi nō. li. vi.
Nō ibi in quo peccauerit q̄ iudex quantum pōt debet
delinquentem punire in eo in quo deliquit. ⁊ facit hec
l̄ra q̄ si pars perlegit clam attestaciones inscio iudice
non debeat am̄ plius audiri contra illas. **I**dem si ali-
quod instrumentū vel librum rōnum ausus est viciare.
vnde non debet recipi p̄batio si vult postmodum illaz
scriptam repbare vt sic puniat̄ in eo in quo deliquit qd̄
tene menti. ⁊ facit. c. p̄stitutus. s̄. d̄ testi. **I**n glo. i. vbo
sigilla. ibi tanq̄ falsarius. nō glo. in eo q̄ sentit q̄ aperi-
ens l̄ras alterius pōt puniri tanq̄ falsari⁹. **S**z Inno.
aliter videt̄ sentire. dicit em̄ ipe q̄ iste mias peccauerit
q̄ si falsasset sigillū vel si ratoram aliquā fecisset i instrō
⁊ sic loquit̄. c. olim. alle. in glo. quasi sentiat q̄ ille qui
violat seu corrupit sigillum vt legat l̄ras peccat licet
ille qui falsat sigillum. i. apponit sigillum aduicium.
⁊ ob h̄ nōnter dixit h̄ pe. q̄ iste non debet puniri pena
falsi s̄ arbitraria ar. c. de cōis. s̄. et enementi h̄ dictum
et cū eo cōiter trāseūt doc. **S**z reperio bar. specifice agi
gisse de eo q̄ apit l̄ras p̄tatas alterius nūqd̄ incidit in

penā falsi. et distinguit q̄ aut apit l̄ras ostēdendo eas
aduersario mittēns ⁊ p̄t puniri vt falsarius ar. bo. in. l.
ij. s̄. his q̄ deposita. ff. de falsa. vbi d̄ q̄ is q̄ deposita
instrumēt a ostēdit aduersario incidit in crimē falsi. Et nō
h̄ p̄tra pcuratores ⁊ aduocatos q̄ plerūq̄ iura p̄t ostē-
dūt aduersario. nā p̄nt puniri p̄ca falsi vt ibi nō. aut apit
q̄s l̄ras nō tñ ostēdit aduersario ⁊ tūc nō puni⁹ pena
falsi de quo videt̄ h̄ tex. nā papa dixit q̄ voluit ipm pu-
niri in eo in q̄ deliquit nec puniuit eū pena falsi. q̄ n̄ in-
cidit in crimē falsi. ⁊ tene mēt̄ ad h̄ istū tex. sic̄ intelle-
cū. ad idē. l. q̄ testm̄. ff. de fal. nā sp̄ale est in eo q̄ ape-
ruit testm̄ clausum vt puniat̄ pena falsi vt ibi q̄ aliud di-
cēdū in eo q̄ aperuit alias l̄ras maxie p̄uatas vñ debz
iste puniri pena exordiarā vt h̄ et. ff. de cri. stellio. per
totū. **I**n gl. in vbo p̄prio motu in si. p̄clude q̄ ⁊ ele-
gatus p̄ncipis q̄tūcūq̄ p̄prio motu datus p̄t ex le-
gittia cā recusari q̄ p̄ncipis in dubio nō videt̄ velle cāz
p̄mittere suspecto. vt in. c. cum inter. j. de excep. p̄ h̄. c.
postremo. j. de appl. ⁊. l. ap̄tissimi. l. de iudicō ob. c.
nouit. de appel. q̄ loquit̄ in nudo exēcutorē ⁊ dicit vt ibi
nec ob. l. alle. in glo. q̄ loquit̄ in p̄fecto p̄torio a cuius
sua nō appellat̄ ex p̄uilegio sibi p̄cesso p̄ impatorē. tñ
p̄t supplicari vt in auē. qui supplicatio. l. de p̄ca. impa.
offe. rē.

Oram **H**abet duos intellectus p̄nci-
pales. scdm̄ p̄mum h̄ intendit.

Delegatus subdelegatū college impediti non
tenent admittē si in rēsc̄pto est clausula q̄ si ambo rē.
vel aliter fm̄ aliū intellectū. **D**elegat⁹ nō tenet admit-
tere collegā sibi adiunctū p̄ l̄ras iurēpticias nec ip̄ius
subdelegatū. s̄ sunt q̄nq̄ p̄tes. **I**n p̄ma petitio ⁊ alle-
gatio appellati. **I**n scda ibi n̄cūc petitio et m̄sio appel-
lanti. **I**n tertia ibi h̄ ecōtra replicatio appellati. **I**n q̄r-
ta ibi idem igif. p̄nūciatio auditoris. **I**n q̄nta ibi nos
igif. p̄nūciationis p̄firmatio. **N**ō p̄mo q̄ clericus
cōparens noie alteri⁹ si nō p̄bat plene de mandato te-
netur cauere de rato cū fideiussorib⁹ secus est cū cleric⁹
p̄paret noie suo. nā tunc est p̄uilegiatus ⁊ sufficit p̄stae
cautōz s̄ obligatōe bonoz suoz vt i auē. d̄ s̄. epi. s̄. si
quis aut̄. p̄ pecuniaria. ⁊ in auē. ḡnaliē. l. de epi. ⁊ de.
ista tñ cautio n̄ est de ratiōabilitē s̄ de p̄sequēdo nego-
ciū vsq̄ ad si. put habet. in. d. auē. generalr. **S**cdo
nō q̄ l̄re pcuratorie q̄nq̄ appellat̄ l̄re s̄ ratiōabilitē. ⁊
h̄ q̄ i eis solz opponi clausula q̄ d̄ns p̄mittit h̄re ratiū
rē. de quo vide gl. in. c. p̄tingit. de trāfac. **T**ercō nō
q̄ capella nō dz edificari. s̄. p̄ochiā alterius eccie ⁊ si
de facto edificat̄ dz demoliri s̄ quo dicit vt in. c. i. d̄ no.
op. nun. et vide qd̄ dixi in. c. ad audientia. de ec. edi.

Nō q̄rto q̄ cā delegat̄ q̄nq̄ duob⁹ cū clausula p̄-
electiua v̄puta si ambo nō poteritis interesse tu frater
ipse p̄cedas. vñ ep̄s in hoc est p̄electus q̄ dato in pe-

diuino pot. pcedere sine alio s. nō sic ecōtra et solet ap-
poni hec clausula qm̄ alter ex delegat. est ep̄s qm̄q. n̄
b. fallit vt in. c. com. sup. s. eo. Item nō et tene mēti quod
clausula si ambo nō potuerit. rē. debet intelligi de im-
potentia psonali. vnde purificator clausula si impeditur
est delegatus p se licet nō sit impeditus p aliū. Nō
ibi raro vel nunq. q. dispō. debet intelligi vt de facili
possit ptingere nō aut vt raro vt nunq. et b. fac. ad mul-
ta vt sic in dubio vba intelligant in casu ptingibili. nā
leges dnt adaptari ad ea q. sepe accidūt. Inam ad ca-
li. de leg. Ultio nō q. snia apponit simplr p̄fama-
tur. et sic habes practica p̄nūciandi qm̄ nihil actū est
de nouo et snia repit līe lata. p. b. ij. q. vi. in. si. z. l. eos
L. de app. Pro declaratōe gl. i. oppo. cōtra p̄n. c. in
eo q. iste dene? sancte agate fuit admissus sine manda-
to. nam ad agendū. p. alio nemo admittendus est etiaz
si cauere velit de rato vt in. l. nemo alieno noie. ff. d. re.
in. et in. c. i. et qd. ibi nō. de. p. cu. So. gl. in. p̄n. soluit
duobus mōis. Primo q. iste fuit admissus tanq. p̄nū-
cia p̄fona q. erat beneficiatus in illa ecclia et canonic?
pletis de postmo. cui subest illa capella sancte agathe
vñ sicut admittit p̄nūcia p̄fona cū cantōne de rato ad
agēdū. p. p̄nūcia vt in. c. nōnulli in. si. et qd. ibi nō. et. c.
ex. pte. decani. de. p. p. et in. l. f. ad. hec. de. p. cu. ita admit-
titur clericus volens agere. p. ecclia in qua est benefi-
ciatus lz nō sit rector. Et p. hac solone gl. p̄t. adduci
tex. in. c. ij. de. penis. et hanc solutionē teneb. mēti. extē-
dit enī iura sapias. allegata q. loquant in p̄nūcia rā-
tōe sanguinis vt extendant ad p̄nūctos cūtili seu spūali
p̄nūctōe. z. facit hec gl. p. nōbili dīcto Ly. in. l. exigēdi
L. de. p. cu. vbi dixit q. amic? admittit. p̄nūcia ad agē-
dū sine mandato p̄fona cantōe q. abis hēbit rati. alle-
gat. l. nō dubitat. s. i. ff. de. here. insti. vbi tex. innuit q.
is q. diligit fraterna dilectōne p̄t appellari frater et facit
tex. in. l. verū in. p̄n. ff. de. p. socio vbi dī. q. societas est
q̄dam frānitās. z. illud dīctū Ly. retulit bart. in. l. nō
solū. s. qui alieno. ff. de. p. cu. et trāsmittit simplr cum eo.
S. b. dīctū mibi nō placz nec vidz placē. Jo. an. in. ca.
nōnulli. de. p. p. nec do. an. in. o. c. ex. pte. decani. nā vt
dixi iura que dīcūt p̄nūctū admittendū. p. p̄nūctō lo-
quunt. p. p̄nūctis rōe sanguinis vel affinitat. vñ nō de-
bent extendi ad aliā p̄nūctōz. z. vidz p. b. tex. in. l. tuto-
ri. L. de. neg. ges. vbi innuit q. amicis nō p̄t agere. p. a-
mico sine mandato. item facit ista līa vbi ponderatur q.
iste cleric? hēbat instīa cause nec origebat p̄babile du-
bium an habuisset mandatū vt. f. dīcā. vñ sine istis in-
strumētis vel aliā p̄sumptōe non fuisset admissus. Ad
idē. c. com. rubi. f. eo. vbi canonicus p̄sumit amic? ecclia
nonici. z. tñ nō admittit ad agendū. p. p̄canonico vt vo-
luit gl. in. c. com. l. d. de. p̄f. Item spūale est in q̄busdā
cas. bus vt possit clericus agere. p. ecclia sine mandato

de q̄bus in. c. cū olim. de. testi. et in. c. si q̄s p̄biteroz.
de. re. ec. nō alie. ergo regularit nō admittit sine manda-
to. Et forte gl. de hac solone nō p̄uila trāsmittit ad scōz
solutoz. vt dicamus q. ideo iste clericus fuit admissus.
q. dubitabat de mandato. nam regia est q. vbi dubita-
bat an aliq. sit. p̄curator admittit cum cautōe de rati-
bitōe. vt in. l. i. L. de. p. cu. et hec solo bona. Et p. de
claratōe scias q. aut certū est que nō habere mandatū
et nō admittit ad agendū. p. alio q̄tumcūq. velit cauē
fallit in p̄nūcia p̄fona que admittit dūmodo cū nō re-
quirat spūale mandatū. et sic limita gl. p. b. tex. in. l. p̄n. ff.
de. mino. z. iō si cā est spūalis nō admittit p. cōmūta. q.
vidz req̄rere spūale mandatū qd. t. spe. in. ti. de. p̄nūcia
p̄fona. p. do. de. ro. in. re. c. l. c. x. v. in. si dubitat an ha-
beat spūale mandatū admittit cū cautōe vt est tex. nō. in.
l. q. si de. spūali. ff. de. mīso. Item scias q. p̄nūcia p̄fōe
nō p̄t solui debitū licet admittat vt fiat cōdēnatio et vt
soluat ei qui p̄t recipere vt est glo. nō. in. l. vero. p̄curator.
ri. ff. de. sol. et ibi p. bar. facit tex. in. l. qui boiz. s. q. ge-
ner. ff. c. Aut certū est cum hēre mandatū et admittitur
sine cautōe. vt in. d. c. i. Aut dubitatur z. bz locū qd. s.
dixi. et de. b. vide bo. gl. in. d. s. qui alieno. et in. d. c. l.
Si vero dubiū est qm̄ dī. dubitari de mandato nā glo.
iuris ciuilis in. d. l. i. quā multi etiā moderniores legi-
fle secuti sunt. dicit q. si q̄s asserit se. p̄curatorē et aduer-
sarius negat p. negatōnem oritur dubiū de mandato vt
in. l. i. ij. L. quibus ad liber. p̄cla. nō. lī. Quidā tenuerūt
oppositū et sentiūt maxime cōiter canonice b. qui vidē-
tur velle q. optet q. subit ali. q. p̄sumptio de mandato si
cut erat b. q. iste clericus hēbat instīa faciētia ad causā
nam ex hoc oriebatur p̄sumptio. p̄babil? de mandato.
ad b. nōbilis gl. in. l. si. L. de. pac. cōuen. tā sup. do. et
nō. Ly. et bal. in. l. si qua. L. de. ep̄. et. de. et hanc opi-
puto vtiōrē. tenētes tñ cōtrariū mouebant q. trāsmittit
nō p̄t fieri de re dubia. vt in. l. i. de. trāfac. et tñ suffic. so-
la negatio aduersarij vt res dīcat dubia vt in. d. l. ij. et
in. l. post. rē iudicatam. de. transa. Item inter duo mala
minus malom est eligendū. xij. di. duo mala. Quidā
aut est si est. p̄curator z. nō admittitur f. minus maloz ē
b. vltimo casu q. p̄sum. ē reo p. cantōz sufficientē. sed
hec motina mibi nō placēt. nā qm̄ aliqd. a reo petitur n̄
est aliq. p̄sumptio q. reus tenet ideo p. negatōz sua res
efficitur dubia. l. cū q̄s se dīcit. p̄curatorē est p̄sumptio
cōtra eū q. facta nō p̄sumūtur. vt in. c. cū in. iure. s. c. et
in. l. vnica. L. de. mā. p̄n. et in. l. p̄bibiū. L. de. iure. si.
li. x. nec debz credi alicui assumentī sibi offm̄ etiā si ha-
beat līrō credētie. vt nōnter dīcit bar. in. l. i. ut. ff. de
fideiuf. negatio vō aduersarij cūz veniat ad impūgnandū
asserōnem istius qui asserit se. p̄curatorē non debet
facere presuptōnem vel aliquem gradū p̄batōnis. cōn-
tra negantem q. ordinata ad certū finē nō debent p̄re

contrariū effectū. vt in. c. maiores. de bapti. et in. l. qd fauore. l. de legi. nec ob. scdm motiū qz imputandū est ei. qui nō ppet legitime nec debet vni p̄suli cum iactura alteri. xij. q. v. deniqz. et videtur p̄tra hāc opi. tex. in. c. l. de pen. et hic in eo qz ponderatur qz iste habeat instra cause. et ideo cōcludere qz vbi de mandato ex cōiecturis oritur pbabilis p̄sumptio nō d̄z admitti q̄ntumcūqz velit cauere. Et vni nō qd ponit bal. i. d. l. si qua. in. si. dices. qz si quis affert mandatū ad p̄tes remotas in quo dicitur qz sempronius cōstituit titium paratorem qz si negetur istū esse illaz titiū p̄sumendū est p̄ eo ex quo habet instrumentū penes se. et p̄ h̄ b̄n̄ facit glo. in. c. nōnulli. s. de r̄p̄. In ea. gl. ibi extimabitur in q̄ntū lesa sit ecclesia. Et d̄z gl. iuncta tex. singula riter qz etiā in casu sp̄iali admittitur qz ad agendum cū cautōne si dubitatur de mandato licz cautio nō sit omnino sufficiens qz cām sp̄ialem nō p̄t quis extimare si p̄uidetur eo modo quo p̄t. s. vt satisfaciatur in q̄ntū ecclia lesa est in eo qz ab̄ns non habet ratum iudiciū Et dicit b̄ hosti. qz p̄ notata b̄. et in. c. p̄ tuas. de arti. seruatur in curia romana qz admittitur qz cū cautōne penali ad quā se astringit nolēs agere cū fideiussoribz. nisi. certū tempus d̄ns absens p̄ iras patentes factū ratificet et est bona p̄uisio. vt sic a p̄ncipio taxet qd solū debet si d̄ns nō ratificauit. certum tēpus. In eadē glo. ibi etiā si ille dicit se velle pbare mandatū gl. allegando. b̄ dicit vt patz ex notat. in. c. l. de pen. et in. d. s. qui alieno. nā si vult pbare mandatū nō cogit cauere

In glo. ij. in. si. nō bene glo. iuncto tex. qz quemadmodū in reuocātōe p̄missionis debet fieri mentio d̄ p̄cessa inchoato coram p̄mo iudice. vt i. c. inter. de re iud. ita cum datur adiunctz p̄mo iudici alias l̄re sunt surrepticia. In glo. in. vbo admittere noluit in. si. declarā istam gl. par dicit in. se. glo. In glo. in. vbo qd non intelligitur in. si. hec glo. p̄cedit aliquantulū intricate. Et colligendo qd boni dicit et cōia dicta doct. distinguē post Jo. cal. sic. cum q̄ritur an et q̄n delegatus possit subdelegare. qz aut vnus est delegatus aut plures. Si est vnus p̄t subdelegare sp̄ q̄ntumcūqz sit impeditus. dūmodo nō sit impedimētū iuris. vt quia alias est inhabilis. vt in. c. si p̄ debilitate. et in. c. pastoralis. s. e. Si aut sunt plures et tunc aliqz est impeditz impedimēto iuris. et nō p̄t subdelegare. vt puta si est seruus vel furiosus vel qd simile. vt in. c. sciscitat. de r̄p̄. aut impeditur impedimēto facti et tē aut a p̄ncipio fuerūt dati plēs. aut vnus a p̄ncipio et alter fuit postmodū adiunctus. scdo casu aut fuit datus adiunctus p̄ l̄ras surrepticias et nō p̄t subdelegare vt h̄ fm̄ vni intellectus qz nec p̄ se cognoscere p̄t. aut fuit adiunctus p̄ l̄ras validas. et tunc idem ac si fuisset deputatus a p̄ncipio. et tunc dicendū sicut dicam in seq̄nti mēbro q̄n a prin

cipio deputati sunt plures. Qno casu dicit qz aut fuerūt deputati simplr sine aliq̄ clausula. et tūc impeditus p̄t subdelegare et delegatus tenet admittere subdelegatus vt in. c. quis. s. eo. alias nō valeret p̄cessus vnus vt i. c. cām matrimonij. s. e. Si vero sunt deputati cū clausula. et tūc aut cum clausula illa vos vel alter rē. et non tenet admittere subdelegatū alterius vt in. c. si plures. ij. eo. li. vi. aut cum clausula qz si ambo rē. vel cū clausula qz si nō oēs. et tunc aut alter est impeditz impedimēto p̄petuo et nō p̄t subdelegare qz purificata est clausula. Idem si est impeditus impedimēto tpali et inuitabili. aut est impeditus impedimēto tpali et enitabili. et tunc aut fuit deputatus cū clausula p̄lectōnis vt quia fuit dictus si ambo nō poteritis. tu frat̄ ep̄e rē. et p̄lectus nō tenet admittere subdelegatū alterius impediti vt sic aliquid opetur illa clausula p̄ alius nō p̄t p̄cedere sine subdelegato istius p̄lecti. qz h̄ importat p̄missio. aut fuit deputat? simpliciter cū clausula qz si nō oēs et aut fuit facta cōmissio app̄one remota et nō tenet admittere subdelegatū impediti ne vulneretur iurisdictio sua. ar. in. c. sup̄ q̄stionū. s. si vō. s. e. aut fuit facta p̄missio sine clausula et tenetur admittere subdelegatū qz nō p̄t dici clausula purificata in quo nō est impeditz impedimēto inuitabili et placz mihi qz h̄ fuit p̄firmata sententia qz non tenebat admittere subdelegatū alterius impediti cū fuisset deputatus cū clausula p̄lectōnis. nec placz alius intellectus qz p̄pter l̄ras surrepticias h̄ p̄tingit. qz exceptio surreptōnis d̄z opponi a p̄ncipio coram ip̄o delegato alias tenet qz agitur vt dixi in. c. ce. tex. de r̄p̄. Item iudex nō p̄t opponere de surreptōne qz h̄ spectat ad p̄c̄ p̄t hanc exceptōz remittere vt i. c. inter monasteriū. de re iud. et vide ad materiā qd nō. spe. n. li. i. s. segtar. v. verū cū cā vbi ponit varias opi. circa hunc articulū. Et reduci debent ad p̄cordiam p̄ supradicta. In gl. si. in. si. nō glo. qz executio sine p̄tetur vigore sine p̄firmantis et nō p̄firmate. et sic infertur. qz executio spectat ad iudicem ad quē et non ad iudicē a quo. sed tu dicit vt plene dixi in. c. pastoralis. in. s. p̄mo. s. eo. Abbas.

Si reus ad
Vm. r. canonicus. locū iudicis
 delegati ire nō p̄t debet remoueri et dari sibi
 iudex in alio loco. vel plenius sic. Locus ad quē re? se
 cure accedere nō p̄t et canonic? in cā p̄canonici delega
 tus recusari poterit. Et p̄mo ponit p̄uisiois et mādati
 cām. Scdo mandatū ibi mandamus Et p̄mo ibi
 ciuitatis sue. qz qz p̄t recusare locū nedum p̄pter pro
 prias inimicitias. Et etiā p̄pter inimicitias ciuitatis sue.
 qz forte loc? ē aduersus ciuitatē suā. vñ rōne ciuitatis
 loc? nō vidz secur? ciuib? Scdo nō qz p̄canonici di
 cunt locū in se. et hac d̄ cā vn? nō p̄t esse iudex in causa

aliterius sine recusatione. nam societas habet quoddam
ius fraternitatis. vt in l. vep. ff. p. socio. Et no tex. ibi
locij. qz largo modo dicunt locij illi q habet materiam
sepe pueniendi in vnu. Ex quo inferi q scholares stan
tes in eadem domo pnt dici locij nec vnus posset esse
iudex in ca alterius. qd tenet hic doc. qz doctor seu ma
gister no pt esse iudex in ca sui scholans sine recusate
Circa qd satis posset instari p auc. habita. l. ne si. p
pa. vbi doc. bnt iurisdictionem ordinaria si p scholares
facit ad materia qd tetigi in. c. cum venissent de iudi.

In glo. ij. no bene istam gl. qz quotidie solet allegari
et pmo habes q canonicus pt esse testis p canoni
co. et eade rone dicas q scholans pt esse testis p socio
suo. nam et frater pt testificari p fratre. de quo pleni? di
co in. c. lras. de plump. dic tñ q in istis credit plus vl
minus sin qualitatem affectionis. de quo vide bo. gl.
in. c. in lras. de testi. t ibi p Innoc. Tercio no q p
modica ca iudex pt recusari. Quarto no q crinosi
pnt esse iudices nec pnt repelli ptextu criminis. sec? in
teste. p rone diuersitat vide qd no. in. c. si celebrat. de
cle. exco. mini. t qd dixi in. c. falsitatis. de sp. In
glo. si. ibi no stat hodie illis. dicit doc. et meū? q imo
itatur. t loquunt in ca criminali epi. psbiteri et diaconi vt
in. c. si aut. xv. q. vij. Et dic vt ibi in eade gl. ibi de spe
cuali gra. et hanc t3 Inno. na papa puidet reo remouē
do pumū iudicem ad votū suū et dic qd de silo curie
est vt def iudex postulatus p ptem nisi aduersarius co
tradicat quo calu quelibz ps eligit vnu t curia dat ter
cia vt no. in. l. obseruandū. ff. de iudi. Abba.

Vmkontin. leg. de vllū absoluet

q dicit se iniuste excoicatu an pbatōez illū ab
soluere debet. Si aut dicat excoicatoz nullā pbatōez
nullitatis an pnuiciatōez admittet. Cōis diuisio. scda
ibi ad qd. q subdistinguit et membra patent. No
pmo duas regulas ex tex. q pquerens de iniusta exco
municatōe dz ante oia absolui iuxta formā eccie. s. pnt
ta cautione q parebit mandati eccie vt in. c. expte. d. v
bo. sig. et in. c. ex timore. eo. ti. et scdm formā que habe
tur in. c. a nobis el. ij. in fi. et in. c. cū desideres. de sen.
ex. hac regulā limita nisi excoicator vel is ad cuius pe
titionem excoicatio lata fuit veller pbare excoicatoez fu
isse latam. ppter offensam notoriā. nam tūc non dz ab
solui nisi pūs satisfaciāt dūmodo pbetur excoicatio vt
pbatur in. c. solet. de sen. ex. li. vi. et in. d. c. ex pte. t idē
dic vbi excoicatio dz lata ppter notoriā ptumaciā vt i
c. venerabilibus. in. s. secus. de sen. ex. li. vi. et sic limi
ta istū tex. Scda regula ē q vbi qz pqueritur de excoi
catōe nulla debent recipi pbatōez vtriusqz pris sup
nullitate t validitate. Et quāqz iste tex. ponat duo ex
pla nullitatis. pimum cō pponit lata post applonem legi

tīmā. scdm cum error intolerabilis allegat express? in
fina quibus casibus indubie excoicatio est nulla vt i. c.
p tuas. f. de sen. ex. Idem tñ dicendū in alijs casib? in
quibus excoicatio allegaret nulla eade rōe. t multos
casus nullitatis vide in. gl. in. c. pnti. de sen. ex. li. vi.
No vtrū s3 regule est. nā in pmo casu no admittit per
pūs pbatō cum in omnē eventū absolutio sit impetrā
da. Ex quo pssupponit vinculum et frustra expectat tūc
tus cuius nullus est effectus vt b. Ratio secūdi casus
est q pbata nullitate non indiget absolutōe secus pba
ta validitate. Et ideo vt cōstet an indiget absolutōe
dz admitti pbatō an omnia et p hoc declaratur supfi
caaliter totus tex. Et limita b dictum vltimū nisi ppo
nens nullitate petat se absolui ad cautela pnta cautio
ne. nam tūc fienda est absolutio ante omnē probatōez
vt in. d. c. solet in fi. et. d. c. venerabilib? ppe fi. No
q excoicator admittit p defensione sue inie sine velt
cam pbare iustam sine latam an applonem. t vide tex.
innuere q excoicator sit vocandus cum exaiat articu
lus iusticie vel nullitatis. de quo vide bo. tex. in. d. ca.
venerabilibus. post pn. et vide bo. glo. in. c. sacro. i. v.
psluterit. f. de sen. ex. Item no q excoicatio nulla no
indiget absolutioe. secus si est iniusta. et ex b inferur
q excoicatio iniusta ligat quo ad ecciam militantē ali
as non fiet absolutio s admittent pbatōez iniusti
cie sicut admittunt qn pponitur nulla. vnde videtur
pbat hec lra differentia esse quo ad istam ecclesiaz mi
litantē an excoicatio sit nulla an iniusta. dico tñ q vbi
pbatur iniusta potius sit qdam relaxatio qz vera ab
olutio. vt pbat in. d. c. sacro. et ibi p hosti. Quare aut
teneat iniusta excoicatio psequit hic b. sed dixi la
tius in. c. ab excoicato. de sp. et dic vt ibi. No in
v. in eo. et tene meti q excoicatio nulla pt dici iniusta
ita q nullitas pprehendit in se iniusticiam t colligitur
ex tex. b modo. nam pmo fecit mentionem qn qz esse
rit se excoicatu et sub isto membro psequit qn probet
error intolerabilis in sentētia expūs vt v. nisi. nam ex
ceptio est de ptentis sub regula vt no. p glo. sup pca
de re. iuris. Et ex hoc singulariter inferi q si ppono ex
coicatonem iniuste latā. et eam postmodū pbo nullā
debet iudex applonis sup nullitate pnuiciare. qz si in
iusticia suspendit id qd est validum et deuoluit ad supe
riorem fortius qd est nullum. p b. c. dilecto. et qd ibi
no. de appel. et est bo. tex. in. l. carmelia pia. ff. de iure
pa. et ibi p bar. et in. l. cum qdam. ff. fami. b. et i. l.
si expsum. ff. de appell. que iura pbant q a nra nulla
appellari pt. No ibi patenter expressum. ar. qd ad
b vt excoicatio sit nulla ppter errorē debet error esse ex
pūs in finia. de quo vide p archi. in. d. c. venerabilib?
et qd dixi in. c. in cetera. d. app. Alitō no iusta gl. i
v. vubiloinus. q no debet qz admitti ad pbādem qd

probatum non reuelat et ad hoc quotidie solet allegari iste tex. facit. l. ad pbatonem. l. de pba. Et in. l. nec na tales. l. eo. In gl. ubi nec est verum quod dicitur non singulariter istam gl. usque ad finem quia nescio eam alibi. ex qua inferat quod testes unusquisque partis peritiam tunc reducunt ad concordiam presumendo actum geminatum cum probationes sunt equales. Si vero probationes unius sunt meliores. quia testes sunt meliores vel dicuntur verisimiliora non fit illa interpretatio sed pronuntiatur per meliorem probante. et idem tenet in. de quibus vide quod latius dixi in. c. cum tu. de testibus. dicit etiam in. de quibus licet testes unusquisque partis reducatur ad concordiam per multiplicatam actus. tamen inter testes unius et professionem alterius non fit concordia. Ratio quia confessio tamen nocet contenti non autem perdest. quia non potest quod se confiteri. sed contra se sic. ut. xiiij. q. iij. in. pn. et. l. d. et. ff. de inter. act. Exemplum. si probationes episcopi haberent quod excoicauit an appellones. sed excoicatus dicit quod post appellationem non fiat concordia ut presumat fuisse bis appellatus. secus autem esset ubi excoicatus probaret quod post fuisse excoicatus. ut in. d. c. cum tu. Item quo ad oppositum gloriatur Jo. an. et aliter quod ideo episcopus admittit ad probationem excoicationem fuisse lata ante appellationem quia per positionem et missionem et per interrogaciones poterit probari quod si fuerit appellatum. et sic cessabit presumptio actus geminati. ut in. c. cum Johannes. de. in. stru. In gl. in v. nihilominus. non ex hac glo. duo singulariter. Probatur quod si iudex admittit exceptionem et ipsius probationem quas ipse non debebat admittere tenetur postmodum pronuntiare secundum illas probationes alias pars excipiens haberet iustam causam appellandi nisi cum prestantione iudex admittisset ut puta si de iure deberet admittere et non aliter. Jo. an. impugnat hoc dictum gloriatur dicens se non videre super quo fundetur ista appellatio ex quo exceptio ex sui natura non concludit. Proinde exemplum. reus excipit contra actorem quod non debebat admittere ad agendum quia erat excoicatus minor. iudex forte per impetram admittit exceptionem et probationem. secundum dictum gloriatur iudex deberet repellere actorem quod videtur iniustum secundum eum cum exceptio non concludat. et si reus diceret iudici quare me admisisti ad probationem potest iudex dicere. et tu quare te ingessisti. nam culpa compensanda est. si ambo. ff. de compensa. et in. c. in telleximus. de adul. Item iudex potest reuocare interlocutoriam suam iniustam. ut in. c. cum cessante de app. et in. l. quod iussit de re iudi. nec si appelletur iudex appellationis debet pronuntiare per appellante ex quo exceptio non concludit intentum suum et cum Jo. an. ceter transeunt hic doc. Sed ego saluando unusquisque dictum. l. gl. et Jo. an. distingo sic. quod aut exceptio ex sui natura non concludit et procedit opti. Jo. an. aut exceptio ex se concludit sed non debet admitti. quia tunc incompetenti. opposita tunc. et tunc exceptio fuit admittenda et probata debet secundum eum pronuntiare alias

posset appellari. ut singulariter dicitur hec gl. quam sic intellectam nescio alibi Et pono multiplex exemplum. primo cum contra executionem sententie que transierat in rem indicatam opponitur exceptio iniusticie. et probatur certe licet non debuisset admitti. ex quo sententia transierat in rem indicatam. ut in. c. cum inter monasterium. de re iudi. tamen ex quo facto fuit admittenda debet iudex pronuntiare super iniusticia de qua cognouit singulariter voluit Inno. in. c. cum dilecta. de rescrip. et in. c. cum bertoldus. de re iudi. quia de ea re de qua iudex cognouit pronuntiare debet. ut in. l. de qua re. ff. de iudi. et. c. cum super de cau. pos. et pprie. et tene menti hoc dictum. Ex quo habes casum in quo sententia retractatur preterito iniusticie licet transierit in rem indicatam et vide alium consimile casum per Inno. in. c. quia plerique de immu. ecc. ubi notanter dicit quod si per confessionem partis victoris constat sententiam esse iniustam debet iudex eam retractare non obstante quod transierat in rem indicatam. Ex quo bus potes colligere nonabilem theoreticam et semp teneandam quod si contra presumptionem iuris et de iure de facto admittitur probatio in peritiam patere eo cuius interest debet a tali presumptione per probationem peritiam recedi Idem quod de contrario constat per confessionem partis cuius interest et hoc vitimus. probant legiste in aut. sed iam necesse est. de dona. ante nup. Proinde aliud exemplum cum post publicatas attestaciones admittit exceptio et recipitur probatio directe contraria prime probationi. nam licet a principio non debuisset admitti propter periculum subornationis testium. ut in. de. h. de testi. et. c. fraternitatis. de testi. Tamen ex quo fuit admittenda debet valere. quia tacite potest recedi a publicatione ad hoc quod non. Jo. an. in. d. c. fraternitatis. Idem putaretur in qualibet exceptione dilatoria que de facto fuit admittenda post litem contestatam. unde in his et similibus casibus optime potest saluari dictum huius gloriatur. secundum dictum non quod colligitur ex hac glo. est quod iudex qui dubitat an exceptio sit admittenda. vel ne debeat eam admittere cum protestatione si et in quantum de iure sit admittenda. et non aliter et hoc hodie multum inualuit in practica et idem in probatione secundum gloriatur in articulis et interrogatorijs iudex solet dicere admitto saluo iure impertinentium et non admittedo. hinc hosti. format quotidiana nam quod non. Proinde quod reus excipit. iudex vero dicit volo quod iudex saluo iure tuo. Proinde exemplum reus excipiebat quod positio erat impertinens. et ideo non tenebatur respondere. iudex dicit iudex saluo iure tuo. vel reus excipiebat contra actorem dilatorie iudex dicit volo quod tu iudex libello saluis exceptionibus tuis. nunquid teneatur reus respondere ad mandatum iudicis. Et primo dicit quod non. potest enim respondere reus nolo respondere nisi prius pronuntietis super exceptione mea et si iudex eum compelleret posset appellari ar. bo. in. c. exhibita. de iudi. et in. l. si is a quod. ff. de le. no. ca. nisi iudex ex probabili

causa moueretur puta quia uehementer presumet cōtra reum q̄ exciperet subterfugiendi causa iudiciū. vel quia est pbabile dubium. vtz exceptio sit admittenda et indagatio exigit longū tractū cōsiliū tñ hosti. vt cām iudex faciat scribi in actis vt sic appareat eum pbabilē motū. et nō bñ hoc dicit q̄ ex causa p̄t iudex recusare exceptiones cum p̄statōe et p̄cedere ad vteriora. Sed h̄ tex. nōbilis in. c. ad dissoluendū. de despō. impu. vel p̄t aliter distingui s̄m eum q̄ aut exceptio est p̄iudicial' vel talis q̄ ea postposita p̄ueteret ordo iuris. puta qz est dilatoria et iudex vult q̄ contestet litem exceptōe salua et non debet p̄cedere ad vteriora s̄ p̄ns. p̄nuncia re sup̄ exceptōe. vt in. d. c. exhibita. aut exceptio nō est talis puta qz opponit dilatoria solutiōis añ litis p̄f. et tunc p̄t iudex dicere m̄deas salua exceptōe tua. nā licet p̄betur p̄ liti p̄f. nō p̄ h̄ p̄uertiur iuris et nō in. c. pastoralis. de excep. p̄ Inno. et in. l. exceptōe. l. de p̄ba. vel si precipitur vt m̄deat p̄sitiōib' salua iure suo Item et tercio d̄r distinguendū vtrū p̄batio exceptōis offeratur incōtinenti vel petatur longior dilatio vt primo casu nō debz iudex p̄cedere ad vteriora. sc̄do sic. et nōbis singulariter hoc dicit qz quotidie versat in iudicijs. In gl. si. in si. tene hanc glo. Sed q̄ro quo iure post absolutiōe excōicatus petit excōicatiōem p̄nunciari iniustam. vel excōicator petit p̄nunciari iustā. So. dicit Inno. q̄ cōditōne hui' deat. vel p̄ditione. c. sacro. j. de sen. ex. vel p̄t implorare officiū iudicis sup̄ h̄ in h̄ tñ s̄m hosti. non est ius qz non est necesse p̄ponē actiōem s̄ satis est factum simpliciter narrare vt in. c. dilecti. de iudi. Opp. p̄tra p̄n. in eo q̄ hic fuit admissa petitio alternatiua q̄ taōq̄ incerta debebat resci vt in. c. ij. et. iij. de libel. obla. nam cōquerebatur iste q̄ fuerat excōicatus post app̄onem vel alias iniuste et sic nō sumabat se sup̄ certo cōtra. l. aut p̄tor. ff. de iniur. nō em̄ d̄z q̄s vagari in petitōe sua cū damno aduersarij. vt ibi. et facit. c. vt q̄s d̄nas. de elec. li. vi. Soluit Inno. duplicat. p̄d̄mo q̄ ista verba de quib' in p̄n. c. non fuerūt v̄ba p̄rentis seu rescrip. s̄ v̄ba cōsultantis. vñ illa verba debent resolui in dicta p̄ticularia vt sit sensus q̄ h̄ q̄rebatur q̄d iuris q̄n aliquis p̄queritur se fuisse excōicatu post app̄onem. Itē q̄d iuris si p̄querit se fuisse iniuste excōicatu citra omnē appellatiōe hinc est q̄ papa in r̄sione separatim m̄det ad istas q̄des. et iste intellectus satis cōgruit l̄e. quia ex sequentibus declarant p̄cedentia. vt in. c. iter dilectos. s̄. ceter. de si. instru. et in. l. si seruus pluriū in si. de le. i. Sec̄da solutio et nō bilior q̄ vbi nō p̄t q̄s certificari qz dependet. certificatiō ex facto alterius tunc admittit libellus alternatiu'. forte em̄ ep̄s p̄uatim excōicauit istū nec potat h̄e cop̄ia excōicatiōis et sic nō poterat esse certus an fuisset excōicatus añ appellatiōe vel post. ideo potuit cōqueri

alternatiue vt habet in l̄a. et hunc intellectū p̄bat tex. in. c. cōstitutus. de in. inte. resti. et ibi p̄ Inno. et tex. i. l. i. s̄. q̄ aut. ff. quoz. le. et facit q̄d nō. Bar. in. l. cornelia pia. pal. et in. d. l. i. et tene m̄ti hunc tex. sc̄m istum intellectum. prima tñ solutio magis cōgruit l̄e vt p̄dicti xi. Sec̄do querit quid si cōquerens dixit excōicatiōnem nullā postea probat eam iniustam nō aut nullam nūquid debeat obtinere. Inno. nōt̄er dicit q̄ nō sed debet p̄demnari excōicatori in exp̄tis qz nō probauit q̄ in iudiciū deduxit. ad hoc. c. calumniā. de penis. et l. eum que temere. ff. de iudi. et solet quot̄ die h̄ dictum Inno. p̄ notabili allegari. videlicet q̄ nullitas non inducit in se iniusticiā. Quidaz tñ vltimontani vt refert Jo. de lig. hic tenentur oppositum q̄ id q̄d est nullum p̄t dici iniustum sed ipse tenet p̄imum qz iniusticiā p̄supponit existentiā rei nō sic nullitas. secus dic̄ econtra nā si quis dicit sententiā nullam iniustam obtinet p̄bandando eam nullam vt supra dixi. et probat hic in. v. in eo et facit q̄d nōt Bar. in. d. l. si exp̄p̄te. et. Abbas

Enerabili.

legati pape iurisdicōne vt ceperit a delegato remoueri non p̄t et si faceret p̄tra mandatum sine excessit formam rescrip̄ti p̄cessus est nullus. Et primo ponit formā delegatiōis. sc̄do subdelegatiōis delegati ibi p̄tor. tercio renouat p̄cessus subdelegatorum cām exp̄mentū ibi quoz. Nō primo q̄ nō dicit quis restitutus nisi cōsequat plenariā restōem et corpalem et pacificam p̄fessionem. vnde licet papa hic exp̄p̄sisset de pacifica et corpali possessione. hoc tñ dicit ad maiore exp̄pressionem qz verbum restitutiōis refert ad plenariā restōem et p̄tinet in se omnem vtilitatem vt. l. videam'. s̄. in fauiana. ff. de v̄suri. et in. l. cum p̄tor. ff. de v̄. sig. vñ dixit hic Inno. q̄ bona immobilia et mobilia ac fructus debebant prius restitui q̄d nō. p̄ intellectu. c. si. de or. cog. Si vero mandat q̄s restitui debet intelligi de plenaria restōe vt sic p̄ omnia reducantur ad statum p̄sinitum. Nō sc̄do q̄ p̄tra spoliatum nō debet fieri inquisitiō etiā de dilapidatione et sic spoliatus nec accusari nec inquiri p̄t ante restōem. ne forte armis destitutus succumbat h̄ intellige. put le. et nō. in. c. frequens de resti. spo. li. vi. Nō tercio q̄ anteq̄ inquirat de veritate dilapidationis debet prius inquiri an sit d̄ dilapidatione suspectus. et in primo p̄cessu. s̄. q̄n inquirat an sit suspectus debet p̄cedi summarie qz nō agitur de magno p̄iudicio. In sc̄do. s̄. cum p̄ceditur sup̄ re. i. tate debet p̄cedi plenarie qz agitur vt remoueat vt i. c. licz' hely. de si. et q̄d ibi nō. Nō archi. xij. q. ij. c. nobis. facit. c. i. et. ij. de accu. li. vi. Nō q̄ro q̄ p̄to suspecto de dilapidatione dandus ē coadintor q̄z esse vir puidus et honestus qui officii curabit donec

iste steterit in administratione d quo. Et scias q datio
 coadiutoris epi pnter ad solu papam d qm die vt le.
 et no. in. c. unico. de ele. egro. li. vi. Quito nota q
 inspecto de dilapidatione et ipsius coadiutori debet in-
 terdicti omne dilapidationis genus. No sexto q de
 putatus sup inquisitione dilapidationis. et dote coad-
 iutoris pt alteri pmittere vices suas et sic no videt de
 ca industria plone qd no. Septio no q delegatus
 grauius infirmitate corpali pt subdelegare vices suas
 cocordat. c. li. p. de dilap. s. eo. Octauo no q ne-
 dum delegatus s etiam subdelegatus tenet suare for-
 mam sp. aplici. Nono no q delegatus pmittere
 vices suas alteri no potest amplius comissione reuoca-
 re qd intellige si subdelegatus vt cepit iurisdictione. ad
 hoc. c. q. uo. j. eo. li. vi. Et aduerte q optime facit iste
 tex. p opti. hosti. qua posuit in. c. l. s. e. vt etia sup actu
 nullum ppetetur iurisdictione. nam iste abbas subdele-
 gatus excessit forma mandati aplici et sic pcessus nul-
 lus vt in. c. cum dilecta. de sp. et in p illum pcessum
 ppetuauit iurisdictionem suam. vt non potuerat reuoca-
 ri a subdelegante. s p rarium tenet Jo. an. in. d. c. licz.
 et in glo. in. c. cum plures. eo. ti. li. vi. Et ad istum tex.
 mact q forte iste abbas gessit aliquo actu p mune vtri-
 usq articulo. s. restitotionis et suspitionis de dilapidatione vt
 qz eligit sibi notariu vel tribunal vel qdlibet. vel forte se-
 candu eum pmo fecit citationem sup restitotione fienda et
 postmodu ptemplatone in. patoris restitotione no facta p-
 cessit sup dilapidatione. hoc tñ non apparet ex antiqua.
 Bo. car. aliter nider ad tex. dicens q pcessus h tenuit
 licet esset reuocandus. quia q prius fueret institutio co-
 cernebat pncipaliter vtilitate epi qui predicauit sibi no
 p radingendo et appellando. vt tex. dicit cassaninus r.
 Sed iste intellectus mihi non placet qz si illud mada-
 tum concernebat pncipaliter vtilitate epi non fuisset p-
 cessus cassatus ex puerfione ordinis ex quo eps erat p-
 lens et tacuit. quia puerfio ordinis cause ad eam no vi-
 dat pcessum nisi appellatur vt in. l. i. de app. et in. c.
 i. et. h. de accu. li. vi. Et a forma sp. pccernente vtilitate
 ptis pt recedi tacito pnsu parnis. vt no. glo. in. c. cum
 olim. d. i. s. eo. et p Inn. in. c. prudentia. s. e. le. r no.
 j. eo. ti. c. si. An intelligo q studioso fuit data ista for-
 ma pncipaliter ob vtilitate publicam ne laici insolefce-
 rent in expulsiōe pator. Itē ppter bonū subditoz ne
 statat diu sine pastore. vij. q. i. audacter. r in. ca. ne p-
 secta. s. de elec. ideo taciturnitas epi no habuit hic su-
 stinere pcessum explicitu ptra formaz mandati. r istud
 verbum cassauimus expone vt i glo. i. cassas et irritas
 nūciamus. Ex quo no. q verbū cassare qñq refert ad
 factū r no ad ius simile in. c. accedēs. j. vt lite no cōtes.
 in verbo cassauimus. In gl. in vbo plenarie ibi vel
 inquisitio fiat no bñ gl. r licet tex. h videat. pbare pos-

let tñ ad tex. scdm Jo. an. nideri q illud fuit ex forma
 madati. dictu tñ glo. in se est vez r facit rō. c. frequens
 palle. ne destitutus auxilio ppter spoliacionē succēbat.
 Et dixit h. Ein. verbū nobile q spoliatus no soluz de-
 bet prius restitui anq impetat s debet stare tato tem-
 pore i pacifica possessione qnto tpe sterit spoliatus qd
 videt pbari. ij. q. h. q. l. r. c. ta. du. qd forte no. pcedit
 vbi agit de dilapidatione ppter piculum imminēs me-
 dio tpe. ar. opti. hic. r idem vbi esset aliud delictū qd
 sine scādalo r piculo tolerari no posset vt crimine here-
 sis. In gl. in verbo de dilapidatione suspectus no
 bñ hac glo. qz ponit practica pcedendi ptra platos re-
 ctiores de dilapidatione rerū ecclesiasticaz suspectos. r
 videt gl. in effectu pcludere q licz olim suspect⁹ remo-
 ueret ab administratione. p. c. qz ea. ij. q. h. r. l. eū que
 L. de suspec. tu. hodie veto dat coadiutor nec remoue-
 tur a prin. ab administratione s tunc demū cū pbatur
 suspectus. s aduerte qz h vltimū est ptra tex. nā pba-
 ta suspitione solū datur h coadiutor. Inno. dixit istuz
 tex. pcedere ex pulsionē qz eps iste fuerat electus p im-
 peratore. alias aut suspectus debet remoueri ab admi-
 nistratione. Jo. an. distinguit q aut ē quis suspectus d
 dilapidatione pterita r dat sibi coadiutor vt h r postea
 inquirif d veritate qua pbata dz deponi aut ē suspect⁹
 de dilapidatione futura ppter pteritam de q pstitit et
 tūc pcedit dictū gl. vt remoueat ab administratione s
 tu vide d hac materia plenius p archi. xij. q. h. i. c. vul-
 terane. r. c. nobis. p Jo. an. r hosti. i. c. licet. hely. d si.
 et pclude qz i prin. debet inchoari pcessus an sit suspec-
 tus d dilapidatione r in prin. dz interdici ei q dicit su-
 spectus om. p ratiōnis gen⁹ p. c. si. de accu. r tenet
 archi. in. d. c. vultérane. In p rariū tñ facit iste tex. vbi
 in pncipio n fuit sibi interdicta alienatio s demū p p-
 batam suspitionē. s forte h pcessit qz no psumebat iste
 suspectus r iō satis pōt teneri qd prius dixi p. d. c. si.
 pbata vo suspitione dz sibi dari coadiutor. vt hic dixit
 tñ Jo. de lig. q si suspicio ē vehemēs dz interim remo-
 ueri ab administratione. h tñ no pbatur. In cōtrariuz
 facit ista lra. satis em ē psum p dationē coadiutoris
 demū dz inchoari pcessus sup veritate vtz. s. vez sit
 q dilapidauerit. r dixit archi. i. d. c. vultérane. q i pri-
 pcessus super veritate dz platos remoueri ab admini-
 stratione spaliū. In spūalibus vo subditi interz sibi
 obedire debent p. c. nōne. vij. q. iij. r p eo facit. c. qz
 ea pal. s in p rariū facit iste tex. nāz si statim deberet
 remoueri inchoato pcessu sup veritate ad qd daret li-
 bi coadiutor pbata suspitione cū statim esset remouen-
 dus sup veritate. r iō intellige dictū ar. bi. qñ est psum-
 ptio ptra inquisitū q stando in administratione corū
 pat officiales. r sic pcedit. d. c. qz ea. r hec sensu idem
 archi. in. d. nobis. r collect. hic. r vide p hosti. i. d. c. l. s.

postmodum in discussione sup veritate p̄t iste inquisi-
tus se excusare. et si nō pbabūter veritas restituet in p̄
stinū statū. pbata vero veritate aut fuit actū criminalit̄
et debet deponi. vt i. c. aplicos. et in. c. monemus. xij.
q. ij. aut fuit actū civilit̄ et debet solū remoueri a benefi-
cio et alius est ad aliud pmouendus. vt in. c. 13. Et per
hec sunt redscenda ad p̄cordiā iura que vident in hoc
cōtraria. nec ob. l. cum quē. qz loquit in tutore qui non
habet tantā p̄tatem vel titulū ita firmū et p̄petuū sicut
habet p̄latus. vt nō. archi. i. d. c. nobis. xij. q. ij. et vid
nō. gl. v. q. iij. et scias qz in p̄cessu sup suspitōe p̄cedit
summarie qz nō agitur de magno p̄iudicio. s̄ sup verita-
te p̄ceditur plenarie. vt nō. archi. i. d. c. nob. et vid nō.
dictum 3a. de ple. vt i. an. vt iudices sine q̄ suffra. in
s̄. necessitatem. vbi p̄ illum tex. dicit qz in cā dilapidatō-
nis p̄t p̄cedi sine scriptura. 3te tñ tex. h̄ nō p̄bat qz loq-
tur i alio casu s̄ possit p̄cedere cum inq̄ritur sup suspi-
tōne dilapidatōis. vt p̄pter p̄iculum imminens possit
p̄cedi summariam sine scriptura qd̄ ad effectum vt pbata
suspitōne detur sibi coadiutor et interdicit vtriqz om̄e
genus alienandi. et hec nota b̄. et hūc duplicem p̄ces-
sum p̄t p̄cedere qm̄ p̄ceditur p̄ viam inquisitionis seu
denunciatōnis. 3z si accusat̄ qz de dilapidatōe non ē
necesse vt p̄us inquirat an sit suspectus. s̄ p̄t p̄cedi sup
veritate rei. facit. c. veritatis. de do. et cōm. et in. c. veni-
ens. de acos. In ea glo. ibi si velit satisfare. collec-
sentit h̄ p̄trarium. Et ad leges hic alle. m̄det qz loquū-
tur in remoto p̄ sententiam seu de eo q̄ remoueri debet
vt qz p̄stat de dolo. seu lata culpa. qd̄ est bene nōdum
Et in si. glo. nō bene h̄ v̄tūm qz p̄ochiani etiā laici
admittunt ad denunciandum etiam p̄talam de dilapi-
datōne vt dicit 3o. an. qz q̄libet ecclesiastica p̄sona esset
admittenda vt in. c. si q̄ p̄biteroz. de re. ecc. nō alie.
Alij v̄o dixerūt qz etiam q̄libet laicus est admittend⁹
in defectū clericoz vt p̄sulari idēntati ecclesiar̄ p̄ nō.
in. d. c. si qz. Tu vide m̄m qd̄ plene dixi in. c. ex p̄te
3. de testi. et qd̄ nō. i. d. c. si qz. In glo. in. v̄. coad-
iutorem. nō. ex glo. tres casus in quibus p̄lato seu re-
ctori datur coadiutor et de officio istius coadiutoris et
de materia vide p̄ 3o. an. in. c. si. d. de. egro. In gl.
in v̄bo cui⁹ p̄silio ibi et p̄sensu nota b̄n̄ istam glo. et te-
ne eam menti qz p̄latus h̄s coadiutorē tenet i admi-
nistratōne ip̄ius h̄re p̄sensum non tñ p̄siliū. et est rō-
nam vt dicit 3no. coadiutor datur vt p̄hibeat malaz
administratōz et vt curet qz fiat bona. ideo p̄siliū hic
sapit p̄sensum. secus autem in alijs casibus vbi requiri-
tur p̄siliū. quia tñc nō tenet qz sequi vt in. c. cū in ve-
teri. de dec. et in. c. cū olim. de arbi. et hec solutio ē me-
lior q̄ solō glo. et est sensus qz vbi p̄siliū requiritur ab
eo qz est p̄nceps officij tñc p̄siliū sapit etiam p̄sensuz vt
clarus nō. bar. in. l. i. in. s̄. si p̄les. ff. de exercito. et dixi

in. c. cum in veteri. In glo. in v̄bo alienatōnis r̄c. in
si. nō. gl. qz in materia ista. c. v̄bū alienatōnis sumitur
largissime vt dixit hosti. qz etiam terulas et alia que de
iure p̄nt alienari p̄ p̄latum in certis casibus. et e quib⁹
xij. q. ij. in sum. non poterūt isti alienare. vt illud v̄bz
vniuersale omne politū in tex. aliqd̄ opetur. ea tñ que
suando seruari non p̄nt poterūt isti alienare. facit tex. i
l. lex que tutores. L. de admi. tu. et in. l. tutor. qz repto-
rium. ff. eo. et. xij. q. ij. in sum. et ex his nō. qz dato co-
adiutore p̄pter suspitōz dilapidatōnis non p̄t p̄ eos
fieri alienatio etiam in casib⁹ alias a iure p̄cedis.

In gl. in v̄bo. vices suas. ibi vt h̄ p̄t. et clarus ad
huc p̄t in. c. q̄uis. 3. eo. li. vi. et nō. gl. in eo qz dicit qz
si qz p̄mittit alicui simpliciter vices suas videt p̄mississe
in totū. et videt p̄bati a p̄te p̄ istum tex. nam in p̄n. di-
xit qz iste archiep̄s p̄misit vices suas abbati et papa i
terptatur qz p̄misit in integz. i. i totū. Et idē nō. 3no.
s. eo. c. sup q̄stionē qd̄ nōbis bene. Extra gl. oppo-
nitur p̄tra tex. de. c. si. 3. eo. vbi dicit qz si p̄mittit excessiua
inq̄sitio vel ecclesie p̄uisio non p̄t delegari alteri cō-
mittere vices suas. qz videt electa industria p̄sona. 3te
inq̄sitio criminū est meri imp̄ij. qz non p̄t delegari p̄ in-
feriorem a p̄ncipe. vt in. l. i. ff. de officio a. cui man. est
iurisdicō. et plene nō. in. l. impium. ff. de iur. om. iud.
So. ad p̄mum dicunt r̄c. qz. c. si. p̄cedit qm̄ mandat
vt inq̄sitio fiat p̄sonalr̄. Item p̄t p̄cedere qm̄ qz debet
p̄uideri eccie et p̄sensu p̄ncipalib⁹. secus vt plena co-
adiutoris. et nō bene hanc limitatōz ad illud et nescio
alibi istum tex. Ad scdm̄ p̄trarium dicit 3no. qz p̄ce-
dit de iure civili. s̄ de iure canonico ea que sunt meri et
mixti imperij sunt delegabilia. vt in. c. i. lris. 3. d. r̄pto.
dic de h̄ vt plene dicam in. c. qz sedem. de offi. or. et te-
ne menti dictum 3no. cum tex. Abbas.

Significantibus p̄nūciatōne se
iurisdicōnem nō h̄re ip̄am etiā p̄sensu par-
tū non reassumit et est casus facti nōbilis. et p̄mo ap̄el-
lans narrat factū. scdo papa dat iudices. ibi ideoqz
Nō p̄mo qz vidua als diues nō p̄t trahere scula-
rem ad iudiciū ecclesiasticū etiā corā papa seu eius de-
legato. secus videt si est vidua et pauper vt p̄bat h̄ a cō-
trario. et videt tex. in. c. sup q̄busdā. in si. de v̄bo. sig. et
t3 b̄ 3no. vt 3. dicam et tene h̄ menti. Nō scdo
qz lre impetrata a vidua diuite p̄tra laicum nō sunt ip̄o
iuridicāle. s̄ sunt impendenti. nam data negligentia iudi-
cio seculari h̄nt isti delegati iurisdicōz in h̄itu et actū.
s̄ an negligentia solū h̄nt in h̄itu et p̄bat a p̄trario i v̄-
bo nisi requisito. et clarus p̄batur in. ca. ex tenore. d. so-
p̄te. Tercio nō et tene menti ibi interloquendo. qz
sua p̄ quā qz pronūciat se nō iudicē est interloquens
habz tñ vim diffinitive. qz prouiso extinguit iurisdicōz

pronunciatis adeo q̄ illam interlocutoria amplius reuocare non potest ut hic in fi. tex. nō. Ex quo isertur q̄ in interlocutoria p̄ qua finit iudicis iurisdicō nō potest eūdem iudicem reuocari. sic limita. c. cū cessante. de app. et. l. qd̄ iussit. ff. de re. iudi. hinc dixit glo. nota in auē. habita. L. ne si. p. pa. q̄ a talis snia in qua d̄s pronunciat se nō iudicem potest etiā de iure civili appellari licet sit interlocutoria. et hoc ideo quia habet vim diffinitive ut ibi dixit Item nō tene meti iuncta glo. fi. q̄ nō obligat compromittēs ad penas cōpromissi sup̄ his que nō dependent ab eius p̄tate. non etiā p̄t p̄tari dare iurisdicōnem nō hnti ut in. c. significasti de fo. ppe. et in. l. priuatum. L. de iuris. om. iudi. ideo nō valuit pactus hic appositum in p̄promisso ut partes redirent ad examen prioz iudicū q̄ ipsoz iurisdicō erat extincta p̄ eoz p̄nūciationem. Et ex h̄ et ex tex. nō q̄ nō potest quis per actū se obligare de stando examini alicuius ut iudicis si ille iurisdicōnem nō habet. In glo. i. in fi. videt̄ hec glo. velle q̄ si vidua opprimis puta q̄ spoliat̄ potest malefactorē suum trahere ad iudiciū ecclesiasticū licet laicus existat. secus aut̄ si non opprimis sed alias vellet agere p̄tra secularē q̄ tunc debet eū conuenire corā iudice seculari. Sed h̄ vitium videtur p̄tra istum tex. a cōtrario sensu. et aptius p̄tra. c. sup̄ quibusdā in fi. d̄ vbo. sig. vbi tex. videtur innuere q̄ vidue et pupilli et orphani p̄t laicos cōuenire corā iudice ecclesiastico. Inno. multū nobiliter ponit hanc materiā hic et plenius teti gi in. c. licet. de fo. ppe. Et cōclūde sic materiā q̄ in defectum iusticie puta q̄ in p̄ntia nō est iudex secularis vel recusatur vel negligit facere iusticiā. et tūc potest recurr̄ p̄tra quēlibet laicum p̄ quēcumq̄ ad iudicē ecclesiasticū cum ut hnt̄ in auē. ut disse. iudi. Et tenet h̄ Inno. et cum hodie quēlibet ciuitas habeat sua regimina sicut olim p̄ntia ut nō glo. in. l. fi. L. de prescrip. lon. tēp. puto q̄ id qd̄ statutū erat olim in p̄ntia habz hodie locū in quibet ciuitate et sic videt̄ q̄ in ciuitate nō est iudex secularis vel recusatur vel negligit facere iusticiā si in ciuitate illa nō est alius superior secularis q̄ tunc de iure potest recurr̄ ad iudiciū ecclesiasticū. h̄inc est scdm̄ Inno. q̄ vacante in p̄o ecclesia succedit in iurisdicōe ut in. d. c. licet. Vbi aut̄ in ciuitate ē iudex secularis et tūc aduerte. nā quo ad materiā n̄ram tres sunt secularium species. nā quidam nō sunt miserabiles nec habitu nec acta q̄ nō habent aliquā qualitātē. p̄pter quā natura moueat ad miserendum eis ut puta q̄ sunt masculi et potentes vel femine p̄ngate et diuites. Quedā sunt miserabiles habitu sed nō actu ut vidue et pupilli diuites. Quidam sunt miserabiles habitu et actu ut vidue et pupilli paupes. vel diuturno morbo fatigati ut paup̄ vel paupes dūtaxat. nā miserabiles p̄one dicuntur scdm̄ Jo. an. sup̄ quibus natura mouetur ad miserendum. ut

in. l. vnica. L. q̄n̄ imperator inter viduas et pupillos. et vide bonum textum. in. ca. i. de postula. vbi dicitur q̄ miserabilis p̄sona ē que p̄ se non potest cām. p̄mouere puta p̄pter defectum paupertatis vel alterius impotentie. Quo ad primaz spēm dicit q̄ ille nō potest trahere ad iudicē ecclesiasticū nisi cum sit de foro ecclesie aut rōne cause aut rōne p̄sone et si impetraretur l̄re ad iudices de legatos essent ip̄o iure nulle et ille est. p̄p̄ius casus illius. c. licet p̄al. nisi prius daret defectus iusticie secularis nō p̄dicto. Quo ad scdm̄ spēm dicit q̄ p̄sone miserabiles habitu tūc si opprimunt p̄t malefactores suos trahere immediate ad iudiciū ecclesiasticū ut ē tex. in. d. c. sup̄ quibusdā. et in. c. ex p̄te. b. de fo. cōpe. et sub istis seu sub ista specie p̄prehēdit Inno. pegrinos quo ad res q̄s secum deferūt et quo ad iniurias eis illatas. ut in. c. si quis. et in. c. omnipotēs. xxiij. q. iij. Idē in libertis ecclesie et in officialibus suis et rusticis et similibus. facit. xij. q. ij. ecclesiarū seruos. lxxxvij. di. quasi p̄ totū. Si vero nō opprimuntur et tūc debet prius recurrere ad iudicē secularē p̄tra laicos et si l̄ras ante negligentia impetrat nō sunt nulle ip̄o facto. sed in pendet̄ ut ē tex. hic et in. d. c. ex tenore. et dicit Inno. hic vnum singulare verbū q̄ data negligentia vnus iudicis secularis. p̄t iste miserabiles habitu tūc recurr̄ ad iudiciū ecclesiasticū ne tenent̄ q̄relare corā superiore iudicis negligentis ar. opti. hic et in. d. c. ex tenore. secus autem in alijs laicis nō miserabilibus. nā illi nō p̄t habere recusatam ad iudicē ecclesiasticū nisi data negligentia cuiuslibet superioris secularis qd̄ est singulariter notandum. Quo ad scdm̄ spēm si sunt miserabiles habitu et actu dicit scdm̄ Inno. et bñ q̄ p̄t alios trahere ad iudiciū ecclesiasticū etiā non data negligentia iudicis secularis ut h̄ videtur tex. a contrario sensu et in. d. c. sup̄ quibusdā in fi. et idē videtur velle Inno. in pegrinis quo ad contractus initos in pegrinatione ut in. d. c. si d̄s romipe das. Idē in penitentibus. xi. q. i. aliud. et dicit in istis Inno. nō. verbū q̄ l̄ p̄t alios trahere ad iudiciū ecclesiasticū. tūc si ip̄i trahunt corā iudice seculari nō p̄t declinari illd̄ for. Ad h̄. d. l. vnica. L. q̄n̄ impator. et tenebis menti h̄ v̄bū. et facit. c. regū. xxiij. q. v. Item si q̄nant seu reportat̄ iniam iniquā corā iudice seculari non deberet appellare ad iudicem ecclesiasticū. q̄ gradat̄ est appellandū. ij. q. vi. anterior. et h̄ placz Inno. licet referat aliquo s tenere ut possint appellare ad iudicem ecclesiasticū omisso alijs secularibus q̄ d̄ ecclesiasticis eos defendere ab oppressionibus. xxiij. q. iij. si d̄s de potentib̄. p̄mū tūc cōiter tenet hic. f̄ vide qd̄ dixi i. d. c. l̄. et vide plurimas p̄sonas q̄ sunt p̄uilegiate quo ad for̄ ecclesiasticū h̄ p̄ Inno. In gl. ij. ibi. amiserit iurisdicōz nō hnt̄ istā gl. q̄ l̄ d̄s h̄eat iurisdicōz certo casu. tūc si p̄nūciat se nō iudicē illā iurisdicōz p̄dit nec

potest eam amplius reassumere. unde quomodo
acquit quis iurisdictionem si pronunciat se iudicem si iu-
dex non esset iuxta ea que plene dixi in c. sup. lris. de re
scrip. ita pronuncians se non iudicem iurisdictionem perdit et
imputandum est pti non appellanti. nam res iudicata
est ius iter ptes. vt i. c. cum iter de re iudi. et n. l. res iu-
dicata. ff. de re iudi. Et non ex h et ex glo. q. l. surrepti-
tie ad lites tribuant iurisdictionem licet elidibilem p excep-
tionem. vt plene dixi i. c. ceter. de r. p. tñ si vdegar. ex
ceptioe opposita. pronunciat se non iudicem seu lras surre-
pticias illico extinguunt lre ita q iurisdictione que prius
erat elidibilis nunc remanet elisa et extincta. vñ. pcessus
postea agitatus est nullus. Sed qntum ad istum tex.
ego considero q in omnē euentum pronuncians istoz iu-
dicam fuit legitima. nō em pronuncians simpliciter se
non iudicem s non debere p eadē lras. pcedere qz intelli-
gi de pti qz non habebat iurisdictionem in actu nisi data
negligentia iudicis secularis. nec ob. q in fi. d. q non
potuerunt reassumere iurisdictionem quia nō pstabat h
q iudex secularis esset negligens s solū q arbitri ne-
glexerunt. i. terminū diffinire. et illa interlocutoria cum
esset dubia debebat intelligi scdm ius p mune et subie-
ctā materiā ar. in. c. cam. s. de rescp. In gl. fi. in fi.
nō glo. et tene eam mēti p penis que qntidie opponunt
in pmissis vt si opponunt sup facta non dependen-
te a pte cōpromittentis q nō pmittitur pena. et pro
h facit qd nō. glo. in regula accessoriū de re. in. li. vi. et
in. l. pacta. que ptra. l. de pac. et nō. in. c. pleriq. de
pac. facit etiā ad qōnem. Quidam pmissit sub pena fac-
tum alienū deinde laborauit qntum p. iste adī
pleret pmissionem suā. s nō potuit plicere nūqd sit cō-
missa pena. videt q non ex quo nō deficit p istū de q
tñ vide qd dixi in. c. gēna. de spō. rē.

Vspitione Arbitri electi ad cāz
recusationis assignant
ptibus terminum ad probandū causas suspi-
tionis s iudex recusatus cōpeller arbitros ad cāz finie-
dam. scdā ps ibi ab ipō q. Nō primo ibi qui pro-
uocatus obesse rōnem quare iudex qui alias pōt cog-
noscere an sit sus iurisdictione nō potest cognoscere de cau-
sa suspicionis. timet em ne puocat. ppter recusationes
velit obesse recusanti. vñ licet timet i principali ita i isto
incidenti de quo vide qd dixi in. c. sup. lris de rescrip.
Nō scdo q omnia pntentia ad articulum recusationis
spectant ad arbitros et sic ipsi habent citare testes eos
exaire et punire si delinquerēt. Item pdenare i expē-
sis et pronunciare an cū supitionis sit lrima. Item nō q
quemadmodū in arbitris voluntariis obseruat vt pel-
lant eligere terciū si non pnt conuenire in vnā sniam
vt in. l. item si vn. i. fi. ff. d. arbi. et in. c. inotuit. et se. eo.
l. ita in arbitris iuris obseruādū est vt pbat hic. Item

nō ibi cūz quo duo vel alter eoz rē. q iste tercius elec-
tus debz pronunciare vna cū alijs l eoz alio. et multū in h pō-
dera istum tex. ad ea que notat legisse i. d. l. item si vn.
in. fi. nam ibi dicit q arbitri p promissarij dissidentes
cōpelluntur eligere terciū cuius aucti pareat. Et qui-
dam intelligūt q iste tercius nō habet pronunciare sed po-
tius pfulere et a. ij. duo dēt pronunciare cōz cōsiliū snis
qd tenuit spe. in. ti. de arbi. in. s. fi. v. f. nongd iste terci-
us solus d. pronunciare et sniare et stat indigio suo. pro
quo facit tex. ibi cum dicit cui aucti pareat. pms tñ
intellectus plus placz bar. s vt pdixi iste tex. vidz q ter-
cius iste debeat pronunciare vna cū alijs et forte non esset
malū ita intelligē illū tex. dicit tñ bar. in. l. si dñm. ff. de
sur. i. fi. q si statutum dicit assumendū terciū arbitri de-
bebit pronunciare vna cū illis. S. vt dixi placz mibi p istū
tex. vt indistincte tercius pronunciet vna cū alijs. Et qntum
ibi dicit tex. cui aucti pareat rē. pnt intelligi q d. pteri
qñ accedit ad alterutrum sniaz vt vidz innere ista lra dū
dicit cū quo. s. tercius duo vel alt eoz id faciat rē. et tene-
mentū pdicta. S. nōbile dubiū est nūqd duo arbitro
res electi cōi pntem pntem si nō pnt puenire in vnū iu-
dicium dēant pelli eligere terciū sic statuit in arbitris
voluntariis vt i. l. itē si vn. p. al. Doc. n. i. tñ gūt qd me-
mineri. s. bal. formauit qdēz in li. sen. in. l. i. de iustitia
ra in matitū facta col. x. et determinat q nō. q. illi nō
sunt arbitri s sunt qñ qdā psonate et cōes amici vt i. l. si
d. meis. s. recepisse. ff. de arbi. vñ ab istis arbitratoribz
nō pronunciantibus nō recedit nec aliis ē eligendū ex q
ptes nō pcordat vt in. l. i. qz arbitratu et qd ibi nō. bar.
ff. de vbo. ob. vnde pōdera istū tex. et tex. in. d. l. i. vn.
i. eo q iste tercius nō assumit a pibus s ab ipis arbitris
et sic nō est oino purus arbiter quare h nō d. extendi
ad arbitratos. et nota h h semp. In gl. in fi. nō. fi.
gl. et idē nō in. c. cū spali. de appel. et dicit vt ibi pleni-
nō. In gl. iij. ibi ad papā d. appellari. et bodie hoc
ē decisus. i. c. ab arbi. ff. eo. li. vi. Et ex h habes vnā dif-
ferentiā inter arbitros iuris. de quibus hic et arbitros
cōpromissarios qui voluntate ptiū assumunt. de quibus
ff. de arbi. p testū. nā a dicto istoz nō appellat vt in. l. i.
l. de arbi. et in. c. a iudicibus. q. q. vi. Sed a snia arbi-
tratorū iuris appellat Rō diuersitatis est qz isti arbitri
assumunt ex necessitate et hnt iurisdictionem et ex snia co-
rū pnt agi vt h et in. d. c. ab arbitris et ideo si ex statuto
municipali dicitū arbitroz. pduceret actōnez possēt tūc
appellari. vt nō. in. l. si societate. in. s. arbi. ff. p so-
cio. et i. c. gntauallis. de iur. iuran. et h dico fm cōm-
opi. nā bar. fuit in opi. singulari. in. d. l. i. q. bodie pos-
sūt appellari a snia arbitroz. s cōter illa opi. nō tenentur
In ea. gl. ibi pellant oēs illos. nō gl. ex q hō scōz
dñam inter arbitros iuris et p promissarios. nā isti nō
cōpellant a pntio ad acceptandū cōpromissum. vt i

l.ij. ff. de arbi. sed arbitri iuris sic ut in. c. cum spali. de
 appel. Et nō. h. gl. quā tene mēti. rō dīversitatis pōt
 esse qz arbitri iuris assumunt ex necessitate r habēt iu
 risdictionē. vñ sicut manus iudicā. Et est necessitatis. vt
 in. l. munerū. in. §. iudicandi necessitas. ff. de mune. et
 bono. r in. c. pastoralis. in prin. s. eo. ita r manus ar
 bitrandi seu iudicādi in isto casu. sed arbitri p̄missa
 rj eligant ex nuda voluntate p̄tiam nec habent iurisdic
 tionē In qz. glo. ibi iurisdicō istoz quasi ordina
 ria. naz dicitō quasi minuit. alij dicitō qz habent ordina
 riam merā qz a lege hanc iurisdictionē consequunt. vt
 in. d. c. cū spali. r h. lex aut dat ordinariā. vt in. l. r qz
 ff. de iur. om. iudic. r hāc opl. sentit Inno. in. c. cū ab
 ecclesiā. d. offi. or. Sed nō placet spe. in. ti. de recu. §.
 si. v. sed nūquid. qui tenet qz habet delegatam. r idem
 hosti. h. dicens qz isti sunt delegati illius qz dedit dele
 gatū qui recusat r dicit qz pbata suspitione debent isti
 arbitri diffinire totaz cāu ar. in. c. vt debitus. d. appd.
 hoc dictū nō approbat Jo. an. nam si essent delegati
 oportet dicere qz deberēt esse in dignitate vel h̄re perso
 natum vel canonicatū in ecclesia cathedrali vt in. c. sta
 tutum in prin. de rescrip. li. vi. Item nullibi pbatur qz
 isti arbitri debeāt cognoscere de cā principali licet p̄be
 tur suspitionis cā. Et in alio casu loquit̄ tex. in. l. cum
 spali. r. l. aptissimi. l. de iudic. Jo. an. in addi. spe. in
 ti. de recu. §. si. in. vñ. sed nūquid arbitri. dicit qz non
 sunt meri ordinarij nec meri delegati. q̄si sentiat qz sit
 quedā spēs p̄ se le mixta. nā nō videtur dicendum qz
 sint ordinarij cū nō habeant iurisdictiones nisi in certo
 articulo. nec meri delegati qz princeps eos non elegit
 p̄ fuerūt assumpti p̄sentia p̄tiam. r ideo dixit ipse. in. ti.
 de arbi. in. §. differet vñ. p̄ nūquid scdm eum qz isti arbi
 tri non possunt alijs committere vices suas sicut arbi
 tri cōpromissarij qz possent si essent ordinarij vel dele
 gati. puto tamen qz istorum potestas r iurisdicō ma
 gis accedat ad delegatū qz ad ordinariā ar. hui. tex.
 r. c. ab arbi. pall. nam hec duo. c. q̄ tractat de istis arbi
 tris iuris sunt situata in. ti. d. offi. dele. r nō in. ti. d. offi.
 or. Et p̄ hac argumētatione vide bonā glo. in. c. tibi qz
 de rescrip. li. vi. r in. c. si sup. grā. de offi. dele. eo. li. c. i
 c. bone de p̄fir. vñ. Et in. si. glo. dic melius scdm doct.
 qz in illo corrigi ista decre. p. c. legitima. qz ibi tractat
 de termino p̄figendo arbitris ad cām suspitionis finitē
 dan r ille terminus p̄figendus est p̄ iudicem recusatū
 qz arbitri nō p̄nt sibiipsis p̄figere terminū. l. penl. ff. d.
 arbi. Iste vero tex. loquit̄ de termino p̄figendo p̄tib?
 ad pbendam recusationē r iste est p̄figendus partibus
 In gl. si. ibi in penā illoz vt dicit qz rō est qz appel
 latio interponit̄ ad maiorem iudicē vt in. c. ij. r qd̄ ista
 nō. de p̄sue. li. vi. r ideo nō p̄t iudex a q̄ cū sit minor p̄
 figere terminū iudicā ad quē p̄ isti arbitri nō sunt maio

res iudice imo iudex est superior qui potest facere oia sine
 gibus cā expediri nō potest vt in. tex. merito potest compellere
 arbitros vt p̄cordet vel terciū aduocet alias nō pos
 set cām finire. Et quo ad scdm q̄nem que sequitur i
 glo. dic vt hodie hatur in. d. c. legitima. d. appel. li. vi. vñ
 dicit qz si arbitri nō decidūt articulo suspitionis. r termi
 nū p̄figendū a iudice potest iudex reassumere iurisdicō
 nem. Extra glo. q̄ro qd̄ si arbitri discordant in snia laz
 lata vt qz vñ. p̄nunciant cām suspitionis esse legitiaz
 reliquas vō oppositū. So. dicit hic. Et in. qz tunc nō est
 locus huic. c. vt cōpellantur eligere terciū sed recurren
 dum est ad superiores qz approbabit vñā ex duabus snias
 sic obstat in duob? delegatis ferētibz diuersas snias
 vt in. c. si. de re iudic. r in. l. duo iudices. ff. c. r videt sen
 tire hosti. dicens qz discordia inter istos poterat esse qz
 forte vnus dicebat cām p̄positam nō esse legitimā vel
 nō esse pbatam. alter vero oppositū. Sz spe. i. ti. de re
 cusa. §. si. v. p̄ quid si arbi ter diuersas. tenet id qd̄ h. d. r
 indistincte siue arbitri discordant in snia ferenda siue i
 sam lata vt cōpellant eligere terciū. r aliud est scdm eū
 in puris delegatis. qz illi p̄ sniam finierūt cām merito
 recurrat ad delegatē p̄ hec cā principalis remaneret
 impunita. Et id. p̄pter facilitatē expeditionē debet ter
 cius assumi. Adhibi videt qz licet h. dicitur spe. sit equū
 in se tñ nullo mō cōgruit h̄re huic. nā tercius h. assumit
 vt cū eo ambo vel alter ferat sniam. p̄ si iam p̄tulissent
 diuersas snias functi essent officio suo nec possent am
 plius p̄nunciare vt in. c. in lris. s. eo. r in. l. paulus. ff.
 de re iudic. et in. l. quid tñ. ff. de arbi. Item in arbitris cō
 promissarijs absolutū ē qz nulla snia valet si duo p̄fe
 runt diuersas snias. vt in. c. si. de re iudic. vñ in eis claz
 est qz nō cōpellerent post p̄nunciationē eligere terciū
 Sed tene menti dicit spe. qz cū nō est pua euctas
 maxime cū dicitur suum fundet sup magna equitate.
 r p̄ illud dicitū possit dici qz si ex forma statuti debent
 eligi arbitri qz discordant in snia qz tunc p̄nt compel
 li ad eligendū terciū r sūt alias h. de facto hec qd̄. et
 dicebatur qz tercius sic elect? poterit alterā ex illis dua
 bus sentētijs confirmare etiā illis duobus arbitris ab
 sentibus qz cum iam p̄nunciant aū electionem ter
 cū nō habet obstatē eoz abntia qz cessat rō. l. Item si
 vnus. §. si principaliter. ff. de arbi. nā p̄ntia omniū re
 quirunt qz absentes si fuissent p̄ntes potuissent alios
 adducere ad eorum sententiā que rō cessat si iam snias
 p̄nunciant r tercius habet vtrāqz sententiā eozaz
 se. r si hoc dicitur esset verū idem dicendū esset in casu
 huic. c. sed vt. s. dixi hoc non congruit h̄re.

Delegata iurisdicō ad personas
 p Et g non expressas in rescrip. prozo
 gari non potest Lōis diuisio scdm ibi. quos
 et est hoc. c. multum famosum p̄tincis materiā satis

difficile et plixam progarōis. Nota pmo debitoze
posse pueniri non solū vt soluat debitū f vt satisfaciāt d
interesse in eo q non soluit in pmissō loco z termino. et
habetur in b rō nō solū ad damnū emergens f etiā ad
lucū cessans vt si verisimilit fuisse lucratus ex illa pe
cunia si fuisset sibi soluta in pmissō loco et termino. ad
b tex. multū nō. i. l. ij. ff. de eo. qui cer. lo. p bar. in. l.
vnica. l. de sen. q. p. qd̄ interest facit qd̄ dixi in. c. con
questus. de vsu. et. c. dilecti. de fo. ppe. Secō nota
q̄ p̄t q̄s se obligare apud iudices cui inest iurisdīo ad
penam excoīcatōis et interdicti. nam b̄ annullant̄ iste
sine solū ex defectu progarōis qz delegata iurisdīo
non p̄t. progarī. secus q̄ si fuisset iurisdīo ordinaria.
vñ facit iste tex. multū in argumentis q̄ ordinarius p̄t
vigore progarōis ferre excoīcatōem et alias snias cē
sare in alterius subditum. et tenebis semp̄ menti istum
tex. sic intellectu qz cōis opi. vidz in oppositū vt̄ dice
tur ita nō ar. q̄ excoīcatō fert̄ in psonam. interdictum
vō in locū. f̄ vide in tex. iuncta gl. in. c. p̄nti. de sen. ex.
li. vi. et in. c. is cui. eo. ti. z li. et in. c. sacro. f. eo. ti. p que
iura vidz q̄ etiā psona p̄t interdicti saltem vt nō intret ec
clesiam. Sed excoīcatō nō p̄t ferri in rem inanimatam
qz p̄ncipaliter ligat animā vt in. c. romana. §. vniuersi
tatem. de sen. ex. li. vi. Vñ q̄ sine censurā late a iudī
ce non suo licet alias habeat iurisdīoem sunt nulle. re
golantur q̄ iste sine quo ad b̄ vt limites aliaz sniaz vt
in. c. ac si clerici. de indi. et. l. si a nō p̄pente iudice p
totū. et vide glo. in. d. c. p̄nti. Vñ ibi iurisdīoē pre
esse. iuncta glo. q̄ abbas habet iurisdīoem progaribilem
etiam p̄ laicos habet etiā ordinariā. ~~etiam~~ habeat a
lege. q̄ progaribilem. Ad idem facit tex. in. c. significasti
f. de fo. ppe. iuncta suprascriptōe. Item nō q̄ dele
gata iurisdīo non p̄t. progarī nō solum q̄n̄. progantel
ambo in rescripto exp̄ssi non sunt f̄ etiā alter ex litigā
tibus est exp̄ssus. vñ non p̄t extendi in rem qui exp̄s
sus in rescripto nō est. Ultimo nō regulā q̄ iurisdīoē
delegata nō p̄t. progarī ad psonas nō exp̄ssas in rescri
pto in quo multū vacillauerūt glo. iuris civilis. vt nō. i.
l. ff. de iudi. Et posuit ibi glo. vnam solēnem limita
tōnem si esset vera dicens post multa q̄ delegata iurisdīo
ad vniuersitatē causaz p̄t. progarī de psona ad p
sonam. secus in iurisdīoē delegata ad certā cām quā
tū glo. non ponderant̄ ibi bar. f̄ simpliciter trāsit̄ p̄clu
dendo q̄ iurisdīo delegata nō p̄t. progarī. Et p̄tra il
lam gl. facit iste tex. cum in fine dicat̄ indistincte q̄ de
legata iurisdīo ad alias psonas progarī nō p̄t. Sed
si q̄s vellet illā gl. sustinere posset r̄ndere ad istū tex. q̄
hic loq̄tur cū delegatio fuit facta ad certā cām. vñ tex. i
fine dicit̄. cū huiusmodi delegata r̄. vñ pondera v̄bus
huiusmodi q̄si restringat se ad casum istum. vbi iurisdīo
tio erat data ad certā cām nam iurisdīo delegata ad

vniuersitatem causaz est q̄si ordinaria. vt nō. glo. f. de
appel. in. c. cum cām. et nō. host. in. c. qm̄ abbas. s. eo.
facit qd̄ nō. gl. in. l. si. vñ. q̄n̄ verius credo q̄ indistincte
delegata iurisdīo progarī non p̄t qz nullibi p̄batur
oppositū. et iste tex. loq̄tur indefinitē. Item eadē p̄bibi
tōnis rō vidz in vtroqz casu. et licet multe rōnes solent
reddi q̄re delegata iurisdīo nō possit. progarī. eaz t̄n̄
puto potiorē qz iurisdīo delegata est delegantis z nō
delegati. vt in. c. sane. s. eo. et in. l. i. ff. de offi. eius. nō
q̄ p̄t. progarī ad alias psonas p̄ter p̄sentem delegantis
cui? ē iurisdīo. que rō militat sine sit̄ delegatus ad vni
uersitatē causaz sine ad certā cām t̄n̄. z hec notabis
In gl. i. ubi vtriusqz vtilitatem p̄inet. nō. gl. vsqz ad
fines. et de materia dic vt plene nō. ff. de eo qui cer. lo.
p totū. et p̄cipue in. l. iij. et fi. et in. l. vnica. l. vbi cōue
niatur qui cer. lo. da p̄misit. Et in eo q̄ gl. in. si. facit di
stictōem inter p̄tractus bone fidei et stricti iuris dic de
istis ut nō. in. c. cum venerabilis. de excep. vbi gl. bo
na. et ibi plene dixi. In glo. h̄. ubi secus de ordina
ria sentit̄ q̄ glo. et idem glo. penul. q̄ iste debitor potuit
ferre progarē iurisdīoem ordinariā istius abbatis. f̄ nō
egit. progarē ordinariā f̄ delegatam. et sic habuit locū
illa regula. q̄ noluit potuit r̄. vt in. c. cū sup. s. c. Et
ex hoc nō q̄ si intendo progarē vnam sp̄m̄ iurisdīo
nis que nō est. progaribilis cessat prorogatio in alia sp̄
q̄ poterit prorogari qz in prorogate requirit̄ p̄sentis
progarantis. vt in. l. si quis p̄ erroze. ff. de iur. om. iud.
et f̄ dicitur latius. Secō nō q̄ delegata iurisdīo
nō est. p̄babilis etiam si p̄currat in eadem psona cui or
dinaria qd̄ tene menti. In glo. in. v. snias ubi q̄ d̄
dem p̄t nō. gl. q̄ p̄t q̄s se obligare ad penam excoīcatō
nis. f̄ aduerte latius. nam hec q̄stio p̄t multip̄ p̄side
rari. Primo nunq̄d apud alienum iudicē cui? iurisdīo
tionem in se progarē intendit possit se obligare ad pe
nam excoīcatōis. Secō p̄supposito q̄ possit nunq̄d
apud eundē vel saltem apud suū iudicē possit se obliga
re ad penam excoīcatōis vt sine monitōe aduocite cō
ditōe possit excoīcari vel sine cause cognitōe. Quo ad
p̄mum Inno. h̄ multū vacillat. f̄ finaliter vidz inclina
tū ad p̄tem negatiuā. videlz vt non possit q̄s etiam lai
cus progarē iurisdīoem alterius iudicis quo ad pote
statē excoīcandi. qz nō p̄t q̄s ligari vel absolui p̄ alienū
iudicē. vt i. c. ois. de pe. et re. et hec p̄tōs p̄petit̄ soli deo
vel ei? vicario. p̄xiij. q. i. qd̄ cum qz. iō nisi h̄eat q̄s hanc
p̄tē a deo vel ab ei? vicario nō p̄t aliquē sp̄uā ligare
vel absolue z p̄ p̄ns vidz p̄cludēdū q̄ p̄ progarōz p̄m̄
hoc fieri n̄ possit b̄ idē vidz tenē host. z abb. Et i clari
co nō ē dubiū qz ip̄e in illo p̄t. progarē iurisdīoē alieni
iudicis s̄n̄ p̄sentis ep̄i sui. vt in. c. significasti. de fo. ppe. vñ
si clie? h̄uit p̄sentū ab ep̄o progarādi tūc certe p̄t ferri p̄ il
lum excoīcatō et idem in laico si habuisset p̄sentū ep̄i

sui ar. c. omnia vtriusq; sexus. pal. ubi ptz q; cū p̄sensu
 ppriū sacerdotis p̄ se subijcere alieno sacerdoti. et ab eo
 absolui & ligari. Et dubium remanet i laico qui vult p̄
 rogare iurisdictionē alteri iudicis ecclesiastici sine p̄sensu
 sui ep̄i nūquid possit p̄ illum excōdicari vt dixi. Docto.
 cōter sentiūt q; nō. Et do. an. distinguit q; aut specificē
 vult se subijcere quo ad p̄tatem excōdicandi et nō pōt
 aut accessorie puta q; progant iurisdictionē q; ad cer-
 tā cāz et tūc pōt iste excōdicari. ar. h̄ et vidē hec bona
 cōsideratio. In iudicio meo aliquantulum resistit iste tex. a
 cōtrario. nam specificē se obligauit vt possit excōdicari
 nisi debitū solueret in termino. et sic nō veniebat h̄ p̄tēs
 accessorie ad cām. imo resp̄u cause nulla h̄c dabatur
 cognitio. q; debitor cōfitebatur debitum et p̄misit sol-
 uere certo termino. et eo nō soluere obligauit se ad penā
 censurę. et papa dic̄ snias nullas eo solum resp̄u quia
 iurisdictionē delegata nō potuit progari a cōtrario. ergo
 si fuisset prorogata ordinaria valuisse istē snie cēsure
 vnde iudicio meo h̄c est casus a cōtrario sensu. q; lai-
 cus p̄ se specificē obligare ad snias censurę apud alie-
 nam iudicē ecclesiasticam cui ordinariam iurisdictionē
 in se progare intendit. Et ad motiū doc. p̄t dici q; ea
 dem p̄tēs oim iudicem ecclesiasticorū et ab eodem ori-
 ginaliter originauit a deo. et licet iurisdictionē sit postmo-
 dum p̄ papam diuisa p̄ certa loca et territoria. tñ ex q;
 papa per cōtōnes suas approbat materiā. progationis
 dicendum q; p̄ progatōz iste ligatur a iudice suo ad il-
 lam cām. et illa p̄tēs est a deo vt p̄dixi. Item excōdica-
 re est p̄cipaliter declarare aliquem extra ecclesiā et gra-
 tiam dei. xxxiij. q. iij. cum aliq; nō glo. in. c. q̄dāq;
 xxxiij. q. i. index q; cuius iurisdictionē progata est declarat
 illū p̄pter cōtumaciam in nō satisfaciendo vt p̄misit cē
 extra ecclesiā et p̄uatum grā dei. et hoc quo ad p̄mū
 Quo ad scđm p̄ncipale nunq; possit se q; obligare
 vt possit excōdicari sine cōpetenti monitōe. de quo in
 c. sacro. hosti. dic̄ h̄ q; nō p̄. c. si deleganti. de fo. cōpe.
 et. c. cōtingit. ij. de sen. ex. q̄si sentiat et bñ q; p̄cedens
 monitō sit introducta in fauorem publicum et ideo nō
 pōt p̄uati illi inri renūciare. vt in. l. ins publicum. ff. de
 pac. dic̄ etiā Inno. q; non p̄t q; se obligare vt sine cau-
 se cognitōe et sine cōtumacia possit excōdicari. vt i. c. ne
 mo. xi. q. i. Item nō p̄t q; separari a grā dei nisi p̄mo d̄
 linquat. xi. q. iij. illud. r. c. cum eterni. de iudi. li. vi. ideo
 nisi sit i culpa et cōtumacia nō debet q; excōdicari. etiaz
 si p̄us fuit in culpa in nō soluendo. dūmodo tpe excō-
 catōnis sit sine culpa. vnde culpa et cōtumacia requirūt
 tpe snie nec sufficit p̄cedens. Ad h̄. c. cum tūc de vsu. r.
 c. odardus. de solu. licet secus sit in alijs cōtractibus
 q; sufficit in illis culpam p̄cessisse vt possit nūc p̄dēna-
 ri. l. si vt certo. §. interdum. ff. com. et in. l. h̄. ff. si q; s
 cau. et in. c. dilec. de fo. cōpe. cum si. Et rō diuersitatis

est quia excōcatō nunq; fer̄ ab hoīe nisi p̄pter cōtu-
 maciam aut in nō cōpendo aut in nō satisfaciendo. vt
 nō gl. in. c. ep̄i. xi. q. iij. h̄nc est q; monitō semp debz
 p̄cedere vt in. d. c. sacro. §. iquiri q; tpe snie sit culpabi-
 lis et cōtumax. nec sufficit p̄cedens culpa. puta q; po-
 tuit soluere et noluit. Et nūc ē impotēs. qd bñ nōbis Et
 cōtra h̄ instat Inno. reducendo rem in absurditatē. nā
 si ferat sentētia excōcatōnis sub cōditōne in aliquem
 puta nisi satisfecerit. i. mensē iste lapsō mēse est excō-
 catus licet non pōt satisfacere ar. do. in. c. q; ad cōsul-
 tatōnem. de re iudi. et. c. p̄. de app. sicut q; snia sub cōdi-
 tōe ligat nō cōtumacem ita vidē q; possit q; se obliga-
 re vt indistincte aduenire certa p̄ditōe possit excōdicari
 Do. Inno. refert in h̄ duas opi. Quidā em̄ tenentur
 q; ista snia lata sub cōditōe nō ligat cum q; nō p̄t satis-
 facere in termino saltem vbi culpa nō p̄cessit alias aut
 snia cōtineret errozes q; ligaret inculpabilem et impo-
 tentem ad satisfaciendū et sic snia tanq; cōtinens erro-
 rem esset nulla. vt in. c. p̄ tuas. de sen. ex. nam impos-
 sibile nulla est obligatio et nullū p̄ceptum impossi-
 bile ligat. l. si. ff. que sen. sine appel. rescidant. et. l. ipo-
 sibilium. ff. de re. in. et in regula. nemo. eo. ti. li. vi.
 Alij vō dicunt q; talis excōcatō ligat licet non possit
 soluere etiaz si sine culpa sua desit posse satisfacere. q;
 snia fuit lata sine cognitōe impotentie et simplr nisi sa-
 tisfecerit. §. nisi sit adimpleta cōditō snia habet vires
 suas saltem quo ad ecclesiā militantē. nam snia inu-
 sta ligat. vt in. c. cum cōtingat. s. eo. nec ob. fm̄ Inno.
 q; dixit de errore. q; satis est q; error nō sit exp̄ssus i
 snia vñ non est quādū q; possit res deduci in errozes
 seu de errore intellectuali. nam ille error non h̄z viciā
 sniam ex quo non est exp̄ssus et notabis semp h̄ dictū
 q; solet multum allegari etiaz respectu aliarū sniaz. et
 hec interpretatio fieri debet fm̄ Inno. in hac snia cēsure
 q; est medicinalis. i. q. i. multi. ideo fit larga interpreta-
 tio. vt in. c. penl. de sen. ex. Et vt clares ecclesie habeā-
 tur in maiori reuerentia. et ideo consulūt doc. vt si vñ
 aliquem obligare ad penam excōcatōnis non facias
 h̄ fieri p̄ viam paci et progationis. q; tūc req̄reret tpe
 snie cause cognitio et cōtumacia. Et facias q; iudex cō-
 sentiente debitore ferat excōcatōnem sub conditione ni-
 si satisfecerit in termino. nā tūc lapsō termino erit excō-
 catus sine alia monitōe et p̄ditōne qd est bñ nōndum
 nec poterit fm̄ Inno. ille debitor appellare pendēte cō-
 ditōne ex quo a p̄ncipio consensit quia non grauat de
 nouo. et nōbis singulariter p̄dicta de quibus possit
 hodie iudicio meo dubitari. p. c. romana. de sen. ex. li.
 vi. vbi d̄ q; pro futuris culpīs nō d̄z ferri excōcatō eti-
 am sub cōditōne. nisi causa p̄cesserit. Et possit dici cau-
 sam p̄cessisse ex quo debitor sponte in se suscepit sen-
 tentiam quod nota. Sed quo ad p̄cedēs dic̄ū vtrum

potest fieri prorogatio de loco ad locū. vt si erat solū
hic tribunal in platea p̄t fieri, prorogatio vt habeat extra
plateam. facit tex. in. l. si vt p̄ponis. L. quō et q̄n in.
Hic voluit p̄tes prorogāe d̄ loco suo ad locū alteri subie
ctam et multi tenuerūt in. d. l. si qui q̄ p̄t fieri. S3 bal.
ibi p̄tra nisi cōsentiat iudex illius territorij alias p̄ces
suo esset nullus. Et h̄ p̄to verius q̄ iurisdicō istius i
beret territorio. vñ p̄tra territorij censet p̄uatus. l. iij.
ff. de offi. p̄ces. le. et nō. in. c. nonit. de offi. le. et in. c. i.
d̄ postu. p̄la. vidz. tex. p̄ locū a sp̄ali. in. cle. vnica. de fo.
cōpe. allego glo. singularē in. c. vt litigantes. de offi. or.
di. l. vi. que dicit q̄ ad hoc vt iudex possit cognoscere
in alieno territorio oportz q̄ p̄sentiat p̄tes et iudex illi
us territorij ne violet territorij alienū. ix. q. ij. c. i. r. ij.
et. c. postulasti. de fo. p̄pe. cum si. In q̄nta sp̄. f. de
casu ad casum vidz. q̄ possit fieri prorogatio. vt in. c. cor.
di. de appel. l. vi. vbi p̄tes possunt puenire vt omisso ar
ticulo apponit iudex ad quem cognoscat de p̄ncipali.
S3 Inno. in. c. de caus. s. eo. et doc. hic dicit q̄ illa n̄
est v̄a. prorogatio s̄ potius exceptōnis obmissio. nā loq̄
tur in papa in quo nō cadit illa prorogatio hinc est q̄ co
ram archiepo nō p̄t fieri illa prorogatio. vt in. ca. i. de fo.
p̄pe. l. vi. vidit tñ q̄ si iudex apponit est talis qui p̄t
adiri p̄ vias q̄rele tunc poterit fieri vt nō. in. d. c. i.

Remo ad sextā et vltimā sp̄m. f. de cā ad cām in
qua dicit ponendo p̄clusionē cōmūnet nōbile q̄ d̄ vna
sp̄ iurisdicōnis ad aliam sp̄m prorogatio fieri nō p̄t
videt si iudex est deputatus sup̄ mercantijs nō p̄t pro
gari iurisdicō sup̄ alijs caus̄ separatis vel si est deputa
tus sup̄ maleficijs nō p̄t prorogari in ciuilibus q̄ optet
vt illa iurisdicō habeat in subditos suos ad h̄ vt pos
sit prorogari ad extraneos. Ad hoc facit tex. in. l. testam̄
ta. L. de testa. et ibi. L. post. Ia. de are. idem. nō. in. l.
si qui. Aliq̄ tñ tennerūt cōtrariū q̄ vnica est iurisdicō
licet restricta ad certā sp̄z. ideo p̄t prorogari ad aliā spe
ciem. s̄ p̄ma opi. plus mihi placet q̄ prorogare idē est
q̄ extendē. s̄ si nō h̄z illā iurisdicōz nisi q̄ ad certā spe
cie causaz. q̄ non p̄t prorogari ad aliam sp̄m. q̄ q̄ nō
est extendi nō potest. facit q̄d. s. dixi. ad hoc q̄ dicam
nā prorogatio debet esse eiusdē forme et eiusdē nature cuz
p̄ma vt in. d. c. hi qui. et tene h̄ mēri. Item dubitat nū
quid in caus̄ meri et mixti imperij possit fieri prorogatio
Inno. in. c. de caus. s. eo. et doc. hic ponit varias opi.
Item legisse in locis p̄al. s̄ cōis opi. est q̄ p̄t fieri dum
modo iudex habeat cōsimilē iurisdicōz. dat tñ singula
ris limitatio vt solū possit fieri in p̄ndiciū prorogantis.
sic loq̄ s̄m vñ intellectū. l. i. l. c. vbi de cri. agi. optet
Sed in p̄iudiciū p̄p̄ij iudicis vel reip̄blice cui p̄de
natio veniebat applicanda nō p̄t fieri ista prorogatio. q̄
alias posset fieri fraud et circumdaci vindicta. q̄ cri
minosus subijceret se amico iudicis a quo abiret. et ab

soluōnem. hanc opi. tenuit Guil. in. d. l. i. r. bal. in. d.
l. si qui. q̄d bene notabis. facit. c. vt fame. de sen. excō.
Item dubitat quid de caus̄ sp̄ualibus nunquid in eis
possit fieri prorogatio. de clerico non ē dubiū p̄. c. signifi
casti. de fo. cōpe. in laico dixit hic hosti. q̄ nullam pro
rogationem p̄t facere laicus in sp̄ualibus sine cōsensu sui
superioris. ar. c. omnis. de pe. et re. et. c. i. et. h̄. de prochi
is. et de p̄se. di. v. in. c. nō optet. et. h̄. Inno. in. d. c. de
caus̄. instat. et tandē vidz. tenere q̄ l̄z in foro p̄niali non
possit fieri vt in. d. c. omnis. in foro tñ cōtentioso fieri
p̄t. Et hanc opi. vident hic sequi moderniores et satis
placet. laicus q̄ poterit in iurepatronatus prorogare iur
isdicōne nō sui iudicis. si tñ fieret collatio posset iudex
suis procedē. vt. s. dixi. In criminalibus de p̄tate ex
cōicandū vacillat Inno. nam hic sentit q̄ p̄t fieri pro
rogatio. p̄trariū tenuit in. d. c. de caus̄. et Bal. sequit in
d. l. si qui. s̄ omnes mouent q̄ hec p̄tas cōpetit a solo
deo. s̄ tu dic melius. vt. s. dixi. nam h̄ motiū p̄cedit
vbi aliquis subijceret se nō haberi alias excōicandū p̄a
tam. secus em̄ si alias haberet respectu suoz subditoz
q̄ tunc ex prorogatione nō datur noua p̄tas s̄ extensio
de p̄sona ad p̄sonam. vñ est potius relaxatio potestatis
sile q̄d habet in. c. aqua. de p̄sca. eccle. vel al. et hec q̄
ad p̄mam q̄onem. Ad scōam q̄onem p̄ncipalem. que
s̄ p̄sone possunt iurisdicōz nō sui iudicis prorogare. S̄ci
endū q̄ duo sunt christianoz genera. vnum clericorum
aliud laicor. xij. q. ij. duo sunt genera. In clericis p̄du
dit hosti. q̄ quo ad p̄sonā vel beneficiū nō p̄nt exp̄s̄e
prorogare iurisdicōz nō sui iudicis sine licentia pape vl
prop̄ij diocesanī. vt in. c. significasti. de fo. cōpe. Ca
cite vero p̄ actum p̄trariū vel inobediētā sit prorogatio
s̄dm eum. s̄m casu. c. si. de vi. et ho. cle. et in. c. i. d̄ cle.
cōinga. illa tñ nō est v̄a. prorogatio. s̄ potius est p̄uille
gij admissio p̄pter inobediētā vel actū cōtrariū cler
icū. cōtrahēdo tñ seu delinq̄ndo in aliena diocesi cle
ricus tacite prorogāt iurisdicōz nō sui iudicis vt i. c. po
stulasti. r. c. dilecti. de fo. cōpe. Quid aut̄ in ep̄o nūq̄d
possit prorogare iurisdicōne alteri sine cōsensu sui me
tropolitani. Doc. in. c. ad reprimendā. de offi. ordi. di
cant q̄ nō. et de his et de similibus vide q̄d dixi. in. c.
significasti. Anum tñ scias q̄ iurisdicōnem iudicis lai
ci non p̄t clericus in se prorogare etiam cum consensu sui
ep̄i. vt in. c. si diligenti. de fo. cōpe. Quid aut̄ in papa
nūq̄d possit se submittere iudicio imp̄atoris vel alteri
iudicis. tex. in. c. nos. si competēt. ij. q. vij. facit q̄ sic.
Sed contrarium tenet Jo. an. in. c. ecclesia. de cōsti. et
illud verius. nam inferretur ignominia ipsi deo si eius
vicarius iudicaretur p̄ laicum inferiorē. et ad. c. nos.
dicit q̄ ibi ponitur iudicium pro discretione. De laico
vero dicas q̄ regulariter p̄nt prorogare iurisdicōnem
non sui iudicis sine cōsensu eorum superior. quia a lege

vident hanc potestatem hinc, ut in l. i. et. ff. de iudi. et in l. i. de iur. om. iudi. nisi ea sit feudalis sicut hosti. b. et bñ p. c. rez. et. c. ex transmissa. de fo. ppe. vñ si in causa feudali laicus progaret iurisdictionem alterius sine consensu vñ non valeret iudicium, ut dicit glo. nobilis. de phi. scu. alie. p. fre. l. impialen. §. p. col. x. qd bñ nota b. et idem tenet doc. in c. ceter. de iudi. hanc potestatem t3 Bar. in l. i. §. et p. opus. ff. de ope. no. nunc. et in l. i. ff. de iudi. vbi firmat regulam qd si qd est subiectus alicui respectu nudi exercitij iurisdictionis non requiritur eius consensus in progatione iurisdictionis alterius iudicis. secus aut si esset subiectus alio respectu puta qd est vasallus illi? hinc est qd clericus non progat iurisdictionem alieni iudicis sine consensu diocessani. qd est astrictus suo superiori ultra nudum exercitium iurisdictionis ut rone ordinu et rone bñficij. nam loco dei est superior. et clericus in ordinatoe in totu se transfudit et dedicavit deo. xij. q. i. c. positio. et. §. d. pben. cu. fm aplm. Et ex his inferitur ad alia qstio nē nunquid ppris iudex pot inbibere ne litigent sub alieno iudice et cois celo est qd non si est sibi subiectus solu respectu nudi exercitij iurisdictionis. impator tamē posset ad h. l. i. §. et si iudex. ff. de iudi. et b tenent quasi cōtra legitime in. d. l. si qui ex consensu. et bec nobis Unū tñ scias qd licet clericus non progat iurisdictionem iudicis ecclesiastici. b veru pter qd in criminalibus ut i l. epale. et in l. i. qui ex consensu. l. de epi. audi. et hic a ptrario Venio ad tertia qdēz que. s. exigant ut possit fieri progatio. Dicendū qd pmo requiritur qd is cui aliqui volunt se submittere habeat iurisdictionem. nā si non haberet iurisdictionem non posset dici progatio. qd progare idem est qd extendere. §. qd non est extendi non pot. d. no. uo vero non pot pvari dare iurisdictionem non dñi. ut in l. puator. l. de iur. om. iudi. et in. c. significasti. palle. Secdo requiritur qd ptes consentiat ex certa scia et non p errore. s. qd sciebāt illū esse iudicē non ppiū et voluerunt se submittere iudicio suo. vñ si erraret nihil agerēt. ut in l. si p errore. ff. de iur. om. in. vñ etiā error iuris h3 impedire progationē. ut nō. dicit Zimmo. in. c. ad petitoes de accu. An aut sufficiat consensus tacitus quidam dixerunt qd non. §. veritas est in oppositu. ut dixi in. c. l. s. e. tenet Zimmo. in. d. c. ad petitoes. et bar. in. d. l. i. Et p b facit ibi tex. et detegitur iste consensus tacitus si sciēt litigauerunt corā alieno iudice litē saltem corā eo ptestando. idem dicunt si aliqui fecerūt aliquem actū p quem videntur in eum consensisse ut in iudice ad h. qd nō. in. l. quidā. p. solebant. ff. de re iudi. et in. c. inter mōsterium eo. ti. et dic ut ibi. Dicit tñ nō. bal. in. d. l. si qui. qd si iudex citavit sibi nō subditū ille nō ppuīt et iudex pretendens pumaciam pcessit ad vltiora non p b est progata iurisdictione quia absens nūq3 consentit in eum Item requirit in progatione psonaz ut iudex saltem nō ptra

dicat si tñ ignorat progationem factā. b non pot viciare et ideo in progatione psonaz non requiritur consensus iudicis. licet gl. b aliter sentiat et minus bñ vñ satis ē qd iudex non contradicat tex. est nō. in. d. l. i. §. cōuenire. ff. de iudi. Et in progatione de tpe ad tempus requirit consensus iudicis saltem tacitus tex. videt nobilis scdm intellectum. que sequitur bar. in. d. l. i. licet do. an. non videatur ex toto recipere hanc discrevitatem. Sed tene pmo dictum. et rō diuersitatē est bec. nam in progatione psonaz ignorantia iudicis non obest qd nō errat in fundamento iurisdictionis. nam credit se iudicē ordinariū et ita in veritate est. ppter progationem licet illam ignoret. vñ errat in qualitate non aut in fundamento qd casu error non h3 viciare. ut est ibi tex. singularis §. qñ sit progatio de tpe ad tempus si iudex ignoraret et pcedet post tēpus erraret in fundamento qd crederet se non iudicem. ideo non valeret iudiciū p supposito qd haberet iurisdictionem. Ad h. tex. in. l. i. §. is ad que. et in. l. qui i alieno. ff. de acqui. here. et in. c. ex pte assensu. de pce. p. b. et qd ibi nō. Et ideo nōter dicit bar. qd si iudex pdenneret aliquē de cōtumacia et non constaret sibi qd ille esset contumax dato qd i veritate ille esset contumax non valēt condēnatio. ut i. l. si finita. §. Julianus. ff. de dam. infec. et in. l. multa. ff. de condi. et de. Item requiritur qd ptes non consentiat p metū ut est tex. singularis in. d. l. i. §. et fac ille tex. ut iudicia agitata p tyrānos sint ipso iure nulla licet populi p metū eos receperunt in ciuitatibus qd iurisdictione tributa p metū est nulla p illū tex. et plenus p bar. in tractatu de tyrāno. et bec nō b.

Um vigesimū

Ab maior. xx. annis p̄ a q̄cunq; dari delegatus. idē in maior. xvij. dūmodo interueniat consensus p̄tū. Ab inoz vo. xvij. nō p̄ dari nisi a p̄ncipe. Et tria sunt dicta que p se patēt.

Prmo qd ad capacitatem iurisdictionis exercere necessario non requirit virilis etas que p̄prie accidit post xx. an. ut in. l. i. ff. de mino. et qd ibi nō. §. sufficiat. xx. an. dummodo sit completus nec h3 viciare si est in patrie potestate. ut i. l. filius. et in. l. cu p̄tor. i. ff. de iudi. fac. c. qui generaliter. de p̄u. li. vi. Secdo nō ibi nisi p̄tes scienter consentirēt. qd maior. xvij. annis. minor vero. xx. non p̄t cā delegari p̄ aliam q̄s p̄ p̄ncipem nisi partes scienter consentirēt. et dic scienter qd sciebāt euz minorē et nihilominus cōsenserunt. Et p hoc argumentū p locū a spali qd data etate legitima non requirit in delegatione consensus p̄tū p̄t ergo iudex partibus ignorantibus vel iuuis cām alicui delegare. Ad h. c. pastoralis. in p̄h. s. eo. ti. et. l. vnica. l. qui pro sua iurisdictione.

Tercio nō qd minor. xvij. annis non pot deputari iudex etiam si ptes consentirent. nisi daret a p̄ncipe. p̄ncipes enī cām minorū cōmittēdo videt illū habilitatē

vt in l. quidam p̄sulebant. ff. de re. iudi. hoc tñ itelligo
 dū modo ille sit pubes. naz si esset impubes puta mior
 xiiij. annis. nō credo q̄ p̄nceps possit eam habilitare
 ad iudicandam qz tunc est impedimentum nature. vt
 in l. p̄tor. p̄alle. p̄nceps autē nō p̄t super ea q̄ sunt
 d̄ iure naturali. i. s. f̄ naturalia. insti. d̄ iure na. et. v. di.
 in p̄n. et hoc sentit glo. hic et d̄arius in. d. l. cum p̄tor.
 Sedo requiritur q̄ p̄nceps ex certa scia p̄miserit eam
 minori. xvij. an. nam alias dicerem p̄ptuz surrepticiū
 qz si papa sciuisset d̄ facili nō cōcessisset. ad h. c. postu
 lasti. de rescript. Item si p̄nceps ignorabat minorem
 etatem cessat rō dispensatōis et habilitatōis super
 qua fundat. d. l. quidam. qz ignoras non dispensat. l.
 vt ignorans. ff. de dona. et in. c. si q̄s viduam. l. di. Et
 ex his infero ad q̄stionē. Decessit rex vellalins p̄nceps
 relicto filio impubere quis exercebit hanc iurisdicōez
 et in qua etate poterit iste filius administrare. So. an.
 q̄s efficiatur pubes debet sibi dari tutor. et p̄ tutorem
 iurisdicōe exercebit sicut obseruat q̄n p̄nceps est furio
 sus seu mente captus. nam tunc datur sibi curator et p̄
 illum exerceat iurisdicōe. p̄ hoc bo. tex. in. c. grandī. de
 sup. neg. pla. li. vi. et qd̄ ibi nō. in. l. si. l. de. de. ca. furi.
 Sed post pubertate ip̄met filius p̄t exercere ea que sūt
 iurisdicōis qz p̄nceps dando regnum seu p̄ncipatū r̄
 volendo vt transmissio fiat in heredes vidr dare iurisdicōem
 minori. vt in. d. l. q̄dam. f̄ alia que non sunt
 iurisdicōis f̄ p̄ceunt administratōez regni debent ex
 erce cū aucte sui curatoris. ad h. l. pueri. s. i. ff. d̄ decu
 rio. et hoc nō. bar. in. d. l. quidā p̄sulebant. qd̄ bene no
 tabis. In glo. l. ibi rempublicā administrat. r̄ d̄ de
 canonibus. nō. glo. et tex. est nō. in. l. ad rempublicaz
 alle. in glo. que tex. tenebis menti. qz singularis est q̄
 non p̄t quis esse de dñis vel de cōcilio neqz h̄re aliud
 officū qd̄ versat in administratōe añ. xxv. an. suffic tñ q̄
 xxv. ann? sit inchoatus licet non sit p̄pletus r̄ fuit op
 tima illa. p̄uisio si non iudicat idoneus añ. xxv. i admi
 nistratōe proprie substitit. vt. ff. de minoz. p̄ totum
 fortius in administratōe publice vbi est maius perī
 culū dicit tñ q̄ ex necessitate vel vigore consuetudinis
 p̄t admitti minores. tex. est nō. in. l. non tñ. ff. de de
 curio. et tene mēri illū tex. q̄ p̄suetudo attendit in istis
 officijs deferendis. et de materia gl. vide archi. in. c. si.
 de iudi. li. vi. vbi nōnter dixit q̄ regulariter annus dēt
 esse p̄pletus nisi aliud iure caueatur. In gl. h̄. in si.
 nō istā gl. qz magistra est i materia sua. r̄ d̄arius adhuc
 p̄clude post hosti. cum querit in qua etate p̄t q̄s depu
 tari in dex. Aut est maior. xxv. annis. r̄ p̄t deputari cō
 inuitus et inuitis p̄tibus dūmodo sit subiectus delegā
 ti seu iurisdicōnem tribuenti. vt in. l. vnica. l. qui pro
 sua iurisdicōne et in. d. c. pastoralis. Aut est minor.
 xxv. f̄ maior. xx. et tūc p̄t dari delegatus a quocunqz

etiam inuitis p̄tibus. ipse inuitus non p̄pellitur accep
 tare fin hosti. Inno. sentit p̄trarium gl. iuris ciuilibs. in
 d. l. cū p̄tor. dicens q̄ maior. xx. cogit acceptare f̄ sub
 uenit p̄ in integrū resti. vt in. l. cum lege. ff. de arbi. sed
 certe ille tex. non sic loq̄tur f̄ dicit q̄ si p̄ imprudentiā
 acceptauit arbitriū succurrit sibi p̄ restōnem vt nō. co
 gatur iudicare. et ideo dicit q̄ si est minor. xxv. nō cō
 pellitur acceptare arbitriū vl delegatiōnem. f̄ si accep
 tauit compellit iudicare. nisi petat restōnem in integrū
 cōtra acceptōez suam. Aut est minor. xx. annis. maior
 tñ. xvij. et non p̄t deputari ab alio q̄s a p̄ncipe nisi par
 tes p̄sentiant vt hic. nō tñ compellit acceptare. vt i. d. l.
 cū lege. Si est minor. xvij. non p̄t deputari in dex. etiaz
 si p̄tes p̄sentiant. vt h̄ et in. d. l. q̄daz. a p̄ncipe vero p̄t
 deputari ordinarius et delegatus dūmodo sit pubes.
 vt h̄ et in. d. l. cum p̄tor. arbiter vero non p̄t q̄s esse eti
 am de p̄sensu partiū nisi sit maior. xx. Sed dubitari p̄t
 vltra doc. qz in arbitratore ego crederem idem qd̄ i ar
 bitro. qz tex. ibi in. d. l. cum lege. vtitur verbo generali.
 et arbitror appellatur etiā arbiter. vt in. l. si societatem
 in. s. arbitroz. ff. p̄ socio. et eadē est rō in vtriqz. r̄ p̄ h̄
 qd̄ dicam in. c. sequē. post Jo. an. Abb.

No delegatorū

Breue est. Et p̄ alia verba p̄t
 sic sumari. Potestas pluriū delegatorū vl
 arbitroz simplr datorū expirat p̄ mortem vnus. p̄ma
 ps ponit dictum. scda exceptōem a dicto. ibi nisi.

Ad primo q̄ quemadmodū plures delegati non
 p̄nt exercere iurisdicōnez in solidū ita nec plures arbi
 tri. In h̄ s̄ equipantur delegati et arbitri vt habeat ex
 ercitiū p̄ p̄te. Quid aut in ordinaris r̄ alijs officiali
 bus nunqd̄ vno mortuo vel absente impediatur iurisdicō
 tio alioz. dixi plene in. c. prudentiam. s. e. r̄ dic vt ibi

Ad scdo ibi offiū q̄ arbitri dicitur h̄re offiū. r̄ idē
 in delegatis qd̄ nō. nam facit si statuto canet q̄ delin
 quens in officio suo certo modo puniat nunquid arbi
 ter delinquens in arbitrando incidat in penam statuti.
 Sed q̄ro qz tex. loquitur h̄ in arbitris qd̄ aut in arbi
 tratoribus. Jo. an. tenet q̄ idem qd̄ bene nōbis. nam
 eadē est rō i eis. Itē tex. vtit ibi vbo ḡrali arbitroz r̄.
 nō bñ h̄ dicitū. Et ex h̄ infero q̄ infra faciētia mentōz de
 arbitris h̄nt locū etiā i arbitratōib? nisi del in eis rō
 diuersitatē. Et p̄ h̄ qd̄ facit dixi. s. c. p̄xi. qz applone ar
 bitroz ex p̄pria significatōe vocabulī p̄hendunt arbi
 tratores. vt in. l. si societatem. in. s. arbitroz. ff. pro
 socio. que sit ratio decisōis huius. c. dic vt in glo.

Voniam

Delegatus pape subde
 legare potest licet datus
 sit ex officio vel d̄ partiū p̄sensu. vel cum clau
 sula p̄electōis videlicet q̄ si non omēs tu cum alio

exequaris rē. hoc dicit vsq; ad .s. is autē. et scōa pō
principalis ibi. idem quoq;. **¶** 2° pmo pncipium r
tenementi. ex quo colligit regula nōbilis in facultate
subdelegandi q; regulariter papa pmittēdo alicui cām
non videt eligere industria psonē f; potius intendit p
videre negotio qd̄ decidēdū pmittit. ex quo sequit ar.
huius tex. q; delegatus pncipis regulariter p̄t alii vi
ces suas subdelegare. **¶** 3° nō ibi index tercius p
cōsuetudine et stilo romane curie. nam vbi impetranti
alia pars resistit curia cogit p̄ces vt cōueniāt in certos
iudices. q; si puenire nō possint q̄libet p̄s eligit vnum
et papa ex officio suo ponit terciū. q̄nq; vero deputat
istum terciū ex p̄sensu p̄tium. vt q; q̄libet p̄s p̄ terciū
dat sibi suspectos et illi in quē pueniunt papa pmittit
vt sit tercius inter illos duos et h̄ vult ista l̄ia ibi tera
ex officio nostro vel de assensu p̄tium rē. Et p̄ h̄ fac qd̄
nō. gl. in .l. obseruandū. ff. de iur. i. **¶** 2° terciū ibi cō
cedat a iure q; regulariter nullus delegatus p̄t subde
leg. re. ad h̄. l. more maior. ff. de iur. om. iudi. fallit i
delegato a pncipe ex sp̄ali p̄uilegio sibi a iure concessō
s. c. pastoralis. et facit bec l̄ra vt nullus alius pmittere
possit. **¶** Quarto nō q; deputatus cum clausula p̄de
cōnis nō impeditur pmittere vices suas. Ex quo infer
q; p̄ illā clausula nō intelligitur electa industria psonē.
¶ In gl. i. ibi eis inuitis nō b̄n gl. q; index delegat
etiā deputatus cōi p̄sensu p̄tium. vel datus p̄ terciū ex
offiō pape p̄t subdelegare etiā inuitis partib;. **¶** Spe. in
co. ti. .s. sequit in p̄n. dicit q; iste tercius nō p̄t p̄mittē
vices suas p̄ocio electo ab vna pte qd̄ satis placet. q;
ille p̄t esse suspectus alteri parti. **¶** Nūqd̄ aut p̄t p̄mitte
re alteri vices suas vtraq; pte inuitis. **¶** h̄ q; sic. Sed
spe. in ti. i. .s. ij. in v. calibus. tenet p̄trarium. secus dicit
si altera p̄s tm̄ resistit. **¶** hosti. vō h̄ et in sum. c. ti. .s. qd̄
sit eius officiu. v. salua reuerētia. et sequenti t; q; etiā in
nita alia pte non poterit iste tercius alteri subdelegare
vide semp poterit p̄s remittens illum subdelegatū recu
sare q̄si velit q; ex quo papa deputauit terciū p̄muni cō
sensu p̄tium nō p̄t ille tercius alteri subdelegare nisi d̄ cōi
p̄sensu p̄tium nec ob. si dicat q; delusoria videret bec po
testas h̄ tradita. q; nō est delusoria fm̄ cum cū p̄tibus
non p̄tradentibus possit delegatus subdelegare. **¶** 3
Jo. an. h̄ et in addi. spe. in loco pal. t; q; licz dicitū bo
lli. et spe. teneat de honestate. nō t̄. de necessitate. Et h̄
dictum p̄mūter approbatur a doc. et fati mibi placz q;
iste tex. indistincte dat facultatē illi delegato subdelegā
di. nec ponit iste tex. aliq; sp̄alitatē in isto terciū. sed
in facultate subdelegandi. **¶** Dic q; delegato a p̄n. est a
iure hoc p̄cessum et sic mouet hic papa in decisione ex
cōi regula iuris. q; idē in isto q; in alijs. et bec mea p̄si
deratio satis pbat opi. glo. p̄tra spe. et hosti. Sed que
ro si causa est p̄missa plonibus nunquid possit alter s̄
delegando p̄pellere subdelegatū ad acceptandū Jo.

an. refert quosdā antiquos tenuisse q; non mouet illi
q; vbi plures sunt delegati nō potest alter sine relijs
iurisdictionem exercere. vt in .c. cām. s. c. et sic tranit h̄
Jo. an. recitando. **¶** 2° an. credit oppositū. ex quo q̄li
bet habet p̄tatem subdelegandi. et h̄ dictum p̄to rei
et pmo adduco antem hosti. qui hoc sensu cū limita
tione in .c. pastoralis. s. eo. vbi dicit q; alter subdelegā
do nō p̄t collegam ad suscipiendū subdelegatōez cō
pellere q; par in parem nō habet imperiū. vt in .c. ino
tuit. de elec. et in .l. nam ingratus. ff. de arti. et sic sen
tit q; alium a collega p̄pellere p̄t. **¶** Item hoc p̄bo rōne
et patebit r̄sio ad .c. cām. nam licz quo ad cām p̄nci
palem omnib; datur iurisdictionis exercitium s̄l vt in .c.
prudenciam. s. c. in quo ad facultatē subdelegandi eas
iurisdictionis omnib; insolidū vt p̄batur in .c. quib;. iūto
c. pastoralis. in p̄n. s. eo. ideo q̄libet p̄t subdelegando
exercere iurisdictionem sibi a lege datā. f; nō sic r̄p̄ca
causē principalis. quia ibi datur exercitium p̄ pte r̄ nō
insolidū. **¶** Item delusoria esset bec p̄tēs subdelegandi
si non possit delegatus subdelegatū p̄pellere. nam in
iurisdictione datur semp cum aliqua cōrtione vt in .c. ex lit
teris. s. eo. **¶** In gl. ij. in fi. bec gl. est signata sup̄ v̄i.
idemq;. Sed q̄ro de rōne decidendi et dubitandi. dicit
q; ex quo papa deputat erat illū cum clausula p̄decio
nis videbat elegisse industria ipsius vt sic sine ipō cā
nō deberet decidi. vt collr. ex p̄n. c. q; p̄ bec verba r̄si
milia papa nō intendit eligere p̄sonas. f; potius nego
cia decidē dixit. in bal. h̄ p̄cedere nisi illud verū tu ge
minaretur puta si diceret tu tu exequaris. quidam tam
indistincte tenent q; etiā h̄ casu p̄t subdelegare. f; p̄i
mū dictum plus placet vt illa verba aliquid operent
de p̄uile. si papa. li. vi. rē.

¶ 3° an. cōmittitur negotium vt p̄
¶ 3° autem sonaliter exequatur potest si p̄tes
consentiant alteri subdelegare. fallit in casibus hic exp̄s
sis. hoc dicit vsq; ad .s. ceterum. **¶** 2° pmo dictum. scōo
exceptio. ibi p̄ter. terciū exceptionis ratio ibi. in bis.
¶ Nota primo pro significato huius verbi persona
liter. vbi enim requiritur q; aliquid personaliter fiat n̄
est satisfactum iuri si per alium fiat. et facit iste tex. pro
glo. in de. i. de vita et bone. cleri. in verbo personaliter
que notanter dicit q; si constitutio ponit aliquem ex
ercentem certum quid personaliter non habet locum il
la pena si exeret per alium. et sic operatur istud aduer
bium vt mandans non habeatur pro faciente. sic limi
ta. c. mulieres. de senten. exco. **¶** Nota secundo r̄te
ne semper menti q; a forma rescripti fundata super vi
litate partium potest index communi consensu partū
recedere quod tenet Inno. bic. et. s. eo. c. prudenciam
et plus dico q; sufficit hoc casu tacitus consensus par
tium. **¶** Ad hoc adduco glo. nō. in .c. cum olim. d. i. s. c.
sic limita. c. cum dilecta. s. de rescrip. et. ca. venerabili.

supra eo. vbi dicit qd potius factus contra formam scripti est nullus. illud tñ pcedit qñ forma scripti esset fudata su per utilitate publica que nõ esset remissibilia p partes vel qñdo pres contradicunt. secus vbi pntentent. qz partes pnt renũciare introductis in fauore eaz vt in. c. ad apostolicã. d. reg. nõ tercio regulã ex isto. s. q. vbi papa in cõmissione tacite vel expresse elegit industria p sone nõ pnt cõmissarius alius subrogare. et vide bo. tex. in. c. is cui. eo. li. vi. Itẽ nõ ibi industria et fidẽ. q. eligendo industria alicuius tacite videt inibita subrogatio. Et nõ de verbo fidem qd ponit hic. p legalitate. Et aut in alijs officijs possit quis p substitutu seruiẽ vide tex. et bar. in. l. pe. l. de agen. in rebus. li. xij.

Sed qro p intellectu tex. nunquid sint et alij casus in quibus papa videat eligere industria cõmissarij. hõ si. et cõter doc. dicunt q sic. vñ isti duo casus videntur hic positi cã exempli. vnde idem est in alijs cõsimilib? in quib? vertit publica utilitas. vñ si papa cõmittit ali cui negociũ et mãdat vt psonaliter exequat si ibi verfat utilitas publica nõ poterit iste cõmissarius alteri subdelegare. etiam de cõsensu ptium. et p hoc qz illud psonaliter qñficat et dat formã cõmissioni. q non valet pcessus nisi seruetur forma. et qtenus hõ dicit cum mandaf puideri ecclesie de misis rã. vide hodie tex. in. d. c. is cui. eo. li. vi. vbi dicit q si mandaf puideri certis personis q tũc pnt fieri cõmissio. aut mandaf puideri psonis nõ expressis et nõ pnt. qz hoc vltimo casu videt electa in dultria in eligendo psonas igit rã. Scdo qro qmo do cognoscat vtz pmittens videat elegisse industria psonẽ. Sc. si dicit psonaliter exequaris. vel apponantur similia verba puta cõfidentes de industria seu circum spectã tua rã. nam p hec satis pnt cõmittentẽ elegisse industria psonẽ et hõ videt velle anno. hõ pcedere qñdo negociũ pmissum est magnũ. si vero pnum q licz tunc dicatur psonaliter exequaris nihilomin? pnt alteri subdelegare vices suas nisi sit dictũ cõfidentes de industria tua rã. Et cum hõ trãsit do. an. s. ego puto opposituz vt quãcumqz sit negociũ ex quo pmittens dicit psonaliter exequaris. vel apponit alia vba p que videtur elegisse industria psonẽ nunqz poterit aliu subrogare quia forma mandati est diligẽter obseruanda. vt in. l. diligẽter ff. mã. et in. d. c. cum dilecta. forte etiã ex aliqua rãne in trãseca cõmittens elegit vt iste exequat psonaliter et a verbis nõ est recedendũ ex quo nõ apparet de cõtraria mente. vt in. l. nõ aliter. ff. de. le. iij. et in. c. si. j. de per. sig. Item pondera istũ tex. qui generaliter loquit i pñfaciẽs mentõz de negociõ simplr et sic sine negociõ sit magnã sine pnum semp habet locũ iste tex. nam exq nõ distinguit nec nos distinguet debem? in. c. solite. d. ma. et obe. r. xxxi. q. i. qd si dormierit. Itẽ videt eligere industria psonẽ qñ negociũ cõmissum nõ est piter ex-

pedibile p alios qd sentit Inn. bic r. p hõ adduco tex. nõbile in. d. c. is cui. vbi nõ apponitur aliqd verbum qd denotet industria psonẽ s. solũ ex subiecta materia ppa ibi dicit q videt electa industria psonẽ et est ille tex. semper menti tenendus qz multũ declarat et apit istum. s. qz iste. s. loquitur qñ fuit appositũ verbuz psonaliter nisi velis dicere q ille tex. loquatur qñ cõmittit nudũ ministeriũ sine iurisdictione vt in. s. sequẽ. secus aut vbi cõmitteretur negociũ cã cause cognitõẽ qz tunc qñtũcumqz sit arduũ non videt tũc papa eligere industria psonẽ nisi exprimat expresse vel tacite. nam delegato a pñcipe generalitẽ est data pñas alteri subdelegãdi. et s. iste loquitur qñ fuit pmissum negociũ vt psonaliter exequeretur. secus aut si sine illo verbo psonaliter vel simili. et nõ diuersitatẽ inter articulu iurisdictionalẽ et nudum est qz in articulo iurisdictionali debet fieri decisio s. m. leges vñ ducitur ante legũ et canonũ s. presumptio est qz hõ delegatus fidem faciet ar. hõ in pñ. c. s. in articulo nõdo vbi exigitur magã industria nõ dõz admitti subdelegatio qz ibi opatur multũ industria hoies et inter hoies e tanta differẽtia qz vt dicit Cicero in li. de officijs mpti hoies et pauci hoies. multi noie et pauci re. et fac. xl. d. in. c. multi sacerdotes. et tene menti hanc nouã pñsiderationẽ et limitatõnem et fac. c. venerabili. a. eo. vbi cã nõ modica fuit pmissa vt ingreere cõtra epm et dari sibi coadiutore et nihilominus potuit delegatus subdelegare. Et p hõ pnt inferri ad. q. in qua alias cõsuluit. cã su it cõmissa archiepõ florentino p romanũ pontificem et in hõ dicebatur sup quo tuã cõscientiã oneramus. dubitabatur nõqd posset alteri subdelegare et pñsuluit q sic pñcipue p in. c. de pñ. nõ dicitur negociũ nõ erat cõmissa pñcie sue. et sic cessant nõ in. c. statutũ. in. s. assessorẽ. de r. p. li. vi. sed illa clausula erat apposita super toto negotio vñ satis erat qz in eligendo delegatum nõ faciebat cõtra pñcientiam suam.

Ceterum Is cui pmittitur nudũ ministeriũ exequendũ nõ pnt vices suas alteri pmittere. fallit i legato sedis aplice. et e. tex. nõ. et in. l. tũ allegatur nõ pmo regulã notabilẽ q limitat fere totũ istũ. qz vbi pmittit iurisdictione p papã tũc pnt fieri subdelegatio. sec. vbi pmittitur nudũ offm sine iurisdictione et sic limita iura que dicunt q delegat? pñcipio pnt subdelegare ex pñilegio sibi a lege cõcesso. nõ scdo qz is cui pmittit vt possit dispensare cã irregularib? nõ pnt alteri subdelegare qz videt electa industria sue psonẽ et tene hõ mẽti qz sepe accidit. Et qro qz tex. hõ loqf i certis casibus nõqd deat iste tex. restringi ad casus hõ ex pñssõ. Dic q nõ qz idẽ e in oib? alijs in qb? pmittitur nudũ ministeriũ et nõ iurisdictione. hõ pbat ea rãne hõ lre i sine posita. Itã dicitur restringi et ampliat p rãõz dispõnis. vt in. l. cũ pñ. s. dulcissimis. d. le. ij. nõ vbi e eadẽ rã

ibi debet esse idē iuris dispositio vt in. c. cum dilecta. d. confirmata. vti. Secūdo q̄ro nūq̄d iste tex. habeat locū indistincte cū cōmittit nudū ministeriū Inno. sentit q̄ nō. s̄ procedit vbi cōmittit nudū ministeriū ⁊ magnū qd̄ exigit industriam p̄sone. secus si p̄uū qd̄ est p̄ter expedibile p̄ alios. Ego ad hoc allego tex. in. d. ca. is cui. f. eo. li. vbi d̄r q̄ si papa cōmittit alicui vt p̄uideat alicui certe p̄sone de b̄n̄ficō p̄t alteri cōmittere vices suas qz ex quo p̄sone certa est exp̄ssa nō versat ibi industria s̄ nudū ministeriū ⁊ sic dico q̄ iste tex. debz restrigi ad ministeriū industriale. Sed p̄tra h̄ et contra tex. opp. d. c. qz p̄pter. de elec. vbi patet q̄ facultas eligēdi p̄t alteri p̄mitti. So. dicunt doct. ⁊ bene q̄ aut nudū officium p̄petit alicui iure p̄prio ⁊ p̄t alteri sub delegare vt in pirario. aut cōpetit iure alieno et nō p̄t subdelegare vt hic. Sed aduerte qz cōtra h̄ cōe dictū facit glo. in gul. i. c. pe. de elec. li. vi. in v̄bo s̄ certa. que dicit qz si canonicus p̄misit alteri vocem suā p̄t ille p̄missariū aliam substituere ⁊ nescio alibi illā gl. mouet qz ille est p̄curator. ad negocia qui p̄t aliū substituere vt i. c. i. d. p̄cur. li. vi. ⁊ tenendo illā glo. opz dicere ad illā tex. qz p̄cedit quādo nudū ministeriū industriale p̄mittit aucte publica ⁊ a superiore. secus si in nudo ministerio cōstituit p̄cur. Sed cōtra illam glo. ego adduco singulare dictū Bar. in. l. si. ff. d. diaer. ⁊ temp. p̄scrip. vbi dicit qz p̄cur. p̄stitutus ad certum negotium exp̄pressa certa forma nō p̄t alioz substituere qz v̄ electa industria p̄sone adducit in ar. illum tex. ⁊ allegat p̄dictum. c. is cui. p̄fecto dictum Bar. videt fundatam sup̄ maxima equitate s̄ dictum illius gl. v̄ magis p̄uenire iuribus qz iura dicit generaliter qz p̄curator ad negocia p̄stituere. vt i. d. c. i. d. p̄cur. li. vi. ⁊ facit tex. p̄ locum a sp̄ali in. c. si. eo. ti. ⁊ li. Albatū tū mibi placet dictum Bar. ⁊ tene m̄ti illam glo. p̄tra dictum suū qz non solet allegari. In glo. in verbo nulli. ibi coercionem. Nō gl. ⁊ tene eā m̄ti qz isti nudū ministeriales habēt iurisdictionem ⁊ potestatem excoicandi eos impediētes exequi ministeriū ⁊ voluit idem gl. in. c. super questionū i verbo quā executionem. ⁊ in. c. ex l̄ris. s. e. Ex quo in fact qz si papa mandat alicui clerico vt debeat aliquem citare vel denunciare excoicātū per h̄ v̄ qz accessorie des̄ sibi iurisdictionis. hōlli. tū repbat istam glo. dicens istos nullam habere iurisdictionē p̄ istū tex. qui generalit̄ loquit̄ Nec ob. c. ex l̄ris. qz ibi delegatus subdelegauit vices suas. quo ad excoicātōnis actum ideo tranſiit iurisdictionis. secus si simpliciter p̄misit nudū ministeriū. Ad. c. p̄. s. eo. R̄ndet qz sibi loquit̄ de iudice. hoc dicit v̄z nisi in cōmissione apponat clausula cōtradictores cōpescēdo ⁊c. vel alia similia. ⁊ h̄c opi. ⁊z Jo. an. in. d. c. ex l̄ris. Ein. tū approbat istam glo. cum duabz limitatōnibus Prima qz p̄cedat q̄n̄ isti nudū ministeriales sunt extra

curiam romanā. nam si in curia impediētes exequi referunt negociū ad papam s̄ q̄n̄ extra curiā deputant per papā tunc ne cōmissio sit futura sine effectu. p̄cedet dictum glo. facit in ar. l. i. ff. de offi. eius. Secūda limitatio vt p̄cedat dictū gl. quādo cōmittit aliqd̄ qd̄ spectat ad executionē vel ad officium sp̄uale ⁊ a papa. sec̄ si p̄mitteretur aliqd̄ puri facti puta vt emat ligna vel certū qd̄ aliud et dicit curiā sic seruare hoc dicit̄ Ein. h̄z equitate s̄ alia opi. videt p̄stantior ⁊ vide qd̄ dixi in. d. c. ex l̄ris. Querc̄ extra glo. qz si papa cōmittēdo nudū ministeriū dat etiā iurisdictionē vt puta qz apponat clausulam p̄tradictores p̄pescēdo ⁊c. nūquid iste p̄missarius poterit alteri vices suas p̄mittere. Inno. cōcludit qz iurisdictionem poterit alteri cōmittere s̄ nudū ministeriū nō. Ultimo q̄ritur qd̄ si cōmittit alicui nudū ministeriū sub nomine dignitatis s̄ illo nō expleto moritur p̄missarius nūquid trāsit in successorē Inno. ponit hic tres opi. sed hostiē. cuius opi. mibi placet indistincte tenet qz si ex verbis nō apparet qz elegerit idā striam p̄sone semp̄ trāsit in successorē ex quo p̄missio ē facta sub nomine dignitatis. et p̄ hoc rō. c. qm̄ abbas. s. eo. videt etiā papā cogitasse qz oēs cōstituti in illa dignitate debent esse p̄uidi et honesti. In glo. si. in fi. et vide bo. tex. in. c. i. de re iudi. l. vi. et in. c. i. de sentē. ex. eo. li. vbi habetur qz cum irregularibus solus papa disp̄sat et dicit vt ibi. et in. c. ac si clerici. s̄. de adulterijs. f. de iudi.

De offi. legati. Rubrica

Quia officium legati in quibusdam simile ē officio delegati cum vterqz gerit vices superioris ideo post rubricam precedentem subiicit istam Et scias qz quidam sunt legati nuntij et non iudices vt iste quo s̄ sepe papa mittit pro aliqua ambasiata vel ad aliquod nudum ministeriū exercēdū et de his. l. di. ins. ḡtū. ⁊ xvij. di. p̄torū. maxime i. c. nobilissim̄. Quidā sunt legati iudices qz papa facit ordinaros i certa puincia ⁊ de istis tractat hic ⁊ reperiunt̄ isti i multiplici sp̄e. Nā quidā sunt legati nati. qdā legati s̄ latere. qdā legati nō de latere neqz nati. et de his. dicit ut le. ⁊ nō. i. c. pe. f. e. vbi dicit.

Vm non

Legat̄ pape etiā p̄ similitudine q̄relā adiri p̄t. Quia dicit p̄mo ponit cām in ḡne. ex qua sc̄do p̄fecta s̄cludit ibi sane. Nō p̄ qz vne diuile dignitate ⁊ diuise nature p̄nt p̄currere in eadē p̄sone ⁊ tūc d̄z ceteri iuris diuifoz. iste etiā archieps cantuariens. ultra dignitate archiepat̄ est legat̄ pape i puincia sua ⁊ hec dignitas legatōis ē eadē dignitate archiep̄ali illi cinitatē cantuariens. ita qz q̄libz archieps cantariē. ē legat̄ p̄pe. v̄